

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΔ'

Τρίτη 12 Ιουλίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη Δευτέρα 11 Ιουλίου 2011 επισκέφθηκαν την Αίθουσα της Ολομέλειας της Βουλής διακόσιοι σαράντα επτά διδασκόμενοι από ενενήντα δύο ξένα Πανεπιστήμια και Ιδρύματα από τριάντα επτά χώρες, που βρίσκονται εδώ στην Αθήνα κατά τη διάρκεια του Προγράμματος Θερινών Υποτροφιών των Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, ΘΥΕΣΠΑ., σελ. 13651

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 13656, 13657

3. Ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, ύστερα από πρόταση του Προέδρου της Βουλής κ. Φίλιππου Πετσάλνικου, για νέα μείωση στην αποζημίωση των Βουλευτών που συμμετέχουν στις επιτροπές, σελ. 13670

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 13631-13632

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 13632-13649

3. Συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων:

α) Προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού:

i. σχετικά με την ακολουθούμενη πολιτική για την ενίσχυση των εδρών Νεοελληνικών Σπουδών στο εξωτερικό, σελ. 13650

ii. σχετικά με την κατασκευή του νέου Αρχαιολογικού Μουσείου της Σπάρτης, σελ. 13652

β) Προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την πρόσληψη νοσηλευτών στο Τζάνειο Νοσοκομείο Πειραιά, σελ. 13654

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις", σελ. 13658

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αναφοράς στην επίσκεψη στη Βουλή:
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 13651

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. , σελ. 13656, 13657

ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 13657

Γ. Επί της απόφασης για νέα μείωση στην αποζημίωση των Βουλευτών που συμμετέχουν στις επιτροπές:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 13671

ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 13671

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 13671

ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. , σελ. 13671

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 13679

ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 13668, 13671, 13672

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 13671

Δ. Επί των αναφορών και ερωτήσεων:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β. , σελ. 13654, 13655

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 13652, 13653

ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ. , σελ. 13650

ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ. , σελ. 13650, 13651, 13652, 13653

ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ. , σελ. 13655, 13656

Ε. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 13674, 13675

ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 13661

ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 13673

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 13676

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 13677

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 13683

ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. , σελ. 13682

ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. , σελ. 13665

ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ. 13682

ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. , σελ. 13677

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Μ. , σελ. 13658, 13666, 13675, 13685

ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 13658

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 13679

ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ. 13663

ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. , σελ. 13672

ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 13660

ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ -ΒΥΛΛΙΩΤΗ Β. ,

σελ. 13680

ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 13684

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΔ'

Τρίτη 12 Ιουλίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 12 Ιουλίου 2011, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΙΩΤΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Κωνσταντίνο Καρτάλη, Βουλευτή Μαγνησίας τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Πλοιάρχων πάσης τάξεως αιτείται την τροποποίηση του άρθρου 44 του μνημονίου που αφορά στις συνταξιοδοτικές διατάξεις που καταβάλλονται από το ΝΑΤ.

2) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά στην αδυναμία χιλιάδων δανειοληπτών να πληρώσουν τις δόσεις των στεγαστικών τους δανείων.

3) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μινώα Πεδιάδας Νομού Ηρακλείου καταθέτει την ανάγκη αποζημίωσης στους αμπελοπαραγωγούς, των οποίων οι καλλιέργειες έχουν υποστεί ζημιές λόγω του μύκητα του περονόσπορου.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά αίτημα της ΟΕΒΕΝΗ για μη αύξηση των ναύλων στη μεταφορά φορτηγών με πλοία.

5) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά σε οικονομικά προβλήματα του Μουσείου Καζαντζάκη, που απειλούν την ίδια τη λειτουργία του.

6) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων εκφράζει την αντίθεσή του για τη μεταφορά εποπτείας του ταμείου από το Ειδικό Ταμείο του Κράτους του Υπουργείου Οικονομικών στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

7) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου Εργαζομένων σε μονάδες, ιδρύματα, σχολεία ειδικής αγωγής αιτείται την καταβολή των δεδουλευμένων στους εργαζόμενους που απασχολούνται στα κέντρα ειδικής αγωγής την πλήρη χρηματοδότηση των κέντρων από τον κρατικό προϋπολογισμό κ.λπ..

8) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εστιάτορων Ψητοπωλών και Συναφών Επαγγελματιών Δήμου Κατερίνης αιτείται τη χρηματοδότηση του ΟΑΕΕ στα 2/3 των εξόδων από τον κρατικό προϋπολογισμό, τη μείωση των εισφορών και το «πάγωμα» των χρεών προς το ταμείο, όσο διαρκεί η κρίση κ.λπ..

9) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμος Αρχάνων-Αστερουσίων καταθέτει την ανάγκη επίλυσης των προβλημάτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μετά την εφαρμογή της διοικητικής μεταρρύθμισης.

10) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Νομού Χανίων «Ενότητα» αιτείται την άμεση καταγραφή των ζημιών- που είχαν ως αποτέλεσμα την ανεξέλεγκτη εξάπλωση του περονόσπορου στα αμπέλια της περιοχής -από τις έντονες βροχοπτώσεις του Μαΐου, καθώς και την αποζημίωση των παραγωγών και την ένταξη τέτοιων φαινομένων στον κανονισμό του ΕΛΓΑ.

11) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Μιλτιάδης Τζουγανάκης καταθέτει το πρόβλημα ανανέωσης του διαβατηρίου της συζύγου του που αντιμετωπίζει.

12) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Γεωπόνων αιτείται την επίλυση προβλημάτων, που έχουν προκύψει στη συμπλήρωση της ηλεκτρονικής φόρμας στο μέτρο 121 (μεγάλα σχέδια βελτίωσης).

13) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαζομένων Ελληνικού Οργανισμού Μικρών Μεσαίων Επιχειρήσεων και Χειροτεχνίας ΑΕ εκφράζει την αντίθεσή του για την επικείμενη κατάργηση του οργανισμού.

14) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά, με την οποία καταθέτει την ανάγκη της υλοποίησης των μεγάλων έργων υποδομής της Κρήτης.

15) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων ΟΑΕΕ Νομού Φθιώτιδας αιτείται τα δελτία θεραπευτικού τουρισμού να καλύπτουν για είκοσι ημέρες τον εκάστοτε δικαιούχο και τα δελτία κοινωνικού τουρισμού δεκαπέντε ημέρες.

16) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ιδιωτικών Υπαλλήλων Νομού Λασιθίου αιτείται τη διαφύλαξη των θέσεων εργασίας των αρχαιοφυλάκων εποχικών υπαλλήλων του νομού.

17) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η τεχνική-κατασκευαστική εταιρεία «Ι&Σ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ΘΕΜΕΛΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΟΕ» ζητά τροποποίηση του ν.3843/28-4-2010 περί της τακτοποίησης των ημιυπαιθρίων.

18) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σητείας εκφράζει την αντίθεσή του με τις προτάσεις της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωροταξικού σχεδιασμού της Περιφέρειας Κρήτης αναφορικά με τη στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων του ειδικού πλαισίου χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης για τις υδατοκαλλιέργειες στην περιοχή του δήμου.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Επιθεωρητών Εργασίας Μακεδονίας, Θράκης, Θεσσαλίας και Ηπείρου αιτείται την ουσιαστική δομική και λειτουργική μεταρρύθμιση του ΣΕΠΕ.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 11324/16-02-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλου Νικολάου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 20580/ΙΗ/29-06-2011 έγγραφο από την Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
CAPA

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

30 ΙΟΥΝ. 2011

Μαρούσι, 29- 6- 2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
20580/ΙΗ

ΠΡΟΣ :Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ : Βουλευτή κ.
- Νίκο Ι. Νικολόπουλο
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 11324/16-2-2011»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 11324/16-2-2011, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νίκος Ι. Νικολόπουλος, σχετικά με «Ανάγκη πρόσληψης ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών για τη στελέχωση σχολικών μονάδων», σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Το Υπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, ευαισθητοποιημένο σε θέματα που αφορούν την πρόληψη και προαγωγή της Υγείας των μαθητών/τριών, υλοποιούν προγράμματα Αγωγής Υγείας στα σχολεία, με έμφαση σε ένα από τους βασικούς άξονες, ο οποίος αποτελεί και τη θεματολογία κορμού «Διαπροσωπικές σχέσεις – Ψυχική Υγεία». Ο άξονας αυτός επικεντρώνεται στην επεξεργασία ψυχοκοινωνικών παραγόντων που διαμορφώνουν τη συμπεριφορά, αναλύεται σε τρεις υποάξονες: «ο εαυτός μου, η σχέση μου με τους άλλους, η σχέση μου με το περιβάλλον».

Τα προγράμματα που υλοποιούνται αναφέρονται στον Κοινωνικό Αποκλεισμό, τις ίσες ευκαιρίες, την ισότητα των δύο φύλων, το Ρατσισμό, τη Βία, την πρόληψη της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών κ.α.

Σκοπός των προγραμμάτων Αγωγής Υγείας είναι η προάσπιση, η βελτίωση και η προαγωγή της ψυχικής, της σωματικής και της κοινωνικής υγείας των μαθητών/τριών, αφενός με την ανάπτυξη των ατομικών και κοινωνικών δεξιοτήτων τους και αφετέρου με την αναβάθμιση του κοινωνικού και φυσικού περιβάλλοντός τους.

Για τα θέματα αυτά έχει παραχθεί από το Υπ.Π.Δ.Β.Μ.Θ., εκπαιδευτικό υλικό με θέμα «Ψυχική Υγεία – Διαπροσωπικές Σχέσεις», το οποίο έχει εγκριθεί από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο ως εργαλείο στήριξης των εκπαιδευτικών και των μαθητών που συμμετέχουν σε προγράμματα πρόληψης. Επίσης, τα θέματα «Ψυχικής Υγείας – Διαπροσωπικών Σχέσεων» έχουν συμπεριληφθεί και εγκριθεί με τις Πράξεις 17/4-12-2001 του τμήματος Α/θμιας, 21/24-09-2001 του τμήματος Β/θμιας και 24/6-09-2001 του τμήματος ΤΕΕ του Π.Ι

W

στα Προγράμματα Σπουδών Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων και στο Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών, τα οποία έχουν διαβιβαστεί στα σχολεία με τα αριθ. Φ 11.2/818/78436/Γ1/25-7-2002, Γ2/6006/7-11-2001, Γ2/43520/25-4-2002, (ΦΕΚ 543/τ.Β/1-5-2002) και Γ2/21072β (ΦΕΚ304/τ.Β'/13-03-2003).

Το Υπ.Π.Δ.Β.Μ.Θ. βάσει της κείμενης νομοθεσίας έχει αναπτύξει ένα εθνικό εκπαιδευτικό δίκτυο Αγωγής Υγείας, αποτελούμενο από τους Υπεύθυνους Αγωγής Υγείας σε κάθε Δ/ση Α/θμιας και Β/θμιας Εκπ/σης και τους εκπαιδευτικούς, που εφαρμόζουν προγράμματα Αγωγής Υγείας στα σχολεία, το οποίο πλαισιώνεται από τους Συμβουλευτικούς Σταθμούς Νέων (Σ.Σ.Ν.), με στόχο να συμβάλλει ουσιαστικά στην πρόληψη και αντιμετώπιση προβλημάτων που εκδηλώνονται στο χώρο του σχολείου.

Με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 1894/90 (ΦΕΚ 110/τ.Α'/27-8-90), προβλέπεται η ίδρυση ενός Σ.Σ.Ν. σε κάθε Διεύθυνση ή Γραφείο Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Η ίδρυση και η στελέχωση αυτών των σταθμών γίνεται σε συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας και προβλέπονται σε κάθε Σ.Σ.Ν., δύο Ψυχολόγοι, δύο Κοινωνικοί Λειτουργοί και ένας ιατρός, οι οποίοι επιλέγονται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (Π.Δ. 140/ΦΕΚ119/τ.Α'/19-5-03 τροποποίηση των Π.Δ. 390/ΦΕΚ270/τ.Α'/3-12-1998 και Π.Δ. 445/93 (ΦΕΚ185/τ.Α')).

Οι Σ.Σ.Ν. υπάγονται διοικητικά στην αρμοδιότητα των αντιστοίχων Δ/σεων Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και παρέχουν τις υπηρεσίες τους προς τους μαθητές τόσο της Δευτεροβάθμιας όσο και της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Έργο των Σ.Σ.Ν. βάσει της Υ.Α. Γ2/806/ΦΕΚ134/τ.Β'/5-3-1993 είναι:

Α) Η εφαρμογή, στήριξη και παρακολούθηση προγραμμάτων Αγωγής Υγείας για τους μαθητές, η παραγωγή και διανομή εκπαιδευτικού υλικού, η συνεχής ενημέρωση – επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, ιδιαίτερα αυτών που εφαρμόζουν σχετικά προγράμματα καθώς και η αξιολόγηση σε τακτά χρονικά διαστήματα των αποτελεσμάτων εφαρμογής των προγραμμάτων σε επίπεδο σχολείου και νομού.

Β) Οι Σ.Σ.Ν. έχουν τη δυνατότητα εντοπισμού, διάγνωσης, βραχείας ψυχολογικής παρέμβασης και παραπομπής των περιπτώσεων μαθητών που χρήζουν ιδιαίτερης ψυχολογικής αντιμετώπισης.

Στο πλαίσιο αυτό παρέχουν και Συμβουλευτική Γονέων. Παράλληλα ασκούν προληπτική παρέμβαση στο πλαίσιο στήριξης της οικογένειας και κινητοποίησης των λοιπών κοινωνικών φορέων μέσω του σχολείου.

Γ) Η ευαισθητοποίηση της ευρύτερης κοινότητας σε θέματα Αγωγής Υγείας. Οι Σ.Σ.Ν. μπορούν να συμβάλλουν στην ευαισθητοποίηση της κοινότητας οργανώνοντας και συντονίζοντας ομιλίες, συζητήσεις, δραστηριότητες και με τη διανομή εντύπου και λοιπού υλικού.

Επίσης, για την εφαρμογή προγραμμάτων Αγωγής Υγείας οι Σ.Σ.Ν. μπορεί να αναπτύσσουν συνεργασίες με αρμόδιους και συναρμόδιους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, με ΑΕΙ ή ΤΕΙ, την τοπική αυτοδιοίκηση, και κυρίως τις κατά τόπους υπηρεσίες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, σωματεία, κοινωφελή ιδρύματα, συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων κ.τ.λ..

Σύμφωνα με την προαναφερθείσα κείμενη νομοθεσία και τις Γ2/806/ΦΕΚ134/τ.Β'/5-3-93, Γ2/1869/ΦΕΚ 287/τ.Β'/10-4-97 και Γ7/104492/ΦΕΚ1556/τ.Β'/24-10-06 Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις έχουν ιδρυθεί μέχρι σήμερα 59 Σ.Σ.Ν. στις Δ/σεις Β/θμιας Εκπ/σης και ένας εκ των οποίων στη Σιβιτανίδειο Δημόσια Σχολή.

Σας γνωρίζουμε επίσης ότι η Δ/ση Ειδικής Αγωγής του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων είναι αρμόδια για την πρόσληψη Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) στο οποίο περιλαμβάνονται οι ψυχολόγοι και οι κοινωνικοί λειτουργοί, για την παροχή υποστηρικτικών υπηρεσιών σε μαθητές με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες που φοιτούν στις σχολικές μονάδες Ειδικής Αγωγής (Σ.Μ.Ε.Α.Ε.) αλλά και για τη στελέχωση των Κέντρων Διαφοροδιάγνωσης, Διάγνωσης και Υποστήριξης ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών (ΚΕ.Δ.Δ.Υ.), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του Ν.3699/2008 (ΦΕΚ 199/τ. Α').

Τέλος, στο πλαίσιο της υλοποίησης των Προγραμμάτων Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης που εντάσσονται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» υλοποιούνται δράσεις ψυχοκοινωνικής υποστήριξης των μαθητών και των οικογενειών τους που ανήκουν στις ομάδες - στόχο αυτών των Προγραμμάτων (παλιννοστούντες, αλλοδαποί, Ρομά κ.α.). Επιπλέον, η αξιοποίηση ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών βρίσκεται στο επίκεντρο του Προγράμματος «Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας», το οποίο στοχεύει στην αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος σε τοπικό επίπεδο.

Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

Εσωτερική διανομή

- ✓ 1. Γραφείο κ. Υπουργού
- 2. Γραφείο κ. Αναπλ. Υπουργού
- 3. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

2. Στην με αριθμό 15735/04-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Καραόγλου Θεοδώρου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 52655/ΙΗ/29-

06-2011 έγγραφο από την Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. – Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
VIVI

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

30 Ιουν. 2011

Μαρούσι, 29-6- 2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Πρωτερ.
52655/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
- Θεόδωρο Καραόγλου
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 15735/4-5-2011»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 15735/4-5-2011, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Καραόγλου σχετικά με τα ειδικά υπηρεσιακά συμβούλια πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Με τις υπ. αρ Φ.821/2044Ε/96188/Ζ1/2-08-2010 Υ.Α (ΦΕΚ 1291, τ.Β' 11-08-2010) και Φ.821/2044Ε/96188α/Ζ1/31-08-2010 Υ.Α (ΦΕΚ 1397, τ. Β' 06-09-2010) περί επανακαθορισμού της περιοχής ευθύνης Συντονιστών Εκπαίδευσης των ελληνικών διπλωματικών αρχών του εξωτερικού, μειώθηκε ο αριθμός των Συντονιστικών Γραφείων ανά τον κόσμο. Στη Γερμανία, εφεξής, υπάρχουν ενιαίες θέσεις Συντονιστή Α'θμιας & Β'θμιας Εκπαίδευσης με έδρα τα Γενικά Προξενία της Ελλάδας στη Στουτγάρδη, το Μόναχο, το Βερολίνο και το Ντύσσελντορφ.

Αναφορικά με το σχέδιο νόμου «Θεσμικό πλαίσιο των πρότυπων πειραματικών σχολείων – Ίδρυση ινστιτούτου εκπαιδευτικής πολιτικής, οργάνωση του ινστιτούτου τεχνολογίας υπολογιστών και εκδόσεων «Διόφαντος» και λοιπές διατάξεις» που ψηφίστηκε από την ολομέλεια της Βουλής στις 12-5-2011, στο Κεφ. Ε' και στο άρθρο 59, περί λοιπών διατάξεων και στην παράγραφο 4, καθορίζονται τα εξής:

α) Η παράγραφος 15 του άρθρου 9 του ν. 2817/2000 αντικαθίσταται ως εξής:

15. α) Συνιστάται Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο για τους αποσπασμένους στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία (Ο.Δ.) της Γερμανίας εκπαιδευτικούς και διοικητικούς υπαλλήλους της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, το οποίο αποτελείται από: αα) Τέσσερις συντονιστές εκπαίδευσης, οι οποίοι ορίζονται με τους αναπληρωτές τους. ββ) Δύο αιρετούς εκπροσώπους των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δύο της

✓✓

δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που εκλέγονται με τους αναπληρωτές τους από τους αποσπασμένους εκπαιδευτικούς στην Ο.Δ. της Γερμανίας και που συμμετέχουν αναλόγως με τη βαθμίδα εκπαίδευσης την οποία αφορούν τα θέματα της ημερήσιας διάταξης. γγ) Έναν Διευθυντή σχολικής μονάδας πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τον αρχαιότερο στην υπηρεσία, που ορίζεται με τον αναπληρωτή του. β) Η συγκρότηση του Συμβουλίου γίνεται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, ο οποίος ορίζει και τους συντονιστές εκπαίδευσης. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ως Πρόεδρος του Συμβουλίου ένας από τους τέσσερις συντονιστές εκπαίδευσης. Η θητεία των μελών του συμβουλίου είναι διετής. Αν δεν υποδειχθούν εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών, το Συμβούλιο συγκροτείται και λειτουργεί και χωρίς τη συμμετοχή τους. γ) Γραμματέας του Συμβουλίου και αναπληρωτής του ορίζονται με την απόφαση συγκρότησης, εκπαιδευτικοί ή διοικητικοί υπάλληλοι που υπηρετούν με απόσπαση στην περιοχή. δ) Το Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο εδρεύει στην έδρα όπου υπηρετεί ο Πρόεδρος. ε) Το Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο είναι αρμόδιο για την επιλογή διευθυντών εκπαιδευτικών μονάδων ελληνόγλωσσας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της Ο.Δ. της Γερμανίας, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 17 του άρθρου 16 του ν. 2413/1996. στ) Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, ύστερα από σύμφωνη και αιτιολογημένη γνώμη του Συμβουλίου, μπορεί να απαλλάσσονται από τα καθήκοντά τους διευθυντές σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του εξωτερικού για: αα) σοβαρούς προσωπικούς ή οικογενειακούς λόγους ή λόγους υγείας, ύστερα από αίτησή τους και ββ) πλημμελή άσκηση των καθηκόντων τους. ζ) Οι εκπαιδευτικοί που αποσπώνται στις εκπαιδευτικές μονάδες ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης της Ο.Δ. της Γερμανίας τίθενται στη διάθεση του Ειδικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου και τοποθετούνται σε σχολικές μονάδες και στα γραφεία των συντονιστών εκπαίδευσης. η) Το Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο είναι αρμόδιο για τις μετακινήσεις των εκπαιδευτικών από περιοχή αρμοδιότητας ενός συντονιστή σε περιοχή αρμοδιότητας άλλου συντονιστή εκπαίδευσης. θ) Η μετακίνηση των αποσπώμενων εκπαιδευτικών εντός της περιοχής αρμοδιότητας του συντονιστή εκπαίδευσης γίνεται με απόφαση του οικείου συντονιστή και τελεί υπό την έγκριση του Ειδικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου.» β) Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρονται τα Ειδικά Πενταμελή Υπηρεσιακά Συμβούλια Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της Ο.Δ. της Γερμανίας (Ε.Π.Υ.Σ.Π.Ε. και Ε.Π.Υ.Σ.Δ.Ε.), από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου νοείται το Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο της περιπτώσεως α' της παραγράφου 15 του άρθρου 9 του ν. 2817/2000.

Τέλος, το Υπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων προσδοκά, μέσω του νέου Ειδικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου στην την Ο.Δ Γερμανίας, να προσδώσει αυξημένη αξιοπιστία και κύρος στο ρόλο και τις αρμοδιότητές του, δεδομένου ότι διασφαλίζεται μέσω αυτού η εκπροσώπηση των πλέον αρμοδίων φορέων της Ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης.

Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Αναπλ. Υπουργού
3. ΔΙΠΟΔΕ
4. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

3. Στην με αριθμό 16122/11-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αποστολάτου Βαΐτση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 55030/ΙΗ-29-06-

2011 έγγραφο από την Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. – Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.yperth.gr
Τηλέφωνο : 210-344 2320
FAX : 210-344 2365
RENA

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 16122/11.5.11

Βαθμός Ασφαλείας: 3 9 ΙΟΥΝ. 2011
Να διατηρηθεί μέχρι:

Μαρούσι, 29-6-2011

Αριθμ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
55030 / ΙΗ

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
- Βαΐτση Αποστολάτο
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 16122/11.5.11, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βαΐτσης Αποστολάτος με θέμα «Ίδρυση Κέντρου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης στην Τέλενδο», σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Στην αρμόδια για τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, δεν έχει κατατεθεί κανένα αίτημα του Δημοτικού Συμβουλίου της Καλύμνου για ίδρυση Κέντρου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης στην Τέλενδο.

Περαιτέρω σας γνωστοποιούμε ότι στις Περιφέρειες Βορείου και Νοτίου Αιγαίου έχουν ιδρυθεί τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης: Ομηρούπολης στη Χίο, Ευεργέτουλα στη Λέσβο, Βαθέως στη Σάμο, Κορθίου στην Άνδρο και Πεταλούδων στη Ρόδο.

Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Αν. Υπουργού
3. ΣΕΠΕΔ
4. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

4. Στην με αριθμό 16202/12-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/14792/

985/29-06-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ &
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜ. ΚΟΙΝ. ΑΣΦ/ΣΕΩΝ
Δ/ΝΣΗ : ΚΥΡΙΑΣ ΑΣΦ/ΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ: Α'
Ταχ. Δ/ση: Σταδίου 29
Ταχ. Κώδικας: 101 10
Πληροφορίες: Φ. Γκίκα
Τηλέφωνο: 210 - 33 68 128
Fax: 210 - 33 68 124

30 ΙΟΥΝ. 2011

Αθήνα, 29-6-2011
Αρ. Πρωτ. Φ90022/14792/985

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ
ΚΤΙΡΙΟ ΒΟΥΛΗΣ
ΑΘΗΝΑ

Σχετ.: ΕΡ 16202/12-5-2011, Σίμβι βόλπουλε & π. Διανομή των 628 34/5/11

Απαντώντας στην ανωτέρω ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον βουλευτή κ. Κυριάκο Βελόπουλο, σχετικά με την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για τα οικοδομοτεχνικά έργα που πραγματοποιήθηκαν για την Ολυμπιάδα της Αθήνας το 2004, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Όπως μας ενημέρωσε η Διοίκηση του Ιδρύματος με σχετικό έγγραφό της οι συνολικές κύριες εισφορές (χωρίς πρόσθετα τέλη και προσαυξήσεις) κατά Αριθμό Μητρώου Οικοδομοτεχνικού Έργου που σχετίζεται με τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004, Επωνυμία Εργοδότη και Είδος Έργου παρουσιάζονται στη συνημμένη κατάσταση, τα στοιχεία της οποίας συγκεντρώθηκαν από το ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (ΟΠΣ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) και αφορούν εισφορές χρονικών περιόδων από 1-1-2002 και μετά. Οι εισφορές που είχαν καταβληθεί για απασχόληση μέχρι 31-12-2001 δεν είναι δυνατό να καταγραφούν, καθότι υποβάλλονται με μισθολογικές καταστάσεις.

Οι εισφορές που αναφέρονται στις εν λόγω καταστάσεις αφορούν μόνο τις κύριες εισφορές για ασφάλιση των εργατοτεχνιτών οικοδόμων στα έργα αυτά και όχι τις εισφορές που καταβλήθηκαν από τις επιχειρήσεις (αναδόχους ή υπεργολάβους) για ασφάλιση των υπολοίπων απασχοληθέντων, οι οποίοι, λόγω της ειδικότητάς τους και του είδους σύμβασης εργασίας, ασφαρίζονται από την έδρα της κάθε μίας επιχείρησης (από τον εργοδότη τους) με τις κοινές διατάξεις. Το ύψος των εισφορών αυτών δεν μπορεί να προσδιορισθεί, καθόσον αφορά μόνιμο προσωπικό εργολάβων ή υπεργολάβων που απασχολούνται στην έδρα ή σε διάφορα έργα.

✓

Διευκρινίζεται επίσης ότι, επειδή τα απογραμμένα στο κάθε Υποκατάστημα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ οικοδομοτεχνικά έργα που σχετίζονται με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, δεν έχουν διαφορετικό τρόπο παρακολούθησης από οποιοδήποτε άλλο δημόσιο έργο, ο εντοπισμός τους έγινε μόνο με τη βοήθεια των αντίστοιχων αρμόδιων Υπηρεσιών.

Τέλος, σημειώνεται ότι, η καταβολή των εισφορών που αντιστοιχεί στην εργατική δαπάνη των απασχοληθέντων εργατοτεχνιτών οικοδόμων για κάθε ένα δημόσιο έργο γενικά, παρακολουθείται με βάση τις πιστοποιήσεις εργασιών-λογαριασμών και το Ποσοστό Εργατικής Δαπάνης (ΠΕΔ) του κάθε έργου που προσδιορίζεται με τους συντελεστές των πινάκων 4-10 του άρθρου 38 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Επομένως, το τελικό ποσό εισφορών του κάθε έργου προσδιορίζεται με βάση την τελική Πιστοποίηση Εργασιών και το τελικό ποσοστό εργατικής δαπάνης σε συνδυασμό με το περιεχόμενο των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων (ΑΠΔ) που έχουν προσκομισθεί για κάθε έργο.

Ο :

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ

Συν/να: 1 κατάσταση(8 φύλλα)

Εσωτ. Κοινοποίηση

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Γραφείο Γενικού Γραμματέα
4. Γραφείο Γεν. Δ/ντριας Κ.Α.
5. Δ/ση ΚΑΜ Τμήμα Α΄

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΘΕΙΙΑ
Η ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

5. Στην με αριθμό 16486/18-05-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Κουβέλη Φωτίου - Φανουρίου, Λεβέντη Αθανασίου, Τσούκαλη Νικολάου, Ψαριανού Γρηγορίου δόθηκε με το υπ' αριθμ.

57708/ΙΗ/29-06-2011 έγγραφο από την Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

30 Ιουλίου 2011

Μαρούσι, 29-6-2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
57708/ΙΗ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
VIVI

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: 1. Υπουργείο
- Υγείας και Κοινωνικής
Αλληλεγγύης
(Γραφείο κ. Υπουργού)

2. Βουλευτές κ.κ.
- Φώτη Κουβέλη
- Αθανάσιο Λεβέντη
- Νίκο Τσούκαλη
- Γρηγόρη Ψαριανό
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 16486/18-5-2011»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 16486/18-5-2011, την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Φώτης Κουβέλης, Αθανάσιος Λεβέντης, Νίκος Τσούκαλης, Γρηγόρης Ψαριανός σχετικά με την απουσία της προληπτικής ιατρικής στα σχολεία της χώρας και στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Το τμήμα Β' Αγωγής Υγείας & Περιβαλλοντικής Αγωγής της Δ/σης ΣΕΠΕΔ του Υπουργείου Παιδείας, σε θέματα πρόληψης και προαγωγής της Υγείας των μαθητών/τριών, εφαρμόζει Προγράμματα Αγωγής Υγείας στις σχολικές μονάδες Α/θμιας & Β/θμιας Εκπ/σης, για την υλοποίηση των οποίων, συνεργάζεται με κυβερνητικούς και μη κυβερνητικούς φορείς.

VV

Η Αγωγή Υγείας είναι δραστηριότητα η οποία διενεργείται, βασιζόμενη σε ψυχοκοινωνικούς-συναισθηματικούς στόχους, σύμφωνα με τα σύγχρονα εκπαιδευτικά μοντέλα, που στοχεύουν στην αλληλεπίδραση μαθητών - εκπ/κών, μέσω ενεργητικής-βιωματικής μάθησης, αποσκοπώντας στην αλλαγή στάσεων και στην υιοθέτηση ορθών προτύπων συμπεριφοράς. Τα αντικείμενα των προγραμμάτων Αγωγής Υγείας, αφορούν στους εξής θεματικούς άξονες:

- Ψυχική Υγεία – Διαπροσωπικές σχέσεις (Ρατσισμός - Βία - Αντιμετώπιση πένθους - Ξενοφοβία)
- Πρόληψη χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών
- Διατροφή και διατροφικές συνήθειες - Γενετικά τροποποιημένα προϊόντα
- Διαφυλικές σχέσεις – Ισότητα των φύλων - Σεξουαλική Αγωγή - Σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα
- Κυκλοφοριακή Αγωγή – Πρόληψη Ατυχημάτων
- Αντιμετώπιση άγχους (σχολικού - εργασιακού)
- Στοματική Υγιεινή
- Καρκίνος - Κάπνισμα - Διατροφή
- Έκθεση σε τοξικές ουσίες και σε υπερβολική ηλιακή ακτινοβολία
- Καταστάσεις διαμονής και εργασίας
- Περιβάλλον και Υγεία
- Εθελοντισμός (Εθελοντική Αιμοδοσία - Εθελοντική προσφορά ιστών και οργάνων - Πρώτες βοήθειες)
- Αγωγή του Καταναλωτή
- Κατανάλωση και υγεία
- Αγωγή του Πολίτη (Κοινωνικός αποκλεισμός - Ίσες ευκαιρίες)
- Πρόληψη και αντιμετώπιση έκτακτων καταστάσεων (όπως σεισμών, πλημμυρών)
- Φυσική Άσκηση και άλλα θέματα, που αφορούν στον σωστό υγιινό τρόπο διαβίωσης.

Το εκπαιδευτικό υλικό (έντυπης και ηλεκτρονικής μορφής), το οποίο χρησιμοποιείται για την υλοποίηση προγραμμάτων Αγωγής Υγείας, στηριζόμενο στις αρχές ενεργητικής-βιωματικής μάθησης, περιλαμβάνει εγχειρίδια για εκπαιδευτικό - μαθητή και επιπροσθέτως, πληροφοριακό υλικό, το οποίο φέρει την έγκριση και τα πνευματικά δικαιώματα του Υπουργείου Παιδείας, μετά από θετική εισήγηση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

Κάθε σχολικό έτος πραγματοποιούνται 6000 προγράμματα Αγωγής Υγείας στα οποία η συμμετοχή των μαθητών/τριών είναι προαιρετική, ενώ τα αντίστοιχα προγράμματα που υλοποιούνται από ομάδες μαθητών/τριών, συντονίζονται από επιμορφωμένους εκπαιδευτικούς υπό την εποπτεία των Υπευθύνων Αγωγής Υγείας Α/θμιας & Β/θμιας. Όλα τα προγράμματα που αφορούν μαθητές/τριες, τα πραγματοποιούν εκπαιδευτικοί των οικείων Σχολικών Μονάδων, ενώ οι Ειδικό Επιστημονικοί φορείς επιμορφώνουν τους Εκπαιδευτικούς οι οποίοι στη συνέχεια εφαρμόζουν τα προγράμματα.

Επιπρόσθετα, στο πλαίσιο σχεδίου δράσης του Υπουργείου Παιδείας για τη στήριξη γονέων- μαθητών- εκπ/κών, σε θέματα που αφορούν στην κάλυψη των ψυχοκοινωνικών αναγκών, έχουν ιδρυθεί 60 Συμβουλευτικοί Σταθμοί Νέων (Σ.Σ.Ν.) σε όλες τις Δ/σεις Εκπ/σης της χώρας. Σε κάθε Σ.Σ.Ν. προβλέπεται να υπηρετεί Ειδικό Επιστημονικό Προσωπικό, με σκοπό την στήριξη και παρακολούθηση προγραμμάτων Ψυχικής Υγείας για τους μαθητές, τη συνεχή ενημέρωση-επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, την κάλυψη ψυχοκοινωνικών αναγκών των σχολικών μονάδων, καθώς και την υλοποίηση άλλων δραστηριοτήτων.

Τέλος, κάθε σχολικό έτος, υλοποιούνται στα σχολεία δωρεάν παρεμβάσεις Αγωγής Υγείας από Νοσοκομεία, Κέντρα Υγείας, Ιατρικούς Συλλόγους, Ινστιτούτα Υγείας και άλλους φορείς, οι οποίοι πραγματοποιούν προληπτικούς ελέγχους, εξετάσεις και ενημερώσεις για την πρόληψη της υγείας των μαθητών.

Επισυνάπτεται αναλυτικός πίνακας των παρεμβάσεων του περασμένου σχολικού έτους 2009-2010.

Συνημ. Έξι (6) σελ.

Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Αναπλ. Υπουργού
3. ΣΕΠΕΔ
4. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

6. Στην με αριθμό 16817/24-05-2011 ερώτηση της Βουλευτού κ. Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνης δόθηκε με το υπ' αριθμ. 60333/ΙΗ-29-06-2011 έγγραφο από την Αναπληρωτή Υπουργό

Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. – Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
GKOSK

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

30 ΙΟΥΝ. 2011

Μαρούσι, 29- 6- 2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Πρωτερ.
60333/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
- Κατερίνα Περλεπέ-Σηφουνάκη
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 16817/24-5-2011»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 16817/24-5-2011, την οποία κατέθεσε η Βουλευτής κ. Κατερίνα Περλεπέ-Σηφουνάκη σχετικά με τη δημιουργία σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας στη Βόρεια Εύβοια, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα :

Όπως μας ενημέρωσε η Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης, το αίτημα για δημιουργία Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας (Σ.Δ.Ε.) στη Βόρεια Εύβοια, όπως και όλα τα αιτήματα για δημιουργία Σ.Δ.Ε. ή Τμήματος Σ.Δ.Ε., λαμβάνονται και θα εξετασθούν, στο πλαίσιο του γενικότερου προγραμματισμού των Σχολείων Δεύτερης Ευκαιρίας.

Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Αν.Υπουργού
3. Γενική Γραμματεία Δια Βίου Μάθησης
4. Τ.Κ.Ε.

ΑΝΤΙΣΤΕΛΛΟΜΕΝΟ
Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

✓✓

7. Στην με αριθμό 17426/03-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μόσιαλου Ηλία δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ80000/15169/

2743/29-06-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης η ακόλουθη απάντηση:

5 - ΙΟΥΛ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ / Α'
Ταχ. Δ/ση : Σταδίου 29
Ταχ. Κώδικας : 101 10
Πληροφορίες : Ειρ. Τζεργιαδιανού
Τηλέφωνο : 210 336 8082-1
FAX : 210 336 8082

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΕΠΕΙΓΟΝ
ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ 28/06/2011

Αθήνα, 29 / 06 / 2011

Αρ. Πρωτ.: Φ 80000/15169/2743

Προς: Τη Βουλή των Ελλήνων
α) Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
β) Βουλευτή κ. Ηλία Μόσιαλο

Θέμα: «Απάντηση στην υπ' αριθ. 17426/03-06-11 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον βουλευτή κ. Ηλία Μόσιαλο»

Σε σχέση με την υπ' αριθ. 17426/03-06-11 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον βουλευτή κ. Ηλία Μόσιαλο, σας γνωρίζουμε ότι η εξέλιξη των στοιχείων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ την τελευταία δεκαετία είναι η ακόλουθη:

Κλάδος Σύνταξης

	ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ	ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ	ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΣΟΔΑ	ΣΥΝΟΛΟ
2000	1.350.861.359	2.649.814.198	9.824.208	18.589.914	24.064.845	4.053.154.525
2001	1.495.748.021	2.931.378.053	5.436.147	12.842.891	25.761.037	4.471.166.149
2002	1.779.020.328	3.585.071.568	1.011.587	41.248.420	19.270.879	5.425.622.782
2003	1.683.566.249	3.405.646.481	674.667	60.776.139	24.071.016	5.174.734.552
2004	1.810.354.195	3.671.997.299	878.787	106.562.000	14.880.807	5.604.673.088
2005	1.892.168.999	3.854.123.443	837.294	143.898.509	13.372.413	5.904.400.658
2006	2.136.823.208	4.341.533.643	557.889	141.184.254	17.718.284	6.637.817.278
2007	2.412.719.327	4.920.741.326	28.887.771	138.924.973	31.571.409	7.532.844.806
2008	2.480.759.844	5.036.694.229	31.734.950	130.384.615	4.735.000	7.684.308.638
2009	2.638.564.331	5.357.085.157	179.268.610	171.770.275	10.477.613	8.357.165.986
2010	2.720.850.467	5.524.150.948	202.279.943	179.026.003	7.947.540	8.634.254.901

Κλάδος Ασθένειας

	ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ	ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ	ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΣΟΔΑ	ΣΥΝΟΛΟ
2000	698.417.899	1.033.643.866	8.216.791	6.245.421	1.746.523.977
2001	796.674.520	1.156.705.710	5.676.592	6.844.722	1.965.901.543
2002	846.454.874	1.333.181.234	18.231.911	6.356.927	2.204.224.946
2003	811.045.640	1.246.523.481	26.863.214	8.128.048	2.092.560.383
2004	872.459.435	1.361.791.465	47.100.687	4.880.144	2.286.231.731
2005	920.738.519	1.429.098.687	63.603.522	4.795.518	2.418.236.246
2006	1.029.612.088	1.606.883.855	62.403.815	5.412.424	2.704.312.182
2007	1.136.268.840	1.777.044.564	61.405.206	11.677.096	2.986.395.706
2008	1.197.498.670	1.873.010.740	48.224.446	1.751.302	3.120.485.158
2009	1.273.673.479	1.992.155.485	63.531.471	3.875.282	3.333.235.717
2010	1.313.393.887	2.054.282.747	66.215.097	2.939.501	3.436.831.232

Από τον κρατικό προϋπολογισμό το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έχει λάβει τα ακόλουθα:

	ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ	ΕΚΑΣ	ΟΜΟΛΟΓΑ	ΣΥΝΟΛΟ
2000	789.383.492	159.020.429		948.403.921
2001	783.483.492	211.504.220		994.987.712
2002	738.470.000	242.346.602	1.467.400.000	2.448.216.602
2003	1.373.440.000	277.927.124	1.549.500.000	3.200.867.124
2004	1.450.000.000	434.376.615	911.230.000	2.795.606.615
2005	1.599.990.000	468.963.597		2.068.953.597
2006	1.749.548.659	558.336.974		2.307.885.633
2007	1.870.685.171	591.069.990		2.461.755.161
2008	3.177.038.429	672.175.805	1.172.000.000	5.021.214.234
2009	4.900.000.000	652.089.123		5.552.089.123
2010	3.215.424.186	575.457.308		3.790.881.494

Σημειώνουμε ότι από το έτος 2008 στα ποσά της επιχορήγησης συμπεριλαμβάνεται και η κρατική επιχορήγηση για τον κλάδο σύνταξης του πρώην ΤΑΠ-ΟΤΕ. Επίσης για τα έτη 2000, 2001 και 2002 η κρατική επιχορήγηση συμπεριλαμβάνει και τα ποσά που έλαβε το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για τη συμμετοχή του Δημοσίου στην κοινωνική ασφάλιση σύμφωνα τις διατάξεις των άρθρων 22 & 35 Ν.2084/92, η οποία αντικαταστάθηκε από την επιχορήγηση των διατάξεων του άρθρου 4 του Ν.3029/02.

Επίσης επισημαίνουμε ότι τα ποσά προκύπτουν από τα πραγματοποιηθέντα στοιχεία των παραπάνω οικονομικών χρήσεων σύμφωνα με τα απολογιστικά στοιχεία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του κρατικού προϋπολογισμού της ΓΓΚΑ.

Αναλυτικά για τα ομόλογα σας γνωρίζουμε ότι, σύμφωνα με τους όρους της από 5/6/2001 υπογραφείσας σύμβασης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, το Ελληνικό Δημόσιο παρέδωσε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ομόλογα έκδοσής του συνολικής τρέχουσας αξίας 1.467.351.430,67 €, 1.549.523.110,79 € και 911.225.238,44 € κατά τα έτη 2002, 2003 και 2004 αντίστοιχα. Το Ελληνικό Δημόσιο με τη διάταξη του άρθρου 51 του Ν.2972/2001 αναγνώρισε το σύνολο των εκκρεμών υποχρεώσεων του κράτους προς το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. που προήλθαν από τις παρεμβάσεις της κεντρικής εξουσίας στο ασφαλιστικό σύστημα για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής από το κράτος (αρ. 3 Ν.Δ. 465/70 κλπ), καθώς και από τη χρηματοδότηση των νεοεισερχομένων στην ασφάλιση από 1/1/1993 (αρ. 22, 35, 44 & 68 Ν. 2084/92).

Επίσης κατά το έτος 2008 εκδόθηκαν ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου στο όνομα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ύψους 1.172 εκατ. €, για την εξόφληση υποχρεώσεων παρελθόντων οικονομικών ετών, που αντιστοιχούν στη διαφορά της ετήσιας προβλεπόμενης χρηματοδότησής του, με ποσοστό 1% του Α.Ε.Π. σύμφωνα με τις διατάξεις του αρ. 4 του Ν.3029/02 και της πραγματοποιηθείσας χρηματοδότησης, κατά την χρονική περίοδο 2003-2007.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ
Θεωρήθηκε για την ακρίβεια
Η Γ.Τ.μ.ματάρχης Γ.ο.σ.μ.α.τ.ε.α.ς

Εσωτερική Διανομή:

1. Γρ. Υπουργού Εργασίας
2. Δ/ση Οικονομικού / Α'(2)

8. Στην με αριθμό 17709/08-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργιάδη Σπυρίδωνος – Αδωνίδος δόθηκε με το υπ αριθμ.

7017/4/13482/29-06-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ
Ταχ.Δ/ση: Π. Κανελλοπούλου 4
Τ.Κ.101 77 ΑΘΗΝΑ
☎ 210 69 20 287-FAX 210 69 94 841
ΑΡΙΘ.ΠΡΩΤ. : 7017/4/13482

30 ΙΟΥΝ. 2011

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2011

ΠΡΟΣ: **ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ /
Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ/
ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ
ΕΝΤΑΥΘΑ**

ΚΟΙΝ.: 1. Βουλευτή κ. Σ.-Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ
2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ :
α) ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝ-
ΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟ-
ΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ/
101 83
β) ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡ-
ΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ/ 115 23
γ) ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ/ 105 59
(Γραφεία κ.κ. Υπουργών)
3. ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ:
α) Γραφείο κ. Αρχηγού
β) Δ/νσεις : Δημόσιας Ασφάλειας
και Γενικής Αστυνόμευσης

ΘΕΜΑ : Μεταστέγαση Υπηρεσιών του Ο.ΚΑ.ΝΑ. Προστασία κατοίκων της περιοχής.

ΣΧΕΤ. : ΕΡΩΤΗΣΗ 17709/ 08-06-2011.

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σ.-Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, σε ότι μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι, για το ζήτημα της μεταστέγασης μονάδων του Ο.ΚΑ.ΝΑ., από το κέντρο της Αθήνας, ενημερώσαμε την Εθνική Αντιπροσωπεία, με το υπ' αριθ. 7017/4/12980 από 12-04-2010 έγγραφό μας, σε απάντηση της 4393/ 22-03-2011 αναφοράς που κατέθεσε, μεταξύ άλλων και ο ερωτών συνάδελφος κ. Σ.-Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ.

Πέραν αυτών, σας πληροφορούμε ότι, σε κάθε περίπτωση, για την πρόληψη και την αντιμετώπιση τυχόν αναφυομένων προβλημάτων αστυνομικής αρμοδιότητας, πέριξ των ανωτέρω μονάδων, οπουδήποτε και αν στεγάζονται στην Αττική, δραστηριοποιούνται οι αρμόδιες Υπηρεσίες της Ομώνυμης Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης (Αστυνομικά Τμήματα και Τμήματα Ασφαλείας, Υποδιευθύνσεις Δίωξης Ναρκωτικών της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής, Διεύθυνση Άμεσης Δράσης Αττικής κ.λπ.), διενεργώντας συνεχείς και εντατικούς ελέγχους και εφαρμόζοντας την ισχύουσα νομοθεσία, σε συντρέχουσα περίπτωση.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ

Για την αντιγραφή
Αθήνα, αυθημερόν
Το Γραφείο Κοιν. Ελέγχου/
Υπ. Προστ. του Πολίτη
ΔΕΣΠΟΙΝΑ Α. ΜΑΣΕΛΗ
ΑΣΤΥΝ. ΥΠΟΔ/ΝΤΗΣ

9. Στην με αριθμό 17781/09-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/

13490/29-06-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ
Ταχ.Δ/ση: Π. Κανελλοπούλου 4
Τ.Κ.101 77 ΑΘΗΝΑ
☎ 210 69 20 287-FAX 210 69 94 841
ΑΡΙΘ.ΠΡΩΤ. : 7017/4/13490

30 ΙΟΥΝ. 2011

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2011

ΠΡΟΣ: ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ/
ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ
ΕΝΤΑΥΘΑ /

ΚΟΙΝ.: 1. Βουλευτή κ. Κ. ΑΪΒΑΛΙΩΤΗ
2. ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ :
α) Γραφείο κ. Αρχηγού
β) Δ/ση Οικονομικών
3. Ε.Υ.Π.
(Γραφείο κ. Διοικητού)

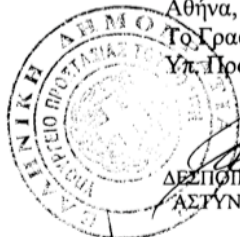
ΘΕΜΑ : Έξοδα θέρμανσης του κτιρίου της κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

ΣΧΕΤ. : ΕΡΩΤΗΣΗ 17787/ 09-06-2011.

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κ. ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ, σας γνωρίζουμε ότι, τα έξοδα θέρμανσης του κεντρικού κτιρίου που στεγάζεται το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, (Π. Κανελλοπούλου 4), καταβάλλονται πρωτογενώς από την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (Ε.Υ.Π.), στην οποία ανήκει το κτίριο. Ο Φορέας της Ελληνικής Αστυνομίας, ο οποίος συστεγάζεται με την Ε.Υ.Π. στο εν λόγω κτίριο καλύπτει απολογιστικά το αναλογούν χρηματικό ποσό. Στο πλαίσιο δε αυτό, σας ενημερώνουμε ότι, κατά ο έτος 2010 η κεντρική Υπηρεσία κατανάλωσε πετρέλαιο θέρμανσης, συνολικής αξίας 174.888,00 ευρώ, ενώ το αναλογούν ποσό του Φορέα της Ελληνικής Αστυνομίας ανήλθε σε 106.00,00 ευρώ. Αντίστοιχα, κατά την περίοδο Ιανουαρίου-Απριλίου 2011 καταναλώθηκε πετρέλαιο θέρμανσης συνολικής αξίας 32.175,00 ευρώ. Το κόστος θέρμανσης του Φορέα της Ελληνικής Αστυνομίας κατά το τρέχον έτος, θα υπολογισθεί στο τέλος του έτους από την Ε.Υ.Π.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ

Για την αντιγραφή
Αθήνα, αυθημερόν
Το Γραφείο Κοιν. Ελέγχου/
Υπ. Προστ. του Πολίτη

ΔΕΣΠΟΙΝΑ Α. ΜΑΣΕΛΗ
ΑΣΤΥΝ. ΥΠΟΔ/ΝΤΗΣ

10. Στην με αριθμό 18105/16-06-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Βορίδη Μαυρουδή, Γεωργιάδη Σπυρίδωνος – Αδωνίδος

δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/13536/29-06-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ
Ταχ.Δ/ση: Π. Κανελλοπούλου 4
Τ.Κ.101 77 ΑΘΗΝΑ
☎ 210 69 20 287-FAX 210 69 94 841
ΑΡΙΘ.ΠΡΩΤ. : 7017/4/13536

30 ΙΟΥΝ. 2011

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2011

**ΠΡΟΣ: ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Δ/ΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ/
ΕΛΕΓΧΟΥ/
ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ
ΕΝΤΑΥΘΑ /**

**ΚΟΙΝ.: 1. Βουλευτές κ.κ. Μ. ΒΟΡΙΔΗΣ και
Σ.-Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚ-
ΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ/
101 83
(Γραφείο κ. Υπουργού)**

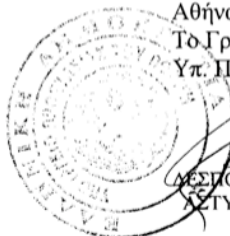
ΘΕΜΑ : Αναφερόμενη ίδρυση ξενώνα μεταναστών στο Μοσχάτο.

ΣΧΕΤ. : ΕΡΩΤΗΣΗ 18105/ 16-06-2011.

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Μ. ΒΟΡΙΔΗΣ και Σ.-Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι, πρόσφατα (19-05-2011), ανακοινώθηκαν οι χώροι για τη δημιουργία Κέντρων Πρώτης Υποδοχής (ΚΕ.Π.Υ.) και Κέντρων Κράτησης παράνομων αλλοδαπών σε περιοχές της Αττικής, του Έβρου και του Βορείου Αιγαίου, καθώς και της υπόλοιπης ηπειρωτικής χώρας. Σημειώνεται πάντως, ότι το ξενοδοχείο «Φοίβος», στην οδό Κανάρη 20 στο Μοσχάτο, δεν περιλαμβάνεται στους ανακοινωθέντες χώρους, για τη μετατροπή του σε ξενώνα μεταναστών.

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ**

Για την αντιγραφή
Αθήνα, αυθημερόν
Το Γραφείο Κοιν. Ελέγχου/
Υπ. Προστ. του Πολίτη

ΛΕΣΠΟΙΝΑ Α. ΜΑΣΕΛΗ
Δ/ΣΤΥΝ. ΥΠΟΔ/ΝΤΗΣ

11

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές – Ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 16771/790/24-5-2011 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Καρτάλη προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την ακολουθούμενη πολιτική για την ενίσχυση των εδρών Νεοελληνικών Σπουδών στο εξωτερικό.

Στην ερώτηση του κ. Καρτάλη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού, κ. Γεώργιος Νικητιάδης.

Παρακαλείται ο κ. Κωνσταντίνος Καρτάλης, Βουλευτής Μαγνησίας του ΠΑΣΟΚ και ερωτών Βουλευτής να διατυπώσει την ερώτησή του επί δίλεπτον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να επισημάνω στο ξεκίνημα της συζήτησης ότι και αυτή η ερώτηση δεν είχε σκοπό να είναι επίκαιρη ερώτηση. Μετατράπηκε σε επίκαιρη ερώτηση, γιατί το Υπουργείο Πολιτισμού δεν κατέθεσε εγκαίρως τα απαιτούμενα στοιχεία. Φοβάμαι ότι δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό. Αντιλαμβάνομαι επίσης, ότι η κοινοβουλευτική διαδικασία και ο κοινοβουλευτικός έλεγχος θα πρέπει να τηρείται ευλαβικά, για να είναι πληρέστερος ο ρόλος του Βουλευτή και να υπάρχουν επαρκή στοιχεία για την αντιμετώπιση των διαφορών ζητημάτων.

Τα έγγραφα που ζητήθηκαν από το Υπουργείο Πολιτισμού φαντάζομαι ότι θα κατατεθούν σήμερα, για να έχουμε μια πλήρη εικόνα για το θέμα που συζητούμε στη επίκαιρη ερώτηση.

Σε ό,τι αφορά στην ερώτηση αυτή καθεαυτή, οι έδρες νεοελληνικών σπουδών συρρικνώνονται στο εξωτερικό. Παρατηρείται μια μείωση στον αριθμό τους, που οφείλεται στο ότι τα μητρικά πανεπιστήμια, τα πανεπιστήμια του εξωτερικού αντιμετωπίζουν και τα ίδια οικονομικά προβλήματα. Οφείλεται, επίσης, στο γεγονός ότι τα προγράμματα σπουδών των ανθρωπιστικών επιστημών έχουν αλλάξει χαρακτήρα, με αποτέλεσμα η ελληνική γλώσσα να μπαίνει συχνά στο περιθώριο. Αλλά οφείλεται και στο γεγονός ότι η χώρα μας έχει περιορίσει σημαντικά τη χρηματοδότηση που στέλνει στο εξωτερικό στα διάφορα πανεπιστήμια που έχουν αναπτύξει έδρες νεοελληνικών σπουδών, με αποτέλεσμα να υπάρχει αδυναμία στήριξης των εδρών αυτών και στήριξης των προγραμμάτων που έχουν ξεκινήσει.

Είναι χαρακτηριστικό ότι πανεπιστήμια στην Αγγλία, αντιμετωπίζοντας και αυτά, οικονομικά προβλήματα, έχουν αποφασίσει να κλείσουν τα προγράμματα νεοελληνικών σπουδών, με αποτέλεσμα να διαμορφωθούν σοβαρά προβλήματα στην εξέλιξη μιας προσπάθειας που είναι, εδώ και δεκαπέντε χρόνια, ζωντανή μέσα από το Υπουργείο Πολιτισμού της χώρας.

Οποδήποτε έχω να πω προς το Υπουργείο Πολιτισμού, έχει να κάνει με την πολιτική που θα ακολουθηθεί για να στηρίξει τις έδρες στο εξωτερικό σε μορφή δικτύου και κυρίως σε μια λειτουργικότητα που θα κάνει τις έδρες βιώσιμες μέσα από τη χρηματοδότηση που θα προκύπτει από την Ελλάδα, μέσα και από την ενεργοποίηση της διεθνούς κοινότητας, αλλά και του ομογενειακού ελληνισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Καρτάλη.

Παρακαλείται ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Γεώργιος Νικητιάδης να λάβει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, όπως βλέπετε, την ευλαβική τήρηση των διαδικασιών που απαιτούνται για την εύρυθμη λειτουργία της δημοκρατίας μας, τη διασφαλίζει και ο κοινοβουλευτικός έλεγχος διά της μετατροπής της ερώτησης σε επίκαιρη, οπότε υπάρχει όλη η δυνατότητα κι εσείς να ερωτάτε κι εμείς να απαντάμε.

Σε κάθε περίπτωση, η καθυστέρηση δεν οφείλεται σε πρόθεση

δική μας. Απεναντίας.

Η ερώτηση κατ' αρχάς απευθύνεται στο Υπουργείο Παιδείας, που έχει και την πρώτη ευθύνη για τη δημιουργία των εδρών στα ξένα πανεπιστήμια. Ωστόσο κι εμείς έχουμε το δικό μας ρόλο να επιτελέσουμε.

Με την ευκαιρία, θέλω και να σας συγχαρώ, γιατί δεν είναι εύκολο πράγμα μέσα σε αυτήν την κρίση που διέρχεται η ελληνική πολιτεία, ένας Βουλευτής να έρχεται και να λέει πως, ανεξαρτήτως του ότι περνάμε κάποια μεγάλη μπόρα, σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι στα πανεπιστήμια στο εξωτερικό υπάρχουν οι ελληνικές βάσεις, οι ελληνικοί φάροι διαφωτισμού, τους οποίους θα πρέπει με κάθε τρόπο να τους διατηρήσουμε. Πραγματικά, θέλω να σας συγχαρώ γι' αυτό.

Γι' αυτούς, λοιπόν, τους φάρους που χρειαζόμαστε, να σας πληροφορήσω ότι υπάρχουν αυτήν τη στιγμή περίπου διακόσιες έδρες νεοελληνικών σπουδών στα πανεπιστήμια σε ολόκληρο τον κόσμο.

Θα σας καταθέσω και τα σχετικά έγγραφα που ζητήσατε, προκειμένου να έχετε πληρέστατη εικόνα για τις έδρες που υπάρχουν και για τις επιχορηγήσεις, που έχουν γίνει από τη δική μας την πλευρά για τα πανεπιστήμια αυτά.

Παραλλήλως, πρέπει να σας πω ότι εμείς από την πλευρά μας –όπως και το Υπουργείο Παιδείας– κυρίως βοηθάμε με στελεχικό δυναμικό, προκειμένου αυτές οι έδρες να καταφέρνουν να συνεχίζουν τις δραστηριότητές τους, να συνεχίζουν τη δουλειά τους, να συνεχίζουν την προβολή του ελληνικού πολιτισμού, σε ό,τι αφορά τα καθ' ημάς, και να συνεχίζουν τη διάδοση της ελληνικής γλώσσας ή και την εμπέδωση –και σε κάποιες περιπτώσεις εκμάθηση– της ελληνικής γλώσσας, σε ό,τι αφορά το Υπουργείο Παιδείας.

Θα πρέπει, βέβαια, να σας πω ότι για να συνεχίσει μία έδρα να υπάρχει ή για να δημιουργηθεί μία έδρα, απαιτείται πάντοτε ένα αίτημα από το αρμόδιο πανεπιστήμιο. Και όταν το πανεπιστήμιο αντιμετωπίζει κάποια προβλήματα σε σχέση με την έδρα, το ίδιο το πανεπιστήμιο είναι αυτό το οποίο πρέπει να έρθει και να θέσει κάποια ζητήματα. Δηλαδή, δεν καταργείται μία έδρα χωρίς να υπάρχει πάντοτε κάποιος συγκεκριμένος λόγος, παρά μόνο αν προκλήθούν διαφορετικά ζητήματα. Εμείς δεν είχαμε τέτοια περίπτωση.

Μία έδρα καταργείται είτε επειδή οικονομικοί λόγοι καθιστούν αδύνατη τη συνέχιση της λειτουργίας της είτε επειδή εκ των πραγμάτων δεν υπάρχουν καθηγητές και έχει στερηθεί του εκπαιδευτικού δυναμικού εκείνου που μπορεί να τη διατηρήσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Θα συνεχίσω, όμως, στη δευτερολογία μου, για να ολοκληρώσω και στα άλλα ζητήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλείται ο κ. Καρτάλης να αναπτύξει την ερώτησή του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι δεν είναι ακριβώς έτσι τα πράγματα.

Όντως, υπάρχει μία οικονομική κρίση, την οποία πρέπει να λάβουμε υπόψη μας. Με την επιφύλαξη των στοιχείων τα οποία θα διαβάσω σήμερα και τα οποία θα καταθέσετε –γιατί δεν έχω γνώση της εξέλιξης την τελευταία οικονομική χρονιά– το συνολικό ποσό που διαθέτει η ελληνική πολιτεία για τις έδρες νεοελληνικών σπουδών στο εξωτερικό είναι περίπου της τάξης των 700.000 - 800.000 ευρώ, ποσό που, βεβαίως, δεν είναι ευκαταφρόνητο, αλλά σίγουρα δεν είναι το ποσό εκείνο το οποίο θα προκαλέσει το ρήγμα ή την απώλεια της ισορροπίας του προϋπολογισμού του Υπουργείου Πολιτισμού και του Υπουργείου Παιδείας.

Επιτέλους, πρέπει να αποφασίσουμε ποιες είναι οι προτεραιότητες της χώρας μας και να τις σταθμίσουμε επαρκώς, για να έχουμε και την ικανότητα να πείσουμε προς το εξωτερικό ότι στηρίζουμε την ελληνική γλώσσα. Και σε αυτούς που αποτελούν τους πρεσβευτές της νεοελληνικής γλώσσας στο εξωτερικό θα πρέπει να τους δίνουμε τη δυνατότητα να πραγματοποιούν διδακτικές και ερευνητικές δραστηριότητες.

Το Υπουργείο Πολιτισμού έχει στη διάθεσή του τους πόρους, τις πιστώσεις του ΟΠΑΠ. Θα έλεγα ότι από εκεί θα μπορούσε να

εκπονηθεί ένα ειδικό πρόγραμμα, που θα επιτρέψει τη χρηματοδότηση αυτών των εδρών, για να αναπτύξουν εκπαιδευτικές και διδακτικές δραστηριότητες.

Να υπενθυμίσω, επίσης, ότι πολλές από αυτές τις έδρες, τις οποίες εμείς καλούμε να αποτελέσουν τους αρμούς πάνω στους οποίους συνδέονται τα διάφορα γνωστικά αντικείμενα, επιχορηγούνται από το Υπουργείο Πολιτισμού με μόλις 3.000 ευρώ το χρόνο. Αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι σε τέτοια πολιτική δεν μπορείς να κάνεις σπουδαία πράγματα και ότι χρειάζεται μία άλλη θεώρηση.

Να δεχθώ ότι υπάρχουν οικονομικά προβλήματα. Όλοι το γνωρίζουμε. Νομίζω, όμως, ότι αν κάνετε μία αναδιάρθρωση του τρόπου κατανομής των πιστώσεων, θα έχουμε πολύ καλύτερα αποτελέσματα στο εξωτερικό.

Συμφωνώ μαζί σας ότι σε κάποιες περιπτώσεις, έδρες εμφάνισαν προβλήματα συνέχειας, γιατί τα μητρικά πανεπιστήμια δεν ήθελαν να τις συνεχίσουν. Είναι συνήθως ιδιωτικά πανεπιστήμια στο εξωτερικό, τα οποία στο όνομα της παροχής εκπαίδευσης με οικονομικά ανταλλάγματα αντιλαμβάνονται συχνά ότι ένα αντικείμενο ανθρωπιστικών σπουδών δεν παρέχει πλεόν, αν θέλετε, σημαντικά έσοδα στο πανεπιστήμιο και αποφασίζουν να διακόψουν τη λειτουργία της έδρας.

Αυτό συμβαίνει σπανιότερα σε δημόσια πανεπιστήμια στο εξωτερικό. Είναι ένα ζητούμενο, το οποίο διαφοροποιεί το ιδιωτικό από το δημόσιο πανεπιστήμιο σε ό,τι αφορά στις παρεχόμενες ειδικότητες και στα γνωστικά αντικείμενα.

Είμαι βέβαιος ότι θα εξαντλήσετε τις δυνάμεις σας στο Υπουργείο Πολιτισμού, αξιολογώντας τις έδρες που είναι στο εξωτερικό, δεικνυόντας τις μεταξύ τους, για να μην επαναλαμβάνουν δράσεις οι οποίες είναι πάντα πολύ χρήσιμες, αλλά όταν επαναλαμβάνονται –και μάλιστα μαζικά– ακυρώνονται μεταξύ τους, αξιοποιώντας τις πιστώσεις, που είναι πάντα μετρημένες και περιορισμένες, αλλά δίνοντας και τη δυνατότητα να κρατήσουμε ζωντανό ένα δίκτυο στο εξωτερικό, που μας είναι ιδιαίτερα χρήσιμο αυτό το δίκτυο.

Εσείς έχετε εμπειρία με τον ομογενειακό Ελληνισμό. Νομίζω ότι θα πρέπει να επικεντρώσουμε την προσοχή μας και σε αυτή την ενότητα, για να μπορέσουμε να αποκτήσουμε τις πιστώσεις εκείνες που πολλές φορές μας λείπουν, για να στηρίξουμε αυτό το πολύ κρίσιμο και καθόλου πολυτελές δίκτυο, των εδρών νεοελληνικών σπουδών στο εξωτερικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλείται ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Νικητιάδης για τη δευτερολογία του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως ανέφερα και πριν, κύριε συνάδελφε, για τη διατήρηση ή τη δημιουργία μιας έδρας, παράγοντας δεν είναι αποκλειστικώς η οικονομική χρηματοδότηση. Χρειάζεται ανθρώπινο δυναμικό, χρειάζονται, πολλές φορές, καθηγητές, χρειάζεται στηρίξη. Θα αναφερθώ σε αυτά.

Υπάρχουν περιπτώσεις –γιατί εσείς, με το ερώτημά σας, θέλετε να ξέρετε αν κάποιες έδρες έχουν σταματήσει τη λειτουργία τους– όπου έτυχε εμείς να ειδοποιηθούμε ότι υπάρχει ένα ζήτημα, σε σχέση με τη συνέχιση λειτουργίας μιας έδρας και το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού έκανε παρεμβάσεις και καταφέραμε να συνεχίσουν τη λειτουργία τους οι έδρες και στο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου και στην Τεργεστή και στο Λονδίνο.

Άρα, εκεί που μπορούσαμε και ενημερωθήκαμε, κάναμε τις παρεμβάσεις που απαιτούντο.

Πέρα όμως, από αυτό, πρέπει να ξέρετε ότι επί τριάντα οκτώ ολόκληρα χρόνια το Υπουργείο Πολιτισμού κάθε χρόνο στη Θεσσαλονίκη οργανώνει ένα πολύ μεγάλο πρόγραμμα, όπου διδάσκονται και Ιστορία του Ελληνικού Πολιτισμού και Ελληνική Γλώσσα, άτομα που είναι στελέχη σε αυτές τις έδρες, δηλαδή άτομα που διδάσκουν, ενδεχομένως, ελληνικά σε ξένα τμήματα ή άτομα που διδάσκουν τον Ελληνικό Πολιτισμό σε αυτά τα τμήματα.

Την τελευταία τριετία από το Υπουργείο μας για το σκοπό αυτό διατέθηκαν 300.000 για διακόσιους υποτρόφους οι οποίοι είχαν έρθει, ενώ το 2011 –το τρέχον έτος– ήδη έχουμε διαθέσει

166.000 ευρώ για εκατό υποτρόφους, ανθρώπους, δηλαδή, που έρχονται, προκειμένου να λάβουν μέρος σε αυτά τα προγράμματα.

Ανεξαρτήτως, όμως, τούτων, οφείλω να σας πω ότι δεν είναι εύκολη υπόθεση για μία χώρα σαν την Ελλάδα –και κυρίως στηρίζεται στην εξαιρετική διάθεση, τη βούληση και τη φιλοπατρία, που επιδεικνύουν πολλοί ομογενείς μας– να δημιουργηθεί μία έδρα και να καταφέρουμε να τη διατηρήσουμε.

Το γεγονός ότι στη μικρή Ελλάδα, που σήμερα περνάει μια πολύ-πολύ μεγάλη οικονομική κρίση, κάνουμε έναν αγώνα, διατηρούμε τη βούληση και δίνουμε από το υστέρημά μας, όπως αντιλαμβάνεστε, προκειμένου να υπάρχουν οι έδρες των ελληνικών στα ξένα πανεπιστήμια θεωρώ ότι είναι ένα μεγάλο βήμα.

Το Υπουργείο ενώνει τη φωνή του με τη δική σας φωνή, υποθέτω και με τη φωνή του συνόλου των Βουλευτών του Εθνικού Κοινοβουλίου, που θα θέλανε να έχουμε όλο και περισσότερες έδρες.

Ας ελπίσουμε ότι θα έχουμε καλύτερες μέρες, και ας ελπίσουμε ότι θα καταφέρουμε από τις έδρες που έχουμε, όχι μόνο να μη στερηθούμε την παρουσία τους, αλλά αυτές να αυξηθούν, να γίνουν παραγωγικότερες, να κάνουν πιο εμφανή την ελληνική παρουσία και να διαδώσουν περισσότερο τον ελληνικό πολιτισμό, καταφέροντας παραλλήλως να μάθουν και σε όσο περισσότερο κόσμο γίνεται τα ελληνικά.

Κλείνοντας, θα σας πω ότι είχα την ευτυχία, πριν από ένα δίμηνο περίπου, να βρεθώ στην Αγία Πετρούπολη, όπου κλήθηκα στην έδρα των Ελληνικών και Βυζαντινών Σπουδών του εκεί Πανεπιστημίου, προκειμένου να κάνω μια διάλεξη για τον ελληνικό πολιτισμό. Η ευτυχία συνίστατο στο ότι μπόρεσα επί δύο ώρες, περίπου, να συνομιλήσω με Ρώσους φοιτητές, μη καταγόμενους από την Ελλάδα, στην ελληνική γλώσσα, να συζητήσουμε για την ελληνική λογοτεχνία, να συζητήσουμε για έλληνες ποιητές. Αυτό θεωρώ ότι είναι μια μεγάλη προσπάθεια. Ακόμη, δηλαδή και η παρουσία της Ελλάδας, που διασφαλίζει το συνδυαστικό κρίκο και αυτήν τη διαρκή γέφυρα είναι μια ένεση, έτσι ώστε να διατηρούνται αυτές οι έδρες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Γεώργιος Νικητιάδης, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Υφυπουργέ, κύριε Νικητιάδη και κύριε Καρτάλη επ' ευκαιρία θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα ότι εχθές στη μία το μεσημέρι είχαμε την τιμή και τη χαρά να υποδεχτούμε εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα της Ολομέλειας της Βουλής, διακόσιους σαράντα επτά διδασκόμενους από ενενήντα δύο ξένα πανεπιστήμια και ιδρύματα, από τριάντα επτά χώρες, που βρίσκονται στην Αθήνα κατά τη διάρκεια του Προγράμματος Θερινών Υποτροφιών των Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, ΘΥΕΣΠΑ.

Είναι ένα πρόγραμμα πάρα πολύ σημαντικό, που φέτος συμπληρώνει εικοσιτέσσερα χρόνια φιλοξενίας φοιτητών και διδασκόντων από τμήματα ελληνικών σπουδών ξένων πανεπιστημίων και στα οποία διδάσκεται πλειάδα γνωστικών αντικειμένων, που έχουν σχέση με τις ελληνικές σπουδές.

Η Αίθουσα του ελληνικού Κοινοβουλίου ήταν γεμάτη από φοιτητές, από τριάντα επτά χώρες από Αγγλία, Αίγυπτο, Αρμενία, Αυστρία, Βοσνία, Βουλγαρία, Βραζιλία, Γαλλία, Σερβία –ήταν η πιο πολυάριθμη, για να την ονοματίσω– ενώ ήταν κοντά τους και τριάντα ένας πανεπιστημιακοί, όλοι ελληνοφώνοι και ελληνογλωσσολογικοί. Ομίλησα εις τα ελληνικά σ' αυτούς τους διακόσιους σαράντα επτά διδασκόμενους και τριάντα ένα πανεπιστημιακούς και μου έκανε εντύπωση η αντίδρασή τους. Κατάλαβαν τα πάντα και μίλησαν μερικοί από τους φοιτητές.

Ήταν πραγματικά, για μένα μια ξεχωριστή τιμή εκ μέρους του Προέδρου του ελληνικού Κοινοβουλίου του κ. Πετσάλη, να χαιρετίσω αυτήν την εκδήλωση εδώ στην Ολομέλεια. Νομίζω ότι αξίζουν συγχαρητήρια στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, γιατί συνεχίζει αυτό το πολύτιμο πρόγραμμα, το οποίο ασφαλώς υποστηρίζεται

από την ελληνική πολιτεία.

Αυτά προς ενημέρωση του Σώματος, μια και στην Ολομέλεια της Βουλής είχαμε την τύχη χθες να δούμε αυτόν το μεγάλο πνεύμονα πρεσβευτών του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής γλώσσας από αλλοδαπούς φοιτητές.

Τώρα, θα συνεχίσουμε και πάλι με ερώτηση που απαντά ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Γεώργιος Νικητιάδης. Άρα θα πάμε κατ' εξαίρεση, σύμφωνα με το νέο Κανονισμό στην πρώτη κατά σειρά ερώτηση του δευτέρου κύκλου.

Κατά το άρθρο 130, παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής συζητείται τώρα η με αριθμό 11699/546/21-2-2011 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη -εκ Λακωνίας ορμώμενου και εκπροσωπούντος- προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την κατασκευή του νέου Αρχαιολογικού Μουσείου της Σπάρτης.

Την ερώτησή σας, κύριε Δαβάκη, όπως προείπα, θα απαντήσει ο κ. Γεώργιος Νικητιάδης, Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού.

Παρακαλείται ο κ. Δαβάκης, επί δίλεπτο να διατυπώσει την ερώτησή του.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ερώτηση, την οποία σήμερα θα συζητήσουμε με τον κύριο Υφυπουργό, είναι μια παλαιά υπόθεση. Οι τοίχοι αυτής της Αίθουσας έχουν ακούσει πολλές φορές για την υπόθεση της ανέγερσης του νέου Μουσείου της Σπάρτης, του άλλου πόλου της αρχαιότητας, της άλλης υπερδύναμης της αρχαιότητας, της οποίας, δυστυχώς, το νεώτερο ελληνικό κράτος της επιφύλαξε αυτήν την τύχη. Όλο το πολιτιστικό της απόθεμα, όλη η πολιτιστική της κληρονομιά, η οποία κυρίως, εδράζεται στο αρχαίο κλέος και σ' όλα εκείνα τα οποία συνέθεσαν αυτό που σήμερα η Ελλάδα υπερηφανεύεται μαζί με την Αθήνα, δεν έχουν χώρο για να στεγαστούν.

Η ερώτηση, την οποία είχα καταθέσει το Φεβρουάριο του 2011, απαντήθηκε από τον κύριο Υπουργό, αλλά με βάση τον Κανονισμό απαντήθηκε εκπρόθεσμα, με αποτέλεσμα σήμερα να έχουμε τη χαρά να τη συζητούμε ζωντανά σ' αυτήν την Αίθουσα.

Βέβαια, κύριε Πρόεδρε, η επέλαση των γεγονότων, όπως λέει και ο ποιητής, μας πρόλαβε και αποκτά μια ιδιαίτερη επικαιρότητα αυτή η συζήτηση, δεδομένου ότι εν τω μεταξύ έχουν υπάρξει γεγονότα, τα οποία θα ήταν πολύ ενδιαφέρον να συζητηθούν σ' αυτήν την Αίθουσα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλείται ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού, κ. Γεώργιος Νικητιάδης, να λάβει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Δαβάκη, κατ' αρχάς αντιλαμβάνομαι το ζήτημα που θέτετε σχετικά με την ισορροπία μεταξύ των δύο μεγάλων υπερδυνάμεων της αρχαίας Ελλάδας -υπερδύναμη την χαρακτηρίσατε εσείς- της Σπάρτης και της Αθήνας.

Θα πω μόνο ότι υπάρχει μια σειρά από έργα, που είναι ενταγμένα στο ΕΣΠΑ και θα τα αναφέρω πολύ γρήγορα: Η προστασία και διαμόρφωση, ανάδειξη, ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων της Σπάρτης -αυτό είναι ήδη ενταγμένο- η αποκατάσταση και ανάδειξη των Ναών Παναγίας Μυρτιδιώτισσας και Αγίας Άννας στην Κάτω Πόλη της Μονεμβασίας, στερέωση, αποκατάσταση του Ναού του Αγίου Νικολάου στην Οχιά Μέσα Μάνης, οργάνωση και βελτίωση επισκεψιμότητας του αρχαιολογικού χώρου Γερακίου και συντήρηση μνημείων, αναστήλωση Μνημείων του Μυστρά. Αυτά είναι έργα που είναι ήδη ενταγμένα.

Επίσης, προς ένταξη -και ευελπιστούμε ότι δεν θα έχουμε εμπόδια ή δυσκολίες- είναι: Η αναβάθμιση και ο εκσυγχρονισμός των υφιστάμενων εγκαταστάσεων του σπηλαίου του Δυρού, για το οποίο έχουμε συζητήσει ξανά -είναι ένα εξαιρετικό έργο και είμαι βέβαιος ότι δεν θα έχουμε πρόβλημα για την ένταξή του, αναφερόμαστε σε 7,5 εκατομμύρια ευρώ, είναι πολύ σημαντικό το ποσό- η έκθεση της αρχαιολογικής συλλογής του Μουσείου Νεάπολης, Βοιών Λακωνίας, το τουριστικό αγκυροβόλιο στον Κότρωνα Λακωνίας, η προστασία, προβολή και ανάδειξη των μνη-

μείων, που έχουν αποκαλυφθεί στον πολεοδομικό ιστό της Σπάρτης και η σύνδεσή τους με τα βυζαντινά μνημεία της Ακρόπολης, και η προβολή και βελτίωση της οικοτουριστικής διαδρομής ακρωτηρίου Ταινάρου Λακωνίας.

Η πρώτη κατηγορία αφορά έργα που έχουν ενταχθεί, και η δεύτερη κατηγορία είναι έργα υπό ένταξη.

Ευελπιστούμε ότι με αυτόν τον τρόπο θα καταφέρουμε να επέλθει μια ισορροπία, προκειμένου να αναδειχθεί όλος ο αρχαιολογικός πλούτος και όλο το εξαιρετικό αρχαιολογικό απόθεμα, όπως το χαρακτηρίζετε και η δόξα της αρχαίας Σπάρτης.

Παραλλήλως, πρέπει να πω πως σε ό,τι σχετίζεται με το Αρχαιολογικό Μουσείο είναι μια ιστορία που ξεκίνησε το 1996. Τότε εγκρίθηκε η ίδρυση του νέου Αρχαιολογικού Μουσείου της Σπάρτης. Το ακίνητο ανήκε στην Εθνική Τράπεζα. Έγινε η εξαγορά από την Εθνική Τράπεζα. Ήταν μια έκταση 28 στρεμμάτων, μία σημαντική έκταση, για να γίνει ένα μουσείο. Ήταν το εργοστάσιο «ΧΥΜΟΦΙΞ» που επίσης, είναι κηρυγμένο ως ιστορικό μνημείο και είναι αντιπροσωπευτικό δείγμα βιομηχανικού κτίσματος, το οποίο είναι προς διατήρηση και έρχεται να συνδέσει όλη αυτήν την παρουσία, που οφείλουμε να γίνει. Έτσι, προχωρώντας το 2004, εγκρίθηκε η αγορά και του ακινήτου αυτού, προκειμένου όλο μαζί να αποτελέσει μια συνολική παρουσία.

Επίσης, έχει εγκριθεί το κτηριολογικό πρόγραμμα του νέου Μουσείου, που είναι πολύ σημαντικό, το οποίο προβλέπει συνολικό εμβαδόν πέντε χιλιάδων εξακοσίων τετραγωνικών μέτρων για το Αρχαιολογικό Μουσείο της Σπάρτης. Σ' αυτό θα περιλαμβάνονται, βέβαια, οι εκθεσιακοί και οι στεγασμένοι χώροι, ενώ παράλληλα υπογράφηκε προγραμματική σύμβαση για πρώτη φορά με το Υπουργείο Πολιτισμού και τη Νομαρχία που προέβλεπε μια σειρά από μελέτες, τις οποίες θα επέβλεπε το Υπουργείο Πολιτισμού, έτσι ώστε να διασφαλίσουμε το πώς θα προχωρήσει.

Επειδή έχει παρέλθει ο χρόνος, στη δευτερολογία μου θα πω που बρισκόμαστε τώρα και τι ακριβώς θα γίνει μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλείται ο ερωτών Βουλευτής, κ. Δαβάκης, να λάβει το λόγο για να αναπτύξει την ερώτησή του.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς, ο κύριος Υπουργός σταμάτησε στο καλύτερο, σταμάτησε δηλαδή, στην προγραμματική σύμβαση μεταξύ της τώως Νομαρχίας Λακωνίας και του Υπουργείου Πολιτισμού διά της κ. Μενδώνη, της Γενικής Γραμματέως. Από εκεί και εμπρός, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ξεκινάει μια νέα διαδικασία την οποία οφείλετε, θα έλεγα, να παρακολουθήσετε πιο επισταμένως.

Θα ήθελα πριν απαντήσω -γι' αυτό άλλωστε γίνεται και αυτή η διαδικασία, κύριε Πρόεδρε- να είχα τη σαφή θέση του Υπουργού, προκειμένου να θέσω τα δικά μας επιχειρήματα και τις δικές μας απόψεις και ιδέες, οι οποίες αυτήν τη στιγμή βρίσκονται σε διαρκή κινητικότητα, θα έλεγα, όσον αφορά την τοπική αυτοδιοίκηση...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω πρόβλημα να το κάνω, για να διευκολύνω τον κύριο συνάδελφο...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ.

Θα έπρεπε, κύριε Πρόεδρε, να απαντήσει ο κύριος Υπουργός..

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Απλώς σταμάτησα, γιατί ήδη είχα συμπληρώσει το χρόνο μου.

Αν επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Αν το δέχεται ο κύριος συνάδελφος;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε προχωρήσει ήδη, κύριε συνάδελφε. Αντιλαμβάνεστε ότι μετά από τις εκλογές διαμορφώθηκε μια νέα κατάσταση με το νέο καλλικρατικό δήμο.

Θα σας παραδώσω και τα δύο κείμενα, που έχω στα χέρια μου: Είναι η προγραμματική σύμβαση, που είχε ξεκινήσει και υπογρα-

φεί με το νομάρχη τότε και είναι και η καινούρια σύμβαση, το σχέδιο προς υπογραφή από τον περιφερειάρχη τώρα, τον κ. Τατούλη.

Πρέπει να πω βεβαίως, ότι η καινούρια προγραμματική σύμβαση εμπεριέχει πολύ περισσότερα πράγματα, αναδεικνύει πολύ περισσότερο τον χώρο, προσιδιάζει πολύ περισσότερο, αν θέλετε, το Αρχαιολογικό Μουσείο σε μικρογραφία, σε σχέση με αυτό που έχει γίνει στην Ακρόπολη και είναι κάτι εντελώς καινούργιο.

Πρέπει όμως, να ξέρετε ότι η καθυστέρηση δεν οφείλεται σ' εμάς. Δηλαδή, εμείς είχαμε υπογράψει τη σύμβαση. Από εκεί και πέρα, ο εκλεγείς πλέον περιφερειάρχης της περιοχής ζήτησε να κάνει κάτι πολύ μεγαλύτερο, κάτι που θα εμπεριέχει πολύ περισσότερα πράγματα. Έχω εδώ αυτήν τη σύμβαση, για να την πάρετε και να τη δείτε, γιατί είναι δημόσιο έγγραφο και πρέπει να το γνωρίζετε. Επίκειται πια η υπογραφή αυτής της προγραμματικής η οποία –επαναλαμβάνω– είναι πολύ μεγαλύτερη απ' ότι η παλαιότερη ακόμη και σε σχέση με το χρηματικό περιεχόμενο που αποτυπώνει αυτή. Εκ των πραγμάτων, εμείς είμαστε έτοιμοι και σε διαπραγματεύσεις και συζητήσεις με την περιφέρεια, προκειμένου να την υπογράψουμε.

Είχα και επικοινωνία με τον κ. Τατούλη αρκετές φορές γι' αυτό το θέμα και ο ίδιος πραγματικά θέλει να προχωρήσει όσο πιο γρήγορα γίνεται αυτή η σύμβαση. Εμείς είμαστε δίπλα, για να στηρίξουμε αυτήν την προσπάθεια.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε Δαβάκη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για τη ρύθμιση που κάνατε, προκειμένου να υπάρξει ένα ξεκαθάρισμα.

Κύριε Υπουργέ, πράγματι, αυτό είναι γνωστό σε όλους μας. Το ζήτημα της ανέγερσης του νέου Μουσείου της Σπάρτης είναι μια υπόθεση, που αφορά όλη την κοινωνία της Λακωνίας. Θα σας έλεγα ότι αφορά, όχι μόνο την κοινωνία της Λακωνίας, αλλά την κοινωνία όλης της Πελοποννήσου. Το θέμα αυτό έχει ενώσει όλους τους πολίτες σε ένα όραμα, σε μια ιδέα σεβόμενοι το παρελθόν, σεβόμενοι την ιστορία τους για να προχωρήσει αυτή η υπόθεση που λέγεται νέο Μουσείο της Σπάρτης. Υπήρξε η προγραμματική σύμβαση μεταξύ της τώως νομαρχιακής αυτοδιοίκησης και της κ. Μενδώνη, η οποία δεν τελεσφόρησε.

Η πρώτη παρατήρηση, την οποία θα ήθελα πολιτικά να κάνω σε αυτήν την περίπτωση είναι ότι έπρεπε να αναζητήσει το Υπουργείο, γιατί αυτή η σύμβαση η οποία φέρει την υπογραφή πολιτικού στελέχους, πολιτικού προϊστάμενου του Υπουργείου δεν ευοδώθηκε. Τι συμβαίνει; Ποιες είναι οι προγραμματικές συμβάσεις που υπογράφει το Υπουργείο και τελικώς σε ένα χρόνο τις αλλάζει; Αυτό είναι σε ένα πρώτο επίπεδο.

Πρέπει λοιπόν, να δούμε γιατί δεν ευοδώθηκε. Το λέω αυτό γιατί έχει χαθεί πολύτιμος χρόνος, όσον αφορά τη χρηματοδότηση, την ένταξη του έργου και όλα τα συναφή. Επίσης, πού έγκειται η συνέργεια του Υπουργείου Πολιτισμού σε αυτήν την υπόθεση;

Θα ήθελα να πω και κάτι σχετικό με αυτά τα οποία έλεγε η πρώην προγραμματική σύμβαση. Η προηγούμενη προγραμματική σύμβαση προέβλεπε ένα ποσό 1.200.000 ευρώ για το σύνολο των μελετών του έργου. Γιατί κάνουμε νέα σύμβαση; Μιλώ πάντα πάνω στο θέμα του κόστους, ένα κόστος το οποίο υπερβαίνει το διπλάσιο αυτής της τιμής, σε μια εποχή αυστηρής δημοσιονομικής πειθαρχίας και δεν γνωρίζουμε πού θα καταλήξει η όλη υπόθεση.

Επίσης, τα χρήματα αυτά υπάρχουν, κύριε Υπουργέ, σε κάποιο κωδικό; Πού θα βρεθούν; Ακόμη αντηχούν στα αυτιά μου οι εκφράσεις της κ. Μενδώνη από την οποία ζητούντο περίπου τριακόσιες χιλιάδες ευρώ, για να ανακαινιστεί το παλαιό Μουσείο της Σπάρτης και δεν υπήρχαν αυτά τα χρήματα. Πότε θα ολοκληρωθούν όλα αυτά;

Εμείς εκφράζουμε μια φωνή αγωνίας. Σας μεταφέρω τα λόγια ενός ανθρώπου, ο οποίος ανήκει σε έναν αρχαίοφιλο Σύλλογο της Σπάρτης, ενός ανθρώπου που είναι πέρα από κόμματα, πέρα από οποιεσδήποτε πολιτικές επιδιώξεις. Μαζί με αυτόν ενώνω και εγώ τη φωνή μου και τη φέρνω σε αυτή την Αίθουσα. Είναι η

φωνή του Βασιλείου Γεωργιάδη, ο οποίος είπε: «Εμείς ζητάμε εξασφαλισμένη πορεία του Μουσείου της Σπάρτης. Επίσης, ζητάμε ένα ορατό μέλλον υλοποίησης του Μουσείου της Σπάρτης. Γενικώς και ειδικώς ζητάμε Μουσείο.».

Η Σπάρτη δικαιούται ενός Μουσείου, ενός μουσείου η διαδικασία του οποίου θα φύγει από τις όποιες δικές μας, αν θέλετε, αναβολές από τους όποιους δικούς μας χειρισμούς, οι οποίοι έχουν κάνει αυτήν την κατάσταση να χρονιάζει. Ζητάμε επιτέλους, να προχωρήσει αυτή η διαδικασία. Ο Περιφερειάρχης Πελοποννήσου δικαιούται να προχωρήσει σε κάτι καινούργιο, αντικαθιστώντας τις ενέργειες και τις κινήσεις της τώως νομαρχιακής αυτοδιοίκησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό όμως, το οποίο ζητείται είναι το κεντρικό κράτος, επιτέλους, να επιβλέψει τα θέματα της αποκλειστικής αρμοδιότητας του. Ποιες είναι σήμερα οι συνέργειες του Υπουργείου Πολιτισμού, των αντιστοίχων διευθύνσεων πάνω σε αυτό το ζήτημα;

Θα ήθελα να δώσω ένα παράδειγμα και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Λόγω Λακωνίας έχετε χρόνο απεριόριστο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Γνωρίζω την ευαισθησία σας, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ.

Πριν ξεκινήσει οτιδήποτε άλλο, χρειάζεται μια ανασκαφική διερεύνηση του πεδίου. Έχουμε το παλιό εργοστάσιο του «ΧΥΜΟ-ΦΙΞ» και πρέπει να γίνουν οι αντίστοιχες τομές, προκειμένου να ξεκινήσουν οι εργασίες. Χρειάζονται περίπου σαράντα χιλιάδες ευρώ για να γίνουν αυτά. Θα εξασφαλιστούν έστω αυτά τα χρήματα; Και να μην συνεχίσουμε στα μεγάλα κόστη, τα οποία πλέον απαιτεί η μελέτη: μιλάμε δηλαδή, για την προμελέτη, την οριστική μελέτη και τη μελέτη εφαρμογής.

Αυτά είναι ζητήματα, τα οποία συνέχουν όλον τον κόσμο και συνέχουν εμάς που ζούμε στη Λακωνία. Πιστεύω ότι, επιτέλους, περαν των κινήσεων –οι οποίες εύχομαι μέσα από την καρδιά μου να ευοδωθούν– των νέων αρχών, των νέων Περιφερειακών Αυτοδιοικήσεων, πρέπει το κεντρικό κράτος, το οποίο, κύριε Υπουργέ, είναι αποκλειστικά υπεύθυνο γι' αυτή τη χρονοβόρα διαδικασία, που λέγεται Μουσείο της Σπάρτης, όσον αφορά την εκτέλεσή του, να έχει και μια σαφέστερη εποπτεία αναλογιζόμενο τις ευθύνες, τις οποίες έχει διαχρονικά: τις ευθύνες όλων των κυβερνήσεων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Γεώργιος Νικητιάδης έχει το λόγο, για τη δευτερολογία του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Κύριε συνάδελφε, κατ' αρχάς, η σύμβαση που υπεγράφη μεταξύ της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης και του Υπουργείου Πολιτισμού προέβλεπε ότι η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση θα αναλάμβανε να συντάξει με δικές της δαπάνες τις αρχιτεκτονικές μελέτες κτηριακών έργων, την ειδική αρχιτεκτονική μελέτη διαμόρφωσης περιβάλλοντος χώρου, τις στατικές μελέτες, τις μηχανολογικές, ηλεκτρολογικές μελέτες, τη βιοτεχνική μελέτη, την περιβαλλοντική μελέτη, τη μελέτη παθητικής πυροπροστασίας, τη μελέτη περιβάλλοντος χώρου κ.λπ..

Μην ξεχνάτε ότι η σύμβαση αυτή της νομαρχίας υπεγράφη στις 27 Αυγούστου 2010. Οπότε έρχεται ο νέος καλλικρατικός δήμος και η νέα περιφέρεια και λέει «stop». Το σεβόμαστε. Είναι ο εκλεγμένος περιφερειάρχης. Δεν υπάρχει πια νομαρχία. Όλες οι αρμοδιότητες της νομαρχίας έχουν περιέλθει στην περιφέρεια και λέει: Εγώ θέλω καινούργια προγραμματική σύμβαση. Αυτή η σύμβαση δεν με καλύπτει. Θέλω κάτι διαφορετικό. Αυτό το «διαφορετικό», ανάγεται σε ένα ποσό 3.180.000 ευρώ. Αυτό αναφέρεται πολύ συγκεκριμένα. Είναι μέσα στις προδιαγραφές.

Επειδή το ζητήσατε να σας δώσω ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Τα λεφτά υπάρχουν;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Αυτό εδηλώθη από την περιφέρεια. Η περιφέρεια δηλώνει ότι τα χρήματα αυτά υπάρχουν.

Εμείς, όταν υπογράψουμε μια προγραμματική σύμβαση όπου

η περιφέρεια αναλαμβάνει κάποιες αρμοδιότητες, δεν μπορούμε να διερευνήσουμε το αν έχει τα χρήματα που λέει. Εμείς αναλαμβάνουμε τις δικές μας ευθύνες, που είναι να ελέγξουμε τις μελέτες, να κάνουμε μελέτες όπου μπορούμε, να επιστατήσουμε στο έργο, να παρακολουθήσουμε το έργο, να διασφαλίσουμε ότι δεν θα υπάρχουν προβλήματα, ότι δεν θα γίνουν εξαμβλώματα, ότι αυτά θα συνάδουν με τη δική μας αρχαιολογική προσέγγιση και με τη δική μας αισθητική, όπως θέλουμε να την αντιλαμβανόμαστε.

Πρέπει να σας πω, για να έχετε υπ' όψιν σας –επειδή είναι διατυπωμένα αυτά– ότι η χρονική διάρκεια της νέας σύμβασης είναι είκοσι τέσσερις μήνες, με χρόνο υλοποίησης της μελέτης επτά μήνες. Εντός δύο μηνών από την υπογραφή της σύμβασης θα έχουν ολοκληρωθεί όλες οι προμελέτες. Σας λέω τι λέει το σχέδιο, για να το έχετε υπ' όψιν σας.

Επίσης, σε δύο μήνες από την έγκριση της προμελέτης θα παραδοθούν οι οριστικές μελέτες αρχιτεκτονικών, στατικών κ.λπ.. Επαναλαμβάνω τι λέει το προσχέδιο προς υπογραφή. Τέλος, εντός τριών μηνών από την έγκριση των οριστικών μελετών θα παραδοθούν οι μελέτες εφαρμογής τους και τα τεύχη δημοπράτησης.

Αυτά είναι που καταγράφονται αυτή τη στιγμή στο σχέδιο, που έχει διαμορφωθεί μεταξύ της Περιφέρειας και του Υπουργείου Πολιτισμού και εμείς είμαστε έτοιμοι, αναλαμβάνοντας όλες τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από αυτό το σχέδιο, το οποίο και θα σας παραδώσω, για να το έχετε υπ' όψιν σας, να αναλάβουμε τις δικές μας υποχρεώσεις. Από εκεί και πέρα, η περιφέρεια οφείλει να αναλάβει τις δικές της υποχρεώσεις.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό κ. Νικητιάδη.

Η δεύτερη με αριθμό 17058/27-05-2011 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυριδώνος Γαληνού προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης παραληπτών γαλακτος των μικρών κτηνοτροφικών συνεταιρισμών δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος Υπουργού και διαγράφεται.

Η τρίτη με αριθμό 17601/7-6-2011 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Πρωτούλη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την κατάργηση της επιλογής δεύτερης ξένης γλώσσας στα δημοτικά σχολεία από τη σχολική χρονιά 2011-2012 δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος Βουλευτή και διαγράφεται.

Θα εισέλθουμε τώρα εις την αναμέτρηση δύο γιατρών.

Θα συζητηθεί η τέταρτη με αριθμό 10652/8-2-2011 ερώτηση του ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βαΐτη Αποστολάτου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την πρόσληψη νοσηλευτών στο Τζάνειο Νοσοκομείο Πειραιά.

Στην ερώτηση του Αντιπροέδρου κ. Αποστολάτου θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης.

Ο Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Πειραιώς κ. Βαΐτης Αποστολάτος έχει το λόγο και άνεση χρόνου, για να διατυπώσει την ερώτησή του, την οποία ως Πειραιώτης συνυπογράφω.

ΒΑΪΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δεν χαίρομαι καθόλου που δεν μπορώ να ασκήσω έντονα τα αντιπολιτευτικά μου καθήκοντα και δικαιώματα, έχοντας απέναντί μου ένα μεγάλο γιατρό, ένα σπουδαίο Υπουργό, έναν Καβαλιώτη πατριώτη και κυρίως έναν υπηρέτη του ανθρώπου, με όλη τη σημασία της έννοιας.

Η ερώτησή μου είχε αρχικά διατυπωθεί το Φεβρουάριο και αναφερόταν συγκεκριμένα στην έλλειψη νοσηλευτικού προσωπικού στο «Τζάνειο». Σήμερα, θα μπορούσα να πω τι συμβαίνει στο «Τζάνειο» με έναν κινηματογραφικό τίτλο, αλλά και στο «Μεταξά» και στο «Ασκληπιείο» και στο «Ωνάσειο», τα οποία κατά το καινούργιο σχέδιο θα είναι υπό τη γενική εποπτεία του Γενικού Κρατικού Νικαίας ή κάτι τέτοιο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής

Αλληλεγγύης): Θα σας πω.

ΒΑΪΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Θα σας ακούσω, κύριε Υπουργέ.

Το Νοέμβριο είχε γίνει πρόσληψη έντεκα νοσηλευτών στο «Τζάνειο» Νοσοκομείο Πειραιώς, αριθμός που δεν στάθηκε ικανός να καλύψει όλες τις ελλείψεις. Πρέπει να σας πω ότι το «Τζάνειο» Νοσοκομείο του Πειραιά, στο οποίο έχω δουλέψει για πάρα πολλά χρόνια και έκανα και την ειδικότητά μου δίπλα στον Γεώργιο Ευλάμη στη Γ' Χειρουργική, στο μεγάλο Καδά και τον Πρεβεδουράκη στη Γυναικολογία και τη Μαιευτική, είναι ένα από τα μεγαλύτερα νοσοκομεία της Ελλάδας, αλλά και της Αττικής ειδικά και καλείται καθημερινά να καλύψει ένα μεγάλο αριθμό περιστατικών, πράγμα που κάνει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Πρόκειται για ένα μεγάλο αριθμό περιστατικών, που ξεκινούν από τα Αντικύθηρα –όλη τη νησιωτική εικόνα που έχουμε του Αιγαίου Αρχιπελάγους– έως και την ευρύτερη περιοχή της Α' και Β' Πειραιά, η οποία ήταν πολύ μεγάλη ως προς το νομαρχιακό μέρος, γιατί έφθανε μέχρι τη Βουλαγμένη ή και το Λαύριο παλαιότερα, που θα πει ότι περιλαμβάνει τη Γλυφάδα, τη Βούλα, το Φάληρο κ.λπ..

Ωστόσο, το «Τζάνειο» αντιμετωπίζει ένα πολύ σοβαρό θέμα υποβάθμισης, εμφανίζοντας έντονες ελλείψεις, τόσο σε νοσηλευτικό επίπεδο, σε διοικητικό, αλλά και βοηθητικό προσωπικό, όσο και σε επίπεδο υλικοτεχνικού εξοπλισμού. Αποτέλεσμα τούτου είναι να αναβάλλονται εκατοντάδες προγραμματισμένα ιατρικά ραντεβού και χειρουργεία, ενώ σε πολλές περιπτώσεις οι ασθενείς παραπέμπονται σε άλλα νοσοκομεία του Λεκανοπεδίου.

Βεβαίως, τα ανωτέρω προβλήματα δεν εμφανίζονται μόνο στο «Τζάνειο» του Πειραιά, αλλά επεκτείνονται και στο δεύτερο μεγάλο νοσοκομείο του Πειραιά, το Αντικαρκινικό Νοσοκομείο «Μεταξά». Έχω καταθέσει σχετική ερώτηση για το συγκεκριμένο θέμα, η οποία παραμένει και αυτή αναπάντητη εκ μέρους του Υπουργείου σας.

Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω να επεκταθώ πολύ στο θέμα του «Μεταξά», απλώς θα αναφέρω μόνο ότι για το «Μεταξά» ο αρχικός προγραμματισμός ήταν μέχρι το τέλος του 2009 και μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 2010 να προκηρύσσονταν θέσεις γιατρών και νοσηλευτικού προσωπικού. Σήμερα, ωστόσο, από τις χίλιες πενήντα έξι θέσεις που προβλέπονται είναι καλυμμένες μόνο οι εξακόσιες δέκα. Άρα, οι καρκινώματες αναγκάζονται να περιμένουν τέσσερις έως έξι μήνες για τη χορήγηση θεραπευτικού ιωδίου, ενώ για τις ακτινοθεραπείες η αναμονή φθάνει τους δύο μήνες.

Με όλα τα παραπάνω, γίνεται αντιληπτό ότι το πρόβλημα με τις παροχές δημόσιας υγείας στον Πειραιά είναι κάτι περισσότερο από τραγικό και επείγον και χρήζει πολύ συγκεκριμένης και άμεσης αντιμετώπισης, διότι αυτά τα δύο νοσοκομεία καλύπτουν ανάγκες μεγάλης εμβέλειας, αφού δεν απευθύνονται μόνο στους κατοίκους του Πειραιά, αλλά στους κατοίκους της δυτικής και νότιας Αττικής, των μικρών νησιών του Αργοσαρωνικού, του Σαρωνικού, του Μυρτώου Πελάγους και βεβαίως σε όλους τους διερχομένους επισκέπτες από το μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας. Και πρέπει να σας πω ότι το 2010 η δεύτερη οικονομική περιφέρεια, στην οποία ανήκουν τα νοσοκομεία του Πειραιά, έχει παρουσιάσει αύξηση ασθενών κατά 25%, σε σχέση με το 2009.

Με δεδομένα όλα τούτα και τη δέσμευσή σας ότι εντός του 2011 πρόκειται να γίνει ένας συγκεκριμένος αριθμός προσλήψεων νέων νοσηλευτών στα νοσοκομεία της χώρας, μεταξύ των οποίων είναι και το «Τζάνειο», ερωτάσθε: Πόσες είναι συγκεκριμένες οι προσλήψεις που πρόκειται να γίνουν στο «Τζάνειο» Νοσοκομείο Πειραιά και πότε αναμένεται να ολοκληρωθούν; Ποια συγκεκριμένα μέτρα θα ληφθούν για τη συνολική αντιμετώπιση των προβλημάτων που σας είπα ότι παρουσιάζονται στα δύο μεγάλα νοσοκομεία του Πειραιά, εννοώντας και το «Μεταξά»;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα ήθελα να δώσω μία εξήγηση προς το Σώμα για την άνεση χρόνου που είχε ο κύριος Αντιπρόεδρος. Δεν οφείλεται στο ότι είναι Αντιπρόεδρος ή στο ότι έχει έναν πολύ σπουδαίο πολιτικό λόγο, αλλά και στο γεγονός ότι έχουμε άνεση χρόνου, δεδομένου ότι αναμένουμε την άφιξη

και του Υπουργού και των εισηγητών, αλλά και διότι, λόγω μη συζητήσεως δύο ερωτήσεων, θα τελειώσει ο κοινοβουλευτικός έλεγχος νωρίτερα.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσιδής.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να πω ότι με συγκίνησε ιδιαίτερα ο λόγος του κυρίου Αντιπροέδρου και τον ευχαριστώ πολύ για τα καλά του λόγια και όλα όσα είπε για εμένα. Σας ευχαριστώ πραγματικά.

Νομίζω ότι με την ερώτηση του κυρίου Αντιπροέδρου δίνεται η ευκαιρία να πούμε μερικά πράγματα για την κατάσταση γενικότερα στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, για το τι έχουμε κάνει αυτήν την περίοδο, τι δυνατότητες είχαμε και τι καταφέραμε να κάναμε αυτό το χρονικό διάστημα.

Θίξατε, νομίζω, τον πυρήνα των προβλημάτων στο ίδιο το Εθνικό Σύστημα Υγείας, γιατί αυτή καθεαυτή η ερώτησή σας αφορά ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα του Εθνικού Συστήματος Υγείας, το οποίο και τα προηγούμενα χρόνια, αλλά και τα δύο χρόνια που είμαστε στην Κυβέρνηση, δυστυχώς, δεν έχουμε τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουμε και να καλύψουμε. Και αυτό έχει να κάνει με το προσωπικό, νοσηλευτικό, παραϊατρικό, τεχνολογικό και λοιπό προσωπικό, όπως συνηθίζουμε να λέμε, στα νοσοκομεία της χώρας.

Κύριε συνάδελφε, τα προηγούμενα χρόνια, δυστυχώς, είχαμε στρεβλή ανάπτυξη στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, ενισχύοντας τις περισσότερες φορές και καλύπτοντας τα κενά των θέσεων, που αφορούσαν τον ιατρικό κλάδο –και καλώς κάναμε– υστερώντας, όμως, πάντοτε στη σωστή αναπλήρωση του νοσηλευτικού προσωπικού.

Είναι μία αλήθεια, που εγώ την έχω πει και άλλες φορές, όταν ετίθεντο ερωτήσεις από συναδέλφους ή από του Βήματος, όταν συζητούσαμε νομοσχέδια της αρμοδιότητος του Υπουργείου Υγείας. Είναι μια στρέβλωση η οποία, δυστυχώς, ταλανίζει το ίδιο το νοσηλευτικό προσωπικό, που σήμερα λειτουργεί και παρέχει υπηρεσίες, αλλά που δημιουργεί, όμως, και προβλήματα στη σωστή παροχή υπηρεσιών υγείας.

Αυτήν την κατάσταση, λοιπόν, και η προηγούμενη συνάδελφος η κ. Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου και η κ. Φώφη Γεννηματά, αλλά και εμείς με τον Υπουργό τον κ. Λοβέρδο και τους συναδέλφους Υφυπουργούς, προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε, όσο γίνεται καλύτερα. Είχε τεθεί στόχος να γίνει αναπλήρωση, συμπλήρωση, πέραν από αυτούς που συνταξιοδοτούνται –επιπλέον τριών χιλιάδων– νοσηλευτικού προσωπικού κάθε χρόνο, για να μπορέσουμε στα επόμενα τρία τέσσερα χρόνια να φέρουμε μία ισορροπία σ' αυτό το μεγάλο κενό.

Θα σας δώσω ένα ακόμα στοιχείο. Οι γιατροί στη χώρα μας γενικότερα, είναι δύο, τρεις ή τέσσερις φορές περισσότεροι από τον αριθμό ιατρών που χρειαζόμαστε. Είμαστε μία χώρα δηλαδή, που ο αριθμός ιατρών είναι πάρα πολύ μεγάλος. Απεναντίας, ο αριθμός νοσηλευτικού προσωπικού είναι υποδιπλάσιος από αυτόν που θα έπρεπε να είχαμε. Γι' αυτό μίλησα προηγούμενα για στρέβλωση.

Το ίδιο πρόβλημα υπήρξε και προσπαθήσαμε να το αντιμετωπίσουμε και στο Γενικό Νοσοκομείο «Τζάνειο» του Πειραιά. Την προηγούμενη χρονιά, τελειώνοντας το 2010, με διαδικασίες που, πράγματι, ήταν πρωτόγνωρες για λειτουργία δημόσιας υπηρεσίας, καταφέραμε να διορίσουμε –ιδιαίτερα τους τελευταίους τρεις μήνες του 2010 εντάθηκε αυτή η προσπάθεια– σε περίπου τρεις χιλιάδες εκατό νέες θέσεις, νοσηλευτικό προσωπικό, που προσλήφθηκε και έτσι καταφέραμε να κλείσουμε την προκήρυξη 7Κ, μέσα από την οποία καλύπτονται και θέσεις για το Γενικό Νοσοκομείο «Τζάνειο».

Αυτός ο αριθμός ήταν μία ανάσα για τα νοσοκομεία και περιμέναμε να ακολουθήσει το ίδιο και για το 2011. Γνωρίζετε πολύ καλά, όμως, ότι η δέσμευσή μας μετά από τη συμφωνία και μετά από το μνημόνιο που υπογράψαμε, να έχουμε διορισμό με την αναλογία ένα προς πέντε, δηλαδή πέντε συνταξιούχοι, ένας νέος διορισμός –ενώ σχεδίαζαμε να μην συμπεριλάβει το Υπουργείο Υγείας, διότι είχαν αρχικώς εξαιρεθεί τα Υπουργεία Υγείας, Παιδείας και Προστασίας του Πολίτη, για πυροσβέστες και αστυνομικούς–

δυστυχώς, συμπεριλαμβάνεται και αυτό μέσα σε αυτόν τον σχεδιασμό. Άρα αυτό το όριο του ένα προς πέντε, το οποίο, όπως θα γνωρίζετε, έχει πάει στο ένα προς δέκα, καθιστά ακόμα πιο δύσκολη τη δυνατότητα να καλύψουμε τα κενά.

Παρ' όλα αυτά όμως, για το Γενικό Νοσοκομείο Πειραιά, το «Τζάνειο», όπως βεβαιώνει η υπηρεσία μας και μάλιστα η Διεύθυνση Προσωπικού του Υπουργείου προς το Νοσοκομείο Πειραιά, έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία για τις εξήντα επτά θέσεις νοσηλευτικού και παραϊατρικού προσωπικού από την προκήρυξη 7Κ και έχουν αποσταλεί για να διοριστούν. Συγκεκριμένα, οι θέσεις αυτές αφορούν πέντε θέσεις ΠΕ νοσηλευτικού προσωπικού, σαράντα πέντε θέσεις ΤΕ νοσηλευτικού προσωπικού, μία θέση ΤΕ ιατρικών εργαστηρίων, μία θέση ΤΕ ραδιολογίας-ακτινολογίας, μία θέση ΤΕ επισκεπτριών υγείας, δύο θέσεις ΔΕ παρασκευαστών, μία θέση ΔΕ χειριστών-εμφανιστριών, τέσσερις θέσεις ΥΕ μεταφοράς προσωπικού, μεταφοράς ασθενών, τρεις θέσεις ΥΕ βοηθών θαλάμου, τρεις θέσεις για το Κέντρο Υγείας Γαλατά και μία θέση για το Κέντρο Υγείας Αίγινας. Συνολικά δηλαδή, εξήντα επτά θέσεις.

Επίσης, μαζί μ' αυτό έχει ολοκληρωθεί και η πρόσληψη έξι ατόμων σε διάφορες ειδικότητες με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, διάρκειας οκτώ μηνών, για την κάλυψη υπηρεσιακών αναγκών του νοσοκομείου.

Κύριε Πρόεδρε, έχω και άλλα στοιχεία να αναφέρω, αλλά θα τα πω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ναι, κύριε Υπουργέ, θα παρακαλούσα στη δευτερολογία σας να δώσετε την υπόλοιπη εικόνα.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ναι, κύριε Πρόεδρε, διότι αναγνωρίζω ότι και εσείς έχετε άμεσο ενδιαφέρον, είναι η περιφέρειά σας και μάλιστα, πολλές φορές έχετε επικοινωνήσει μαζί μας για θέματα και προβλήματα που αφορούν και το Νοσοκομείο του Πειραιά και το «Μεταξά».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε πολύ για την προσπάθειά σας, κύριε Υφυπουργέ.

Παρακαλείται ο Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Α' Πειραιώς, κ. Βαϊτής Αποστολάτος, να αναπτύξει την ερώτησή του.

ΒΑΪΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι με αυτή την οικογενειακή ατμόσφαιρα μπορούμε να πούμε σήμερα ότι ήμασταν και συμμαθητές. Η Α' και η Β' Πειραιά είναι μία γειτονιά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Βεβαίως, αλλά ήσασταν μικρότερος.

ΒΑΪΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Σας ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, έχω υπηρετήσει το χώρο της υγείας σαν γιατρός, σαν χειρουργός μαιευτήρας-γυναικολόγος, αλλά και γιατρός της ψυχής, γιατί είναι βέβαιο ότι ο ασθενής μου ήξερε πάντα ότι ξέρω να ακούω καλά και να συμπονώ αυτόν που έχω απέναντί μου, για να λύσουμε το πρόβλημα.

Έχω, λοιπόν, για περισσότερο από τριάντα πέντε συναπτά χρόνια, υπηρετήσει το χώρο της υγείας, σαν γιατρός, άρα δικαιούμαι να λέω ότι γνωρίζω πάρα πολύ καλά τι σημαίνει να προσπαθείς να προσφέρεις στον άρρωστο τις καλύτερες υπηρεσίες περίθαλψης με όλο το είναι σου εκείνη τη στιγμή, στην κυριολεξία, και ωστόσο να έρχεσαι αντιμέτωπος με ελλείψεις βοηθητικού προσωπικού, υλικών, εξοπλισμών, προμηθειών, φαρμάκων, κατ'άλλα διαμορφωμένων χώρων για παροχή υγείας.

Δυστυχώς, αυτή είναι η πραγματικότητα που επικρατεί, όχι μόνο σε αυτά τα δύο μεγάλα νοσοκομεία του Πειραιά –και το γνωρίζετε καλά– για τα οποία κάνουμε λόγο σήμερα, αλλά στα περισσότερα δημόσια νοσοκομεία της χώρας, με άλλοθι και την κρίση.

Με βάση το νέο σχέδιο των συγχωνεύσεων των νοσοκομείων της Αθήνας, επαναλαμβάνω και περιμένω την απάντησή σας, το «Τζάνειο» και το «Μεταξά», μαζί με το «Ασκληπιείο» και το «Ωνάσειο» θα ανήκουν διοικητικά στο Νοσοκομείο Νίκαιας, το οποίο θα παίζει το ρόλο του κεντρικού νοσοκομείου. Λέτε «όχι».

Για να μπορέσει να είναι λειτουργικό και αποτελεσματικό αυτό,

θα πρέπει να ισχύσουν αυστηρά ορισμένες στοιχειώδεις παράμετροι, όπως είναι η ενίσχυση όλων αυτών των νοσοκομείων με το απαραίτητο παραϊατρικό βοηθητικό προσωπικό, η απόλυτη κάλυψη υπαρχουσών, τουλάχιστον προκηρυγμένων, θέσεων και η εξασφάλιση υλικοτεχνικής υποδομής, βεβαίως, για όλα αυτά τα νοσοκομεία.

Κύριε Υπουργέ, πέρυσι τον Σεπτέμβριο επισκεφθήκατε το «Τζάνειο» και διαπιστώσατε τα υφιστάμενα προβλήματα. Οι γιατροί περιγράφουν την επικρατούσα κατάσταση στο νοσοκομείο με τα πιο μελανά χρώματα. Ελλείψεις νοσηλευτικού προσωπικού, ένας ξεπερασμένος τεχνολογικός εξοπλισμός, περιορισμένοι χώροι, δυσοσμία, σκουριασμένα κρεβάτια, ασθενείς στους διαδρόμους. Αναγκάζονται πολλές φορές να χρησιμοποιήσουν ακατάλληλα ράμματα, ελλείψει άλλων, στα χειρουργεία -ξέρετε πολύ καλά τι σημαίνει αυτό- δεν υπάρχουν γάζες και γάντια. Πρόκειται για σκληρό, που σε καμμία περίπτωση δεν αρμόζει στο μεγίστης σημασίας λειτουργήμα της υγείας σε αυτή την αποστολή.

Πρέπει, επιτέλους, λοιπόν, να υπάρξει μία συνολική μέριμνα για την άποψη λειτουργία των δημόσιων νοσοκομείων της χώρας, ξεκινώντας από το μεγάλο λιμάνι του Πειραιά και φθάνοντας σε κάθε περιοχή της περιφέρειας.

Έχετε δηλώσει και συμφωνώ απόλυτα μ' αυτό, ότι σημασία δεν έχει να διαπιστώνεις τα προβλήματα, αλλά να δίνεις λύσεις. Ο Αριστοτέλης μάς έλεγε ότι πρέπει να υπάρχει αρμονία και συνέπεια μεταξύ λόγων και έργων. Αυτό ακριβώς περιμένει ο Πειραιάς και όλοι οι γιατροί συνάδελφοι και τα νοσοκομεία της χώρας από εσάς: να δώσετε λύσεις άμεσες και βιώσιμες σε αυτές τις χρόνιες παθολογίες του χώρου της δημόσιας υγείας σε τέτοιους χαλεπούς καιρούς, λύσεις που να συνάδουν και να ανταποκρίνονται απόλυτα, έστω, στη στοιχειώδη αξιοπρέπεια των Ελλήνων -τολμή να το πω έτσι- ακόμα και στις πιο κρίσιμες, δύσκολες στιγμές που ζούμε.

Η υγεία που είναι η ζωή, δεν μπορεί να περιμένει ούτε να υποβαθμίζονται και τα δύο αυτά στο όνομα κάποιου memorandum, θα πω. Αλλαγή νοοτροπίας χρειάζεται και οργάνωση. Αυτά πρέπει να κάνετε εσείς και σίγουρα αυτά δεν κοστίζουν.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Με τη δευτερολογία του Υφυπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσιδη, θα κλείσουμε τη διαδικασία συζήτησης των ερωτήσεων.

Το λόγο έχει ο κύριος Υφυπουργός.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα συμφωνήσω ότι σε δύσκολους καιρούς πρέπει η πρώτη φροντίδα να αφορά στην αντιμετώπιση των προβλημάτων των πολιτών σε θέματα υγείας, γιατί αυτό που ήδη εισπράττουμε, είναι ότι ακριβώς αυτή η οικονομική δυσκολία, στην οποία βρίσκονται οι πολίτες έχει οδηγήσει στην αύξηση των προσερχομένων στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, τουλάχιστον από τις μετρήσεις που έχουμε, κατά 20% με 23% περισσότερο από ό,τι συνέβη την προηγούμενη χρονιά. Αυτό είναι ένα στοιχείο, το οποίο το λαμβάνουμε σοβαρά υπ' όψιν μας και καταβάλλουμε προσπάθειες, ώστε να μπορούν και τα κέντρα υγείας και τα περιφερειακά ιατρεία, αλλά κυρίως τα νοσοκομεία μας να ανταποκριθούν σε αυτή την ανάγκη.

Και επειδή αναφερθήκατε, κύριε συνάδελφε, στο ότι πρέπει να υπάρχει αρμονία στα λόγια και στα έργα, όπως απάντησα και προηγούμενα και αναφέρθηκα σε αυτές τις εξήντα επτά θέσεις, θα προχωρήσω στο τι σχεδιάζεται να γίνει από εδώ και πέρα.

Κατ' αρχάς, να απαντήσω στο ερώτημα που θέσατε δύο φορές, τι θα συμβεί με τα δύο-τρία νοσοκομεία της περιοχής. Όπως ξέρετε, από την 1η Απριλίου 2011 υπάρχει ένας ανοιχτός διάλογος, τον οποίο συνεχίζουμε ακόμα και τώρα που μιλούμε και αυτός ο διάλογος θα ολοκληρωθεί την Κυριακή 18 Ιουλίου. Αμέσως μετά από λίγες ημέρες, η ηγεσία του Υπουργείου θα ανακοινώσει τις τελικές αποφάσεις για το τι θα συμβεί σε όλα τα νοσηλευτικά ιδρύματα της χώρας.

Πρέπει να σας πω ότι υπήρχαν προβλήματα και αυτό το ξέρετε και εσείς. Είχαμε καταφέρει τα τελευταία δεκαπέντε, με δεκαέξι χρόνια από εννιάοσια πενήντα τμήματα-κλινικές που είχαμε σε όλα τα νοσοκομεία της χώρας, να τα φθάσουμε αισίως στις δύο

χιλιάδες περίπου. Έτσι, έχουμε τμήματα, τα οποία λειτουργούν με έναν αριθμό, που δεν μπορεί να είναι ούτε αποδοτικός ούτε αποτελεσματικός, αλλά ούτε και να εξοικονομεί πόρους, οι οποίοι πρέπει να πηγαίνουν στη σωστή κατεύθυνση για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, που έχουν οι συμπολίτες μας.

Έτσι, λοιπόν, οδηγηθήκαμε σε μία πρόταση, η οποία θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι δεν συμπεριλαμβάνει αυτό που είπατε, ότι συνενώνει όλα αυτά τα νοσοκομεία. Θεωρούμε ότι είναι νοσοκομεία αυτάρκη, ικανά, που πρέπει μόνο τους και μπορούν μόνο τους να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα. Άρα, λοιπόν, σας απαντώ σε αυτό θετικά.

Το δεύτερο που θέλω να πω, είναι ότι υπάρχουν τριάντα μία θέσεις γιατρών του κλάδου ΕΣΥ, οι οποίες βρίσκονται σε εξέλιξη και σε συμβούλια κρίσεων και επομένως, θα έχουμε και διορισμούς πέρα από αυτό που κάναμε το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Επίσης, είναι σαράντα έξι θέσεις κλάδου ΤΕ Νοσηλευτικής, από τις οποίες οι τριάντα αναμένεται να καλυφθούν μέσα στο 2012. Οι πέντε θέσεις από αυτές έχουν ολοκληρωθεί τώρα και άλλες δέκα με δώδεκα θέσεις μέσα στο 2011. Επίσης, δεκατρείς θέσεις του κλάδου ΔΕ Νοσηλευτικής προγραμματίζονται και στο τρέχον έτος και στο προσεχές. Δύο βοηθητικού προσωπικού ΥΕ ήδη έχουν ολοκληρωθεί. Έχει σημασία, γιατί ελλείψεις έχουμε κυρίως σε τέτοιες ειδικότητες. Επίσης, είναι και μία θέση ΔΕ Τεχνικών-Ηλεκτροτεχνικών και Ειδικών Παιδαγωγών που έχουν να κάνουν με Πληροφορική. Επίσης μία θέση Πληροφορικής, μία θέση κλάδου ΔΕ Τεχνικών-Απολυμαντών. Άρα, υπάρχει σε προγραμματισμό και σχεδιασμό και για το τρέχον έτος και για το επόμενο έτος.

Θέλω κλείνοντας, να πω ότι η προσπάθεια που κάνουμε δεν είναι να περιοριστεί η δυναμική αυτών των νοσοκομείων, αλλά ίσα-ίσα να μπορέσει να γίνει πιο αποτελεσματική η λειτουργία τους, συνενώνοντας, αν θέλετε, ομοειδείς κλινικές. Νομίζω ότι στο μεγαλύτερο ποσοστό των κομμάτων στη Βουλή υπάρχει συμφωνία ότι πρέπει να γίνουν πιο αποτελεσματικές. Γιατί, όπως ξέρετε, δεν υπάρχει δυνατότητα απεριόριστου αριθμού διορισμών και έτσι κλινικές που έχουν μείνει με έναν-δύο γιατρούς στο ίδιο νοσοκομείο, στην ίδια περιοχή, μπορούν να συνενώσουν τις δυνάμεις τους και έτσι, να έχουν καλύτερο αποτέλεσμα και να μην υπάρχει αυτό το πρόβλημα των ελλείψεων, που είναι τεχνικό περισσότερο, παρά υπαρκτό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Η δεύτερη με αριθμό 17362/2-6-2011 ερώτηση δεύτερου κύκλου του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με το πάγωμα των χρεών μέχρι την καταβολή της σύνταξης σε αυτούς που πρόκειται να συνταξιοδοτηθούν, δεν θα συζητηθεί λόγω εκτάκτου κωλύματος του Αναπληρωτή Υπουργού κ. Φίλιππου Σαχινίδη, που επρόκειτο να απαντήσει και διαγράφεται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Λεβέντη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι η πολλοστή φορά που συμβαίνει αυτό. Εγώ αντιλαμβάνομαι ότι υπάρχουν αυξημένες υποχρεώσεις των Υπουργών και μάλιστα των Υπουργών Οικονομικών, πλην, όμως, είναι απαράδεκτο την τελευταία στιγμή να συμβαίνει αυτό. Έφυγα από την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, γιατί επρόκειτο να συζητηθεί η ερώτηση και με ψάχνει μια κοπέλα στο διάδρομο, για να μου πει «ξέρετε, εκτάκτως, δεν μπορεί να έρθει ο Υπουργός, γιατί υπάρχει κάποια συνέντευξη Τύπου». Το θεωρώ αυτό προσβολή για τη λειτουργία του Κοινοβουλίου, αλλά και για όλους εμάς τους Βουλευτές.

Σας λέω ότι σαν Ανεξάρτητος Βουλευτής έχω τη δυνατότητα ανά κάποιο χρονικό διάστημα, δηλαδή κάθε μερικούς μήνες να κάνω μία επίκαιρη ερώτηση και μόλις έρχεται αυτή η σειρά, τυχαίνει κάθε φορά ο αρμόδιος Υπουργός να είναι απασχολημένος, τη μια φορά γιατί έχει μία έκτακτη απασχόληση, την άλλη γιατί έχει πονόλαιμο, την άλλη γιατί έχει πονόκοιλο, την άλλη γιατί είναι στο εξωτερικό. Δεν μπορεί να συνεχίζεται αυτό, κύριε Πρόεδρε. Επιτέλους, θα πρέπει και το Κοινοβούλιο να λειτουργήσει.

Εάν η Κυβέρνηση και οι Υπουργοί νομίζουν ότι δεν χρειάζεται

να έρχονται εδώ και να συζητούν τις ερωτήσεις, τότε ας το καταργήσουν. Ας πάρει μία απόφαση το Κοινοβούλιο ότι θεωρείται περιττό πια αυτό το έργο, ότι είναι πάρεργο για τους Υπουργούς και ας ασχοληθούν με υψηλότερα καθήκοντα. Οι οικονομολογούντες Υπουργοί να ασχοληθούν περισσότερο με τα οικονομικά. Θα μου πείτε καλύτερο θα είναι αυτό για τη χώρα; Δεν ξέρω, γιατί όσο πιο πολύ ασχολούνται, δυστυχώς τα πράγματα πάνε προς το χειρότερο.

Εγώ, λοιπόν, θέλω να διαμαρτυρηθώ εντονότατα και να διαβιβαστεί αυτό και στον Πρόεδρο της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, ακούστηκε η διαμαρτυρία σας. Θα μεταφερθεί και στον κύριο Πρόεδρο. Πάντως, πράγματι, είναι έκτακτη η ανάγκη και η υποχρέωση. Δεν το ήξερε ούτε ο κ. Σαχινίδης ότι έπρεπε να πα-

ρίσταται σε μία έκτακτη συνάντηση και πιθανόν σε συνέντευξη Τύπου –δεν το ξέρω αυτό- και γι' αυτό δημιουργήθηκε αυτό το ζήτημα.

Πάντως ακούστηκε η δική σας φωνή. Δεν μπορούμε να το συζητήσουμε τώρα. Σας έδωσα το λόγο να ακουστείτε. Έχει καταγραφεί αυτό που είπατε, κύριε Λεβέντη, και οπωσδήποτε θα αξιολογηθεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Στην προηγούμενη επίκαιρη ερώτηση πριν από δύο μήνες του Υπουργείου Περιβάλλοντος με τέσσερις Υπουργούς και Υφυπουργούς και πάλι δεν βρέθηκε κανένας να απαντήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερησία διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερησία διάταξη.

Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Οικονομικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Διενέργεια Απογραφής Πληθυσμού-Κατοικιών».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Επανερχόμεθα στο πρώτο προεκφωνηθέν σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 7-7-2011 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Σας ενημερώνω ότι προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο απέστειλε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής επιστολή, με την οποία ενημερώνει ότι ορίζεται ως ειδικός αγορητής στη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Γκίκας.

Επίσης, με παρόμοια επιστολή του ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Αστέριος Ροντούλης ενημερώνει τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Μαυρουδής Βορίδης.

Τέλος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής ενημερώνει ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Βασίλειο Μουλόπουλο.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να δηλώσω το εξής. Επειδή το σχέδιο νόμου είχε κατατεθεί από τον προκάτοχό μου τον κ. Καστανίδη, σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής, πρέπει να υιοθετήσω ως νέος Υπουργός το αρχικό σχέδιο νόμου. Αυτό κάνω με τη δήλωσή μου, όπως βέβαια αυτό οριστικοποιήθηκε στη διαδικασία της αρμόδιας νομοπαρασκευαστικής επιτροπής. Δεν έχω να πω τίποτε άλλο προς το παρόν, απλώς και μόνο να υπενθυμίσω ότι υπάρχουν και δυο τροπολογίες οι οποίες έχουν κατατεθεί. Ίσως κάτι να χρειαστεί να προσθέσω στις τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Επομένως, υιοθετείτε το κείμενο του νομοσχεδίου ως έχει.

Το λόγο έχει τώρα ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και Βουλευτής Καβάλας του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Παπουτσής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ αυτονόητο να συγχάρω τη νέα ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης επί τη αναλήψει των καθηκόντων της, τόσο τον Υπουργό Δικαιοσύνης, τον κ. Παπαϊωάννου, όσο και τον Υφυ-

πουργό Δικαιοσύνης, τον κ. Πεταλωτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή σήμερα να εισηγούμαι ένα πολύ σημαντικό σχέδιο νόμου για την πλειονότητα των πολιτών που ασχολούνται στη χώρα μας με τη δικαιοσύνη. Είναι ένα σχέδιο νόμου σημαντικό από κάθε άποψη τόσο για τους δικαστές, τους δικαστικούς υπαλλήλους και τους ασκούντες το λειτουργήμα του δικηγόρου όσο και για τον απλό πολίτη ο οποίος έρχεται ορισμένες φορές σε επαφή με τον εν λόγω χώρο. Άλλωστε, τα ιδιαίτερα πολλά σχόλια των πολιτών έτσι όπως κατατέθηκαν στη σχετική με το συζητούμενο νομοσχέδιο ιστοσελίδα του «open gov» τη μια εβδομάδα που διήρκεσε η δημόσια διαβούλευση θεωρώ ότι αποδεικνύουν του λόγου το αληθές.

Από την άλλη πλευρά, το νομοσχέδιο για τον εξορθολογισμό και τη βελτίωση στη διεξαγωγή της πολιτικής δίκης καθώς και άλλες διατάξεις εντάσσεται σε μια πολύμηνη και παραγωγική από νομοθετικής απόψεως προσπάθεια που καταβάλλεται συνολικά τους τελευταίους είκοσι ένα μήνες από την ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την περαιτέρω επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης όλων των βαθμίδων στη χώρα μας, μια δέσμη νομοθετικών ρυθμίσεων με την οποία η Κυβέρνηση επιχειρεί να ισχυροποιήσει το κράτος δικαίου και στην ουσία να επιταχύνει το ρυθμό απόδοσης της δικαιοσύνης σε όλες τις βαθμίδες και τις διαδικασίες της.

Συνοπτικά θα υπενθυμίσω τους σχετικούς νόμους που ψηφίστηκαν το προηγούμενο διάστημα από τη Βουλή σε αυτήν την κατεύθυνση. Πρόκειται για το ν. 3904/2010, που αφορούσε τον εξορθολογισμό και τη βελτίωση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης, όπως και ο ν. 3900/2010 σε αναφορά με τον εξορθολογισμό των διαδικασιών και την επιτάχυνση της διοικητικής δίκης. Οι προαναφερθέντες νόμοι του κράτους, μαζί με μια πλειάδα άλλων, οι οποίοι δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο της σημερινής μας συζήτησης καταδεικνύουν ότι η ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης συνεχίζει να προωθεί νομοθετήματα αναγκαία στο χώρο της δικαιοσύνης, αλλά και της ελληνικής κοινωνίας γενικότερα, πάντα σε πλήρη σύμπλευση με τις επιταγές για ένα σύγχρονο, εξορθολογισμένο και ευρωπαϊκού επιπέδου δικαιοπολιτικό σύστημα. Νομοσχέδια τα οποία είναι εν τέλει σε κάθε περίπτωση ενδεικτικά του τρόπου, με τον οποίο εννοεί να πολιτεύεται γενικότερα η Κυβέρνηση και τα οποία στοχεύουν στην ενίσχυση του πολύπαθου χώρου της δικαιοσύνης με κάθε τρόπο.

Νομίζω ότι γίνεται αντιληπτό από όλους ότι ο εξορθολογισμός των διαδικασιών αναφορικά με τη διεξαγωγή της πολιτικής δίκης θα εισκομίσει πολλά οφέλη σε όλους όσους εμπλέκονται με αυτές τις διαδικασίες. Γιατί εν τέλει για ποιο κράτος δικαίου μπορούμε να μιλάμε, όταν η οποιαδήποτε ένδικη διαφορά θα πρέπει να επιλυθεί στα δικαστήρια την επόμενη πενταετία ή δεκαετία; Όταν ο υπέρλογος αριθμός των υποθέσεων αλλά και οι ίδιες οι θεσμικές ανεπάρκειες συνιστούν εμπόδια που δυσχεραίνουν το έργο της δικαιοσύνης και την καθιστούν αναποτελεσματική; Γίνεται κατανοητό, λοιπόν, ότι για μια πλειάδα λόγων θα πρέπει να διασφαλίσουμε ότι θα έχουμε αποτελεσματικότερες και εφάμιλλες των καιρών διαδικασίες εφαρμογής του νόμου, της τάξης και της απονομής της δικαιοσύνης, εκσυγχρονίζοντας το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο.

Σε κάθε περίπτωση, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου για τη βελτίωση και τον εξορθολογισμό στην απονομή της πολιτικής δίκης εκσυγχρονίζει τον υπάρχοντα Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με απόλυτο ωστόσο σεβασμό στη δομή, στη συνοχή και στην αρχιτεκτονική του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και αυτό διότι οι βασικές επιλογές του υφιστάμενου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, έχοντας βαθιές ρίζες στην ελληνική πραγματικότητα, αποτελούν ένα ούτως ή άλλως άρτιο σύστημα απονομής της δικαιοσύνης. Κάθε προσπάθεια, λοιπόν, απερίσκεπτης ανατροπής όλων όσων ισχύουν ίσως να απέφερε τα αντίθετα από τα προσδοκώμενα αποτελέσματα και αυτό ενσυνείδητα απεφεύχθη.

Έτσι, λοιπόν, με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου τροποποιούνται μόνο όσες ρυθμίσεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αποδείχθηκαν μέχρι σήμερα προβληματικές ή αναποτελεσματικές. Δεδομένου, άλλωστε, ότι τα προβλήματα της απονομής της δι-

καιοσύνης στη χώρα μας δεν έχουν κατά κανόνα θεσμικό αλλά λειτουργικό υπόβαθρο, θεωρήθηκε σκόπιμο να τροποποιηθούν και να αποτελέσουν αντικείμενο μεταρρύθμισης μόνο οι διατάξεις εκείνες οι οποίες εκσυγχρονίζουν, επιταχύνουν και εν γένει βελτιώνουν την παροχή έννομης προστασίας, όπως βέβαια και εκείνες οι διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, οι οποίες αίρουν μακροχρόνιες διαφωνίες που ταλαιπωρούν αδικαιολόγητα τους εμπλεκόμενους στις διαδικασίες απονομής της δικαιοσύνης. Επιπρόσθετα, σε καμία περίπτωση δεν παύουν να λαμβάνονται υπ' όψιν τα δικαιώματα των διαδίκων, όπως φυσικά και ο απολύτως καθοριστικός ρόλος τόσο των δικαστικών λειτουργών και των δικηγόρων στην απονομή της δικαιοσύνης όσο και των δικαστικών υπαλλήλων και των δικαστικών επιμελητών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου το Υπουργείο Δικαιοσύνης θέτει έναν αριθμό κύριων στοχεύσεων προς υλοποίηση, ώστε η διεξαγωγή της πολιτικής δίκης στη χώρα μας να γίνει απλούστερη, ουσιαστικότερη, ορθότερη αλλά και ταχύτερη. Ζητούμε δε να αναβαθμιστούν όλες οι σχετικές διαδικασίες με τη διεύρυνση όλων των δυνατοτήτων που δίνονται για την ανεύρεση της ουσιαστικής αλήθειας κάθε προς εκδίκαση υπόθεσης. Επιπλέον, με το παρόν σχέδιο νόμου επιδιώκεται η ομοιόμορφη ρύθμιση ομοίων δικονομικών καταστάσεων πάντα προς το σκοπό της επιτάχυνσης της δίκης, χωρίς ωστόσο να γίνονται εκπώσεις στην ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται ακόμη στη διεύρυνση όλων των προσφερομένων δυνατοτήτων για την εξωδικαστική επίλυση των διαφορών, αλλά και την αξιοποίηση των σύγχρονων τεχνολογικών εξελίξεων που θα διευκολύνουν τη δυνατότητα της ενδοδικαστικής ή εξώδικης ηλεκτρονικής διακίνησης των δικογράφων και επικοινωνίας των παραγόντων της διοίκησης. Με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, λοιπόν, θεσπίζεται ένα απαραίτητο βασικό νομοθετικό θεμέλιο που εισάγει πλέον την ηλεκτρονική υποβολή δικογράφων, την ηλεκτρονική άσκηση ενδίκων μέσων, όπως και την ηλεκτρονική επίδοση και κοινοποίηση δικογράφων στο πεδίο της δικαιοδοσίας των πολιτικών δικαστηρίων.

Πιο συγκεκριμένα και με σκοπό τον εξορθολογισμό της διαδικασίας της απονομής της πολιτικής δίκης, θα αναφερθώ επίσης στη ρύθμιση εκείνη που εισάγεται και αναμορφώνει την κατά τόπο αρμοδιότητα επί αξιώσεων από αδικοπραξία και διατροφή. Πρόκειται για μία ρύθμιση η οποία πράγματι επιβαλλόταν και από τη λογική και από το δίκαιο. Γίνεται πλέον πρόβλεψη, ώστε όλες οι διαφορές από αδικοπραξία να μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο του τόπου όπου συνέβη το ζημιόγνο γεγονός κατά αντιστοιχία των ρυθμίσεων που προβλέπονται από τον Ευρωπαϊκό Κανονισμό 44/2001.

Σημαντική, επίσης, προς το σκοπό του εξορθολογισμού των διαδικασιών κρίνεται και η ρύθμιση εκείνη η οποία καθιερώνει πλέον ως εξαιρετέα και μη εργάσιμη ημέρα το Σάββατο, ημέρα κατά την οποία δεν μπορούν να γίνονται πλέον επιδόσεις. Για προφανείς επιπλέον λόγους που αφορούν την προστασία των ανηλίκων με το άρθρο 12 του παρόντος σχεδίου νόμου ορίζεται πλέον ότι το επιδιδόμενο έγγραφο θα πρέπει να παραδίδεται σε ενήλικο και ουδέποτε σε ανήλικο, όταν ο παραλήπτης απουσιάζει από την κατοικία του.

Στην κατεύθυνση, επίσης, του εξορθολογισμού της πολιτικής δίκης κινείται ενδεικτικά και το άρθρο 45 του σχεδίου, το οποίο προσθέτει νέο λόγο αναψηλάφησης, αν στην έκδοση της προβαλλομένης αποφάσεως συνέπραξε ο δικαστής ο οποίος καταδίκασε στη συνέχεια για δωροληψία ή για παράβαση καθήκοντος. Παράλληλα, καταργείται και η δυνατότητα ασκήσεως αναιρέσεως σε υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, εφ' όσον η αναγνώριση τέτοιου δικαιώματος στον Εισαγγελέα και όχι στους διαδίκους απαξιώνει βασικές συνιστώσες της αστικής δίκης, καταστρατηγεί τις θεμελιώδεις αρχές της διαθέσεως και της ισότητας και εξυπηρετεί προφανείς σκοπιμότητες.

Επιπρόσθετα, για την ενίσχυση της εναλλακτικής και της δικαστικής διαφάνειας, καθώς και για την προστασία των συναλλαγών επί των ακινήτων και των δανειστών του οφειλέτη από τις περαιτέρω μεταβιβάσεις, θεσπίζεται η εγγραφή στα βιβλία δικ-

κήσεων και των αγωγών διάρρηξης δικαιοπραξίας ως καταδολευτικής.

Ακόμη, το νομοσχέδιο προβλέπει ρύθμιση η οποία κλείνει ένα παράθυρο που υπήρχε προηγούμενως κατά τη διαδικασία των πλειστηριασμών και επέτρεπε, κατά κάποιο τρόπο, αθέμιτες συναλλαγές. Έτσι λοιπόν, προβλέπεται ρητά πλέον ότι μετά τη διαδικασία των γραπτών προσφορών, οι προφορικές προσφορές θα υποβάλλονται αμέσως προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, ο οποίος μετά την ολοκλήρωσή τους θα προβαίνει και στην κατακύρωση.

Επιπλέον, αποσαφηνίζεται ότι στην κατάσχεση στα χέρια πιστωτικού ιδρύματος ως τρίτου, το κατασχετήριο έγγραφο θα πρέπει να επιδίδεται όχι μόνο στην έδρα του πιστωτικού ιδρύματος, αλλά και σε οποιοδήποτε υποκατάστημά του.

Από την άλλη πλευρά και αναφορικά με τις ρυθμίσεις εκείνες που στοχεύουν στην επιτάχυνση της διαδικασίας απονομής της πολιτικής δίκης, θα αναφερθώ, ενδεικτικά, σε εκείνη τη ρύθμιση που προβλέπει την επανεισαγωγή τεκμηρίων ερημοδικίας και αποκαθιστούν εν γένει, τη φυσιογνωμία της ερήμην δίκης, όπως ίσχυε πριν από το ν. 2915/2001.

Με την ίδια στόχευση, αυτή δηλαδή της εξοικονόμησης δικαστικού μόχθου, κινείται και η ρύθμιση εκείνη η οποία προβλέπει την εκδίκαση της εφέσεως κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων στο μονομελές πρωτοδικείο, αντί για το πολυμελές που ισχύει μέχρι σήμερα, και της εφέσεως κατά των αποφάσεων των μονομελών πρωτοδικείων στο εφετείο που δικάζει όμως, αυτήν τη φορά με μονομελή σύνθεση, αντί με τριμελή που ισχύει μέχρι σήμερα.

Ανάλογους σκοπούς επιδιώκει και η διάταξη που παραπέμπει την εκδίκαση της αναιρέσεως κατά των αποφάσεων των μονομελών δικαστηρίων στον Άρειο Πάγο με τριμελή σύνθεση, αντί της πενταμελούς που ισχύει μέχρι σήμερα.

Παράλληλα, με εισαγόμενη ρύθμιση καταργείται η θεσπισθείσα με το ν. 2915/2001 πολυτελής διαδικασία του προελέγχου των αιτήσεων αναιρέσεως από τον εισηγητή δικαστή, μιας διαδικασίας η οποία επιβάρυνε αντί να αποφορτίσει τον Άρειο Πάγο και εκτός των άλλων είχε περιπέσει σε πλήρη αχρησία.

Στο μετριασμό των καθυστερήσεων κατά την εκδίκαση υποθέσεων αποβλέπει και η ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία προτάσσεται και η συζήτηση των υποθέσεων, για τις οποίες δεν θα διεξαχθεί εμμέσως απόδειξη. Η επιτάχυνση της δίκης και η μείωση της δικαστικής ύλης είναι και το προσδοκώμενο αποτέλεσμα από την επάνοδο στο προ του ν. 3388/2005 νομικό καθεστώς που προβλέπεται από το παρόν σχέδιο νόμου και αφορά τη θεσπισθείσα από το νόμο αυτό υποχρέωση προς άσκηση κύριας αγωγής μέσα σε τριάντα μέρες από την έκδοση της αποφάσεως που διατάσσει κάποιο ασφαλιστικό μέτρο. Αν εξαιρεθούν οι περιπτώσεις της συντηρητικής κατάσχεσης, της μεσεγγύησης και της προσωρινής επιδίκασης της απαίτησης, στις υπόλοιπες περιπτώσεις ο διάδικος δεν θα είναι υποχρεωμένος πλέον στην άσκηση κύριας αγωγής, παρά μόνο αν διατάξει γι' αυτό το σκοπό ειδικά ο δικαστής. Το σύστημα αυτό αποδείχθηκε ευέλικτο και είχε επιτύχει απόλυτα στην πράξη και γι' αυτό το λόγο επαναφέρεται.

Τέλος, ενδεικτική των σκοπών του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου είναι και η ρύθμιση που αναμορφώνει το πλαίσιο για τη συμβιβαστική επίλυση των διαφορών με την κατάργηση της υποχρεωτικότητας της απόπειρας εξώδικης επίλυσης του άρθρου 214 Α' του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που απέτυχε στην πράξη και παρέχουν τη δυνατότητα καταρτίσεως δικαστικού συμβιβασμού, αμέσως μετά την κατάθεση της αγωγής και ανεξάρτητα από κάθε στάδιο και κάθε στάση της δίκης.

Σε κάθε περίπτωση, οι ανωτέρω ρυθμίσεις, σε συνδυασμό με την αύξηση της αρμοδιότητας των μονομελών πρωτοδικείων και των ειρηνοδικείων, κρίνεται ότι θα συμβάλουν αποφασιστικά στην επιτάχυνση της παροχής έννομης προστασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε εκτενέστερη και επί το ειδικότερο περιγραφή των ρυθμίσεων του παρόντος σχεδίου νόμου θα προβώ κατά την επί των άρθρων συζήτηση.

Κλείνοντας, νομίζω ότι γίνεται προφανές ότι όλα τα μέχρι σήμερα σχέδια νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης αποσκοπούν στην ενίσχυση της διαφάνειας με εργαλείο ένα πιο ανθρωποκε-

ντρικό δικαιοπολιτικό σύστημα που θα καταστήσει πραγματικότητα μια ευνομούμενη πολιτεία για όλους, ένα κράτος δικαίου για όλους. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία, την οποία καλώ να ψηφίσετε. Βέβαια, δράττομαι της ευκαιρίας να χαιρετίσω και το γεγονός ότι και από την Αντιπολίτευση στο σύνολό της υπήρξαν και εποικοδομητικές προτάσεις, αλλά και ευρύτερα ένα κλίμα συναίνεσης και αποδοχής αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτρη Παπουτσή.

Παρακαλείται ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, Βουλευτής Ηλείας, κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας να λάβει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πράγματι, κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, με την οποία εισάγεται το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, είναι επαινετέα. Αναμφίβολα, είναι μια προσπάθεια που πρέπει όλοι να την ενισχύσουμε με τον καλό μας λόγο και βέβαια, στο βαθμό που επιβάλλεται, να την ελέγξουμε, εάν εμφανίζει μικρές έστω αναπηρίες, όσον αφορά τους στόχους που έχει υιοθετήσει και όσον αφορά τις συγκεκριμένες παρεμβάσεις που κάνει στο Κώδικα της Πολιτικής Δικονομίας.

Πράγματι, έχει αξία να πούμε ότι οι στόχοι που υπηρετεί αυτό το νομοσχέδιο είναι η απλούστευση της διαδικασίας στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης, καθώς επίσης, και η προσπάθεια για την ορθότερη και την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης. Αυτή, λοιπόν, η νομοθετική πρωτοβουλία, έτσι όπως ακριβώς καταγράφεται στις διατάξεις του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, παρουσιάζει πάρα πολλές αρετές, αλλά παρουσιάζει και κάποια ελαττώματα.

Η πρώτη, η μεγάλη και, θα έλεγα, από κάθε άποψη σωστή αρετή που πρέπει οπωσδήποτε να τη θεωρήσουμε ότι αποτελεί τη βασική επιλογή αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας, είναι το γεγονός ότι φέρνει αυτοόσια τα προϊόντα της επιστημονικής εργασίας δύο νομοπαρασκευαστικών επιτροπών: Της πρώτης που είχε συσταθεί υπό την προεδρία του Καθηγητή της Πολιτικής Δικονομίας της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών του κ. Κλαμαρή και η δεύτερη υπό τον πρώην Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου κ. Παπανικολάου. Και οι δύο αυτές νομοπαρασκευαστικές επιτροπές ασχολήθηκαν με την αναμόρφωση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ώστε αυτός να έχει ένα σύγχρονο βηματισμό όσον αφορά την παρακολούθηση και των εξελίξεων στη χρήση των ηλεκτρονικών μέσων για τη διαμόρφωση του δικαστικού πεδίου κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.

Εξ ετέρου θα έλεγα, ότι μέσω αυτής της προσπάθειας κατεβλήθη πολύ μεγάλη επιμέλεια, ώστε να υπάρχει η συνοχή και η ενότητα που επιβεβαιώνει τη λειτουργία ενός Κώδικα, που μάς έχει παραδοθεί από το 1967-1968 ήδη και μέχρι σήμερα, παρά τις προσπάθειες που έγιναν για κάποιες εμβληματικές αναμορφώσεις, εν τούτοις εξακολουθεί ως νομοθετικό κείμενο ο Κώδικας της Πολιτικής Δικονομίας να διαθέτει και τη λειτουργικότητά του και την αποτελεσματικότητά του.

Το δεύτερο στοιχείο που θα ήθελα να επισημάνω είναι ότι αποτέλεσμα αυτής της επιτυχούς επιστημονικής εργασίας των δύο ειδικών νομοπαρασκευαστικών επιτροπών είναι ότι έχουμε μπροστά μας ένα νομοθετικό κείμενο, που έχει να εμφανίσει ό,τι πιο καλό, ό,τι πιο εύστοχο, ό,τι πιο επιμελημένο σχετικά με τη διατύπωση των διατάξεων. Αυτό είναι κάτι, που προσωπικά επιμένω να το σχολιάζω, γιατί είναι πλέον κοινό, όχι μόνο στους εξ ημών νομικούς, αλλά και σε όλους όσους καταγίνονται με την επεξεργασία και το σχολιασμό των νομοθετικών κειμένων, ότι από τη στιγμή που ένα νομοσχέδιο γίνεται νόμος του κράτους απευθύνεται στην κοινωνία και αποτελεί ένα ρυθμό των βιοτικών σχέσεων, που θα πρέπει να έχει τις αρετές της ευστοχίας, της σαφήνειας και της απλότητας, ώστε τα δικαστήρια που θα κληθούν να τον εφαρμόσουν, να είναι σε θέση, πράγματι, να αποδίδουν και το πνεύμα του νομοθέτη αλλά, κυρίως, να ικανοποιούν τον σκοπό για τον οποίο κατέστη αναγκαία μια τέτοια ρύθμιση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντι-

πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Είναι δε, δεδομένο και μας έρχεται από την Αμερική, από τη σχολή που λέγεται «Δίκαιο και Λογοτεχνία», ότι ένα νομοθετικό κείμενο παρουσιάζει και πρέπει να παρουσιάζει μία «διοϋφία». Δηλαδή ένα νομοθετικό κείμενο δεν μπορεί να αποτελεί ένα τυχαίο προϊόν του πεζού λόγου, αλλά θα πρέπει να είναι το προϊόν μιας επιμελημένης, θα έλεγα, πρόθεσης για λογοτεχνική παραγωγή, ώστε να υπάρχει η ακρίβεια στη χρήση της γλώσσας και η ευστοχία στον προσδιορισμό της ονομασίας των πραγμάτων και των σχέσεων που ρυθμίζονται. Και από αυτήν την άποψη είναι πράγματι πολύ συγκεκριμένη και σαφής η επιτυχία με την οποία και το Υπουργείο αλλά και οι δύο επιτροπές, μπορούν να πιστώνονται.

Βεβαίως, μια τρίτη αρετή είναι η ανταπόκριση του σύγχρονου νομοθέτη στην υποχρέωση που έχει να κάνει απολογισμό των νομοθετικών προσπαθειών που έγιναν προς μια ορισμένη κατεύθυνση, όπως είναι η λεγόμενη επιτάχυνση της απονομής της πολιτικής δικαιοσύνης. Και απεδείχθησαν ότι δεν πέτυχαν τους στόχους που είχαν θέσει. Μια τέτοια κακή πορεία είχε η εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 214Α' του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που την είχε εισάγει ο ν.2915/2001. Ένας νόμος που φιλοδόχησε τότε, την εποχή εκείνη, να αποτελέσει ένα βασικό επιταχυντή στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης. Όμως δεν το πέτυχε.

Με τη σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία το Υπουργείο έρχεται και ζητάει την κατάργηση αυτών των συγκεκριμένων διατάξεων που απέτυχαν στην πράξη.

Πολύ ορθά έχετε επισημάνει και εσείς, κύριε Υπουργέ, ότι αυτή η συγκεκριμένη διατύπωση της διάταξης του άρθρου 214Α' του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με την οποία είχε επιβληθεί ως υποχρέωση διαδικαστική η απόπειρα της εξωδικαστικής επίλυσης της διαφοράς στις αγωγές που απευθύνονταν στο πολυμελές πρωτοδικείο, απέτυχε. Ήδη πολύ ορθά με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο επαναφέρετε τα πράγματα στον πριν από το καθεστώς ν.2915/2001 χρόνο. Δηλαδή καθιστάτε αυτή τη συγκεκριμένη προσπάθεια, όχι πια υποχρεωτική, αλλά την ενισχύετε με την ευχή που πρέπει να απευθύνεται και προς το δικαστή αλλά και προς τους πληρεξουσίου δικηγόρους για να μπορούν να κάνουν αξιοποίηση των διατάξεων του Αστικού Κώδικα και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για τη συνομολόγηση δικαστικού συμβιβασμού σε οποιαδήποτε στάση της πολιτικής δίκης.

Ένα από τα πολύ σημαντικά στοιχεία τα οποία φέρνει αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία είναι ότι καταργεί την υποχρεωτικότητα της άσκησης της κυρίας αγωγής στις υποθέσεις των ασφαλιστικών μέτρων, όπως την είχε επιβάλει ο ν.3388/2005. Απεδείχθη στην πράξη ότι όχι μόνο δεν έφερε κάτι καινούργιο, δεν έφερε κάτι ουσιαστικό, δεν έφερε κάτι που πράγματι να ενισχύει την αποτελεσματικότητα στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης, αλλά περιέπλεξε τις διαδικασίες και φόρτωσε τα πινάκια με υποθέσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να μην έχουν ποτέ εισαχθεί.

Πολύ ορθή είναι η διάταξη την οποία φέρνετε με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, όπου πλέον υποχρεωτική είναι η άσκηση της αγωγής μόνο στις περιπτώσεις των ασφαλιστικών μέτρων που αφορούν συντηρητική κατάσχεση, δικαστική μεσεγγύηση ή προσωρινή επιδίκαση απαιτήσεων ή στις περιπτώσεις όπου ο δικαστής κρίνει ότι πρέπει να ασκηθεί η κυρία αγωγή μετά από την έκδοση της απόφασης που ρυθμίζει προσωρινά τις συγκεκριμένες έννομες σχέσεις των διαδίκων. Είναι πράγματι από αυτή την άποψη επαινετέα η πρωτοβουλία που παίρνετε, γιατί όπως είπα, απαλλάσσει τα δικαστήρια από μια σειρά υποθέσεις που δεν ήταν αναγκαίες να επιβαρύνουν τη δικαιοσύνη.

Όμως, είμαστε υποχρεωμένοι να αναφέρουμε -και το είπαμε και κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας του συγκεκριμένου νομοσχεδίου στη φάση της επιτροπής- ότι κάνετε τρεις καινοτομίες, οι οποίες όχι μόνο έχουν προκαλέσει αντιδράσεις από το νομικό κόσμο της χώρας, αλλά και εμείς θεωρούμε ότι μάλλον δεν θα επιτύχουν το στόχο για τον οποίο τις εισάγετε νομίζοντας ότι μπορεί να αποτελέσουν συντελεστές βελτίωσης της ποιότητας της πολιτικής δικαιοσύνης.

Η πρώτη είναι η περίπτωση του άρθρου 4, όπου εισάγετε την εκδίκαση των εφέσεων κατά αποφάσεων των μονομελών πρωτο-

δικειών από εφετεία με μονομελή σύνθεση. Αυτή η καινοτομία δεν βρίσκει διαφωνούντες μόνο τους δικαστές και τους δικηγόρους, αλλά θεωρώ ότι αποτελεί μια ρήξη η οποία δεν συμβιβάζεται με τη νομική δικαστική παράδοση του τόπου μας, όπου έχει επικρατήσει η αρχή της συλλογικότητας στην κατ' έφεση δίκη, δηλαδή η αρχή που επιβάλλει σε περισσότερους του ενός δικαστές να συμμετέχουν στο δικαστικό σχηματισμό, που εξετάζει σοβαρές υποθέσεις είτε στον πρώτο βαθμό είτε στον δεύτερο βαθμό είτε και στον αναιρετικό έλεγχο. Εξ αυτής της ιδιότητας που διασφαλίζεται με τη συλλογικότητα, υπάρχει μια εγγυητική προς την ορθότητα απόδοση του δικαίου από τα πολιτικά δικαστήρια.

Για μας είναι δεδομένο και όλοι το έχουμε ζήσει, ότι η συλλογικότητα τόσο στα εφετεία όσο και στα πολυμελή πρωτοδικεία είναι μία από τις εγγυήσεις ότι θα εκδοθούν ορθές δικαστικές αποφάσεις. Με αυτήν την αρχή έρχεται σε ρήξη η συγκεκριμένη ρύθμιση.

Εμείς είπαμε και κατά την επεξεργασία του συγκεκριμένου νομοσχεδίου στην επιτροπή -το επαναλαμβάνουμε και σήμερα- πως είμαστε επιφυλακτικοί και δεν μπορούμε να θεωρήσουμε ότι αυτή η διάταξη αποτελεί μια επιτυχή ρύθμιση.

Επίσης, για μας ένα δεύτερο ζήτημα που πρέπει να το αναδείξουμε -και ήδη το έχουμε σχολιάσει- είναι η διάταξη του άρθρου 22 παράγραφος 5, όπου για πρώτη φορά επιβάλλεται ως υπηρεσιακό καθήκον του δικαστή να καθοδηγεί τους διαδίκους προκειμένου να θεραπευτεί η αοριστία πραγματικών ισχυρισμών, που έχουν διατυπωθεί ατελώς ή αορίστως. Είναι ένα ζήτημα, που έχει να κάνει με το ότι ουσιαστικά ανατρέπονται οι ισορροπίες στις σχέσεις των διαδίκων γιατί αιφνιδιάζεται ο εναγόμενος όταν την ύστατη στιγμή -και μάλιστα, κατά τη διάρκεια της ανάπτυξης των προφορικών ισχυρισμών που δικάζεται αυτή η υπόθεση- ο δικαστής καθοδηγεί τον ενάγοντα. Ήδη δημιουργείται ζήτημα αιφνιδιασμού αλλά και αντίκρουσης του διατυπωθέντος, κατά τρόπο ορισμένο ή συμπληρούμενο, ισχυρισμού ώστε ο εναγόμενος να βρίσκεται σε μία θέση, η οποία είναι θέση δυσχερής. Εκεί υπάρχει ανατροπή της ίσης μεταχείρισης των διαδίκων.

Εκ του λόγου αυτού θεωρούμε ότι δεν θα έχει επιτυχή εξέλιξη η εφαρμογή αυτής της διάταξης, όταν μάλιστα αυτή η δυνατότητα και η υποχρέωση του δικαστή να επεμβαίνει σε αυτό το στάδιο της δίκης όσον αφορά την τελική διαμόρφωση των πραγματικών ισχυρισμών του ενάγοντα, είναι και μέγεθος το οποίο εξαρτάται από την ικανότητα του δικαστή, κατά τρόπο δηλαδή που άλλοι δικαστές να θεραπεύουν με την ικανότητά τους περισσότερες αοριστίες ή ελλείψεις, τις οποίες ένας άλλος δικαστής, εάν ευρίσκετο σε αυτή τη θέση λόγω της μειωμένης ικανότητας που έχει, δεν θα μπορούσε να τις διασώσει. Εδώ πράγματι υπάρχει ένα ζήτημα ισότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και ένα τρίτο -εάν μου επιτρέπετε, για να ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε- είναι το θέμα του άρθρου 70, με το οποίο ύστερα από εκατό χρόνια αδιασάλευτης εφαρμογής της υποχρέωσης για εφαρμογή του τέλους δικαστικού ενσήμου στις καταψηφιστικές αγωγές έρχεστε με το σημερινό νομοσχέδιο να επιβάλετε την πληρωμή τέλους δικαστικού ενσήμου και στις αναγνωριστικές αγωγές.

Εδώ πράγματι υπάρχει πρόβλημα, διότι, πέραν από την ομοιόμορφη και επί μία εκατονταετία εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης, δημιουργείται και ένα θέμα το οποίο ενδεχομένως -το λέει η Έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής- να έχει και κάποιες επιπτώσεις στη διάταξη του άρθρου 20 παράγραφος 1 του Συντάγματος. Γιατί πράγματι επηρεάζεται κατά δυσμενή τρόπο το θεμελιώδες συνταγματικό δικαίωμα για παροχή δικαστικής προστασίας. Και βέβαια, εδώ θα πρέπει οπωσδήποτε να είμαστε πολύ πιο προσεκτικοί όσον αφορά το ζήτημα αυτό.

Τέλος, επιμένω και θα επιμένω, κύριε Υπουργέ, ότι αποσύρατε μεν τη διάταξη του άρθρου 72, που αφορούσε την επιβολή πρόσθετου τέλους στις συναλλαγές που γίνονται στα εμπράγματα δικαίωμα και δημοσιεύονται στα υποθηκοφυλακεία -η συγκεκριμένη ρύθμιση αφορά τα άμισθα υποθηκοφυλακεία- πλην όμως

μαζί με αυτήν τη διάταξη αποσύρατε και τη διάταξη της παραγράφου 3, με την οποία για πρώτη φορά -και είναι προς τιμήν εκείνου που έχει συντάξει τη συγκεκριμένη διάταξη- η πολιτεία έρχεται να αναγνωρίσει ότι οι εργαζόμενοι στα άμισθα υποθηκοφυλακεία είναι εργαζόμενοι των οποίων ο μόχθος απευθύνεται και αφορά στη λειτουργία ενός δημόσιου καθήκοντος. Είναι μόχθος, ο οποίος με τον ίδιο τρόπο που προσφέρεται η εργασία στα έμισθα υποθηκοφυλακεία, θα πρέπει να τύχει και της στήριξης και της υποστήριξης του κράτους, γιατί αυτοί οι συγκεκριμένοι υπάλληλοι σε συνθήκες οικονομικής κρίσης απειλούνται με μέτρα τα οποία οδηγούν πολλές φορές και στην απόλυσή τους.

Θα πρέπει εδώ σε αυτές τις κρίσιμες ώρες το κράτος να αναλάβει έναν ρυθμιστικό και εποπτικό ρόλο και θα πρέπει -έστω στις μεταβατικές διατάξεις- να περιλάβετε μια παράγραφο, με την οποία, μέχρις ότου ρυθμίσετε, όπως υποσχέθηκαν, τελειωτικά το θέμα των άμισθων υποθηκοφυλακείων, να μην μπορεί χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας διεύθυνσης του Υπουργείου να μεταβληθούν οι εργασιακές σχέσεις στο χώρο των αμίσθων υποθηκοφυλακείων. Είναι κάτι που άκουσα να το θέλουν και πολλοί από τους άμισθους υποθηκοφύλακες και είναι προς τιμή τους.

Θεωρώ ότι μέχρι να τελειώσει αυτή η συγκεκριμένη συζήτηση θα πρέπει προς ένδειξη της γνωστής ευαισθησίας -ειδικά υμών, κύριε Υφυπουργέ- για τα θέματα των εργασιακών σχέσεων να το λύσουμε αυτό το θέμα, γιατί μάλιστα αυτή η πρωτοβουλία έχει και την υποστήριξη πολλών συναδέλφων από τη Συμπολίτευση. Συζήτησα μάλιστα πριν από λίγο με τον κ. Μίχο. Αυτό νομίζω ότι εδώ μπορούμε να το λύσουμε και πράγματι θα είναι ωφέλιμο για την κοινωνία να μπορέσουμε να το λύσουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Τζαβάρα.

Το λόγο τώρα έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννης Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια που προωθείται μια νομοθετική παρέμβαση ευρείας κλίμακας στις διαδικασίες της πολιτικής δίκης, για να δώσει -υποτίθεται- λύση στα χρόνια καταστάσεις που επιβαρύνουν, κυρίως των καθυστερήσεων που υπάρχουν στην απονομή της δικαιοσύνης.

Αντίστοιχου χαρακτήρα ήταν και η παρέμβαση του 2001 με το ν. 2915, όπου και τότε είχαν τεθεί αντίστοιχοι φιλόδοξοι στόχοι με αυτούς που και σήμερα αναφέρονται στην αιτιολογική έκθεση.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα δέκα χρόνια μετά; Απίστευτες καθυστερήσεις στην εκδίκαση των υποθέσεων, ατέλειωτες ουρές και ταλαιπωρία όσων έχουν ανάγκη να προσφύγουν στη δικαιοσύνη, σοβαρές ελλείψεις σε θέσεις δικαστών και δικαστικών υπαλλήλων, δηλαδή καταστάσεις που επιβαρύνουν, κυρίως, τα λαϊκά στρώματα, που δεν έχουν τη δυνατότητα να αντέξουν να στηρίζουν ένα μακρόχρονο δικαστικό αγώνα.

Μάλιστα σήμερα, με το παρόν νομοσχέδιο και με την αιτιολογική του έκθεση, αναγκάζεστε να παραδεχθείτε την αποτυχία ορισμένων σημείων της προηγούμενης μεταρρύθμισης του 2001, χωρίς ωστόσο να μιλάτε για τις πραγματικές αιτίες αυτής της αποτυχίας και κυρίως τον τρόπο αντιμετώπισής τους.

Στην επιτροπή μάλιστα ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκε σε αυτό το ζήτημα, λέγοντας ότι πρέπει να γίνει κάποια στιγμή μια συνολική αποτίμηση των μεταρρυθμίσεων που έχουν προηγηθεί. Προς το παρόν πάντως, έχουμε μία ακόμη μεταρρύθμιση ευρείας κλίμακας, με σοβαρές αρνητικές, κατά τη γνώμη μας, μεταβολές και μεταρρυθμίσεις, χωρίς να γίνεται καμμία απολύτως αναφορά στις αιτίες ή προσεγγίσεις για τις αιτίες αποτυχίας των προηγούμενων μεταρρυθμίσεων.

Όπως επίσης, με τα ίδια ακριβώς επιχειρήματα υιοθετούνται κατά καιρούς αντιφατικές ρυθμίσεις. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι οι παλινωδίες στο ζήτημα της ερημοδικίας. Το 2001 καταγγίλατε τις δυσμενείς συνέπειες της ερημοδικίας με το επιχείρημα ότι κωλυσιεργούν τη διαδικασία της πολιτικής δίκης και θεσπίσατε το σύστημα της μονομερούς συζήτησης, ενώ σήμερα

επαναφέρετε με το ίδιο ακριβές επιχείρημα το σύστημα των δυσμενών συνεπειών, διότι απέτυχε το σύστημα της μονομερούς συζήτησης.

Κατά τη γνώμη μας, αυτές οι παλινωδίες, αυτές οι αντιφάσεις είναι χαρακτηριστικές για τον τρόπο με τον οποίο νομοθετεί η Κυβέρνηση –και η σημερινή, αλλά και οι προηγούμενες κυβερνήσεις– στα ζητήματα της απονομής δικαιοσύνης. Υπάρχει, κατά τη γνώμη μας, ένας κοινός παρανομαστής σε όλες τις προηγούμενες νομοθετικές παρεμβάσεις που έχουν γίνει.

Ποιος είναι αυτός; Πρώτον, αντιμετωπίζετε το ζήτημα της επιτάχυνσης στην απονομή της δικαιοσύνης ως ζήτημα τεχνικό, ενώ, κατά τη γνώμη μας, είναι ζήτημα βαθιά πολιτικό.

Προτείνονται κατά καιρούς μέτρα τεχνητής αποσυμφόρησης των δικαστηρίων, χωρίς να λαμβάνουν υπ' όψιν το βασικό πρόβλημα –όχι το μοναδικό, αλλά το πιο βασικό πρόβλημα– που έχει να κάνει με την κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων των δικαστών, με τη δημιουργία θέσεων εργασίας σταθερούς και πλήρους απασχόλησης για τους δικαστικούς υπαλλήλους, με μισθούς που να ικανοποιούν τις σύγχρονες ανάγκες τους και όχι συμβασιούχους ή ασκούμενους δικηγόρους, όπως το μέτρο που επεκτείνεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Χωρίς αυτά, χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις, κατά τη γνώμη μας δεν μπορούν να λυθούν τα σοβαρότατα προβλήματα καθυστέρησης στην απονομή της δικαιοσύνης, όσες μεταρρυθμίσεις και αν γίνουν.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προτείνονται μια σειρά από αλλαγές προς την κατεύθυνση τάχα της βελτίωσης και επιτάχυνσης, ενώ ταυτόχρονα είναι γνωστό ότι το επόμενο διάστημα σε συνθήκες μνημονίου, σε συνθήκες μεσοπρόθεσμου και γενικευμένης λιτότητας, θα παγώσουν ή θα είναι μειωμένες οι προσλήψεις δικαστικών λειτουργών και υπαλλήλων στο όνομα της εξοικονόμησης δαπανών.

Ήδη με το άρθρο 66 του νομοσχεδίου, η ρύθμιση για προσλήψεις δικαστών μέχρι το 2013 παραμένει ως έχει, ενώ την τελευταία περίοδο προωθούνται ακόμη πιο συγκεκριμένες μορφές ελαστικών σχέσεων εργασίας και στο χώρο της δικαιοσύνης.

Δεύτερον, παίρνονται μέτρα εισπρακτικού χαρακτήρα, που αυξάνουν το κόστος στην απονομή της δικαιοσύνης και κάνουν δυσπρόσιτη, εάν όχι τελείως απρόσιτη, τη δικαιοσύνη για τα λαϊκά στρώματα. Τα προηγούμενα χρόνια υπήρξε υπέρογκη αύξηση σε ένσημα, παράβολα κ.λπ., ενώ σήμερα γίνεται ένα ακόμη βήμα με το χαράτσι που επιβάλλεται στην αναγνωριστική αγωγή.

Τρίτον, οι όποιες θεσμικές τροποποιήσεις κατά καιρούς γίνονται, κινούνται στην κατεύθυνση της εμβάθυνσης του ταξικού και αντιδραστικού χαρακτήρα της δικαιοσύνης. Άλλωστε, σήμερα η επιβάρυνση των δικαστηρίων σχετίζεται και με την κατασταλτική λειτουργία της δικαιοσύνης.

Ενδεικτικά, αναφέρουμε την ποινικοποίηση των συνδικαλιστικών εργατικών αγώνων, την κατασταλτική και όχι προληπτική αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών, την άρνηση νομιμοποίησης των μεταναστών που ζουν και εργάζονται στη χώρα μας.

Για όλους αυτούς τους λόγους, κύριε Υπουργέ, εμείς θεωρούμε ότι και η συγκεκριμένη μεταρρύθμιση που επιχειρείται με το παρόν νομοσχέδιο θα έχει την τύχη όλων των προηγούμενων μεταρρυθμίσεων.

Πιο συγκεκριμένα, στο παρόν νομοσχέδιο θεωρούμε ότι υπάρχουν ρυθμίσεις που θα δημιουργήσουν περισσότερα προβλήματα απ' αυτά που καλούνται να λύσουν. Υπάρχουν ρυθμίσεις με τις οποίες να μην κατόρθωσει να διαφωνήσει, όπως είναι οι ρυθμίσεις που αφορούν στην ηλεκτρονική δικαιοσύνη, όμως είναι ρυθμίσεις δευτερεύουσας σημασίας και η αποτελεσματικότητά τους θα είναι περιορισμένη.

Και το κυριότερο: υπάρχουν ρυθμίσεις και μεταβολές οι οποίες, όχι μόνο δεν βελτιώνουν την ποιότητα της δικαιοσύνης, αλλά κινούνται και σε αντιδραστική κατεύθυνση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι ρυθμίσεις για την ίδρυση των μονομελών εφετείων και η εκδίκαση των υποθέσεων σε δεύτερο βαθμό από μονομελή δικαιοδοτικά όργανα. Πρόκειται για μια πολύ επικίνδυνη ρύθμιση, που εισάγει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πολλά τα θέματα που ρυθ-

μίζει το παρόν νομοσχέδιο. Θα σταθούμε στην τοποθέτησή μας επί της αρχής σε αυτά που θεωρούμε πιο σημαντικά και κατά κάποιο τρόπο καθορίζουν τη στάση μας και την τοποθέτησή μας όσον αφορά στο νομοσχέδιο.

Η βασικότερη, ουσιαστική και πιο επικίνδυνη αλλαγή είναι αυτή που μόλις αναφέραμε. Δηλαδή, η ίδρυση των μονομελών εφετείων και η διαμόρφωση της σύνθεσης στο δεύτερο βαθμό από μονομελή όργανα. Πιο συγκεκριμένα προτείνεται η εκδίκαση των εφέσεων κατά αποφάσεων ειρηνοδικείου να γίνεται από το μονομελές πρωτοδικείο –άρθρο 3 του νομοσχεδίου– και η εκδίκαση των εφέσεων κατά αποφάσεων του μονομελούς πρωτοδικείου να γίνεται από μονομελές εφετείο, άρθρο 4 του νομοσχεδίου.

Πρώτα και κύρια, θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση είναι σε ευθεία αντιπαράθεση μ' αυτά που εσείς οι ίδιοι επικαλείστε στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου στην οποία αναφέρετε ότι τα προβλήματα της δικαιοσύνης δεν έχουν κατά κανόνα θεσμικό, αλλά λειτουργικό υπόβαθρο. Η συγκεκριμένη όμως παρέμβαση είναι βαθιά θεσμική παρέμβαση.

Δεύτερον, εγκαταλείπονται αρχές με τη συγκεκριμένη ρύθμιση, οι οποίες εξασφαλίζουν μια ελάχιστη προστασία και ελάχιστες εγγυήσεις για όσους καταφεύγουν στη δικαιοσύνη. Η εκδίκαση εφέσεων από μονομελείς συνθέσεις ουσιαστικά σημαίνει την οριστική και τελεσίδικη κρίση της υπόθεσης από δύο μόνο δικαστές.

Τρίτον, η καθιέρωση μονομελών οργάνων είναι επικίνδυνη, γιατί καθιστά τη δικαιοσύνη πιο ευάλωτη σε κάθε είδους πιέσεις, διευκολύνει τη διαμόρφωση όρων για ακόμα μεγαλύτερη διαπλοκή της δικαιοσύνης με τους υπόλοιπους μηχανισμούς είτε τους κρατικούς είτε τους μηχανισμούς των επιχειρηματικών συμφερόντων. Είναι ευνόητο ότι πιο εύκολα μπορεί να ασκηθεί πίεση και έλεγχος σε έναν, παρά σε τρεις δικαστές.

Το επιχείρημα που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση για να προχωρήσει στη συγκεκριμένη ρύθμιση, κατά την γνώμη μας, είναι προσχηματικό. Τι λέει η Κυβέρνηση στην αιτιολογική έκθεση για τη συγκεκριμένη ρύθμιση; Ότι δεν λαμβάνει χώρα επανεκδίκαση της υπόθεσης. Η πρακτική που έχει καθιερωθεί στην πράξη είναι ότι μόνο εισηγητής επεξεργάζεται την όποια υπόθεση, ενώ αν προκύψουν σοβαρά νομικά ζητήματα ο δρόμος της ανίχνευσης είναι ανοιχτός. Πρακτικά, η Κυβέρνηση λέει το εξής: Αφού έτσι έχει καθιερωθεί στην πράξη, το καθιερώνα και σε νομοθετικό επίπεδο. Αντιλαμβανόμαστε όλοι που μπορεί να οδηγήσει η συγκεκριμένη λογική. Όποιες δυσλειτουργίες υπάρχουν στη δικαιοσύνη, όποιες στρεβλώσεις υπάρχουν εξαιτίας των πολιτικών που ακολουθούνται –και για αντικειμενικούς λόγους, αν θέλετε– λόγω του φόρτου εργασίας των δικαστών, έρχονται εκ των υστέρων και νομιμοποιούνται με το επιχείρημα ότι έτσι έχει επικρατήσει στην πρακτική. Γι' αυτό το λόγο θεωρούμε ότι είναι επικίνδυνη όχι μόνο η συγκεκριμένη ρύθμιση της ίδρυσης των μονομελών εφετείων, αλλά και η λογική πάνω στην οποία στηρίζεται η συγκεκριμένη ρύθμιση.

Βεβαίως, δεν έχουμε καμμία αυταπάτη –και είναι γνωστό– ότι μπορεί να υπάρξει μια φιλολαϊκή, ας το πούμε έτσι, δικαιοσύνη στο πλαίσιο του σημερινού συστήματος. Ωστόσο, θεωρούμε οπισθοχώρηση την εγκατάλειψη αρχών και εγγυήσεων που εξασφάλιζαν μια, έστω ελάχιστη, προστασία για όσους αναγκάζονταν να προσφύγουν στη δικαιοσύνη.

Και η εγγύηση της εφετειακής δικαιοσύνης δεν συνίσταται μόνο στην ανάθεσή της σε εμπειρότερους και κατά τεκμήριο καλύτερους δικαστές. Έχει να κάνει και με το συλλογικό της χαρακτήρα. Έχει δηλαδή, να κάνει και με τον αριθμό των δικαστών που εμπλέκονται σ' αυτή τη διαδικασία, ιδιαίτερα αν συνυπολογίσουμε ότι οι αποφάσεις των εφετείων έχουν σημασία που υπερβαίνει την κάθε συγκεκριμένη υπόθεση, καθώς συμβάλλουν σε μεγάλο βαθμό και στη διαμόρφωση της νομολογίας.

Δεύτερο ζήτημα σε σχέση με το νομοσχέδιο είναι η αύξηση των ποσών αρμοδιότητας σε ειρηνοδικεία και μονομελή πρωτοδικεία. Με βάση αυτές τις ρυθμίσεις ο ρόλος των μονομελών πρωτοδικείων ενισχύεται. Υπερφορτώνονται σε μεγάλο βαθμό λόγω και της προτεινόμενης εκδίκασης των εφέσεων επί αποφάσεων ειρηνοδικείων.

Θεωρούμε ότι όλα αυτά θα έχουν σαν αποτέλεσμα να δημι-

ουρηθούν ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα στον προσδιορισμό των υποθέσεων. Σήμερα σε πολλά και ιδίως σε μεγάλα δικαστήρια –Ειρηνοδικείο Αθηνών, Αμαρουσίου, Χαλανδρίου, Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών- οι υποθέσεις προσδιορίζονται για τα έτη 2013, 2014 ακόμα και 2015. Χωρίς ουσιαστικούς διορισμούς, το πρόβλημα θα οξυνθεί, καθώς με την προτεινόμενη ρύθμιση θα δημιουργηθεί ακόμα μεγαλύτερος φόρτος υποθέσεων. Επί της ουσίας, η Κυβέρνηση προσπαθεί να αποσυμφορήσει ορισμένα δικαστήρια επιβαρύνοντας κάποια άλλα.

Τρίτο ζήτημα: Η λεγόμενη καθιέρωση της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης. Κατά τη γνώμη μας, δεν μπορεί να διαχειρίζεται ως πανάκεια για την επίλυση όλων των προβλημάτων που υπάρχουν σχετικά με την ταχύτητα και τη διαφάνεια στην απονομή της δικαιοσύνης.

Δεν είμαστε αντίθετοι στην αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών, που πραγματικά μπορούν να δώσουν μια λύση και να βελτιώσουν μια σειρά διαδικασίες, ωστόσο εκφράζουμε τους προβληματισμούς μας και τις επιφυλάξεις μας σε σχέση με μια σειρά ζητημάτων που αφορούν και τις εγγυήσεις των προσωπικών δεδομένων, καθώς και εγγυήσεις που έχουν να κάνουν με την ίδια την κατάθεση των δικογράφων.

Παραδείγματος χάριν, το ηλεκτρονικό αρχείο δικογράφων είναι ακόμα μια σύγχρονη βάση προσωπικών δεδομένων.

Δεύτερον, στην ηλεκτρονική επίδοση τίθενται ερωτηματικά για την εξασφάλιση παραλαβής από τον πραγματικό αποδέκτη. Απασχολούν επίσης, οι συνέπειες που θα έχει στο επάγγελμα των δικαστικών επιμελητών η συγκεκριμένη ρύθμιση. Παραδείγματος χάριν, στη διαβούλευση τέθηκε το θέμα να επιτρέπεται μόνο στους δικαστικούς επιμελητές με την καθιέρωση ηλεκτρονικής υπογραφής τους και να εξασφαλιστεί η ταυτόχρονη κατάθεση της αμοιβής τους.

Πάντως, σε κάθε περίπτωση θεωρούμε ότι δεν μπορεί να θεωρείται πανάκεια η αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών όσον αφορά στην απονομή της δικαιοσύνης ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις από συγκεκριμένες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου προκύπτουν και προβλήματα. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα είναι το άρθρο 28 που αφορά στην τηλεξέταση μαρτύρων.

Η εξέταση του μάρτυρα εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να έχει το στοιχείο της ζωντανής σχέσης του δικαστή με το μάρτυρα προκειμένου να διαμορφώνεται ολοκληρωμένη εικόνα. Η τηλεξέταση, δηλαδή, των μαρτύρων δημιουργεί, θεωρούμε, σοβαρά προβλήματα.

Από τις πιο σημαντικές αλλαγές που προωθούνται με το νομοσχέδιο είναι η επαναφορά των επαχθών συνεπειών της ερημοδικίας: τεκμήριο ομολογίας του εναγομένου, απόρριψη της αγωγής σε περίπτωση ερημοδικίας του ενάγοντος. Υπενθυμίζουμε ότι με το νόμο του 2001 καταργήθηκαν οι μέχρι τότε και για πολλές δεκαετίες ισχύουσες δυσμενείς συνέπειες της ερημοδικίας και προβλέφθηκε η μονομερής συζήτηση της υπόθεσης. Παράλληλα τότε υπενθυμίζουμε ότι καταργήθηκε η ανατιολόγητη ανακοπή ερημοδικίας με αποτέλεσμα ο διάδικος να χάνει τον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας και να υποχρεώνεται να συζητήσει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό την υπόθεσή του ύστερα από άσκηση έφεσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τότε, το 2001, εμείς είχαμε εκφράσει συγκεκριμένες αντιρρήσεις στη Βουλή. Τώρα η Κυβέρνηση επικαλούμενη και πάλι την αποφυγή καθυστέρησης επαναφέρει το προηγούμενο καθεστώς των δυσμενών συνεπειών της ερημοδικίας, χωρίς μάλιστα να επαναφέρεται η ανατιολόγητη ανακοπή ερημοδικίας με αποτέλεσμα ο διάδικος να έχει διπλή ζημιά: και να υφίσταται τις επαχθείς συνέπειες της ερημοδικίας και να χάνει τον πρώτο βαθμό. Διαφωνούμε με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

Νομίζουμε ότι η ορθότερη λύση, κύριε Υπουργέ, για τέτοιου είδους περιπτώσεις είναι η ματαίωση της συζήτησης και η δυνατότητα επαναφοράς της με κλήση μέσα σε ορισμένο χρονικό διάστημα, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται και ο τερματισμός της εκκρεμοδικίας.

Τέλος, έχουμε σοβαρές ενστάσεις σχετικά με το άρθρο 56 που αφορά τους πλειστηριασμούς και την ικανοποίηση των εργατι-

κών απαιτήσεων.

Στο συγκεκριμένο άρθρο υπάρχουν ορισμένες θετικές ρυθμίσεις όσον αφορά στο συνυπολογισμό των καταγγελιών και τις αποζημιώσεις από την καταγγελία της εργασιακής σχέσης.

Είμαστε, όμως, αντίθετοι σχετικά με τα προνόμια που δίνετε στους ασφαλιστικούς οργανισμούς. Είναι απαιτήσεις οι οποίες στρέφονται κατά των εργοδοτών που εισφοροδιαφεύγουν. Το αποτέλεσμα από αυτήν τη ρύθμιση θα είναι ένα μέρος των εργατικών απαιτήσεων να μειώνεται, προκειμένου να εξασφαλιστούν τα ασφαλιστικά ταμεία από την εισφοροδιαφυγή των επιχειρηματιών.

Μάλιστα, ενώ για τις εργατικές απαιτήσεις ισχύει η προϋπόθεση της γέννησής τους μέσα στη διετία, για τις απαιτήσεις των ασφαλιστικών ταμείων δεν τίθεται ο οποιοσδήποτε χρονικός περιορισμός.

Η προτεινόμενη προσθήκη θεωρούμε ότι επιφέρει μείωση της προστασίας στην προνομιακή εξασφάλιση των εργατικών απαιτήσεων. Είναι μία ρύθμιση υποκριτική στο πλαίσιο της συνολικά ακολουθούμενης αντιστασιακής πολιτικής της Κυβέρνησης, σε συνδυασμό με τις διαρκείς παρεμβάσεις υπέρ των μεγαλοεπιχειρηματιών, τη νόμιμη εισφοροδιαφυγή κ.ο.κ..

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι οι επισημάνσεις μας αυτές μας οδηγούν να τοποθετηθούμε αρνητικά επί της αρχής του νομοσχεδίου. Το νομοσχέδιο αυτό θεωρούμε ότι όχι μόνο δεν είναι ανεξάρτητο, αλλά είναι απόλυτα συνεπές με τη συνολικότερη πολιτική της Κυβέρνησης, την πολιτική της λιτότητας, την πολιτική των περικοπών, την πολιτική της μείωσης προσωπικού στο δημόσιο τομέα, της γενίκευσης των ελαστικών εργασιακών σχέσεων.

Γι' αυτούς τους λόγους το καταψηφίζουμε επί της αρχής. Στην αυριανή συζήτηση θα τοποθετηθούμε πιο αναλυτικά επί των άρθρων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Γκιάκα, ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνάγερμου κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

Ορίστε, κύριε Πλεύρη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά το κομμάτι της πολιτικής δίκης, όπως βέβαια όλα τα κομμάτια, δυστυχώς, της δίκης -και της ποινικής και της διοικητικής- έχουν φτάσει στο επίπεδο της αρνησιδικίας. Χαρακτηριστικά, στην Αθήνα, στο πολυμελές πρωτοδικείο, αυτήν τη στιγμή οι αγωγές προσδιορίζονται για το Φεβρουάριο του 2014, οπότε καταλαβαίνετε ότι κάποιος που προσπαθεί να βρει το δικό του ξεκινάει με μία αγωγή που θα εκδικαστεί το 2014 -με αριθμούς πινακίων που δεν θα φτάσουν- θα πάρει σίγουρα μία αναβολή και άρα, θα πάει το 2015. Για να βγει η απόφαση στα πολυμελή πρωτοδικεία χρειάζονται γύρω στους δέκα με δώδεκα μήνες. Άρα θα έχει απόφαση, πρωτόδικη απόφαση στα τέλη του 2015, αρχές του 2016. Προφανώς αν είναι θετική δεν θα είναι σε όλο της το κομμάτι προσωρινώς εκτελεστή και θα πρέπει να κάνει έφεση. Θα γίνει η έφεση. Η έφεση θα προσδιοριστεί για το 2017. Οπότε καταλαβαίνετε ότι φτάνουμε σε μία κατάσταση από πέντε έως επτά χρόνια, προκειμένου να υπάρξει αμετάκλητη απόφαση.

Προφανώς αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί. Και προκειμένου να αντιμετωπιστεί αυτή η κατάσταση, θα πρέπει να πάμε σε μερικά τολμηρά μέτρα, τα οποία εμείς τα είπαμε και μέσα στην επιτροπή και τα πιστεύουμε. Μάλιστα, ακούσαμε και τον Υπουργό όπου σε μεγάλο βαθμό θεώρησε ότι είναι μέσα στον προβληματισμό, ο οποίος υπάρχει. Αρχικά οι κατευθύνσεις πρέπει να είναι μία αποδικαστηριοποίηση σειράς υποθέσεων που κακώς βρίσκονται αυτήν τη στιγμή και επιβαρύνουν την πολιτική δίκη.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα:

Συναινετική υποθήκη. Η συναινετική υποθήκη αυτήν τη στιγμή που το λεγόμενο «προκάτ» κτήριο το έχει κατακλύσει και υπάρχει εκεί πέρα σωρεία υποθέσεων, θα μπορούσε να πάει στο συμβολαιογραφικό τύπο. Δηλαδή, να πήγαιναν σε ένα συμβολαιο-

γράφο τα μέρη, παρουσία δικηγόρου, προκειμένου να διασφαλιστεί το κομμάτι σε αυτούς που θα φοβόντουσαν –γιατί οι συναινετικές προσημειώσεις αφορούν κυρίως στεγαστικά δάνεια ή άλλης φύσεως δάνεια από τις τράπεζες– ώστε να υπάρχει η διασφάλιση του αδυνάτου μέρους, να είχαν προκαθοριστεί και τα έξοδα του συμβολαιογράφου στο ποσό της δικαστικής δαπάνης που υπάρχει –άρα να μην επιβαρυνθεί πάλι το αδύναμο μέρος– και να τελείωνε εκεί η διαδικασία.

Οι διαταγές πληρωμής όταν έχουν να κάνουν με αξιόγραφο. Πάλι, δηλαδή, ποια είναι η πρακτική; Έτοιμη πηγαίνει η απόφαση στον ειρηνοδίκη προκειμένου να βγάλει τη διαταγή πληρωμής. Έτοιμη είναι. Τη γράφει ο δικηγόρος. Απλώς επιβεβαιώνει τα τυπικά χαρακτηριστικά. Και πάλι δεν χάνεται κανένα δικαίωμα του μέρους, διότι αν εκδοθεί διαταγή πληρωμής, αυτομάτως έχει το δικαίωμα της ανακοπής.

Τρίτη περίπτωση, τα συναινετικά διαζύγια. Επιβαρύνεται μία ολόκληρη διαδικασία απλώς και μόνο για να δει αν υπάρχουν τα τυπικά έγγραφα κι ένα ιδιωτικό συμφωνητικό, τουλάχιστον στην πρώτη συζήτηση. Εκεί πιστεύουμε πραγματικά ότι θα μπορούσε να υπάρχει μία κατεύθυνση αποφόρτισης της πολιτικής δίκης, ώστε να υπάρξει ενδυνάμωση των άλλων πινακίων που έχουν να κάνουν με το Ενοχικό, που έχουν να κάνουν με το Εμπράγματο, που έχουν να κάνουν με τις αδικοπραξίες, ώστε να μπορέσει να «τρέξει» η δικαιοσύνη.

Εμείς είχαμε προτείνει –και ενημερώθηκε από το συνεργάτη σας, κύριε Υπουργέ, ότι δεν γίνεται δεκτό– να υπάρχει μία φόρμουλα προκειμένου στην κύρια αγωγή να πηγαιναν όλα τα παρεπόμενα δικόγραφα. Δηλαδή, τόσο το δικόγραφο της προσεπίκλησης όσο και της πρόσθετης παρέμβασης να πηγαιναν στην κύρια αγωγή.

Για όσους από εσάς ενδεχομένως που δεν είστε δικηγόροι, υπάρχει το εξής πρακτικό πρόβλημα: Ορίζεται μία υπόθεση, όπως είπαμε, το 2014 –λόγου χάριν, ένας πολίτης έχει μία διαφορά με ένα νοσοκομείο– και εμφανίζεται το νοσοκομείο ένα μήνα πριν τη συζήτηση της υπόθεσης, ενώ έχουν περάσει δύο, δυόμισι, τρία χρόνια και κάνει προσεπίκληση, δηλαδή καλεί την ασφαλιστική εταιρεία στην οποία ο φορέας είναι ασφαλισμένος. Η προσεπίκληση, δυστυχώς, δεν προσδιορίζεται την ημέρα της δικασίμου, αλλά μετά από δύο, τρία χρόνια και υποχρεωτικά η υπόθεση αναβάλλεται για τότε. Και ακόμη κι αν έχει παρθεί μία αναβολή, μπορεί με αυτόν τον τρόπο να τον καλέσει και να παρθεί δεύτερη. Είναι μία πρακτική αυτή, η οποία γίνεται.

Θα έπρεπε, λοιπόν, να βρούμε μία φόρμουλα. Άκουσα τις παρατηρήσεις που έκανε ο κ. Οικονόμου, ότι είχε εφαρμοστεί στο παρελθόν αυτό και δεν είχε λειτουργήσει. Ωστόσο, πρέπει να βρεθεί μία φόρμουλα. Ξεφεύγουν πάρα πολύ οι υποθέσεις με την προσεπίκληση. Μπορούμε να τη βρούμε ακόμα και μέσα σε αυτό το διήμερο της συζήτησης για να ρυθμιστεί αυτό το θέμα.

Οι τομές τις οποίες φιλοδοξεί να κάνει το παρόν νομοσχέδιο –κι έχει μία σειρά από μέτρα– έχουν να κάνουν κυρίως με την αλλαγή της καθ' ύλην αρμοδιότητας των δικαστηρίων. Αυξάνεται, δηλαδή, η αρμοδιότητα του ειρηνοδικείου και του μονομελούς πρωτοδικείου. Αυτό είναι κάτι στο οποίο εμείς διαφωνούμε. Και διαφωνούμε, πρώτον, διότι το ειρηνοδικείο έχει επιβαρυνθεί πάρα πολύ. Του βάλαμε μία σειρά από διαδικασίες, τη ρύθμιση των υπερχρεωμένων νοικοκυριών. Και λέγαμε τότε στην κ. Κατσέλη, ότι παραλύουν τα ειρηνοδικεία και συνεπώς δεν πρέπει να επιβαρυνθούν περαιτέρω.

Εκτός, όμως, από αυτό, το γεγονός ότι έχουμε βάλει στα μονομελή πρωτοδικεία την εκδίκαση των εφέσεων των ειρηνοδικείων, δεν μπορούμε να τους επιβαρύνουμε με το επιπλέον ποσό των 40.000 ευρώ. Δηλαδή από τις 80.000, την αρμοδιότητα την πηγαίνετε στις 120.000.

Είναι κάτι στο οποίο διαφωνούμε.

Αντιθέτως, εμείς στηρίζουμε τις μονομελείς συνθέσεις. Και τις στηρίζουμε στη διορθωτική κατεύθυνση που δώσατε, διότι το πρόβλημα δεν υπήρχε τόσο στα μονομελή εφετεία όπου κατά τεκμήριο έχουμε έναν έμπειρο δικαστή που μπορεί να κρίνει την απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου. Το πρόβλημα ήταν στο μονομελές πρωτοδικείο και κατά πόσο ο πρωτοδικής θα μπορούσε να κρίνει έναν ενδεχομένως εμπειρότερο ειρηνοδίκη. Το

διορθώσατε. Είπατε ότι θα είναι ή πρόεδρος πρωτοδικών ή θα είναι πρωτοδικής με εμπειρία πέντε ετών. Εμείς πιστεύουμε στις μονομελείς συνθέσεις.

Δεν είμαστε της άποψης, κύριοι συνάδελφοι, ότι όσο περισσότεροι δικαστές είναι τόσο καλύτερο, αυτό που ακούγεται δηλαδή, «βάλτε παραπάνω δικαστές για να λυθεί το πρόβλημα». Αυτήν τη στιγμή αναλογικά υποθέσεων δικαστών, είμαστε καλύτερα απ' ό,τι ήμασταν πριν είκοσι χρόνια. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι υπάρχει η ίδια παραγωγή.

Εμείς πιστεύουμε ότι ο δικαστής πρέπει να είναι καλός. Και προτιμώ μία μονομελή σύνθεση μ' έναν κατά τεκμήριο καλό δικαστή, παρά πολυμελείς συνθέσεις. Μην κοροϊδευόμαστε. Τι γίνεται στην πράξη;

Λόγω φόρτου εργασίας, όχι λόγω κάποιας άλλης σκοπιμότητας, ο εισηγητής στις πολυμελείς συνθέσεις κάνει όλη τη δουλειά, διαβάζει την υπόθεση, κάνει την εισήγηση και την παρουσιάζει στα άλλα μέλη του δικαστηρίου και γι' αυτό το λόγο δεν παρατηρούνται να υπάρχουν μειοψηφίες στις αστικές υποθέσεις. Αλλιώς θα υπήρχαν μειοψηφίες και στις αστικές υποθέσεις.

Επαναφέρει το τεκμήριο ερημοδικίας το παρόν νομοσχέδιο, που είναι στη σωστή κατεύθυνση. Είναι ένα μεγάλο θέμα αυτό, το οποίο γίνεται με την αναγνωριστική αγωγή, όπου μπαίνει τώρα δικαστικό ένσημο. Είναι ένα μέτρο, το οποίο εμείς θα το στηρίξουμε.

Εμείς γενικότερα, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι η δικαιοσύνη πρέπει να γίνει πιο ακριβή όχι στο επίπεδο να μην έχει πρόσβαση ο άλλος, αλλά στο επίπεδο να οδηγούμαστε σε αποφάσεις, οι οποίες θα καταλογίζουν πραγματικά δικαστικά έξοδα, αύξηση των δικαστικών εξόδων, ώστε να αποτρέπεται ο άλλος να ασκήσει ένα δικόγραφο όταν αυτό το δικόγραφο δεν ευσταθεί. Από την άλλη πλευρά, όμως, θα πρέπει να υπάρχει και ένας εξορθολογισμός στα ποσά τα οποία ζητούνται.

Εδώ πέρα στην πράξη έχει καταργηθεί η καταψηφιστική αγωγή. Όλες οι καταψηφιστικές αγωγές τρέπονται σε αναγνωριστικές αγωγές, αιτούνται κάποια ποσά τεράστια, ένα-δύο εκατομμύρια ευρώ και βγάζει μια απόφαση ενδεχομένως. Δηλαδή έχουμε επιβαρύνει μια διαδικασία, έχουμε επιβαρύνει ένα πολυμελές δικαστήριο για μια υπόθεση που θα μπορούσε να ήταν στο μονομελές.

Το δικαστικό ένσημο θα κάνει πιο προσεκτικό αυτόν που πάει να κάνει την αγωγή από τη μια πλευρά, αλλά και από την άλλη πλευρά θα εξορθολογήσει, αν θέλετε, και την πρακτική που εφαρμόζουν και πολλοί συνάδελφοι, στο επάγγελμα δικηγόροι, ευκόλως να παρασύρουν τον πολίτη στο να κάνει αγωγή, να βάζουν ποσά, τα οποία δεν ευσταθούν.

Δυστυχώς, σ' αυτό το σημείο τα δικαστήρια δεν έχουν κάνει καλά τη δουλειά τους ως προς το κομμάτι του καταλογισμού των δικαστικών εξόδων. Θα μπορούσε να λυθεί και δεν θα χρειαζόταν κανένα δικαστικό ένσημο αν πραγματικά τα ποσά που θα πλήρωνε ο ηττημένος διάδικος αντιστοιχούσαν στην τालαιπωρία που έχει υποστεί τόσο το κομμάτι της δικαιοσύνης στο επίπεδο των δικαστών, όσο και το αντίδικο μέρος.

Άλλωστε, επειδή τίθεται ένα θέμα κατά πόσο υπάρχει ή όχι δυνατότητα πρόσβασης στη δικαιοσύνη δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε το γεγονός ότι ακόμα και μια αναγνωριστική απόφαση δεν είναι εκτελεστή απόφαση. Αυτό σημαίνει, λοιπόν, ότι στην απόφαση στην οποία θα βγει, πάλι το μέρος θα πρέπει να βγάλει διαταγή πληρωμής, δηλαδή να πληρώσει το δικαστικό ένσημο για να έχει έναν καταψηφιστικό τίτλο να μπορεί να εκτελέσει.

Κύριε Υπουργέ, όμως –και το γράφει το Νομικό Συμβούλιο– εδώ πέρα υπάρχουν δύο σημεία που πρέπει να προσέξετε. Το πρώτο σημείο που είχε πει ο Υπουργός ότι θα γίνει δεκτό, είναι το κομμάτι ότι πρέπει να υπάρχει μεταβατική περίοδος. Μεταβατική περίοδος, δηλαδή, για τις υποθέσεις που έχουν κατατεθεί και τρέχουν τώρα, διότι διαφορετικά θα υπάρξει ένας κλονισμός ως προς αυτά τα δικόγραφα, θα πρέπει να γίνει μείωση ποσών. Εάν θέλετε, ο εντολέας από το δικηγόρο έχει προετοιμαστεί ότι στην υπόθεση του δικαστηρίου θα πληρώσει αυτό το ποσό και τώρα θα κληθεί να πληρώσει ένα επιπλέον.

Συνεπώς, πρέπει να δοθεί μια μεταβατική διάταξη και πρέπει

ρητών να οριστεί ότι αν έχει καταβληθεί σε αναγνωριστική αγωγή δικαστικό ένσημο, μετά στη μετατροπή του αναγνωριστικού αυτού αιτήματος σε καταψηφιστικό, δεν θα πληρωθεί πάλι δικαστικό ένσημο. Είναι δύο σημεία που πρέπει να τα δείτε.

Διαφωνούμε πλήρως με το κομμάτι που δίνετε το ευεργέτημα πενίας σε αλλοδαπούς χωρίς τον όρο της αμοιβαιότητας που ίσχυε ως τώρα. Πέραν του ότι εμείς πιστεύουμε στην αμοιβαιότητα σ' όλα αυτά τα επίπεδα, φανταστείτε τι έχει να γίνει αυτήν τη στιγμή στα ελληνικά δικαστήρια από τους χιλιάδες λαθρομετανάστες, οι οποίοι θα έχουν και το ευεργέτημα πενίας. Δηλαδή, επιβαρύνουν το δημόσιο σε μια συνολική κατεύθυνση και υπάρχει και το ευεργέτημα πενίας. Εμείς σε μια πολιτική, στην οποία πιστεύουμε ότι η αντιμετώπιση του μεταναστευτικού έχει να κάνει με πολιτική αντικινήτρων, οποιοδήποτε κίνητρο δίνεται, οποιοδήποτε ευεργέτημα δίδεται, θα μας βρίσκει εμάς αντίθετους.

Σε γενικές γραμμές εμείς πιστεύουμε ότι είναι ένα καλό νομοθέτημα. Το ψηφίζουμε επί της αρχής. Κάναμε τις παρατηρήσεις, κυρίως, στις διατάξεις, στις οποίες διαφωνούμε. Πιστεύουμε ότι πρέπει να πάμε, κύριε Υπουργέ, σε διαφορετικά μέτρα. Χαίρομαι γιατί στη συζήτηση στην επιτροπή και εσείς που έχετε έντονη δικηγорική πρακτική -και είναι σημαντικό αυτό, κύριε Υπουργέ, γιατί πρέπει σ' αυτές τις θέσεις να βρίσκονται άτομα που έχουν την άμεση πρακτική, όπως την είχατε εσείς και ως δικηγόρος και ως Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου- αλλά και ο ίδιος ο Υπουργός με νομικές γνώσεις, δείξατε ότι είστε έτοιμοι να κάνετε κάποια από τα τολμηρά μέτρα της αποδικαστηριοποίησης. Πιστεύω ότι αυτή θα είναι η λύση.

Θέλω να πω δύο κουβέντες στο χρόνο που μένει ακόμα, για δύο τροπολογίες που έχουμε φέρει, οι οποίες θα συζητηθούν, βέβαια, αύριο και έχουν να κάνουν μ' ένα αίτημα που έχει η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων, ότι οι αστυνομικοί κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν θα πρέπει να επιβαρύνονται με το παράβολο της μήνυσης και της πολιτικής αγωγής. Τι λένε οι αστυνομικοί; Αυτήν τη στιγμή υπάρχει παράβολο μήνυσης 100 ευρώ και παράσταση πολιτικής αγωγής 50 ευρώ. Κάνουν μια σύλληψη, κατά τη διάρκεια της σύλληψης μπορεί ο συλληφθείς να τους εξυβρίσει, να υπάρξει μια απώθηση εναντίον τους, δηλαδή να υπάρχουν και κάποια αδικήματα που δικάζονται κατ' έγκληση. Και τι γίνεται ο αστυνομικός; Φτάνει στο αστυνομικό τμήμα, τον πηγαίνουν για το αδικήμα το οποίο υπάρχει και παράλληλα λέει: «Με εξύβρισε, αλλά δεν ζητώ την ποινική του δίωξη, γιατί θα πρέπει να πληρώσω ποσό».

Το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη σάς έχει παραπέμψει -υπάρχει ερώτηση, την οποία κάναμε με τον κ. Γεωργιάδη και τον κ. Βορίδη- το αίτημα αυτό και λέει ότι πρέπει να εξαιρεθούν. Είναι κάτι που μπορεί να γίνει.

Το δεύτερο είναι ένα αίτημα πάλι των αστυνομικών ότι δεν μπορεί να μπαίνουν στη διαδικασία του αυτοφώρου. Έχουμε ειδικές διαδικασίες για χίλιες δύο περιπτώσεις. Ο αστυνομικός που μπαίνει στη διαδικασία του αυτοφώρου κινδυνεύει όταν συλλάβει κάποιον να δεχτεί απευθείας μια μήνυση. Δεν λέει κανένας να μην τιμωρηθεί εάν κάνει κάτι, αλλά να μην μπαίνει στη διαδικασία του αυτοφώρου.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, γενικότερα πρέπει να παρακολουθούμε την πρακτική εφαρμογή κάποιων διατάξεων, τις οποίες έχετε. Φέρνω ένα παράδειγμα, που μου το έθεσαν πολλοί συνάδελφοι που ασχολούνται με το Ποινικό Δίκαιο. Το έχω δώσει και σε σημείωμα κιόλας που μπορούμε κάτι να κάνουμε. Τι γίνεται τώρα;

Έχουμε βάλει τη διάταξη του 406 α' του Ποινικού Κώδικα που δίνει τη δυνατότητα της απαλλαγής στον υπαίτιο εάν πριν εξεταστεί από οποιαδήποτε αρχή έχει επιστρέψει το ποσό για μια σειρά αδικημάτων. Το αίτημα το οποίο υπάρχει είναι το εξής: Αυτήν τη στιγμή πρωτόδικα έχουν καταδικαστεί άνθρωποι. Έχουν κάνει εφέσεις και υπάγονται σ' αυτήν τη διαδικασία του 406 α'. Δηλαδή το εφετείο το οποίο θα έρθει, θα διαγνώσει ότι έχουν ικανοποιήσει το θύμα και άρα θα τους αθώωσε. Και έρχονται και λένε -και είναι εύλογο- ότι αυτήν τη στιγμή ή παραμένουν στη φυλακή ή επιβαρύνουν τα πινάκια, γιατί οι εφέσεις έχουν προσδιοριστεί στο πενταμελές εφετείο μετά από δύο-τρία χρόνια.

Θα μπορούσε να υπάρχει μια μεταβατική ρύθμιση, ώστε αυτές οι υποθέσεις ή να έρθουν κοντά, προκειμένου και να αποφορτιστεί στο κομμάτι που ούτως ή άλλως θα διαγνώσει η εξάλειψη του αξιοποιούν και να αποφορτιστούν οι φυλακές, αλλά και να αποφορτιστούν τα πινάκια που κάνουν τον υπολογισμό τους.

Σε κάθε περίπτωση θα μπορούσατε αυτήν τη διάταξη -ας το έχω γραπτό- με το 4977, δηλαδή με το δικαστήριο των αναστολών να μπορούσε και αυτό να διαγνώσει εάν υπάρχει ικανοποίηση του παθόντος, ώστε να μπορέσει να τρέξει η διαδικασία.

Στην πολιτική δίκη, κύριε Υπουργέ, κάνετε μια προσπάθεια, αλλά εμείς θα περιμένουμε να δούμε τις πραγματικές τομές που θα οδηγήσουν στην ουσιαστική αποφόρτιση των πολιτικών δικαστηρίων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Πλεύρη, ειδικό αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Βασίλειος Μουλόπουλος, για δεκαπέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοινότυπο μιν, αληθινό δε, ότι το δικαστικό σύστημα στην Ελλάδα νοσεί. Η απονομή της δικαιοσύνης δεν διέπεται ούτε από τη χρονική εγγύτητα απόφασης, ούτε από την αξιοπιστία των αποφάσεων, ούτε από το πλαίσιο ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων των δικαστικών λειτουργών που προϋποθέτει η ασφάλεια δικαίου για τον πολίτη. Απεναντίας, τον τελευταίο χρόνο του οικονομικού πυρηνικού χειμώνα του μνημονίου ο πολίτης αισθάνεται και είναι δύο φορές απροστάτευτος.

Όλοι γνωρίζουμε ότι τον τελευταίο χρόνο χιλιάδες πολίτες προσφεύγουν στα δικηγορικά γραφεία, σε γραφεία κυρίως εργατολόγων ή ειδικευμένων δικηγόρων σε θέματα τραπεζικού δικαίου. Αυτό το κάνουν για να υπερασπιστούν την οικονομική τους επιβίωση, τις πενιχρές αποζημιώσεις ή τη δυνατότητα απεμπλοκής τους από δυσβάσταχτα χρέη, τους επικείμενους πλειστηριασμούς, τα οδυνηρά λουκέτα στις επιχειρήσεις. Προσπαθούν να περιοώσουν ό,τι μπορούν, τις υποθηκευμένες κατοικίες, το εναπομείναν πλέον εισόδημά τους, το πενιχρό, τα στοιχειώδη για το μέλλον των παιδιών τους.

Ενώ η κατάσταση αυτή η οικονομική, η κοινωνική και προσωπική δεν σηκώνει καμμία αναβολή και ο βρόγχος της κρίσης πλήττει το οικονομικό και εργασιακό παρόν και μέλλον της πλειονότητας των πολιτών, η πραγματικότητα είναι ότι μία απλή δίκη σε πρώτο βαθμό θα λάβει ημερομηνία εκδίκασης μετά από δεκαοκτώ ή είκοσι τέσσερις ή ακόμη και τριάντα μήνες. Δηλαδή, στις περισσότερες των περιπτώσεων είναι πλέον πολύ αργά για να υπάρξει η όποια έγκαιρη απόφαση της δικαιοσύνης.

Έτσι, λόγω αυτής της καθυστέρησης, που αγγίζει τα όρια της αρνησιδικίας αυξάνεται στις συνεδίσεις των πολιτών το αίσθημα της αναξιοπιστίας των θεσμών και συγκεκριμένα της δικαστικής εξουσίας. Όπως κατά καιρούς έχει επισημανθεί και από τους φορείς των δικαστικών λειτουργών, η δικαιοσύνη μεταξύ άλλων στερείται προσωπικού, γραμματειακής υποστήριξης, δικαστών και εισαγγελέων και γενικά υποδομών. Στερείται και εκείνων των δικονομικών εργαλείων που θα διευκολύνουν, θα επιταχύνουν, θα υποβοηθήσουν και θα υποστηρίξουν το έργο όλων των παραγόντων της δίκης.

Κύριε Υπουργέ, είναι η τρίτη φορά μέσα σε μία δεκαετία που κάποια κυβέρνηση κρίνει δυσλειτουργική την απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης στη χώρα. Έχουν προηγηθεί οι νομοθετικές παρεμβάσεις το 2001 και το 2005. Άρα κάτι δεν πάει καλά.

Γιατί, κακά τα ψέματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι πλέον πειστικό στις μέρες μας το περί δικομανίας των Ελλήνων, ότι δηλαδή, οι Έλληνες τρέχουν στα δικαστήρια για ψύλλου πήδημα. Δεν τρέχει για ψύλλου πήδημα όποιος απολύεται αυθαίρετα με μειωμένη αποζημίωση ή χωρίς καμμία προειδοποίηση. Δεν είναι «για ψύλλου πήδημα» η προσφυγή στη δικαιοσύνη όταν τράπεζες και εισπρακτικές εταιρείες πιέζουν για αποπληρωμή τραπεζικών δανείων, απειλούν με κατασχέσεις, εξοντώνουν οικονομικά τα νοικοκυριά, ευτελίζουν αξιοπρέπειες. Δεν είναι

«για ψύλλου πήδημα», όταν ο πολίτης στη λαίλαπα του μνημονίου παλεύει να σώσει κόπους ολόκληρης ζωής, προσβλέποντας και στη συνδρομή της δικαιοσύνης. Η απονομή της δικαιοσύνης, δυστυχώς, καθυστερεί, αναβάλλει την παρέμβασή της, την προστασία της και είναι ουσιαστικά απύσχα, είτε για αντικειμενικούς λόγους είτε, όλο και πιο συχνά τελευταία, και για πολιτικούς λόγους.

Είναι γνωστό -το ξέρουμε όλοι, το βλέπουμε καθημερινά- ότι όλο και πιο συχνά οι αποφάσεις των δικαστηρίων είναι εις βάρος των εργαζομένων. Το παρόν νομοσχέδιο δεν επιλύει αυτήν τη ζοφερή κατάσταση, δεν λύνει τα χρόνια προβλήματα της απονομής της δικαιοσύνης. Μάλιστα, μια ρύθμιση που αναφερόταν σε μια ειδικότερη κατηγορία εργαζομένων, στους υπαλλήλους των υποθηκοφυλακείων, αποσύρθηκε. Αναφέρομαι στο άρθρο 72 του νομοσχεδίου. Το άρθρο αυτό αποσύρθηκε, αν και κατοχύρωνε έστω και δειλά, έστω και αποσπασματικά, έστω και με ατέλειες τα ελάχιστα εργασιακά και οικονομικά δικαιώματά τους, μάλιστα σε εποχή που οι προϊστάμενοί τους, οι άμισθοι υποθηκοφύλακες, προσπαθούν να επιβάλλουν συνθήκες εργασιακής γαλέρας με εκ περιτροπής εργασία, πενιχρές αμοιβές και μετακλήση ευθύνων για την κρίση και τις μειωμένες πράξεις που αφορούν ακίνητα, μεταβιβάσεις, κληρονομίες και λοιπές πράξεις. Αυτήν τη ρύθμιση κρίνате σκόπιμο να αποσύρετε, αφήνοντας εκ νέου στον αέρα αυτούς τους εργαζομένους.

Στο νομοσχέδιο δεν γίνεται επίσης καμία αναφορά στην αναγκαιότητα ίδρυσης περισσότερων πρωτοδικείων. Αντίθετα με το νομοσχέδιο αυτό καταργείται και η έως πρότινος ύπαρξη θεσμού εξωδικαστικής επίλυσης. Το νομοσχέδιο καταργεί το θεσμό εξωδικαστικού συμβιβασμού θεωρώντας αποτυχημένη την εφαρμογή του. Στην πραγματικότητα ο θεσμός αφέθηκε στην τύχη του, αφέθηκε στις διαθέσεις και τα συμφέροντα κυρίως των δικηγόρων, των εν δυνάμει αντιδίκων που μάλλον προτιμούν για την εξασφάλιση της αμοιβής τους να φθάνουν οι υποθέσεις στη δικαστική αίθουσα. Βέβαια, η κατάργησή του δεν είναι άμοιρη με τις προσδοκίες της κρατικής μηχανής να διατηρήσει σε υψηλά επίπεδα και τα δικά της έσοδα από τις αγωγές, τα παράβολα και τα χαρτόσημα. Μάλιστα, αυτό ομολογείται ρητά στην περίπτωση του άρθρου 70 όπου εισάγεται νέο τέλος δικαστικού ενοήμου στις αναγνωριστικές αγωγές. Διαβάζω τι λέει η αιτιολογική έκθεση: «Για να επέλθει αύξηση των δημοσίων εσόδων».

Το νομοσχέδιο έχει και άλλες αδυναμίες. Μία από τις σημαντικότερες είναι η ανακατανομή της ύλης ανάμεσα στα δικαστήρια που στην ουσία δεν επιλύει το ζήτημα επιτάχυνσης της πολιτικής δίκης, απλώς πετάει το μπαλάκι σε διαφορετικής κλίμακας και στελέχωσης δικαστήρια. Με άλλα λόγια, πρόκειται να προκληθεί συμφόρηση σε άλλα δικαστήρια, σε άλλες αίθουσες, επιβαρύνοντας αυτές τις δικαστικές αίθουσες τις καινούργιες και όχι αυτές που έως σήμερα επιβάρυνε. Ιδιαίτερα μάλιστα, αυξάνεται η υλική αρμοδιότητα των ειρηνοδίκων, που στην περίοδο που διανύουμε θα έχουν πρωτεύοντα ρόλο στην επίλυση των διαφορών που προκύπτουν στα υπερχρεωμένα νοικοκυριά.

Εξίσου προβληματική είναι η υπαγωγή σε μονομελείς συνθέσεις των υποθέσεων σε δεύτερο βαθμό. Πιστεύω ότι αυτό πιθανώς να προκαλέσει περισσότερα προβλήματα κυρίως αξιοπιστίας των αποφάσεων από όσα καλείται και ελπίζει να επιλύσει.

Στις νομοτεχνικές τροποποιήσεις και βελτιώσεις προσθέσατε ως προαπαιτούμενο την τουλάχιστον πενταετή θητεία του πρωτοδίκη. Ας δεχτώ ότι είναι σωστό. Σας ερωτώ: Υπάρχουν αρκετοί τέτοιοι πρωτοδίκες που θα μπορούσαν να στελεχώσουν τις μονομελείς συνθέσεις; Αμφιβάλλω. Αποτέλεσμα -και αυτό είχε αναφερθεί και στη δημόσια διαβούλευση και κατατεθεί από πολλούς ως κρίσιμη ένσταση- θα είναι οι διάδικοι να θεωρούν ότι αδικήθηκαν ή ότι η μονοπροσωπική αυτή κρίση και απόφαση δεν είναι η κατάλληλη και θα προσφεύγουν με ακόμη μεγαλύτερη ευκολία και παρά το αυξημένο κόστος στον Άρειο Πάγο. Θα ξεκινήσει, δηλαδή, νέος γύρος κλωσιεργίας και νέος κύκλος καθυστέρησης.

Στο ίδιο πλαίσιο μόνο ως παρηγοριά στον άρρωστο και τον ταλαιπωρημένο σε διαδρόμους και γραμματείες δικηγόρο και προσφεύγοντα πολίτη μπορεί να θεωρηθεί η σωστή κατά τα λοιπά

καθιέρωση του ηλεκτρονικού εγγράφου, ειδικά μάλιστα όταν η όποια λεπτομερής ρύθμιση των κρίσιμων παραμέτρων, όπως είναι η ηλεκτρονική υπογραφή, το μητρώο, η διασύνδεση των γραμματειών των δικαστηρίων ή των δικηγορικών συλλόγων με το ηλεκτρονικό αυτό σύστημα το επίπεδο ασφάλειας και εγκυρότητας του εγγράφου παραπέμπεται στην έκδοση προεδρικών διαταγμάτων αγνώστου περιεχομένου, χωρίς να προκαθορίζεται ο χρόνος, το περιεχόμενο και η λεπτομερής ρύθμιση αυτού του πολύ κρίσιμου θέματος, κρίσιμο γιατί αφορά και τα προσωπικά στοιχεία, πολλώ δε μάλλον, όταν η διαχείριση των ηλεκτρονικών εγγράφων των αρχείων της καταχώρησής τους θα είναι έργο των υποστελεχωμένων γραμματειών των δικαστηρίων. Προσθέτεται δηλαδή φόρτος στις ίδιες χωρίς προσωπικό υπηρεσίες που θα καλούνται να διεκπεραιώσουν τόσο ηλεκτρονικής όσο και παραδοσιακής -έντυπης δηλαδή- μορφής έγγραφα.

Επίσης, εισάγετε την ρύθμιση αυτή στο άρθρο 119 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που αναφέρεται μόνο στα εισαγωγικά της δίκης δικόγραφα. Θα ήθελα να μας διευκρινίσετε, αν αποκλείεται η κατάθεση άλλων δικογράφων, όπως είναι οι προτάσεις, οι προσθήκες και οι αντικρούσεις από αυτήν τη δυνατότητα.

Θα ολοκληρώσω με μία απορία, κύριε Υπουργέ: Στο τροποποιούμενο άρθρο 147 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για τις προθεσμίες που αναστέλλονται το καλοκαίρι, έχετε προσθέσει μία σειρά άρθρων που όλα υπάγονται στη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης. Αυτό το έχω ρωτήσει και στην επιτροπή και το ρωτώ εκ νέου: Περιμένετε τσουνάμι κατασχέσεων, πλειστηριασμών κ.λπ., στον άμεσο χρόνο; Θα είναι η τελευταία παράταση που δώσατε για τις τράπεζες έως τον περασμένο Ιούνιο; Οι προθεσμίες αυτές ωφελούν τελικά τον επισπεύδοντα, τη διαδικασία ή το θύμα;

Κύριε Υπουργέ, με όσα ανέφερα είναι φανερό ότι δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε θετικά το προτεινόμενο νομοσχέδιο, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν ορισμένες επιμέρους θετικές ρυθμίσεις που θα τις συζητήσουμε αύριο. Θα αναφέρω αυτή για τη δυνατότητα αναψηλάφησης μίας υπόθεσης όταν στη λήψη της απόφασης έχει συμμετάσχει δικαστής που έχει καταδικαστεί για παθητική δωροδοκία ή παράβαση καθήκοντος.

Επειδή δεν προβλέπετε τίποτα για προσλήψεις, στελεχιακή ενίσχυση, τόσο των δικαστικών λειτουργιών όσο και των γραμματειών των δικαστηρίων, επειδή κρίσιμες ρυθμίσεις, όπως εκείνες που αναφέρονται στο ηλεκτρονικό έγγραφο, παραπέμπονται για τη ρύθμισή τους σε προεδρικά διατάγματα, επειδή προβλέπουμε τη συμφόρηση, την προβληματική διευθέτηση και την κλωσιεργία στη δικαστική κρίση με τις νέες συνθέσεις δικαστηρίων, όπου παραπέμπετε πλέον το μεγαλύτερο όγκο των υποθέσεων, επειδή επαναφέρετε ρυθμίσεις που έχουν επικριθεί και κάποια στιγμή καταργηθεί, όπως εκείνες για την ερημοδικία, ενώ καταργείτε αξιολογες ρυθμίσεις, όπως εκείνες για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, επειδή το νομοσχέδιο διαπιστώνει τις δυσλειτουργίες της πολιτικής δίκης, αλλά απλώς τις διαπιστώνει και οι τεχνικές περιορισμένου ρυθμίσεις απλώς αναδιανέμουν τις χρόνιες ασθένειες της δικαιοσύνης, ο ΣΥΡΙΖΑ επί της αρχής θα καταψηφίσει. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Βασίλειο Μουλόπουλο, ειδικό αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Για πόσο χρόνο, κύριε Υπουργέ;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτή θα είναι η ομιλία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω από την αρχή να τονίσω με κατηγορηματικό τρόπο ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν φιλοδοξεί να δώσει μία συνο-

λική απάντηση στο μεγάλο και χρόνιο πρόβλημα των μεγάλων καθυστερήσεων που υπάρχουν στο χώρο της ελληνικής δικαιοσύνης και που οδηγούν σε καταστάσεις αρνησιδικίας. Δίνει, όμως, μία μερική απάντηση στο αίτημα για ορθότερη, ταχύτερη και ουσιαστική απονομή στο πολιτικό κομμάτι.

Θέλω να τονίσω από την αρχή ότι είναι ένα έργο δύο νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, οι οποίες έλαβαν υπ' όψιν και αδυναμίες που παρατηρήθηκαν στο παρελθόν. Γι' αυτό και για ψηφισθείσες διατάξεις -πριν από μερικά χρόνια- επανερχόμαστε σε παλαιότερες. Γιατί στην πράξη αποδείχθηκε ότι δεν ήταν τελέσφορες. Δεν έφεραν τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Σε κάθε περίπτωση, όπως είπα και στις προγραμματικές δηλώσεις, σήμερα μπορώ να σας πω ότι συγκροτούμε επιτροπή στο πλαίσιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, για να κάνει μία συνολική αποτίμηση όλων των νομοθετημάτων που στο παρελθόν είχαν τον ευγενή στόχο να έχουμε μία ευέλικτη και γρήγορη, σε χρόνους, απονομή δικαιοσύνης, να δούμε πού εστιάζεται το πρόβλημα και να μπούμε όχι μόνο σε διορθωτικές παρεμβάσεις, αλλά σε ριζικές τομές, όπως είπατε.

Στις ριζικές τομές καταγράφω, πρώτα απ' όλα, αυτό που θα μπορούσαμε να πούμε με απλά λόγια «αποδικαστηριοποίηση» της δικαστικής ύλης. Μία σειρά από υποθέσεις μπορούν να φύγουν από τα δικαστήρια, να πάνε σε συμβολαιογράφους, να πάνε στην εξώδικη επίλυση διαφορών ως ένας θεσμός που ισχύει σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, που εμείς τον προσδιορίσαμε ως προδικαστικό συμβιβασμό και που απέτυχε στην πράξη, όταν νομοθετήθηκε το 1999, που είχε αρνητικές επιπτώσεις σε σχέση με την απονομή της δικαιοσύνης. Και βέβαια στα ζητήματα της διαμεσολάβησης, της διαιτησίας και τόσα άλλα. Θέλω να πω ότι προς αυτήν την κατεύθυνση εργαζόμαστε με γρήγορους ρυθμούς.

Μία άλλη μεγάλη παρέμβαση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει να κάνει με αυτό που λέμε ψηφιοποίηση της ελληνικής δικαιοσύνης. Έχει γίνει στο παρελθόν έργο, αλλά αποσπασματικό. Ένα παράδειγμα θα σας πω. Πολλές φυλακές έχουν κάνει εισαγωγή της πληροφορικής. Τα συστήματα μεταξύ τους δεν επικοινωνούν, που σημαίνει ότι εάν είναι να γίνει μεταγωγή κάποιου κρατουμένου, δεν το γνωρίζει άλλη φυλακή, ούτε έχει τα στοιχεία από την προηγούμενη φυλακή.

Όλα αυτά αποτελούν, για εμάς, θέμα ύψιστης προτεραιότητας και θέλω να σας πω ότι με εντολή και του Πρωθυπουργού η πρώτη συνάντηση που έγινε με το Υπουργείο Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και τον αρμόδιο Υφυπουργό, τον κ. Τζωρτζάκη, ήταν ακριβώς για να δούμε αυτό το μέγιστο ζήτημα, το οποίο θα φέρει μεγάλες αλλαγές στο χώρο της δικαιοσύνης κυρίως με την ηλεκτρονική κατάρτιση δικηγόρων και όχι μόνο. Δεν είναι η ώρα να πάω σε αναλυτική παρουσίαση αυτού που ετοιμάζουμε αυτές τις ημέρες. Σε κάθε περίπτωση, όμως, εκείνο το οποίο μπορώ να πω είναι ότι θα τρέξουμε με μεγάλες ταχύτητες, με διαφάνεια βέβαια, η οποία θα έχει και αποτελεσματικότητα.

Θα ήθελα ακόμη να σας ενημερώσω ότι σήμερα στη συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου παρουσίασα ένα σχέδιο νόμου -από αύριο θα είναι αναρτημένο και στο διαδίκτυο- το οποίο απαντά στο μεγάλο αίτημα της εποχής, που είναι να ξεκαθαρίσουμε με παλιές, αλλά και νέες υποθέσεις που αφορούν κρατικούς αξιωματούχους και Υπουργούς, όταν δεν εμπίπτουν στο σχετικό άρθρο 86 του Συντάγματος. Πρόκειται για διατάξεις που προβλέπουν ταχεία εκδίκαση αυτών των υποθέσεων. Αφορά Υπουργούς ή Υφυπουργούς και για πράξεις που δεν έγιναν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, αφορά γενικούς γραμματείς, διοικητές οργανισμών, μονοπρόσωπα όργανα τοπικής αυτοδιοίκησης, όπως είναι οι δήμαρχοι και οι περιφερειάρχες, αφορά όμως και υποθέσεις γενικότερου κοινωνικού ενδιαφέροντος και δημοσίου συμφέροντος, οι οποίες πρέπει να τελειώνουν, να διεκπεραιώνονται με ταχείς ρυθμούς.

Στο σχέδιο νόμου προβλέπεται ότι οι ανακριτές ή οι εισαγγελείς που χειρίζονται αυτές τις υποθέσεις, που μπορεί να είναι περισσότεροι από ένας, ανάλογα με την πολυπλοκότητα κάθε υπόθεσης, απαλλάσσονται όλων των άλλων καθηκόντων τους, τους παρέχεται ευχέρεια στελέχωσης με γραμματείς και μέσα τα οποία χρειάζονται για να απαντήσουν στο πρόβλημα και κυ-

ρίως έχουν όλες τις εξουσιοδοτήσεις τις οποίες έχει ο εισαγγελέας για το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος, ώστε να μην ισχύει για αυτούς το απόρρητο, να μπορούν να διατάξουν εύκολα πραγματογνωμοσύνες και άλλα. Ακόμη, μπαίνουν χρονικά πλαίσια, ώστε μέσα σε δέκα μήνες να υπάρχουν ουσιαστικά αποτελέσματα. Και αυτό αφορά και τις δίκες που είναι σήμερα σε εξέλιξη. Είναι αυτονόητο ότι μπορεί να υπάρχει μία δυσκολία στη δικαστική συνδρομή. Διαχωρίζονται αυτά τα πρόσωπα από όλα τα άλλα πρόσωπα, ώστε όσο μπορούμε γρηγορότερα να τελειώσουμε με αυτές τις καθυστερήσεις που τόσο πολύ έχουν δηλητηριάσει το δημόσιο βίο της χώρας.

Αυτό το νομοθέτημα το επεξεργάστηκα και με αρμόδιους εισαγγελείς. Έχω συνεννοηθεί με την ηγεσία της δικαιοσύνης, το βρίσκουν πάρα πολύ θετικό και θέλουμε να αποτελέσει την αφετηρία μαζί με άλλα, ώστε να σηματοδοτηθεί η βούληση, θα έλεγα, συλλογικά της Βουλής των Ελλήνων, προς την κατεύθυνση του να ξεκαθαρίσουμε με όλα αυτά τα ζητήματα όσο το δυνατόν συντομότερα, με το στόχο πάντοτε την απονομή της δικαιοσύνης και όχι στη λογική ότι αναζητούνται εξιλαστήρια θύματα. Θέλω να είμαι ξεκάθαρος σε αυτό.

Για να έρθω στο σχέδιο νόμου, που συζητάμε σήμερα, θέλω να σημειώσω ποιες είναι οι βασικές του αλλαγές και τομές: Το πρώτο είναι ότι αναπροσαρμόζεται η κατανομή της καθ' ύλην αρμοδιότητας των δικαστηρίων. Η αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων από τις 12.000 ευρώ πηγαίνει στις 20.000 ευρώ και των μονομελών πρωτοδικείων από τις 80.000 στις 120.000 ευρώ.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι καθιερώνεται ο θεσμός των μονομελών εφετείων. Σε αυτό υπήρξε μεγάλη συζήτηση και στο χώρο της δικαιοσύνης -εννοώ των δικαστών- και των δικηγόρων, αλλά και της επιστήμης και των ανθρώπων που έχουν ζηήσει αυτές τις καταστάσεις. Αυτοί που συγκροτούν ή συγκρότησαν αυτές τις επιτροπές είδαν το θέμα από πολλές πλευρές. Υπάρχει μεγάλη και αντικειμενική εκτίμηση ότι θα έχουμε θετικά αποτελέσματα στην επίλυση των διαδικασιών, χωρίς να μπαίνει σε αμφισβήτηση η ποιότητα στην απονομή της δικαιοσύνης.

Υπήρχε ένα θέμα σε σχέση με τα μονομελή πρωτοδικεία, τα οποία θα εκδίκαζαν εφέσεις των ειρηνοδικείων, γιατί υπήρχε ένας ισχυρισμός που έλεγε πως ένας νέος πρωτοδικής θα μπορεί να έχει δεκαπέντε και είκοσι χρόνια. Αυτό το θεραπεύσαμε κατά τη διάρκεια των εργασιών της αρμόδιας κοινοβουλευτικής επιτροπής. Είπαμε ότι θα είναι πρόεδρος πρωτοδικών. Εάν δεν υπάρχει Πρόεδρος Πρωτοδικών, θα είναι τουλάχιστον πενταετούς θητείας και σε κάθε περίπτωση -γιατί βάλατε ένα θέμα, κύριε Μουλόπουλε- ο αρχαιότερος δικαστής. Είναι μία καλή ασφαλιστική δικλίδα.

Θεραπεύσαμε, επίσης, το θέμα που είχε θέσει μετ' επιτάσεως η ολομέλεια του Αρείου Πάγου, ότι εάν οι αναρρέσεις εκδικάζονταν από τριμελή σύνθεση του Αρείου Πάγου, υπήρχε η περίπτωση με μία μειοψηφία να πήγαιναν στην ολομέλεια και να είχαν μεγάλη καθυστέρηση. Γι' αυτό εκεί το διορθώσαμε και πήγαμε πλέον σε πενταμελή σύνθεση του Αρείου Πάγου, για να εκδικάζονται οι αναρρέσεις.

Θα ήθελα να πω ότι σημαντική καινοτομία είναι η διόρθωση της πραγματικής αοριστίας της αγωγής. Πάρα πολλές αγωγές κατατίθενται και βρίσκεται η εύκολη λύση να τις «ξεπετάνε», όπως συνηθίζουμε να λέμε, οι δικαστές για αοριστία. Πρέπει να ξέρετε ότι σε πάρα πολλές χώρες της Ευρώπης, ίσως στις περισσότερες, δεν διορθώνεται μόνο η πραγματική βάση, αλλά και η νομική βάση της αγωγής. Βέβαια, υπάρχει άλλη παράδοση και άλλη προσέγγιση. Σε κάθε περίπτωση θεωρείται μία μεγάλη καινοτομία, η οποία μπορεί να δώσει ουσιαστικές απαντήσεις.

Πολύ σωστά στην Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής μπαίνει το ζήτημα ότι η επιτυχία του θεσμού εξαρτάται και από το πόσο «ζεστά» θα το πάρουν οι ίδιοι οι δικαστές και θα κάνουν καλά τη δουλειά τους. Αυτό είναι ένα ζήτημα που μένει να αποδειχθεί. Σε κάθε περίπτωση εμείς αυτήν τη στιγμή δίνουμε τη νομοθετική δυνατότητα να μπούμε σε μία τέτοια διαδικασία, την οποία θα δούμε στην πράξη. Ξέρω ότι υπάρχουν κάποιες αμφισβητήσεις από κάποιους. Έχω, όμως, την πεποίθηση ότι τη βεβαιότητα ότι στο βαθμό που θα την αντιμετωπίσουν στα σοβαρά οι ίδιοι οι δι-

καστές και θέλουν, πράγματι, να κάνουν καλά τη δουλειά τους, αυτό θα βοηθήσει και στην ορθότερη απονομή της δικαιοσύνης, αλλά και στο γεγονός της επίτευξης των διαδικασιών.

Θα ήθελα ακόμη να σταθώ σε ένα πάρα πολύ σημαντικό άρθρο που προβλέπει την κατάργηση της προσωπικής κράτησης για εμπορικά χρέη, και ακόμα αυτά που απορρέουν από πιστωτικούς τίτλους και διαταγές πληρωμής.

Είναι ένα θέμα, η κατάργηση της προσωπικής κράτησης, που στη χώρα μας ξεκινάει από το 1834, αναθεωρήθηκε το 1900 και δεν μπορεί να βρει ακόμη τη λύση του. Νομίζω ότι είναι μία μεγάλη καινοτομία που αυτήν τη στιγμή, παρ' ότι υπάρχουν αντίθετες αποφάσεις και υπήρξε και μία απόφαση του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου, που πάλι δεν έλυσε το ζήτημα, γίνεται με τον πλέον καθαρό και τον πλέον διαυγή τρόπο με τη σχετική νομοθετική ρύθμιση.

Υπάρχει και ένα τελευταίο ζήτημα σε σχέση με το αν πρέπει να καταβάλλεται ή όχι ένσημο στις αναγνωριστικές αγωγές. Οι περισσότεροι υποστηρίζουν ότι δεν ακυρώνει τη συνταγματική επιταγή για παροχή έννομης προστασίας, τουναντίον, εξορθολογίζει το σύστημα. Πάρα πολλές αγωγές κατατίθενται με υπέρογκα ποσά, με προσεγγίσεις οι οποίες δεν έχουν ουσιαστικό αποτέλεσμα. Κατανοώ και συμμερίζομαι και τον αντίλογο, αλλά σε κάθε περίπτωση αυτήν τη στιγμή νομίζω ότι είναι μια σωστή λύση και παρέμβαση που όλοι οι συντελεστές της δικαιοσύνης συμφωνούμε σε αυτήν την κατεύθυνση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Άρση τελευταίο για να κλείσω την ομιλία μου, το θέμα με τα υποθηκοφυλακεία. Στο αρχικό νομοσχέδιο υπήρχε μία ρύθμιση σε σχέση με τα άμισθα υποθηκοφυλακεία και τους εργαζόμενους σε αυτά. Δεν είναι όμως μόνο οι εργαζόμενοι στα άμισθα υποθηκοφυλακεία. Η ρύθμιση είχε πολλά προβλήματα και ισχυρό αντίλογο και σε σχέση με την αύξηση του ποσοστού και σε σχέση με την αύξηση των τελών, την κατανομή τους κ.λπ..

Ο κ. Τζαβάρας είχε χαρακτηρίσει την κατάσταση στα άμισθα υποθηκοφυλακεία με τη λέξη «χάος». Οφείλω να πω ότι συμμερίζομαι την άποψή του, γι' αυτό αποσύραμε τη σχετική διάταξη με μία σαφή δέσμευση. Ήδη έχει συγκροτηθεί επιτροπή υπό τον Υφυπουργό, τον κ. Πεταλωτή. Προχθές είχε συνάντηση και με τα έμιστα υποθηκοφυλακεία ώστε αν όχι στο πρώτο, στο δεύτερο νομοσχέδιο -γιατί το πρώτο θα το φέρω πολύ σύντομα, σε σχέση με αυτά που σας είπα προηγουμένα, δηλαδή την επίτευξη των δικών για τους αξιωματούχους και για τις υποθέσεις ευρύτερου ενδιαφέροντος- να δοθεί η καλύτερη δυνατή οριστική απάντηση, μέσα από διάλογο, από συνεννόηση, αλλά και μέσα από μία λογική να λειτουργήσουν όσο γίνεται καλύτερα.

Χρησιμοποιώ και πάλι τη φράση «όσο γίνεται καλύτερα» γιατί πιστεύω ότι αυτό το θέμα θέλει ριζικό επαναπροσδιορισμό από τη βάση του, που ίσως στο αμέσως προσεχές διάστημα να είμαστε έτοιμοι να απαντήσουμε.

Με αυτές τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να ψηφίσετε το σχέδιο νόμου. Θα ήθελα ακόμη να τονίσω ότι προσδοκώ και ειλικρινά επιμένω στο διάλογο που έχω ανοίξει με όλους σας, για να έχουμε όσο γίνεται πιο γρήγορα μία σωστή και αποτελεσματική δικαιοσύνη στη χώρα, ένα ζήτημα που είναι έξω από ιδεολογικές ή άλλες φορτίσεις και προσεγγίσεις και που σήμερα είναι συνολική απαίτηση του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε στο σημείο αυτό να διακόψουμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου για να πάρουμε μία απόφαση σε ό,τι αφορά την περαιτέρω μείωση των αποδοχών των Βουλευτών, θα αναφέρω τις λεπτομέρειες πιο κάτω, και μετά να συνεχίσουμε τη συζήτηση με τους συναδέλφους ομιλητές που έχουν ήδη εγγραφεί.

Το Σώμα συμφωνεί:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Έχουμε τονίσει πολλές φορές και στην Αίθουσα αυτή, αλλά

και εκτός Αίθουσας και έχω υπογραμμίσει και εγώ ο ίδιος πάρα πολλές φορές ότι στις εξαιρετικά δύσκολες καταστάσεις που αντιμετωπίζει η χώρα μας, η συμμετοχή όλων μας στις θυσίες και η συμβολή επίσης όλων μας στις προσπάθειες που πρέπει να καταβληθούν, προκειμένου να περιοριστούν οι δαπάνες του δημοσίου, αυτή η συμμετοχή και συμβολή είναι κάτι περισσότερο από αναγκαία.

Θυμίζω ότι πέρυσι, όταν ελαμβάνοντο οι αποφάσεις για περικοπή των δαπανών του δημοσίου με τη μείωση επιδομάτων κ.λπ., περικοπή διαφόρων δαπανών, όπως θυμάστε, γενικότερα στο δημόσιο, είχαμε πάρει μια σειρά αποφάσεις ειδικότερα εδώ, για τον περιορισμό των αποδοχών των Βουλευτών. Αποφάσεις όπως ήταν η μείωση της βουλευτικής αποζημίωσης, η μείωση σειράς επιδομάτων, η πλήρης κατάργηση των δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και επιδόματος αδείας.

Τώρα, με την ψήφιση του εφαρμοστικού νόμου στις 30 Ιουνίου, πριν από λίγες εβδομάδες, το πολιτικό προσωπικό της χώρας και πιο συγκεκριμένα, βέβαια, οι Βουλευτές συμμετέχουμε περαιτέρω στην κοινή προσπάθεια με την καταβολή της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης. Μάλιστα ο συντελεστής εδώ είναι 5%. Είναι υψηλότερος ο συντελεστής παρ' ότι οι Έλληνες Βουλευτές δεν είναι οι πλέον έχοντες και κατέχοντες. Κάθε άλλο μάλιστα. Η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων, όπως είναι γνωστό, έχουν μόνο τη βουλευτική αποζημίωση, γιατί εκ των πραγμάτων και για αντικειμενικούς λόγους δεν μπορούν να ασκήσουν άλλο επάγγελμα. Εκ των πραγμάτων απορροφάται όλη η δραστηριότητα από τη συμμετοχή στο Κοινοβούλιο και στις υποχρεώσεις αυτές. Είπαμε όμως ότι για να υπάρξει ισχυρός συμβολισμός, ο συντελεστής αυτός να είναι 5% για τους αιρετούς εκπροσώπους του ελληνικού λαού και για άλλους κρατικούς αξιωματούχους.

Επίσης, οι Έλληνες Βουλευτές συμβάλλουν και με την εισφορά υπέρ των ανέργων και του Ταμείου Πρόνοιας των Δημοσίων Υπαλλήλων, όπως είναι γνωστό και ψηφίστηκε στον εφαρμοστικό νόμο.

Στη Διάσκεψη των Προέδρων, που πραγματοποιήθηκε την περασμένη Πέμπτη 7 Ιουλίου, εισηγήθηκα τη μείωση επίσης της αποζημίωσης για συμμετοχή των Βουλευτών σε επιτροπές, ώστε αυτή η αποζημίωση να φθάνει μόνο στα 150 ευρώ, σε συνέχεια της μείωσης που είχαμε αποφασίσει ήδη πέρυσι, όταν πήραμε το πρώτο πακέτο των περιοριστικών μέτρων και του περιορισμού της μείωσης γενικώς των αποδοχών των Βουλευτών.

Εφόσον εγκρίνεται την εισήγηση αυτή η αποζημίωση μειώνεται συνολικά στην ουσία στο 50% απ' ό,τι ήταν πριν από την περσινή αρχική μείωση του 15% τότε. Ανήρχοντο κοντά στα 300 ευρώ σχεδόν ανά συνεδρίαση και τώρα εισηγούμαι να φτάσουμε στα 150 ευρώ και μόνο ανά συνεδρίαση.

Επίσης, θέλω να υπενθυμίσω και ταυτόχρονα να ενημερώσω αναλυτικά ότι οι μειώσεις - θα αναφερθώ σε μία εκάστη των μειώσεων - που έχουν επιβληθεί στις συνολικές αποδοχές των Βουλευτών, με αποφάσεις που είχαμε πάρει ως Ολομέλεια πέρυσι, με τους νόμους που είχαμε ψηφίσει πέρυσι, επίσης με τον εφαρμοστικό νόμο που ψηφίσαμε την προπερασμένη εβδομάδα, καθώς και με τις αποφάσεις μας, όπως αυτή που εισηγούμαι, από το 2010 και μετά, οι μειώσεις των αποδοχών των Βουλευτών σε ετήσια βάση έχουν ως εξής:

Η μείωση της βουλευτικής αποζημίωσης -που κάθε χρόνο αναθεωρούμε την απόφαση, μειώνουμε τη βουλευτική αποζημίωση- σημαίνει μία μείωση σε ετήσια βάση 3.480 ευρώ.

Η μείωση των επιδομάτων που είχε αποφασιστεί πέρυσι την άνοιξη σε ποσοστό 20%, σημαίνει σε ετήσια βάση μείωση 5.500 ευρώ.

Η κατάργηση των δώρων Χριστουγέννων-Πάσχα καθώς επίσης και του επιδόματος αδείας που καταργήθηκαν οριστικά με απόφασή μας από πέρυσι, σημαίνει μείωση 16.085 ευρώ σε ετήσια βάση.

Η εισφορά αλληλεγγύης που θεσμοθετήσαμε με 5% συντελεστή, σημαίνει τουλάχιστον 5.000 ευρώ σε ετήσια βάση μείωση των αποδοχών.

Η εισφορά υπέρ ανέργων και του Ταμείου Πρόνοιας των Δημοσίων Υπαλλήλων επίσης σημαίνει για τους Βουλευτές μείωση περίπου κατά 4.000 ευρώ ετησίως.

Η μείωση της αποζημίωσης για συμμετοχή σε επιτροπές, όπως είπα με βάση την περσινή κατά 15% και τώρα την πολύ μεγαλύτερη μείωση που εισηγούμαι, που φθάνει συνολικά στο 50%, σημαίνει κατά μέσο όρο μείωση 6.000 ευρώ ετησίως.

Και βέβαια, υπάρχει και μια μείωση που αφορά όλους τους έχοντες αποδοχές από το δημόσιο, η μείωση του αφορολογήτου, που και αυτή σημαίνει μία αναλογική μείωση και για τους Βουλευτές.

Η πρόσθεση αυτών των ποσών δείχνει ότι σε ετήσια βάση, από πέρσι μέχρι φέτος, με τις αποφάσεις μας, έχει επέλθει μείωση περί τις 40.500 ευρώ τουλάχιστον.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Υπάρχει μία μείωση με δικές μας αποφάσεις των αποδοχών των Βουλευτών, τουλάχιστον κατά 40.465 ευρώ. Τόσο βγάζει η πρόσθεση αυτή αλλά, όπως αντιλαμβάνεσθε, σε ορισμένες περιπτώσεις είναι κατά τι περισσότερο, γιατί κατά προσέγγιση έκανα τους υπολογισμούς.

Τα λέω αυτά αναλυτικά και θα ετοιμάσουμε ένα ενημερωτικό σημείωμα για να το έχουν υπόψη όλοι οι συνάδελφοι, γιατί καμιά φορά βρίσκεστε και εσείς μπροστά σε ερωτήματα, που δεν είναι πάντα εύκολο να απαντηθούν, όταν ειδικά ο ερωτών δεν είναι και της καλύτερης θέλησης, αλλά επιδιώκει τη δημιουργία εντυπώσεων. Είναι μία απόδειξη ότι οι Βουλευτές, οι εκπρόσωποι του λαού στο Κοινοβούλιο, παρά τα όσα προσπαθούν κάποιοι να πουν δημιουργώντας εντυπώσεις, συμμετέχουν και μάλιστα γενναία στις θυσίες και οδηγήσαμε με τις αποφάσεις μας σε γενναία μείωση των αποδοχών. Γιατί, όπως είπα, και πρέπει έντονους συμβολισμούς από το χώρο αυτό να εκπέμπουμε, αλλά και ουσιαστικά να συμμετέχουμε στις θυσίες, που είναι απόλυτα αναγκαίες σε αυτήν την περίοδο. Αυτά τα λέω για να μη δημιουργούνται εύκολα εντυπώσεις.

Επίσης, στη Διάσκεψη των Προέδρων είχα πει τις σκέψεις μου σε ό,τι αφορά μια ορθολογικοποίηση και του συστήματος των οχημάτων που τίθενται στη διάθεση των Βουλευτών. Στην ουσία η Βουλή τα δανείζει, δηλαδή, για όσο διάστημα είναι Βουλευτές, τα θέτει στη διάθεσή τους μέσα από το σύστημα leasing που οι προκάτοχοί μου εφαρμόσαν εδώ και χρόνια και κατά την άποψή μου ορθώς, γιατί τα αυτοκίνητα είναι εργαλεία για την επιτέλεση του λειτουργήματος των Βουλευτών.

Και υπενθυμίζω ότι και στις περιπτώσεις των άλλων κρατικών λειτουργών που είναι μερικές χιλιάδες, το δημόσιο και στην Ελλάδα, όπως και στις άλλες χώρες, θέτει στη διάθεσή τους τα αυτοκίνητα για την εκτέλεση των υπηρεσιών τους. Δεν είναι μόνο τα μέλη της Κυβέρνησης. Είναι οι διευθυντές οργανισμών, είναι οι επικεφαλής υπηρεσιών. Επίσης, είναι οι αιρετοί της τοπικής αυτοδιοίκησης, των περιφερειών, δηλαδή δήμαρχοι, περιφερει-

άρχες, αντιπεριφερειάρχες. Είναι οι ηγεσίες –και ορθώς- των Ενόπλων Δυνάμεων, της δικαστικής εξουσίας. Εκεί υπάρχει κάλυψη και των εξόδων της βενζίνης, γιατί αυτό είναι το μεγάλο έξοδο. Στην περίπτωση, όμως, των Βουλευτών, ξαναλέω για να το ξαναθυμηθούμε όλοι –οι Βουλευτές το γνωρίζουν, αλλά όχι όλοι όσοι μας ακούν- δεν υπάρχει αυτό. Δεν καλύπτει κανείς, ούτε η Βουλή, ούτε το κράτος, ούτε κανείς άλλος τα έξοδα μετακίνησης, τα έξοδα της βενζίνης. Αυτά είναι έξοδα του Βουλευτή και γνωρίζουμε ότι ειδικά για τους Βουλευτές της επαρχίας είναι ένα πάρα πολύ μεγάλο έξοδο, που θα καλυφθεί από το μοναδικό εισόδημα, που είναι η βουλευτική αποζημίωση, οι αποδοχές στις οποίες αναφέρθηκα νωρίτερα.

Θα μου επιτρέψετε να επαναλάβω και κάτι που είναι και προσωπική μου εμπειρία. Από τη βουλευτική αποζημίωση κανείς ποτέ δεν μπορεί να ζήσει με οικονομική άνεση, δεν θα κάνει περιουσία. Αυτό το γνωρίζουμε πολύ καλά όλοι όσοι διακονούμε την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία με την εντολή των πολιτών σε αυτόν το χώρο. Η ενασχόληση με την πολιτική για τη συντριπτική πλειοψηφία όχι μόνο των σημερινών Βουλευτών, αλλά και αυτών που χρημάτισαν, αλλά πιστεύω και αυτών που θα χρηματίσουν εκπρόσωποι του ελληνικού λαού, σε καμιά περίπτωση μέσα από τη βουλευτική αποζημίωση δεν σημαίνει οικονομική άνεση και απόκτηση περιουσίας. Ασχολείται κανείς με την πολιτική, γιατί πιστεύει ότι έχει να προσφέρει κάτι στον τόπο αυτό και προσπαθώντας να ανταποκριθεί στην εντολή που του δίνουν οι πολίτες αυτής της χώρας όταν του αναθέτουν την επιτέλεση αυτού του λειτουργήματος.

Αυτήν την εισήγηση, λοιπόν, θα ήθελα να θέσω υπόψη σας για την περαιτέρω μείωση σε αυτό το δεύτερο πακέτο μειώσεων, που είναι αναγκαίο και με τη συμμετοχή τη δική μας στην κατεύθυνση του να περιορίζονται οι δαπάνες του δημοσίου.

Και θα κλείσω ενημερωτικά, θυμίζοντας ότι το συνολικό κόστος της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας –γιατί επίσης, πολλά λέγονται πολλές φορές, για το πόσο κοστίζει στον Έλληνα φορολογούμενο η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία- με τις μειώσεις που έχουμε κάνει δεν υπερβαίνει το τρία τοις χιλίοις (3‰) του κρατικού προϋπολογισμού. Είναι δηλαδή, ένα ελάχιστο οικονομικό μέγεθος στο σύνολο του κρατικού προϋπολογισμού. Παρ' όλα αυτά, δικός μας στόχος είναι να ορθολογικοποιούμε τις δαπάνες και να συμβάλουμε –και θα συνεχίσουμε να συμβάλλουμε- αυτήν την κατεύθυνση της ουσιαστικής συμμετοχής στη μεγάλη προσπάθεια του ελληνικού λαού για την εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών.

Καταθέτω στα Πρακτικά το κείμενο της πρότασης.

(Η προαναφερθείσα πρόταση έχει ως εξής:

ΛΛ

ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Των άρθρων 63 παράγραφος 1 και 65 παράγραφος 1 του Συντάγματος, σε συνδυασμό με το άρθρο 103 (πρώην άρθρο 91) του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β' ΦΕΚ 51/Α/10.4.1997), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό)

γ. Της παρ. 4 του άρθρου 2 του Ζ' Ψηφίσματος της Ε' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (ΦΕΚ 23/Α/18.2.1975) όπως ισχύει.

δ. Της με αριθμό 2449/28.4.1991 απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής (ΦΕΚ 82/Α/30.5.1991) και της παρ.3 του άρθρου 169 (πρώην 157) του Κανονισμού της Βουλής, μέρος Β' Προσωπικού (ΦΕΚ 51/Α/10.4.1997) όπως ισχύουν.

ε. Της παρ.2 του άρθρου 37 και της παρ.5 του άρθρου 167, του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Α' - ΦΕΚ 284/Α/18.12.2001), όπως ισχύουν.

στ. Του Ν.3023/2002 (ΦΕΚ 146/Α/25.06.2002) και της υπ' αριθμ.6206/21.7.2004 απόφασης της Προέδρου της Βουλής (ΦΕΚ 1141/Β/28.7.2004), όπως ισχύουν.

ζ. Της με αριθμό 3958/2683/22.3.2010 απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής (ΦΕΚ 48/Α/22.3.2010) με την οποία μειώθηκε κατά 15% η αποζημίωση των συμμετεχόντων μελών στις προαναφερόμενες, υπό τα στοιχεία ε' και στ', επιτροπές.

2. Την ανάγκη μείωσης των δαπανών του προϋπολογισμού της Βουλής.

3. Την από 7.7.2011 πρόταση του Προέδρου της Βουλής.

4. Την από 7.7.2011 σύμφωνη γνώμη της Διάσκεψης των Προέδρων.

Αποφασίζει

Τη μείωση σε 150 € της χορηγούμενης αποζημίωσης στα παρόντα μέλη όλων των Κοινοβουλευτικών Επιτροπών, της Επιτροπής Ελέγχου των Οικονομικών των κομμάτων και των Βουλευτών, των Θερινών Τμημάτων, της Διάσκεψης των Προέδρων για κάθε πλήρη συνεδρίαση της επιτροπής, της οποίας είναι τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη, καθώς και της χορηγούμενης αποζημίωσης στους Βουλευτές που συμμετέχουν ως μέλη σε αποστολή στο εξωτερικό, από 1/7/2011.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα 12.7.2011

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΦΩΤΗΣ ΠΕΤΣΑΝΙΚΟΣ

αποφ.επιτρΑ. 2011-07-08

>>>

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Μα-
 νώλης Μπεντενιώτης.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συμφωνούμε
 με την πρότασή σας, γιατί είναι πράγματι αναγκαίο και ηθικά επι-
 βεβλημένο να προχωρήσουμε σε αυτούς τους περιορισμούς και
 σε αυτές τις μειώσεις, ακριβώς για να συμμετάσχουμε και εμείς
 στις απαιτήσεις των καιρών. Όμως, πρέπει να επισημανθεί στη
 συνέχεια των όσων παρατηρήσατε, ότι η συντριπτική πλειοψηφία
 των Βουλευτών είναι προσηλωμένη στην υπηρεσία της ηθικής
 στην πολιτική και της διαφάνειας στη διαχείριση. Γι' αυτό αρνού-
 νται τη χειραγώγηση και την εξάρτηση από οικονομικά συμφέ-
 ροντα, γιατί πιστεύουν ότι η εξουσία τους πηγάζει από το λαό
 από τον οποίο εκλέγονται και από τον οποίο ελέγχονται.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Δέν-
 διας από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, και από πλευράς της
 Νέας Δημοκρατίας ομοθυμωσ συμφωνούμε στις περικοπές τις
 οποίες ανακοινώσατε. Οφείλω βέβαια με την ευκαιρία αυτή να
 εκφράσω και εγώ από την πλευρά μου τη λύπη μου για τη στάση
 που τηρείται πολλές φορές όχι μόνο από Μέσα Μαζικής Ενημέ-
 ρωσης, αλλά γενικότερα από μερίδα καμμιά φορά –οφείλω να πω-
 συναδέλφων, οι οποίοι παρουσιάζουν την κοινοβουλευτική
 αποζημίωση και τις απολαβές του Βουλευτή ως υπερβολικό και
 υπερμεγέθες προνόμιο, το οποίο επιβαρύνει τον ελληνικό λαό
 και την ελληνική κοινωνία.

Κύριε Πρόεδρε, βεβαίως και αυτήν τη θυσία και κάθε άλλη
 θυσία να κάνουμε γιατί, όπως ορθότατα είπατε, στο επίπεδο του
 συμβολισμού είναι απαραίτητη. Όμως, ο μέγας εχθρός είναι ο
 λαϊκισμός και αυτός ο λαϊκισμός στρέφεται κατά πάντων κατά
 τρόπο που πραγματικά υποσκάπτει και μπορεί να υποσκάπτει την
 ορθή άσκηση της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτικού πολι-
 τεύματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Χαλ-
 βατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οπωσδήποτε και
 αυτή η συμβολική κίνηση έχει τη σημασία της στη σημερινή κα-
 τάσταση, γιατί τα πλατιά λαϊκά στρώματα, η εργατική τάξη βίω-
 νουν με πολύ οδυνηρό τρόπο τις συνέπειες της βαθιάς
 καπιταλιστικής κρίσης.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι σε ανύποπτο χρόνο και πριν από
 την καπιταλιστική κρίση ως ΚΚΕ μιλήσαμε για τη μείωση των απο-
 ζημιώσεων, ζητήσαμε την κατάργηση της ξεχωριστής βουλευτι-
 κής σύνταξης και ζητήσαμε και την κατάργηση της αποζημίωσης
 από τη συμμετοχή στις συνεδριάσεις των επιτροπών. Αυτή η
 πρότασή μας βρίσκεται σύμφωνος και θεωρούμε ότι έχει αυτή τη
 συγκεκριμένη αξία, αλλά μπορεί να παίρνει και έναν πιο ουσια-
 στικό χαρακτήρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Δρί-
 σσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να δηλώσω ότι και από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ συμφωνούμε
 με τις προτάσεις σας, κύριε Πρόεδρε, και τις εγκρίνουμε, γιατί
 έρχονται να καλύψουν ένα τμήμα των προτάσεων που έχουμε
 ήδη καταθέσει προς την ίδια κατεύθυνση.

Δεν θεωρούμε ότι η οικονομική αποζημίωση των Βουλευτών
 είναι δυσθεώρητη, αλλά έχουμε θέσει ζήτημα πραγματικής αντα-
 πόκρισης των κατανομών που γίνονται στις αποζημιώσεις των
 Βουλευτών. Δηλαδή δεν έχει κανένα νόημα να διατηρείται το κα-
 θεσμός των αποζημιώσεων για τη συμμετοχή στις επιτροπές, για
 παράδειγμα. Είναι υποχρέωση όλων μας να συμμετέχουμε στο
 κοινοβουλευτικό έργο των επιτροπών, δεν αποτελεί μία πρό-
 σθετη εργασία και ως εκ τούτου η αντίστοιχη αμοιβή θα πρέπει
 να απαλειφθεί. Θα πρέπει, επίσης, να δούμε το ζήτημα της συ-
 ναγιστικής. Δεν υπάρχουν λόγοι να υπάρχουν χωριστές συ-
 ντάξεις. Όλα αυτά δεν σημαίνουν ότι πρέπει να μικρύνει και να
 περιοριστεί η δυνατότητα των Βουλευτών να έχουν μια αξιο-
 πρεπή ζωή.

Εκείνο που έχει σημασία, κύριε Πρόεδρε –και ολοκληρώνω μ'
 αυτό- είναι ότι αυτή η απόφαση που κινείται σε θετική κατεύ-
 θυνση δεν πρέπει να παρερμηνευθεί. Δεν πρέπει να είναι μήνυμα

προς όσους δεν έχουν, να αποδεχθούν τις περικοπές που έχουν
 γίνει, επειδή και οι Βουλευτές μειώνουν τα εισοδήματά τους. Οι
 περικοπές που έχουν γίνει στους μισθούς και τις συντάξεις των
 φτωχών ανθρώπων πρέπει ταχέως να αποκατασταθούν στην
 προηγούμενη κατάσταση και επίσης, αν είναι δυνατόν, και να αυ-
 ξηθούν. Από τους «έχοντες» πρέπει να δοθεί το σύνθημα και η
 κατεύθυνση ότι πρέπει τα δημόσια οικονομικά να ενισχυθούν.
 Επομένως, αυτή η σημερινή σας πρόταση, η οποία γίνεται δεκτή,
 για εμάς μόνο έτσι ερμηνεύεται. Μπορεί οι Βουλευτές να μην
 είναι, όπως είπατε, οι έχοντες και οι κατέχοντες, αλλά το μήνυμα
 πρέπει να είναι αυτό και προς αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να
 ενισχύσουμε αυτού του είδους τις πολιτικές φορολόγησης και
 επιβάρυνσης αυτών που πραγματικά κατέχουν τον πλούτο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Βορίδης έχει το
 λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, από την πλευρά του
 Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, όπως ξέρετε, κατ' επανάληψιν
 έχουμε υποστηρίξει τη γενικότερη μείωση του κόστους λειτουρ-
 γίας του ευρύτερου δημόσιου τομέα και υπό αυτήν την έννοια
 δεν θα μπορούσε να αποτελεί μία εξαίρεση η θέση μας ότι σε
 αυτήν τη γενικότερη προσπάθεια μείωσης του κόστους λει-
 τουργίας του δημοσίου θα έπρεπε προφανώς και το ελληνικό
 Κοινοβούλιο να αποτελεί τμήμα της. Με αυτήν την έννοια η πρό-
 τάσή σας μας βρίσκει απολύτως σύμφωνους.

Μία μικρή υποσημείωση, την οποία όμως θα ήθελα να την το-
 νίσω και να την υπογραμμίσω. Δεν μπαίνουμε σε μία λογική, ας
 το πω, αυτοτιμωρήσεως ή σε μία λογική η οποία συνδέεται με
 μία προσπάθεια εξευμενισμού της κοινής γνώμης ή της κρίσης
 αντιπροσωπευτικότητας που πράγματι φαίνεται να υφίσταται σή-
 μερα στην κοινωνία μας. Δεν τη συνδέουμε με κανέναν τρόπο και
 δεν θέλουμε να συνδέεται με το ζήτημα των απολαβών και των
 αποζημιώσεων των Βουλευτών. Αυτό είναι κάτι απολύτως ξέ-
 χωρο και διάφορο. Η θέση μας συνδέεται αυστηρά με τη δημο-
 σιονομική προσπάθεια που κάνει η χώρα και ενταγμένοι σε αυτήν
 τη δημοσιονομική προσπάθεια που κάνει η χώρα θέλουμε το ελ-
 ληνικό Κοινοβούλιο να συμμετάσχει –και ορθώς συμμετέχει- σε
 αυτήν τη δημοσιονομική προσπάθεια. Όχι όμως, ότι αποδεχόμα-
 στε να συνδέεται αυτό με την απομείωση του κύρους που πρέπει
 να έχει το βουλευτικό αξίωμα, ανεξαρτήτως αν σε έναν ορισμένο
 βαθμό εμείς μπορεί να συμμεριζόμαστε κριτικές που υπάρχουν
 μέσα στην κοινωνία για το κατά πόσον εκφάνσεις του τρόπου,
 των συμπεριφορών και της πολιτικής λειτουργίας ορισμένων
 Βουλευτών πράγματι μπορεί στο παρελθόν ή και τώρα να μην
 συνάδουν με το αξίωμά τους.

Όμως, αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να διαφυλαχθεί. Το
 κύρος του αξιώματος, το κύρος της Βουλής πρέπει να διαφυλα-
 χθεί από το Σώμα και το ίδιο το Σώμα πρέπει να είναι εξαιρετικά
 αυστηρό –εγώ το τονίζω και το υπογραμμίζω, κύριε Πρόεδρε-
 στον έλεγχο των συμπεριφορών, στον έλεγχο της αποδοτικής
 λειτουργίας του Κοινοβουλίου, στον τρόπο της ποιότητας του
 νομοθετήν και θεωρώ ότι σε αυτήν την κατεύθυνση όλες οι προ-
 στάσεις που πρέπει να γίνουν, και θα πρέπει να υποστηρίζονται,
 αλλά και θα πρέπει να φέρνουν ένα σταθερό και συγκεκριμένο
 αποτέλεσμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας ευχαριστώ πολύ.

Θα ήθελα να κάνω μία διευκρίνιση σε σχέση με τα αυτοκίνητα.
 Όταν έρθει η ώρα, θα το συζητήσουμε βέβαια στην Ολομέλεια,
 γιατί πρέπει να πάρει πάλι απόφαση η Ολομέλεια, αλλά, όπως
 σας είπα, για μένα –και σ' αυτήν την άποψη εμμένω- το αυτοκί-
 νητο είναι απλά ένα εργαλείο και τίποτα περισσότερο. Μίλησα
 για ορθολογικοποίηση.

Σκέφτομαι, λοιπόν, όταν έρθει η ώρα, να εισηγηθώ –και εδώ
 θα το αποφασίσουμε- να υπάρξει μια μείωση του κυβισμού των
 αυτοκινήτων. Σε ό,τι αφορά τους συναδέλφους του αποκαλού-
 μενου Λεκανοπεδίου, κυβισμός ακόμη και μέχρι 1400 κυβικά πι-
 στεύω ότι είναι ικανοποιητικός. Εγώ κινούμαι εδώ με ένα
 αυτοκίνητο 1200 κυβικών. Αλλά θα πρέπει για λόγους ασφάλειας
 και μόνο για τους συναδέλφους της επαρχίας να είναι λίγο με-
 γαλύτερος ο κυβισμός, γιατί, όταν διατρέχεις 1000 και περισσό-
 τερα χιλιόμετρα πήγαινε-έλα κάθε βδομάδα με οποιεσδήποτε

καιρικές συνθήκες –και αυτός είναι ο κανόνας των συναδέλφων της περιφέρειας, της επαρχίας- θα πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας την ασφάλεια.

Άλλωστε, θυμίζω ότι δυστυχώς, στο παρελθόν υπήρξαν περιπτώσεις όπου χάθηκαν και άνθρωποι ζωές από πρώην συναδέλφους, αείμνηστους, Βουλευτές που είχαν ατυχήματα κατά τη διάρκεια αυτών των μετακινήσεων. Εκεί θα μπορούσαμε ίσως να συζητήσουμε για έναν κυβισμό, που δεν θα μπορεί να υπερβαίνει τα 1800 κυβικά, για παράδειγμα. Άλλωστε, και στο παρελθόν, όταν οι προκάτοχοί μου είχαν καθορίσει μεγαλύτερο αριθμό κυβικών, ήταν κυρίως ένα κίνητρο για να χρησιμοποιούνται υβριδικά νέας τεχνολογίας, αντιρρυπαντικής τεχνολογίας αυτοκίνητα, αλλά τότε αυτά ήταν πολύ μεγάλου κυβισμού. Τώρα δεν υπάρχει καν ο λόγος αυτός, γιατί οι αυτοκινητοβιομηχανίες παράγουν και μικρότερου κυβισμού αντιρρυπαντικής τεχνολογίας αυτοκίνητα. Επαναλαμβάνω ότι αυτό θα το συζητήσουμε, όταν έρθει η ώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Μετά τις τοποθετήσεις των συναδέλφων επί της εισηγήσεώς μου, ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η προαναφερθείσα απόφαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς η προαναφερθείσα απόφαση έγινε δεκτή ομοφώνως.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Μπορούμε τώρα να συνεχίσουμε τη συζήτηση. Πρώτη είναι η κ. Μαρία Σκραφνάκη.

Ορίστε, κυρία Σκραφνάκη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Οι Κοινοβουλευτικοί, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συγγνώμη, κύριε Δένδια.

Επειδή τώρα έδωσα το λόγο, να ακούσουμε την κ. Σκραφνάκη και μετά οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, επειδή προηγήθηκε ο Υπουργός, αν θέλετε, να τοποθετηθείτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Είναι ιππότες οι κύριοι και δέχονται να τοποθετηθείτε εσείς, κυρία Σκραφνάκη, και μετά να πάρουν το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Δικαιοσύνης τους τελευταίους μήνες έχει φέρει στη Βουλή προς ψήφιση μια σειρά νομοσχεδίων για τη βελτίωση και την επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης. Όλοι γνωρίζουμε ότι το μεγάλο πρόβλημα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε σήμερα είναι η τεράστια καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης. Με το παρόν νομοσχέδιο προσπαθούν να εκσυγχρονίσουμε το υπάρχον νομικό πλαίσιο, αναμορφώνοντας και τροποποιώντας τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προσαρμόζοντάς τον στο Κοινοτικό Δίκαιο, στοχεύοντας στην επίτευξη της πολιτικής δίκης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Συγκεκριμένα, με τις ρυθμίσεις που εισάγουμε στο παρόν νομοσχέδιο, διευρύνεται η υλική αρμοδιότητα του ειρηνοδικείου και του μονομελούς πρωτοδικείου με την αύξηση των χρηματικών ορίων. Ειδικότερα, αυξάνονται τα χρηματικά ποσά για την υπαγωγή των εριζομένων διαφορών στην αρμοδιότητα των εν λόγω δικαστηρίων. Επίσης, οι εφέσεις κατά αποφάσεων ειρηνοδικείων εκδικάζονται πλέον από τα μονομελή εφετεία και μάλιστα από έμπειρους δικαστές, δηλαδή από προέδρους πρωτοδικών ή από δικαστές πρωτοδίκης, οι οποίοι έχουν τουλάχιστον πενταετή θητεία και σε κάθε περίπτωση, εάν δεν υπάρχουν, από τον αρχαιότερο πρωτοδίκη.

Επίσης, με το παρόν νομοσχέδιο καθιερώνεται για πρώτη φορά η κατάθεση και επίδοση δικογράφων με ηλεκτρονικά μέσα, κάτι που θα διευκολύνει πάρα πολύ τους δικηγόρους και τους δικαστικούς λειτουργούς. Επιπλέον, αναμορφώνεται το θεσμικό πλαίσιο της εξώδικης επίλυσης διαφορών, όπου καταργείται η προβλεπόμενη διαδικασία υποχρεωτικής απόπειρας επίλυσης διαφορών και είναι πολύ σημαντικό ότι πλέον αναβαθμίζεται ο ρόλος του δικαστή στην απόπειρα συμβιβασμού. Επίσης, ρυθμίζονται στο παρόν νομοσχέδιο ειδικότερα ζητήματα σχετικά με τη

συζήτηση της αγωγής, τη συμπλήρωση τυχόν αοριστίας της αγωγής με προφορική δήλωση ή με την κατάθεση προτάσεων, αρκεί να μην αλλάζει η νομική βάση της αγωγής. Αυτές οι ρυθμίσεις είναι σωστές, διότι δίδεται η δυνατότητα στον ενάγοντα να συμπληρώσει τους ισχυρισμούς του και να θεραπεύσει την αοριστία της αγωγής, χωρίς αυτή να απορρίπτεται και να πρέπει μετά να επανέλθει με νέο δικόγραφο, άρα να πάει πολλά χρόνια πίσω.

Επιπλέον, κύριε Υπουργέ, όπως σας έχουμε πει και στην επιτροπή, μία από τις αιτίες αναβολών είναι η άσκηση κύριας ή πρόσθετης παρέμβασης ή η άσκηση προσεπικλήσης, οι οποίες προσδιορίζονται σε μεταγενέστερες διαδικασίες και αναβάλλονται υποθέσεις. Θεωρώ, λοιπόν, ότι θα πρέπει να γίνεται εντός μηνός η επίδοση της κύριας αγωγής και η άσκηση της προσεπικλήσης της κύριας και πρόσθετης παρέμβασης να ασκείται υποχρεωτικά κι αυτή εντός μηνός και να προσδιορίζεται στην ίδια δικάσιμη με την κύρια αγωγή. Έτσι, θα κερδίσουμε πολύ χρόνο στην εκδίκαση αυτών των υποθέσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συγγνώμη, κυρία Σκραφνάκη.

Θα παρακαλούσα για λίγο περισσότερη ησυχία μέσα στην Αίθουσα, αν έχετε την καλοσύνη. Ευχαριστώ.

Κυρία Σκραφνάκη, μπορείτε να συνεχίσετε.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Επίσης, με τις διατάξεις του νομοσχεδίου ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα ερημοδικίας του εναγομένου, του ενάγοντος, του κυρίως και του προσθέτως παρεμβαίνοντος. Είναι πολύ σημαντικό ότι επισπεύδονται οι διαδικασίες στον Άρειο Πάγο, καθώς καταργείται η πολύπλοκη διαδικασία του προελέγχου των αιτήσεων αναρέσεων από τον εισηγητή δικαστή, που επιβάρυνε αντί να αποφορτίσει τον Άρειο Πάγο, ενώ καταργείται και η δυνατότητα ασκήσεως αναρέσεως σε υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Επιπλέον, ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα που αφορούν τη διενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης, μεταξύ των οποίων προβλέπεται η δημοσίευση αποφάσεως για τη διενέργεια των πλειστηριασμών, ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη διαφάνεια στους πλειστηριασμούς και ρυθμίζονται, επίσης, θέματα σχετικά με τον πίνακα κατάταξης δανειστών, την κατάσχεση κινητών αξιών και άλλα.

Μια σημαντική τομή που γίνεται με αυτό το νομοσχέδιο είναι η κατάργηση της προσωπικής κράτησης για τα εμπορικά χρέη. Είναι ένα θέμα που απασχολεί σήμερα χιλιάδες συμπολίτες μας, ειδικά σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία. Είναι πολύ σημαντική, λοιπόν, αυτή η τομή που γίνεται σήμερα, διότι για τα εμπορικά χρέη και τους τίτλους που βγαίνουν με βάση αυτά, δηλαδή τις επιταγές και τις συναλλαγματικές, δεν θα υπάρχει πλέον προσωποκράτηση.

Κύριε Υπουργέ, το τελευταίο χρονικό διάστημα, με τον προκάτοχό σας Υπουργό, είχαν γίνει πολλές προσπάθειες για την επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, αλλά ακόμα δεν έχουμε δει τα αποτελέσματα αυτών που έχουμε ψηφίσει. Δέχομαι, όμως, τις προτάσεις σας και χαίρομαι γι' αυτές, για να φύγουν υποθέσεις από τα δικαστήρια και να επιλύονται εκτός δικαστηρίων, είτε στους συμβολαιογράφους, αλλά πρέπει παράλληλα με όλες αυτές τις προσπάθειες να στελεχωθούν και τα δικαστήρια της χώρας με διοικητικό προσωπικό, που μπορούμε να πάρουμε από μετατάξεις από το δημόσιο ή από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, διότι υπάρχουν πάρα πολλά κενά διοικητικού προσωπικού στα δικαστήρια. Επίσης, πρέπει να ενισχυθούν τα ειρηνοδικεία για να ανταποκριθούν στο φόρτο εργασίας που τους έχουμε αναθέσει.

Είναι πολύ σημαντική, κύριε Υπουργέ, η τροπολογία που φέρατε για την αύξηση των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, καθώς θα βοηθήσει σημαντικά στη λειτουργία και τη στελέχωση των τεσσάρων νέων εφετείων.

Θα ήθελα για πολλοστή φορά σε αυτό το σημείο να ευχαριστήσω, ως Βουλευτής και δικηγόρος Ηρακλείου, την Κυβέρνηση για την ίδρυση του νέου Εφετείου στην Ανατολική Κρήτη με έδρα το Ηράκλειο, αλλά και εσάς, κύριε Υπουργέ, για το άμεσο ενδιαφέρον σας και για τη φροντίδα σας για τη στελέχωση με δικα-

στές και διοικητικό προσωπικό των εφετειών, καθώς επίσης και τη φροντίδα σας για τον εξοπλισμό των εφετειών.

Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω και το νέο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης τον κ. Κανελλόπουλο για το άμεσο ενδιαφέρον του και τη συνεργασία που έχουμε. Το στοίχημα για όλους μας θα είναι να ηχήσει το κουδούνι και στα τέσσερα νέα εφετεία το Σεπτέμβριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις ρυθμίσεις που εισάγει το παρόν νομοσχέδιο πιστεύω ότι θα έχουμε μία επιτάχυνση της πολιτικής δίκης, γι' αυτό και το ψηφίζω και καλώ κι εσάς να ψηφίσετε το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Σκραφνάκη, Βουλευτή Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Δένδιας.

Κύριε Δένδια, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ συζητάμε σήμερα ένα νομοθέτημα, του οποίου νομίζω η ιστορική προέλευση αναφέρθηκε και αναγνωρίστηκε και από τον προλαλήσαντα κύριο Υπουργό και από άλλους συναδέλφους. Οι ρυθμίσεις αυτές αποτελούν μέρος του έργου της επιτροπής, κατ' αρχάς υπό τον Καθηγητή της Πολιτικής Δικονομίας του Πανεπιστημίου Αθηνών τον κ. Κλαμαρή, κατόπιν της Επιτροπής Παπανικολάου και μιας άλλης επιτροπής υπό τον κ. Νίκα.

Για τον κ. Κλαμαρή θα μου επιτρέψετε να κάνω μία ειδική αναφορά σήμερα, διότι ο Καθηγητής κ. Κλαμαρής συνταξιοδοτείται και αξίζει να λεχθεί από το Βήμα της Βουλής ότι υπήρξε ένας συνεπής δημόσιος λειτουργός, ο οποίος προσέφερε αφιλοκερδώς επί σειρά ετών τη βοήθειά του, οποτεδήποτε η ελληνική πολιτεία τη χρειάστηκε.

Από εκεί και πέρα, βεβαίως εδώ αυτό το οποίο καθόλου δεν εισάγεται είναι ένα μήγμα των εισηγήσεων των επιτροπών αυτών -δεν αναφέρομαι στην τελευταία επιτροπή υπό τον κ. Νίκα, αλλά στις άλλες δύο επιτροπές, των οποίων μου είχε παραδοθεί το σχέδιο και το προϊόν της εργασίας τους- ένα κομμάτι που αφορά τις ειδικές διαδικασίες. Εδώ δύο είναι τα σημαντικά θέματα στα οποία αξίζει να σταθώ. Τα άλλα τα ανέπτυξε με περισσή επάρκεια ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και είμαι βέβαιος ότι θα αναφερθούν και οι υπόλοιποι συνάδελφοι και σήμερα και αύριο, κατά τη συζήτηση επί των άρθρων.

Εδώ γίνονται, λοιπόν, δύο ουσιαστικές τομές. Η μία είναι η εισαγωγή, για πρώτη φορά, του μονομελούς εφετείου. Εδώ έγινε μία στάθμιση. Κατανοώ τα κίνητρα αυτής της στάθμισης. Κατανοώ, επίσης, ότι δεν ήταν μία εύκολη στάθμιση. Από την άλλη πλευρά, δεν είμαι καθόλου βέβαιος ότι είναι ώριμος ο χρόνος για να πάμε σε μονομελή εφετεία.

Το δεύτερο το οποίο εδώ εισάγεται και το οποίο με εμβάλλει σε ακόμα μεγαλύτερες σκέψεις είναι η διάταξη η οποία προβλέπεται από το άρθρο 22, κύριε Υπουργέ, με την οποία ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση μπορεί διά παρεμβάσεώς του να οδηγήσει του διαδίκους να συμπληρώνουν τους ισχυρισμούς που υποβλήθηκαν ελλιπώς και αορίστως με προφορική δήλωση στα Πρακτικά. Νομίζω ότι εδώ εισάγουμε δαιμόνια στη διαδικασία της πολιτικής δίκης και πολύ φοβάμαι ότι και η διατύπωση του άρθρου αυτού, του άρθρου 22, στην ακροτελεύτια παράγραφο, δεν είναι τέτοια που να επιβάλλει σαφείς κανόνες για την άσκηση αυτής της παρέμβασης. Σας προλέγω, φοβούμαι με σχετική βεβαιότητα ότι εδώ θα έχουμε προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Υπουργός, κατανάλωσε ένα πολύ μεγάλο τμήμα του χρόνου του όχι για να αναφερθεί στο παρόν νομοθέτημα, αλλά κυρίως για να μας ενημερώσει για ένα νομοθέτημα το οποίο θα δοθεί αύριο σε δημόσια διαβούλευση και αφορά, προφανώς, μία διαδικασία με την οποία θα αντιμετωπίζονται σε ταχύτερους ρυθμούς διώξεις και διαδικασίες που αφορούν πρόσωπα, είτε είναι πολιτικοί εκτός ασκήσεως των καθηκόντων τους είτε είναι άλλα πρόσωπα που άσκησαν δημόσια εξουσία.

Επί της αρχής, ουδείς είναι αντίθετος σε αυτό. Όμως, έχει έν-

νοια, να τοποθετηθεί κανείς αφού δει τις σχετικές διατάξεις, κύριε Υπουργέ, διότι ξέρουμε όλοι πολύ καλά ότι ο δαίμονας κρύβεται στη λεπτομέρεια. Εν πάση περιπτώσει, όπως τοποθετήθηκαν και πριν επί τη ευκαιρία όσων ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής είπε, θέλω να το πω και τώρα: Ανεξαρτήτως των συνθηκών και ανεξαρτήτως της καταστάσεως, υποχρέωση της Εθνικής Αντιπροσωπείας είναι να μην υποκύψει στο λαϊκισμό. Έχει την εδραία υποχρέωση να διαφυλάξει ό,τι θεωρεί θεσμικό, σοβαρό και δίκαιο. Θα έρθει η στιγμή που η ελληνική κοινωνία θα ανταμείψει μια τέτοια προσέγγιση.

Και μου επιτρέψετε να χρησιμοποίησω άλλο ένα λεπτό -δεν πρόκειται να πάρω παραπάνω- για να εκφράσω και λίγες γενικότερες σκέψεις για την πορεία της δικαιοσύνης, εκμεταλλευόμενος το γεγονός ότι είστε νέος Υπουργός -για δεύτερη φορά, όμως, στη θητεία σας, αν η μνήμη μου με υπηρετεί καλά- άρα, γνωρίζετε το μέγεθος της πρόκλησης και έχετε και ένα νέο Υφυπουργό.

Κύριε Υπουργέ, όσο κι αν έχουν γίνει προσπάθειες απ' όλα τα κόμματα στον τομέα αυτό τα τελευταία χρόνια, νομίζω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε όλοι ότι η ελληνική δικαιοσύνη και μετά από αυτό το νομοθέτημα θα τελεί σε μια κατάσταση οιονεί αρνησιδικίας. Νομίζω ότι ο μέσος άνθρωπος έχει απολέσει πλήρως την εμπιστοσύνη του στο ότι μπορεί σε εύλογο χρόνο να έχει ένα δίκαιο αποτέλεσμα, να έχει μια δίκαιη δίκη.

Στέκομαι στον «εύλογο χρόνο». Νομίζω ότι απειλείται η ελληνική δικαιοσύνη και αν θέλετε και το ελληνικό κράτος γενικότερα, από σωρεία προσφυγών στο Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Στρασβούργο, ακριβώς γι' αυτό το λόγο. Γι' αυτό υπάρχουν ήδη πολλές καταδικαστικές αποφάσεις και τις γνωρίζετε.

Επ' αυτού θα πρέπει να γίνει μια βαθιά και ειλικρινής συζήτηση, διότι είναι προφανές ότι το σύστημα απονομής της δικαιοσύνης έτσι όπως είναι σήμερα, δεν αντέχει τον φόρτο της εργασίας τον οποίο πρέπει να διεκπεραιώσει.

Υπάρχει και κάτι άλλο, που θα ήθελα να αναφέρω. Θα μου επιτρέψετε να το αναφέρω χωρίς να κομματικοποιήσω σε κανένα βαθμό αυτή τη συζήτηση. Άλλωστε και ο Υπουργός Δικαιοσύνης πάντοτε έχει έναν ιδιαίτερο ρόλο. Υπάρχει ένα άλλο κομμάτι του ρόλου του Υπουργείου, τον οποίο, ίσως, «λίγο» η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει παραμερίσει. Αναφέρομαι στο σωφρονιστικό σύστημα.

Κύριε Υπουργέ, λυπούμαι να πω ότι η αίσθησή μου είναι ότι αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει σωφρονιστικό σύστημα στην Ελλάδα. Προς Θεού, δεν λέω ότι υπεύθυνη γι' αυτό είναι αποκλειστικά η δική σας Κυβέρνηση. Η κατάσταση και επί των ημερών μου ήταν δυσχερέστατη και επί των ημερών των προκατόχων μου ήταν δυσχερέστατη. Όμως, πρέπει να δούμε στα μάτια μια πραγματικότητα, ότι το σωφρονιστικό σύστημα στην Ελλάδα δεν λειτουργεί ορθά, τα στελέχη που το υπηρετούν δεν έχουν ούτε μια παραγωγική σχολή, η οποία να μπορεί να τα μορφώνει και να τα εξελίσει κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Μια προσπάθεια που είχε γίνει επί των ημερών μου, εγκαταλείφθηκε αμέσως μετά την ήττα μας στις εκλογές του 2009.

Από την άλλη, συνεχίζεται και επιτείνεται το φαινόμενο της ανειλικρίνειας στην επιβολή των ποινών. Τι γίνεται, δηλαδή; Καταλογίζονται ποινές ετών από της έδρας, που στην πραγματικότητα ουδέποτε σχεδόν σημαίνουν φυλάκιση ή κράτηση του καταδικασθέντος ή των καταδικασθέντων. Επίσης, συνεχώς υπό το κράτος του μεγάλου αριθμού, ο οποίος κρατείται σε ένα σωφρονιστικό σύστημα, το οποίο δεν τον αντέχει, «περνάμε» σ' αυτή την Αίθουσα με ευθύνη όλων, αν θέλετε, διατάξεις συνεχών αποφυλακίσεων. Αυτό συνιστά πρόκληση για την ελληνική κοινωνία.

Και το φαιδρό του πράγματος αναδεικνύεται στο εξής: όταν πρέπει να διαπραγματευτούμε συνθήκες εκδόσεως με ξένες κυβερνήσεις. Όταν εσείς θα βρεθείτε με συναδέλφους σας άλλων χωρών.

Σε μια άλλη χώρα η ποινή των έξι μηνών φυλάκισης θεωρείται πολύ βαριά. Και στην Ελλάδα συνήθως αυτή η ποινή θα επιβληθεί για κάποια αστειότητα. Ο αλλοδαπός, ο ξένος δεν μπορεί να καταλάβει τι του λέμε, δεν μπορεί να αντιληφθεί το μέγεθος της ανειλικρίνειας του ποινικού καταλογισμού στην Ελλάδα.

Αυτό πρέπει να το δούμε ξεκάθαρα. Πρέπει όλο αυτό να αλλάξει. Πρέπει να αλλάξει και υπό το κράτος των σημαντικών αλλαγών που λαμβάνουν χώρα στην ελληνική κοινωνία. Η κοινωνία την οποία καλούμαστε να ρυθμίσουμε σήμερα, δεν είναι η ελληνική κοινωνία για τη ρύθμιση της οποίας δημιουργήθηκαν ο Αστικός Κώδικας, ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, ο Ποινικός Κώδικας, ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας. Δεν είναι η μεταπολεμική ελληνική κοινωνία. Δεν είναι μια κοινωνία η οποία ούτε καν έχει το χαρακτηριστικό της μίας εθνικότητας. Είναι πια μια πολυπολιτισμική κοινωνία, η οποία έχει διάφορες συνιστώσες. Έχει έναν πολύ μεγάλο αριθμό μεταναστών, όπου πολλοί εξ αυτών είναι παράνομοι. Ξέρετε ότι ο μισός πληθυσμός των ελληνικών φυλακών αποτελείται από αλλοδαπούς.

Έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια κοινωνία ουσιαστικά διαφορετική και άρα διαφορετική θα πρέπει να είναι και η δική μας αντιμετώπιση. Δεν σας λέω, προς Θεού, ότι είναι εύκολο. Δεν είμαι έτοιμος να καταλογίσω ευθύνες σε οποιονδήποτε και για οτιδήποτε. Λέω απλώς ότι είναι ώρα να κρούσουμε με τον πιο δυνατό τρόπο τον κώδωνα του κινδύνου για ένα σύστημα, το οποίο τείνει –παρά τη προσπάθεια των λειτουργών του- να οδηγηθεί σε πλήρη αναποτελεσματικότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαο Δένδια.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τον κύριο Υπουργό αλλά ακούγοντας και τον πρώην Υπουργό και αναλογιζόμενος το ποιοι έχουν περάσει από τη θέση του Υπουργού Δικαιοσύνης –νομίζω ότι έχουμε έναν ακόμη πρώην Υπουργό Δικαιοσύνης στην Αίθουσα- όλοι τους διακεκριμένοι, συγκροτημένοι, σοβαροί πολιτικοί, μου γεννάται το εξής ερώτημα: Γιατί τα προβλήματα της δικαιοσύνης δεν επιλύονται;

Αυτή τη συζήτηση με την καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης, είναι μια συζήτηση που την ακούω από τα πρώτα χρόνια της δικηγορίας μου, από το 1993. Από τότε ακούω για την παθογένεια της δικαιοσύνης. Πέρασαν άνθρωποι από το αξίωμα του Υπουργού, που αναμφίβολα και αναντίρρητα είναι άνθρωποι ικανοί, είναι άνθρωποι έντιμοι, είναι άνθρωποι που οι περισσότεροι εξ αυτών γνωρίζουν τα προβλήματα του χώρου της δικαιοσύνης, πολλοί εξ αυτών εκ των έσω, και παρά ταύτα το θέμα δεν αντιμετωπίζεται. Πρέπει να μας πει κάποιος τι γίνεται, τι φταίει.

Δεν μπορεί αυτό το πρόβλημα να έχει παραλύσει την κατάσταση στη δικαιοσύνη. Πηγαίνουμε στα συνέδρια των δικαστών χρόνο μετά το χρόνο για να μας μετρήσουν πόσες περισσότερες υποθέσεις σωρεύτηκαν φέτος. Κάθε χρόνο απλώς αυξάνεται ο αριθμός των υποθέσεων που έχουν συσσωρευτεί. Και δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτό από τους πολιτικά υπεύθυνους. Για ποιο λόγο; Τι είναι αυτό που πρέπει να γίνει και δεν γίνεται; Πού σκαλώνουμε;

Κύριε Υπουργέ, εμείς θα ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο. Το ξέρετε, έχουμε τοποθετηθεί. Θεωρούμε ότι είναι θετικό. Και στο παρελθόν έχουμε ψηφίσει διάφορες νομοθετικές πρωτοβουλίες, οι οποίες έχουν έρθει από άλλες Κυβερνήσεις, γιατί κι αυτές είχαν μέσα τους θετικά στοιχεία, με λαμπρή νομική επιχειρηματολογία, με σοβαρά και συγκροτημένα επιχειρήματα. Και μετά ταύτα, μηδέν εις το πηλίκιο.

Επιτρέψτε μου μια κριτική. Δεν αντιμετωπίζουμε ριζικά το θέμα. Δεν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε ριζικά το θέμα. Δεν τολμάμε να αντιμετωπίσουμε ριζικά το θέμα. Θα σας πω συγκεκριμένα πράγματα.

Ποιος ο λόγος να διατηρούμε Τμήμα Διαταγών Πληρωμής στο Πρωτοδικείο Αθηνών; Για να πηγαίνει εκεί η αίτηση και η απόφαση συντεταγμένη από δικηγόρους, να τη θεωρεί ο δικαστής –«να τη θεωρεί» υπό την έννοια ότι κοιτά, βλέπει αν είναι καλή- να βάζει μια υπογραφή και να έχουμε διαταγή πληρωμής; Γιατί τουλάχιστον για τα αξιόγραφα δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε μια διαφορετική διαδικασία; Και για να μην αρχίσουν οι συνάδελφοι

μου δικηγόροι να φωνάζουν για τη δικηγορική ύλη, να βάλουμε την παράσταση του δικηγόρου στο συμβολαιογράφο. Να πηγαίνουμε με δικηγόρο στο συμβολαιογράφο. Γλιτώνουμε έτσι το κομμάτι της απασχόλησης των δικαστών. Γιατί για τις συναινετικές προσημειώσεις πρέπει να απασχολούνται καθημερινά τρεις δικαστές; Και μιλάμε για μία αίτηση, την οποία έχουν φτιάξει πάλι οι δικηγόροι και πηγαίνουν και την υπογράφουν οι δικαστές. Για ποιο λόγο;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το έθεσα το θέμα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το ίδιο και για τα συναινετικά διαζύγια. Για ποιο λόγο για μία δήλωση βουλήσεως; Και η οποία τι περιέχει;

Ο φάκελος περιέχει ένα συμφωνητικό για τη λύση του γάμου και για τη ρύθμιση των ζητημάτων της επιμέλειας των τέκνων –το κοιτάζει και λέει «Ναι, το περιέχει. Ευχαριστώ πολύ»- συν ένα συμβολαιογραφικό έγγραφο με το οποίο δίδεται η πληρεξουσιότητα στο δικηγόρο να πάει να καταθέσει τη συγκεκριμένη αίτηση. Όλα τα υπόλοιπα είναι συντεταγμένα από δικηγόρους. Πρέπει, λοιπόν, να απασχολούμε δικαστές; Γιατί;

Ας κάνουμε βήματα τα οποία να τελειώνουν με τις τυπικές διαδικασίες, για να απελευθερώσουμε δικαστές. Αυτό είναι το ένα ζήτημα.

Θεσμός Μονομελών Εφετείων. Θέλω να σας πω κάτι. Ακόμη και σήμερα, που θα το ψηφίσουμε, εγώ μέσα μου έχω δισταγμό. Έχω δισταγμό, γιατί ανησυχώ για την ποιότητα των αποφάσεων. Έχει δίκιο ο εισηγητής μας. Τις περισσότερες φορές ένας εισηγητής κάνει όλη τη δουλειά και η υπόλοιπη σύνθεση στην πραγματικότητα ακούει τον εισηγητή και συμφωνεί. Είναι 100% έτσι; Μπορεί και να μην είναι. Μπορεί και να υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες υπάρχει συζήτηση και, ενδεχομένως, αυτές οι δύσκολες περιπτώσεις είναι που κάνουν τη διαφορά.

Επομένως –δεν σας το κρύβω- ακόμη και σήμερα έχω δισταγμό. Ελπίζω να λειτουργήσει καλά. Δεν θα ήμασταν τόσο ανεκτικοί σε αυτό, δεν θα προσχωρούσαμε σε αυτήν την άποψη, εάν δεν βρισκόταν η καθυστέρηση σε αυτήν την κατάσταση που βρίσκεται.

Τρίτο ζήτημα, το οποίο, επίσης, πρέπει να το πούμε με ξεκάθαρο και σαφή τρόπο είναι το κόστος της δικαιοσύνης. Ακούω την άποψη της Αριστεράς: «Η δικαιοσύνη πρέπει να είναι φθηνή, για να είναι ευχερώς προσβάσιμη στο σύνολο του πληθυσμού, ακόμα και σε αυτούς που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να ανταπεξέλθουν σε μία χρηματοβόρα διαδικασία.»

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Και καλή!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και καλή. Το κομμάτι της ποιότητας το αφήνω, γιατί, κατά τη γνώμη μου, είναι αυτονομημένο, κύριε Πρόεδρε, από το κομμάτι του κόστους της δικαιοσύνης, του κόστους των διαδικιών.

Η απάντηση εδώ είναι η εξής: Κανονικά αυτό θα έπρεπε να το αντιμετωπίσουμε με την εξής παράλληλη διαδικασία. Ναι μεν αύξηση του κόστους της δικαιοσύνης, ώστε να λειτουργήσει αυτό και ανασχετικά στο ότι το έχουμε εύκολο το να πηγαίνουμε στα δικαστήρια. Γιατί λέμε «Δεν βαριέσαι! Ας κάνουμε και μια αγωγή. Φθηνή είναι και η αγωγή. Φθηνή είναι και η διαδικασία. Χαμηλά είναι και τα δικαστικά έξοδα. Ας την ακολουθήσουμε τη διαδικασία αυτή.»

Το συνδέω αυτό και με τον πληθωρισμό των δικηγόρων, που εξαιτίας του ανταγωνισμού χαμηλώνει σε πολύ μεγάλο βαθμό το κόστος της παροχής των νομικών υπηρεσιών. Υπάρχει κόσμος, ο οποίος είναι αναγκασμένος να κάνει δουλειές και να παρέχει νομικές υπηρεσίες σε πάρα πολύ φθηνές τιμές, προκειμένου να επιβιώσει και αυτό είναι συνέπεια του πληθωρισμού των δικηγόρων.

Εκεί, κύριε Πρόεδρε, υπάρχει το ζήτημα της ποιότητας στην παροχή των νομικών υπηρεσιών. Και εκεί –για να κάνω και μια κριτική στους δικηγορικούς συλλόγους- οι δικηγορικοί σύλλογοι το κοιτάνε απαθώς το φαινόμενο αυτό. Με λαϊκιστικό τρόπο το κοιτούν οι δικηγορικοί σύλλογοι το φαινόμενο αυτό. Δεν την βλέπω εγώ εδώ την παρέμβαση των δικηγορικών συλλόγων, ακριβώς δηλαδή στο ζήτημα της διαφύλαξης της ποιότητας της παροχής νομικών υπηρεσιών.

Ποια, λοιπόν, πρέπει να είναι η λύση; Ναι, η λύση είναι η αύξηση του κόστους. Όμως, η αύξηση του κόστους στο διάδικο που έχει και που μπορεί να αντεπεξέλθει σε αυτό το κόστος θα έπρεπε να συνοδεύεται από ένα σοβαρό σύστημα παροχής νομικής βοήθειας. Ένα μέρος δηλαδή, της αύξησης του κόστους θα έπρεπε να αφιερωθεί σε ένα πολύ μεγαλύτερο και αποτελεσματικότερο σύστημα παροχής νομικής βοήθειας, όχι υπό την έννοια του ευεργετήματος της πενίας, που ουσιαστικά οι προϋποθέσεις του τώρα είναι σχεδόν απαγορευτικές -δεν το δικαιούται κανένας έτσι όπως έχει τεθεί το ευεργέτημα της πενίας- αλλά σε αυτόν που πραγματικά δεν έχει χρήματα να αντεπεξέλθει στο κόστος της διαδικασίας θα μπορούσε να του παρέχει αποτελεσματική νομική βοήθεια.

Εδώ τι έχουμε; Από τη μια έχουμε μια φθηνή δικαιοσύνη, που σε μεγάλο βαθμό οδηγεί σε μία κακή παροχή νομικών υπηρεσιών και ίσως και σε όλη αυτήν την κακή -όχι υπό την έννοια της κακής ποιότητας, αλλά υπό την έννοια της τεράστιας καθυστέρησης- και άρα, αναποτελεσματική δικαιοσύνη. Από την άλλη μεριά δεν έχουμε κανένα σοβαρό σύστημα παροχής νομικής βοήθειας. Δείτε δηλαδή δύο άκρα.

Ενώ, λοιπόν, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να αυξήσουμε το κόστος της παροχής της δικαιοσύνης και αυτό σε όλα τα επίπεδα -αυτό θα ανέβαζε και το κόστος της παροχής νομικών υπηρεσιών- αυτόματα θα έπρεπε ένα κομμάτι απ' αυτό να το μεταφέρουμε, για να φτιάξουμε ένα πολύ σοβαρό και ισχυρό μηχανισμό παροχής νομικής βοήθειας. Αυτό είναι κάτι που, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να δει, για να αντιμετωπίσει κάποιος.

Γι' αυτό και δεν συμμερίζομαι τις επιφυλάξεις τις οποίες άκουσα από το δικηγορικό σύλλογο για το θέμα του ενσήμου στην αναγνωριστική αγωγή. Όχι μόνο διότι υπάρχει η φαιδρότης τού «θέλω να σου κάνω αγωγή ενός εκατομμυρίου» και όλο αυτό που ξέρετε ότι ζούμε, το οποίο απλώς είναι μη σοβαρό, αλλά κυρίως, διότι γίνονται αγωγές ελαφρά τη καρδία στη λογική του «Δεν βαριέσαι! Τι έχουμε να χάσουμε; Δεν θα πληρώσουμε και το δικαστικό ένσημο. Άρα, είναι τζάμπα. Αν κερδίσουμε, θα το πληρώσουμε και θα το τρέψουμε με μία διαταγή πληρωμής. Αν όχι, δεν έχει σημασία.»

Παρατήρηση, που, κατά τη γνώμη μου, είναι κρίσιμη για τη στιγμή που περνάμε: Μπορούμε να έχουμε ένα νομικό fast track για μεγάλες υποθέσεις που ενδιαφέρουν, κυρίως, τους επενδυτές ή τους ενδεχόμενους επενδυτές;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα σημαντικά πράγματα, τα οποία λειτουργούν ανασχετικά στην ανάπτυξη στον τόπο είναι το γεγονός ότι, όταν ρωτούν οι ενδιαφερόμενοι τους δικηγόρους τους, τι θα συμβεί, εάν υπάρξει νομική εμπλοκή στην Ελλάδα, η ενημέρωση που παίρνουν είναι πως είναι σχεδόν αδύνατον να βρουν το δικό τους. Δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσο καταλυτικά λειτουργεί αυτή η ενημέρωση στην ψυχολογία του επενδυτή που έρχεται από το εξωτερικό, για να επενδύσει στην Ελλάδα.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, εδώ να βρούμε έναν τρόπο, ώστε ειδικά οι υποθέσεις οι οποίες έχουν μεγάλο οικονομικό ενδιαφέρον να άγονται στη δικαιοσύνη με μια ταχεία διαδικασία -εν πάση περιπτώσει ταχύτερη απ' ό,τι τώρα- μέχρι να λύσουμε το συνολικό ζήτημα της παθογένειας στη δικαιοσύνη και να μπορέσουν να φθάσουν να δικάζονται αποτελεσματικά. Αυτό, λοιπόν, κυρίως θα σας έλεγα ότι αφορά τη διοικητική δικαιοσύνη. Υπάρχει, όμως, και ένα κομμάτι που αφορά την πολιτική δικαιοσύνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα παρακαλούσα να έχω δύο ακόμη λεπτά, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ.

Μια τελευταία παρατήρηση. Δεν αποτελεί απάντηση η διαρκής αύξηση του αριθμού των δικαστών ή των δικαστικών υπαλλήλων. Δεν αποτελεί απάντηση στα προβλήματα της συγκρότησης της δικαιοσύνης σήμερα η συνεχής πρόσληψη και αύξηση προσωπικού. Θα έπρεπε κάποια στιγμή να εισάγουμε διαδικασίες αξιολογήσεως, για να δούμε τι είναι αυτό, που τελικώς παράγεται κάθε φορά. Αναφέρομαι σε αξιολόγηση και ποσοτική, αλλά και ποιοτική. Το κάνει -υποτίθεται- η Επιθεώρηση, αλλά για να το κάνει η Επιθεώρηση αποτελεσματικά, είναι προφανές ότι θέλει

πολλή δουλειά, για να δώσει αυτό το οποίο νομίζω ότι χρειαζόμαστε.

Έχω τοποθετηθεί -το ξέρω πως είναι εξαιρετικά αντιδικηγορικό, αλλά τι να κάνουμε; Συμβαίνουν αυτά καμιά φορά- υπέρ της επεκτάσεως της λειτουργίας του ωραρίου των δικαστηρίων. Είναι μια εποχή δύσκολη. Δεν πειράζει. Να δουλέψουμε και λίγο παραπάνω. Δεν χάλασε ο κόσμος! Δεν θα συμβεί και τίποτα τρομερό!

Ας το επεκτείνουμε λίγο -υπήρχε παλαιότερα, εγώ το πρόφθασα το μεγαλύτερο ωράριο- το ωράριο και εκεί ας βοηθήσουν όλοι. Και οι δικαστικοί υπάλληλοι, ας βοηθήσουν και οι δικηγόροι, ας βοηθήσουν και οι δικαστές ας βοηθήσουν. Όλοι να βοηθήσουν.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τα κόμματα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τα καμένα τα κόμματα παίρνουν θέσεις. Τι να κάνουμε τώρα; Είναι θέμα Κυβερνήσεως από εκεί και πέρα και, αν θέλετε, των εμπλεκόμενων στο ζήτημα της δικαιοσύνης.

Μια επιμέρους παρατήρηση και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Είναι μεγάλο λάθος αυτό που κάνετε με την αοριστία. Κοιτάξετε να δείτε κάτι. Τώρα μπαίνουμε σε ψαγμένη δικονομική συζήτηση. Δεν θέλω να κουράσω το Σώμα, αλλά θα μιλήσουμε ίσως εκτενέστερα αύριο.

Η τήρηση της προδικασίας είναι μεγάλο πράγμα στην αστική δίκη.

Ο διάδικος πρέπει να ξέρει που πατάει. Δεν μπορεί να έρχεται και να λέει «α, ξέχασα να σου πω και κάτι». Και με την καθοδήγηση του δικαστού να έρχεται να συμπληρώνει ισχυρισμούς που ο αντιδικός του δεν ήταν έτοιμος να αποκρούσει. Είναι κρίσιμο το να διατηρήσουμε ευλαβικά την αρχή της προδικασίας που σημαίνει ότι όλοι οι ισχυρισμοί πρέπει να έχουν εκτεθεί με το εισαγωγικό δικόγραφο. Δεν μπορεί να διορθώνεται σε ουσιώδη σημεία του το εισαγωγικό δικόγραφο, διότι καταργούμε τη βασική αρχή της αντιδικίας.

Εδώ είναι πολύ μεγάλο λάθος. Εγώ σας κάνω έκκληση να το ξανασκεφτείτε. Δεν το πετάνε για τυπικούς λόγους τα δικαστήρια. Υπάρχουν και υπερβολικοί δικαστές. Πάντοτε. Αλλά σ' αυτό δεν μπορούμε να μπούμε. Τις περισσότερες φορές, η αοριστία είναι πραγματική και προστατεύει το διάδικο από το να πάθει βλάβη εξαιτίας του ότι δεν έχουν προβλεφθεί αυτά που έπρεπε και δεν έχουν ειπωθεί αυτά που έπρεπε να έχουν ειπωθεί.

Ψηφίζουμε αυτό το σχέδιο νόμου. Είναι στη σωστή κατεύθυνση. Θέλουμε πολύ περισσότερα πράγματα να γίνουν.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα ήθελα να κάνω τις εξής αναφορές.

Κύριε Δένδια, συμφωνώ μαζί σας. Ο κ. Κλαναρής, ο κ. Νίκας, ο κ. Παπανικολάου και όλοι οι συνεργάτες του και όλες οι νομοπαρασκευαστικές επιτροπές στο Υπουργείο Δικαιοσύνης εργάζονται πολλές ώρες και δεν αμειβούνται καθόλου. Θέλω να το καταθέσω αυτό. Πολλές φορές ούτε τα έξοδά τους για να έρθουν από τη Θεσσαλονίκη δεν καταβάλλονται. Προχθές στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή κατέθεσα και τα ονόματα όλων, έτσι για να υπάρχουν. Και αυτό θα το κάνω συνέχεια. Και θέλω αυτό να το αναγνωρίσω και να πω σε όλους αυτούς ένα μεγάλο ευχαριστώ εκ μέρους της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι το εξής. Ο κ. Βορίδης έθεσε μερικά ζητήματα και θέλω αυτά να αποτελέσουν αντικείμενο συζήτησης στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή.

Είναι αυτονόητο ότι πρέπει να πάμε σε ριζικές τομές και αλλαγές. Χρησιμοποίησα έναν όρο που δεν μου αρέσει: αποδικαστηριοποίηση. Όμως όλο αυτό περικλείει αυτά που είπατε

προηγούμενα. Και σε σχέση με το τι μπορεί να φύγει από τα δικαστήρια και σε σχέση με τα ζητήματα των ποινών. Θέλω να σας ενημερώσω ότι το πρώτο πράγμα που έκανα στο Υπουργείο είναι να συγκροτήσω επιτροπή για τον εξορθολογισμό των ποινών συνολικά στο ποινικό μας σύστημα. Δεν την έχω συγκροτήσει ακόμα. Είμαστε στη διαδικασία συγκρότησης.

Κάθε φορά ο κάθε Υπουργός φέρνει και μια διάταξη και γνωρίζετε τι ανισότητες υπάρχουν σε σχέση με τη μεταχείριση -και το θέσατε και εσείς, κύριε Δένδια- σε σχέση με το μεγάλο θέμα των ποινών. Αρκεί να σας πω ότι προ ημερών είχαμε ποινές από δικαστές που έβαλαν για επαιτεία φτωχούς ανθρώπους τρεις και τέσσερις μήνες φυλακή. Αν είναι δυνατόν. Και σε φυλακές όπου ξέρετε τι συνθήκες υπάρχουν. Παρ' όλο που έχουν βελτιωθεί σε σχέση με το παρελθόν με τη συνδρομή όλων και τη συμμετοχή όλων, ξέρετε ποιες είναι οι καταστάσεις.

Μας απασχολούν, λοιπόν, αυτά τα θέματα και θέλω να πω ότι σε πολύ σύντομο χρόνο θα είμαι στην ευχάριστη θέση να σας καλέσω στην επιτροπή, να κάνουμε μια γενική συζήτηση πάνω σε συγκεκριμένα ζητήματα ώστε να μπορέσουμε να πάμε σε νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

Κύριε Δρίτσα, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο εξορθολογισμός και η βελτίωση της απονομής της πολιτικής δικαιοσύνης είναι η επιδίωξη, κατά τον τίτλο που σχεδίου νόμου που συζητούμε σήμερα. Όμως, για μια ακόμα φορά παρουσιάζεται αυτός ο διχασμός επιδιώξεων και στόχων.

Η Κυβέρνηση έχει αρμοδιότητες εκτελεστικής εξουσίας και φυσικά εισηγείται και τα σχέδια νόμων. Αλλά εκείνο που έχει σημασία πρωτίστως είναι να ασκεί πολιτική. Η πολιτική δεν ασκείται διά της κατάθεσης σχεδίων νόμων. Δεν αμφιβάλω -και το είπε και ο εισηγητής μας - ότι και αυτό το σχέδιο νόμου έχει πολλά θετικά σημεία. Προφανώς αποτελεί και προϊόν μελέτης ανθρώπων που έχουν και γνώση και ενασχόληση και μεράκι και πραγματικά είναι ένα άθροισμα υποδείξεων που προκύπτει από την πείρα των δυσλειτουργιών. Αλλά, έλα που για να διορθωθούν δυσλειτουργίες τέτοιου είδους και να εξορθολογιστούν τέτοιου είδους συστήματα πρέπει να υπάρξει μια ευρύτερη ρύθμιση, που να λύνει τα χρόνια και κεντρικά ζητήματα που γεννούν τις παθογένειες. Δηλαδή, πολιτική παρέμβαση με στηρίξη πολιτική, μηχανήματα πολιτικά, με πράξεις κοινωνικής δικαιοσύνης, με ενίσχυση των δημοσίων θεσμών, οικονομική και λειτουργική, με όλους εκείνους τους όρους για τους οποίους δεν απαιτείται ένα νέο νομοθετικό πλαίσιο, απαιτείται εφαρμοστέα πολιτική.

Μπορεί να μη συζητάμε για το Ποινικό Δίκαιο, ούτε για το Διοικητικό. Και εκεί στο πεδίο της ποινικής δικαιοσύνης τα πράγματα παροξύνονται και έχουμε σοβαρότατα ζητήματα. Αλλά και στο πεδίο της πολιτικής δίκης η οικονομική κρίση γεννά νέα δεδομένα ή επιδεινώνει τα παλιά. Έχουμε πληθώρα υποθέσεων, έχουμε αύξηση του αριθμού των υποθέσεων με έντονο κοινωνικό χαρακτήρα, είτε αυτά αφορούν ζητήματα εργατικών δικαιωμάτων είτε αφορούν ζητήματα κοινωνικής κάλυψης, είτε αφορούν οικογενειακού δικαίου ζητήματα. Είναι βέβαιο ότι σ' αυτή την περίοδο που μπαίνουμε η δικαιοσύνη θα κληθεί να δώσει νομικά κατοχυρωμένες λύσεις στις κοινωνικές αντιθέσεις. Θα πρέπει δηλαδή να είναι ακόμα πιο μεγάλη η απαίτηση απονομής πραγματικής δικαιοσύνης στις νέες συνθήκες όξυνσης των κοινωνικών αντιθέσεων.

Δεν αρκεί λοιπόν η νομιμοφάνεια. Η νομιμοφάνεια για την πολιτική εξουσία μπορεί να είναι ένα φύλλο συκής απαιτητό προς τους δικαστές «να ξεκαθαρίζουμε και να τελειώνουμε». Όμως, δε βγαίνει έτσι εύκολα. Δεν μπορεί δηλαδή, με την αναδιανομή των δυσλειτουργιών, όπως σωστά είπε ο ειδικός αγορητής μας, ο κ. Μουλόπουλος, να παρέμβεις σ' αυτές τις δυσλειτουργίες. Γιατί αυτό το σχέδιο νόμου μπορεί να έχει κάποιες επιλογές εξορθολογισμού, αλλά στην πραγματικότητα αυτό κάνει.

Βέβαια, υπάρχει πάντα η υπόσχεση ότι μια μεγάλη τομή που

θα μελετάται, θα προετοιμάζεται, είναι μπροστά, θα έρθει κάποια στιγμή. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να αποτελεί την απάντηση. Γιατί και αυτές οι ρυθμίσεις είτε κανείς τις κρίνει αυτή τη στιγμή με ένα πρίσμα θετικό είτε με ένα πρίσμα επιφύλαξης, θα δοκιμαστούν στην πράξη. Αλλά σε ποια πράξη θα δοκιμαστούν; Υπό συνθήκες εξαιρετικά δυσμενείς.

Μη γελιόμαστε. Αυτό που αποτελεί, πρώτον, έναν από τους βασικούς κανόνες για την εμπιστοσύνη των πολιτών στη δικαιοσύνη είναι ο χρόνος. Εδώ προσπαθεί χάριν του χρόνου όμως αυτό το σχέδιο νόμου να λύσει επιμέρους ζητήματα αναδιανομής των αρμοδιοτήτων των διαφόρων επιπέδων των δικαστηρίων. Χάριν του χρόνου, όμως, για παράδειγμα σβήνει και μερικά πράγματα τα οποία έχουν μια σημασία. Η συναινετική επίλυση για παράδειγμα των ιδιωτικών διαφορών δεν υλοποιήθηκε. Υπάρχει λόγος να καταργηθεί; Και μάλιστα χωρίς να αντικατασταθεί από κάτι διαφορετικά σημαντικά; Γιατί; Έστω ως ένα μήνυμα.

Μίλησε ο κύριος Υπουργός για την αποδικαστηριοποίηση της δικαιοσύνης και μόνος του είπε ότι δεν είναι πολύ ευτυχής για τον όρο αυτό. Όντως. Ως ιδέα, όμως, πόσο λιγότερο αναγκαίο θα γίνεται να καλούνται τα δικαστήρια όλων των επιπέδων να λύουν διαφορές τέτοιες που θα μπορούσαν να τις λύσουν διαδικασίες συναίνεσης ανάμεσα στους πολίτες για τις ιδιωτικές διαφορές τους με τη βοήθεια της δικαιοσύνης, με το πλαίσιο της δικαστικής αρωγής, είναι ήδη ανακόλουθο. Θα μου πείτε, είναι συμβολικό. Θα μου πείτε, δεν πέτυχε. Ναι, αλλά ως στίγμα, ως κατεύθυνση έχει τη σημασία του ότι αναιρείται αυτή η κατεύθυνση.

Από αυτήν την άποψη, ενώ για παράδειγμα η ανάπτυξη περιφερειακών δικαστηρίων, η αύξηση του αριθμού των δικαστών, η αύξηση του αριθμού των δικαστικών υπαλλήλων είναι όχι απλώς και μόνο αιτήματα, είναι διαγνωσμένες ανάγκες πολλών δεκαετιών, ερχόμαστε τώρα στην κρίση να πούμε ένα προς πέντε ή ένα προς δέκα και να δεχθούμε πολιτικές τέτοιου τύπου. Και αυτό, υποτίθεται, χάριν του περιορισμού του δημοσιονομικού κόστους της δικαιοσύνης. Στην πραγματικότητα το αυξάνουμε το κόστος, γιατί οι παρενέργειες που εκδηλώνονται και συσσωρεύονται από τη δυσλειτουργία της δικαιοσύνης, έχουν τελικά κόστος. Έχουν κόστος και για το κράτος και για την κοινωνία και για τους πολίτες και για όλους.

Θα μπορούσε να είναι ακριβώς μετρήσιμο αυτό. Απλώς δεν είμαι πρόχειρος αυτήν τη στιγμή για να δώσω τέτοιου είδους στοιχεία, πόσο, δηλαδή, αυτά τα επιχειρήματα ότι το λιγότερο κράτος φέρνει και μικρότερο κόστος, στην πραγματικότητα δεν ισχύουν.

Από αυτήν την άποψη, χωρίς να ιδρυθούν περιφερειακά πρωτοδικεία, η αποσυμφόρηση του πολυμελούς πρωτοδικείου με τα μονομελή και τα ειρηνοδικεία δεν μπορεί να είναι η λύση. Διότι θα συσσωρευτεί στο εντελώς πρωτοβάθμιο πεδίο απονομής της δικαιοσύνης πληθώρα υποθέσεων κι εν συνεχεία η αναδίπλωση της δίκαιης καταφυγής, της απόδοσης δικαιοσύνης ή του να αισθανθούν οι πολίτες ότι δικαιώθηκαν, ότι έτυχαν εν πάση περιπτώσει μιας δίκαιης αντιμετώπισης, ξεμακραίνει σε πεδία όπου εκεί γίνονται πράγματι ακριβότερα. Κι ας λέει ο συνάδελφος κ. Βορίδης ότι πρέπει να ανέβει το κόστος.

Το κόστος της δικαιοσύνης δεν είναι μόνο το πόσο πληρώνεις το δικηγόρο ή το ένσημο που κολλάς στα διάφορα δικαστικά έγγραφα. Είναι το πόσες φορές πηγαίνεις. Είναι το υπό ποιες συνθήκες αναγκάζεσαι να διεκδικήσεις το δικίο σου και οι δικηγόροι και οι διάδικοι. Όλα αυτά ανεβάζουν πάρα πολύ το κόστος και μάλιστα, με τρόπο όχι και τόσο διαφανή.

Αυτά, λοιπόν, είναι τα κεντρικής σημασίας ζητήματα που αυτό το σχέδιο νόμου δεν θέλησε να τα πιάσει, γιατί έκανε μία επιλογή, αλλά που δεν είναι δυνατόν να μένουν στην πραγματικότητα εκτός πολιτικής αντιμετώπισης.

Θέλω, λοιπόν, να τελειώσω με μία ειδική επισήμανση σχετικά με την αοριστία, τη ρύθμιση, δηλαδή, που θέτει μία απειλή αιφνιδιασμού σε διαδίκους και αναθέτει στο δικαστή να λύσει και να υποβοηθήσει την άρση της αοριστίας. Δεν είμαι νομικός. Δεν έχω εμπειρία δικηγόρου. Νομίζω, όμως, ως πολίτης ότι εισάγει -θεσμοθετημένα πια- έναν κίνδυνο ανισότητας των όπλων, κάτι το οποίο αποτελεί -έστω στη θεωρία- κεντρικής σημασίας διακύ-

βευμα για τη λειτουργία της δικαιοσύνης. Όταν αυτή η εισδοχή του υποκειμενικού παράγοντα σε μία ρύθμιση τέτοιου τύπου μπορεί να δημιουργήσει κλονισμό ως προς το αν οι διάδικοι έχουν ισότητα απέναντι στο δικαστή, αυτός είναι πάρα πολύ επικίνδυνος δρόμος, έστω κι αν βοηθάει κατά την άποψη των εισηγητών στην επιτάχυνση της δικαιοσύνης.

Να, γιατί δεν είναι μόνο ζητήματα εξορθολογισμού και βελτίωσης, αλλά είναι ζητήματα που μόνο σε ένα συνολικότερο πεδίο παρεμβάσεων και ρυθμίσεων μπορούν να βρουν τη θέση τους. Κι εκεί συζητάμε την ορθότητα ή τη μη ορθότητα κάθε συγκεκριμένης ρύθμισης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρο Δρίτσα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Εμμανουήλ Μπεντενιώτης για δώδεκα λεπτά.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η δικαιοσύνη είναι η εγγύηση της ευνομούμενης πολιτείας. Η ευνομούμενη πολιτεία είναι προϋπόθεση της υψηλής ποιότητας λειτουργίας της δημοκρατίας, η οποία λειτουργία πρέπει να στηρίζεται μεν στη διάκριση των εξουσιών, αλλά –πρέπει να προσθέσουμε– και στον αποκλεισμό της οποιασδήποτε παρέμβασης εξωθεσμικών παραγόντων που είναι η «τέταρτη εξουσία» –τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης όταν επιτυγχάνουν να καθοδηγούν και να ελέγχουν το σύστημα– στη σύνθεση και στην ανάδειξη της πρώτης και της δεύτερης εξουσίας, της κυβέρνησης και της Βουλής, μέσα από διαπλοκές και «μεταπραξισμούς». Στη συνέχεια, όμως, και της «πέμπτης εξουσίας», των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων, των ολιγοπωλίων που έχουν το ίδιο συμφέρον του ελέγχου της Βουλής, της κυβέρνησης και της καθοδήγησης των αποφάσεων.

Γι' αυτό το πολιτικό σύστημα πρέπει να είναι απαραβίαστο και να εξουσιάζεται μόνο από το λαό. «Ο λαός στην εξουσία» ήταν μια πολιτική θέση του ΠΑΣΟΚ. «Η εξουσία στο λαό» είναι μία άλλη θέση, σήμερα, του ΠΑΣΟΚ. Πρέπει να είναι η μόνη θέση που όλοι αποδεχόμαστε, ακριβώς για να είναι πηγή όλων των εξουσιών ο λαός και να εκδίδονται «εν ονόματι του λαού» όλες οι αποφάσεις, με τη δικαιοσύνη ακριβώς γι' αυτά, να διασφαλίζεται η ευνομούμενη πολιτεία, αλλά και η λειτουργία της δημοκρατίας, που προϋποθέτει την προστασία των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και την ισότητα των πολιτών.

Γι' αυτό, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, έχει ενδιαφέρον και προκαλεί ειδικότερους προβληματισμούς αυτό που διαβάει ο αναγνώστης από την αρθρογραφία ενός ανώτατου δικαστικού λειτουργού, ενός πρώην Προέδρου του Αρείου Πάγου, ο οποίος γράφει: «Εκ του λόγου τούτου διερωτώνται πολλοί πολίτες, εάν οι Έλληνες λειτουργοί της δικαιοσύνης, είναι πράγματι αντικειμενικοί και ανεξάρτητοι ή γίνονται περιδεείς ενώπιον των ισχυρών, τυπικοί και αυστηροί μόνο κατά των αδυνάτων και των ασήμαντων.»

Αυτές οι σκέψεις είναι συγκλονιστικές γιατί διατυπώνονται από έναν ανώτατο λειτουργό της δικαιοσύνης. Γι' αυτό πρέπει να προβληματίσουν την ηγεσία της δικαιοσύνης και τη δικαστική εξουσία, για να μπορεί να γίνει αποδεκτό ότι στόχος μας είναι «η ταχύτερη, ορθότερη, απλούστερη και ουσιαστικότερη απονομή της δικαιοσύνης», αλλά και «η ενίσχυση της διαφάνειας, της αποτελεσματικότητας, των διαδικασιών και η αξιοποίηση των σύγχρονων τεχνολογικών εξελίξεων».

Ακριβώς γι' αυτούς τους λόγους πολύ ορθά η Κυβέρνηση, σε ένα ευρύτερο πλαίσιο δικονομικών αλλαγών, αποφάσισε τον εξορθολογισμό, τη βελτίωση και την επιτάχυνση της ποινικής και της διοικητικής δίκης. Στο πλαίσιο αυτό, άλλωστε, έχουν ψηφιστεί πρόσφατα οι ν.3904/2010 και ν.3900/2010. Και ακριβώς το νομοσχέδιο που συζητούμε επιδιώκει να ολοκληρώσει αυτήν την προσπάθεια ως συνέχεια αυτής της προοπτικής.

Έτσι, με το σχέδιο νόμου: αναπροσαρμόζεται η κατανομή της καθ' ύλην αρμοδιότητας των ειρηνοδικείων και των μονομελών πρωτοδικείων, εισάγεται ο θεσμός της εκδίκασης εφέσεων και αποφάσεων του Μονομελούς Πρωτοδικείου από μονομελή σύν-

θεση εφετείου, προτείνονται διατάξεις για την άσκηση διαδικαστικών πράξεων, την κατάθεση δικογράφων και τη διενέργεια επιδόσεων με ηλεκτρονικά μέσα, λαμβάνεται πρόνοια για τη διαφύλαξη των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων, επαναφέρονται τα τεκμήρια της ερημοδικίας, θεσπίζεται νέος πρόσθετος λόγος αναψηλάφησης. Καταργείται ο προέλεγχος των αιτήσεων αναίρεσης, καταργείται το δικαίωμα του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να ασκεί αναίρεση κατ' αποφάσεων επί αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων, ενώ προβλέπεται η κατάσχεση στα χέρια τράπεζας ως τρίτου που γίνεται με επίδοση, θεσπίζεται η δημοσίευση του αποσπάσματος της κατασχετήριας έκθεσης, καταργείται η προσωρινή κράτηση για εμπορικά χρέη, επεκτείνεται το τέλος δικαστικού ενσήμου και στις αναγνωριστικές αγωγές.

Κωδικοποιημένα θα μπορούσαμε να συνοψίσουμε ότι με το νέο νομοσχέδιο προβλέπεται: η καθιέρωση της ηλεκτρονικής υποβολής δικογράφων και ενδίκων μέσων. Έτσι θεσπίζονται διαδικασίες ψηφιακής δικαιοσύνης, δηλαδή οι διάδικοι θα μπορούν, πλέον, να παρακολουθούν ηλεκτρονικά την πορεία της υπόθεσής τους. Αλλά και η διεύρυνση της αρμοδιότητας των ειρηνοδικείων και μονομελών πρωτοδικείων. Ίδρυση μονομελών εφετείων. Ενώ παύει να είναι υποχρεωτικός ο εξώδικος συμβιβασμός, αφού προβλέπεται ότι η εξωδικαστική επίλυση διαφορών θα μπορεί, πλέον, να γίνεται σε κάθε στάδιο της διαδικασίας. Ακόμα παύει ο προέλεγχος αιτήσεων αναίρεσης στον Άρειο Πάγο και σε ό,τι αφορά στους πλειστηριασμούς, οι πλειοδότες υποχρεώνονται μετά τις γραπτές προσφορές εντός ημιώρου να υποβάλλουν και προφορικές προσφορές.

Πράγματι, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, οι εισαγόμενες νομοθετικές ρυθμίσεις είναι ιδιαίτερα κρίσιμες. Πράγματι, επιταχύνουν τη διαδικασία. Πράγματι, θωρακίζουν την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και επιχειρούν να διασφαλίσουν την ισονομία του πολίτη έναντι του νόμου.

Γι' αυτό και πρέπει να συμφωνήσουμε ομόφωνα στην ψήφισή τους με τις όποιες προσθήκες και αναδιατυπώσεις που τυχόν μπορεί να προκύψουν από τη συζήτηση, γιατί εμείς ακριβώς θέλουμε η Βουλή να νομοθετεί και αυτό προκύπτει από τις διατάξεις που ψηφίζονται σε σχέση με τις διατάξεις που εισάγονται από την Κυβέρνηση.

Γι' αυτό και η ψήφιση των διατάξεων του σχεδίου νόμου πιστεύουμε ότι διασφαλίζει αυτό που έχουμε εμείς ευθύνη, αλλά και δέσμευση, αφού δεχόμαστε ότι η δικαιοσύνη είναι ο σεβασμός της αξιοπρέπειας του ανθρώπου, του πολίτη που δεν μπορεί να διακρίνεται σε ισχυρό και ανίσχυρο μέσα στην κοινωνία μας. Γιατί η δικαιοσύνη έρχεται και πρέπει να προασπίζει πρωτίτως τον ανίσχυρο πολίτη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Γι' αυτό και η φράση, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, του μυλωνά του Πότσδαμ «Υπάρχουν δικαστές στο Βερολίνο» έχει μια διαχρονική και αιώνια αξία για όλες τις ευνομούμενες πολιτείες. Εμείς θέλουμε η χώρα μας να είναι μια ευνομούμενη πολιτεία και θα αγωνιστούμε και θα προσπαθήσουμε να είναι στη συνέχεια με συνέπεια και μια ανθρώπινη κοινωνία, αλλά και πρωτίστως ένα κοινωνικό κράτος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Επανερχόμαστε στον κατάλογο. Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο νομό Αιτωλοακαρνανίας, κ. Κωνσταντίνος Καραγκούνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συχνές τροποποιήσεις του ισχύοντος Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας είχαν ανέκαθεν σκοπό, κυρίως, την επιτάχυνση της πολιτικής δίκης και τις περισσότερες φορές ερχόταν να καλύψουν πιεστικές ανάγκες, που κάθε φορά προέκυπταν από την εξέλιξη των συναλλαγών.

Κάθε σχέδιο νόμου που κατατίθεται και αφορά τροποποιήσεις του Κώδικα θα πρέπει να έχει ως αφετηρία τον απόλυτο σεβασμό στα δικαιώματα των διαδίκων και στον καθοριστικό ρόλο των δικαστικών λειτουργιών στη διαδικασία της απονομής της δικαιοσύνης. Η συνάρτηση των προηγούμενων διασφαλίζει την

ορθότερη, αλλά και την εγκαίρως λειτουργία των δικαστικών και δικανικών λειτουργιών.

Είναι βασικό σε τέτοιες νομοθετικές πρωτοβουλίες να στοχεύουμε στην επίλυση των δομικών προβλημάτων στην λειτουργία της δικαιοσύνης και να δημιουργούμε υποδομές και λειτουργίες που θα διασφαλίζουν την αποτελεσματική και εγκαίρως απονομή της.

Επιτρέψτε μου, όμως, να αναφερθώ επιγραμματικά στις νέες διατάξεις που εισάγει το παρόν σχέδιο νόμου, το οποίο βεβαίως και χαιρετίζουμε, έχοντας όμως και κάποιες αντιθέσεις και επιφυλάξεις.

Με την αύξηση των ποσών της αρμοδιότητας επιδιώκεται η επιτάχυνση στις διαφορές με μεγάλο οικονομικό αντικείμενο με την επισήμανση, βέβαια, ότι θα έχουμε συνακόλουθη αρνητική επίδραση στην εκδίκαση των διαφορών μικρότερης και μικρής αξίας από τη στιγμή που είναι πιθανή η επιβάρυνση της, ήδη, δυσκίνητης από άποψη προσδιορισμού δικασίων διαδικασίας στα ειρηνοδικεία και μονομελή πρωτοδικεία.

Έχω την πεποίθηση, κύριε Υπουργέ, ότι για την ασφάλεια των συναλλαγών δεν θα ήταν ανούσιο να παραμείνει υποχρεωτική παράσταση δικηγόρου ενώπιον του ειρηνοδικείου μέχρι το ποσό των 12.000 ευρώ, έχοντας βεβαίως στο μυαλό μας ότι θα υπάρξει σημαντική απώλεια εσόδων για το δημόσιο, για τους δικηγόρους συλλόγους, αλλά και για τα ασφαλιστικά ταμεία.

Γίνεται, επίσης, προσπάθεια βελτίωσης του θεσμού συμβιβαστικής επίλυσης των διαφορών μεταξύ των πολιτών με τη διάταξη της κατάργησης υποχρεωτικής απόπειρας, διότι, δυστυχώς, ο θεσμός αυτός μέχρι σήμερα ελάχιστα έχει αποδώσει στην αποσυμφόρηση της διαδικασίας, αφού ελάχιστα πρακτικά εξωδικαστικού συμβιβασμού έχουν καταρτιστεί και στη συντριπτική πλειοψηφία αφορά σε πρακτικά αγωγών εμπραγμάτου δικαίου.

Η θέσπιση της ηλεκτρονικής κατάθεσης και επίδοσης αγωγών, οι εξαγγελίες για γενικευμένη καθιέρωση της ηλεκτρονικής διαδικασίας ή αλλιώς ηλεκτρονικής δίκης αποτελούν ελκυστικές και δελεαστικές ρυθμίσεις, ακούγονται ωραίες αρκεί να μην υποκαθίστουν στη λογική των εντυπώσεων και να μην μένουν κενές περιεχομένου, αφού πέραν των άλλων δυσχερειών είναι γνωστό ότι τα δικαστήρια της χώρας στερούνται των απαραίτητων υλικοτεχνικών υποδομών. Σαφώς και πρέπει να γίνει το πρώτο βήμα, αλλά πρέπει το βήμα αυτό να ολοκληρωθεί σύντομα.

Έχω, επίσης, κάποιες παρατηρήσεις να κάνω όσον αφορά το θεσμό της ίδρυσης μονομελών εφετείων, ο οποίος είχε θεθεί και παλαιότερα σε ανάλογες προσπάθειες αναμόρφωσης του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και οι σχετικές προτάσεις είχαν απορριφθεί και τελικώς δεν υιοθετήθηκε η σύσταση και λειτουργία μονομελών εφετείων.

Το βασικό επιχείρημα υπέρ της σύστασης των μονομελών εφετείων αναφέρεται στην επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης. Οι επιφυλάξεις που τίθενται στην πρωτοβουλία αυτή είναι η έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής, όπως επίσης και η ασφάλεια δικαίου, την οποία κατοχυρώνει σε μεγάλο βαθμό η κατάθεση - κρίση από πολυμελή δικαστήρια. Βεβαίως, με τη ρύθμιση αυτή δεν αποφεύγουμε και το εξής παράδοξο: Υπάρχουν υποθέσεις που ο πρωτόδικος δικαστής λόγω της αποκλειστικής αρμοδιότητάς του στις συγκεκριμένες υποθέσεις έχει πολύ μεγαλύτερη εμπειρία από τον καλούμενο με το σχέδιο νόμου να δικάσει ως εφέτης-δικαστής.

Θετικά διαλαμβάνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διάταξη του άρθρου 21 του νομοσχεδίου, με την οποία γεννάται η υποχρέωση της εγγραφής στα βιβλία διεκδικήσεων και των αγωγών, οι οποίες έχουν ως αντικείμενο τη διάρρηξη ως καταδολευτική δικαιοπραξία.

Υπάρχουν, όμως και άλλες αγωγές, όπως για παράδειγμα η αγωγή για ανάκληση δωρεάς, που θα πρέπει να εγγράφονται και οι οποίες θα εγγυώνται την ασφάλεια των συναλλαγών.

Περαιτέρω, επανεξέταση χρειάζεται και η διάταξη του άρθρου 22, παράγραφος 5, με την οποία παρέχεται στο δικαστή η δυνατότητα στο δικαστήριο να φροντίζει ώστε να συμπληρώνονται οι ισχυρισμοί που υποβλήθηκαν ελλιπώς και αορίστως. Με το άρθρο αυτό εμφανίζεται ο δικαστής να λαμβάνει το μέρος ενός εκ των διαδίκων και να τον υποβοηθά στη διεξαγωγή της δίκης

απέναντι στον αντίδικό του, δίνοντας τη δυνατότητα στον τελευταίο να υπονοήσει ή και να εκφράσει υπόνοιες αμεροληψίας με την υποβολή ακόμη και αιτήσεων εξαιρέσεως μ' όλες τις εντεύθεν συνέπειες.

Θα ήθελα, επίσης, να κάνω κάποιες παρατηρήσεις για το άρθρο 48, σύμφωνα με το οποίο στην πραγματικότητα καταργείται η έκδοση της προσωρινής διαταγής. Πέραν της άτεχνης διατύπωσης της διάταξης, αφού η προσωρινή διαταγή πάντοτε προϋποθέτει κίνδυνο βλάβης των δικαιωμάτων του αιτούντος, η επίδοση της αίτησης με το αίτημα περί έκδοσης προσωρινής διαταγής προ εικοσιτεσσάρων ωρών, που ενόψει της διάταξης θα εφαρμόζον όλοι οι δικαστές, στην πράξη καθιστά απαγορευτική την έκδοση ακόμα και σε κραυγαλέες περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα στην ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής για την έκδοση της οποίας δεν έχει κληθεί ο ανακρίτων καθώς και η διαταγή με την οποία προσβάλλεται πλαστότητα του τίτλου. Δεδομένης δε και της σύντομης προθεσμίας με την οποία αρχίζει η εκτέλεση τρεις εργάσιμες μέρες και σε κάποιες περιπτώσεις εικοσιτέσσερις ώρες, όπως για παράδειγμα η απόφαση ασφαλιστικών μέτρων νομής, είναι πρόδηλο ότι η προστασία του διαδίκου είναι ανύπαρκτη.

Ορθή είναι και η διατήρηση του υπάρχοντος καθεστώτος και οι προσωρινές διαταγές να κρίνονται από παλαιούς έμπειρους δικαστές που θα αποφασίζουν με την κατάθεση της αίτησης και την υποβολή του αιτήματος.

Όσον αφορά το άρθρο 70, αναφέρθηκε, ήδη, ο εισηγητής μας για τους λόγους που διαφωνούμε στο συγκεκριμένο άρθρο.

Τέλος, ήθελα να κάνω αναφορά στην απόσυρση του άρθρου 72, του νομοσχεδίου και ιδιαίτερα της παραγράφου 3, διότι οφείλω να μεταφέρω στην Αίθουσα μια διάχυτη ανησυχία των αμίσθων υπαλλήλων των υποθηκοφυλακείων όσον αφορά την εργασιακή τους ασφάλεια. Ήδη, μάλιστα ενόψει της οικονομικής κρίσης που έχει βυθίσει σε ύφεση και την αγορά των ακινήτων μια σειρά υπαλλήλων είτε απολύθηκαν είτε δυστυχώς απειλούνται με απολύσεις σ' όλη την Ελλάδα. Θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, γνωρίζοντας και την ευαισθησία σας να βρεθεί μια προσωρινή λύση, ώστε να υπάρξει μια ρύθμιση κατοχύρωσης των θέσεων εργασίας των υπαλλήλων μέχρις ότου ρυθμιστεί το θεσμικό πλαίσιο των υποθηκοφυλακείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε νομοθετική πρωτοβουλία που αφορά τη δικαιοσύνη θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με σοβαρότητα, υπευθυνότητα, αλλά πάνω απ' όλα με τόλμη και αποφασιστικότητα. Είναι αδιανόητο να συζητάμε σήμερα για τα ζητήματα της δικαιοσύνης με όρους του προηγούμενου αιώνα. Είναι αδιανόητο για απλά καθημερινά ζητήματα όπως, λόγω χάριν, η κατάθεση αιτήσεων για παραλαβή εγγράφων να πρέπει να προστρέχουν πολίτες και δικηγόροι στα δικαστήρια με συνεχείς και άσκοπες μετακινήσεις στη σημερινή ψηφιακή εποχή με συνεπακόλουθο χαμένες στους δρόμους της πόλης και στους διαδρόμους δικαστικών κτηρίων εργοαυτοώρες, με περαιτέρω επιβάρυνση του λειτουργού της δικαιοσύνης, αλλά και του πολίτη.

Είναι επίσης, αδιανόητο, λόγω χάριν, να χρησιμοποιείται ακόμη και σήμερα ο όρος «Καθαρογραφή δικαστικής απόφασης», η οποία μπορεί να πάρει μέχρι και οχτώ μήνες για να ολοκληρωθεί. Όλα αυτά συνιστούν καθημερινή ταλαιπωρία και προβλήματα που θα μπορούσαν να απαντηθούν με τις νέες τεχνολογίες, με μηδενικό κόστος και άμεσα, αρκεί να οργανωθούν και να προχωρήσουν συνολικά, ώστε και συμβατότητα να έχουν και βεβαίως αποτελεσματικότητα.

Τα ανωτέρω βεβαίως, είναι απλώς ενδεικτικά της όλης παθογένειας του δικαϊκού μας συστήματος που θα πρέπει γρήγορα να αντιμετωπιστούν με μια γενναία μεταρρύθμιση, διότι δικαιοσύνη χωρίς ταχύτητα στην απόδοση και χωρίς ευρύτατη και εύκολη προσβασιμότητα των πολιτών και των λειτουργών της και χωρίς διαφάνεια στις διαδικασίες δεν υφίσταται. Και χωρίς δικαιοσύνη δεν υφίσταται κράτος δικαίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από την παρέμβασή μου κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου θα μου επιτρέψετε να ενώσω τη φωνή στα όσα ελέγχθησαν προηγουμένως ως προς τις αποφάσεις που ανακοίνωσε ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής.

Η πράξη του Κοινοβουλίου για την περαιτέρω μείωση των αποδοχών των Βουλευτών είναι μια πράξη στοιχειώδους χρέους απέναντι σε όλο τον κόσμο, ο οποίος χειμάζεται τούτη τη στιγμή. Είναι στοιχειώδες χρέος, το οποίο έχουμε όλοι ιδίως εμείς που τον εκπροσωπούμε και που βρισκόμαστε σε αυτήν την Αίθουσα, επειδή εκείνος αποφάσισε –δηλαδή, ο λαός- και εν ονόματι του.

Βεβαίως, θα ήθελα να επισημάνω μόνο δυο πράγματα, τα οποία θεωρώ αυτονόητα και τα οποία ελέγχθησαν, αλλά αισθάνομαι το χρέος και από τη δική μου πλευρά να τα επισημάνω: Πρώτον, όλη αυτή η μείωση δεν σημαίνει, σε καμία περίπτωση, ότι αυτή η όποια συνεισφορά του ελληνικού Κοινοβουλίου στη μείωση του κόστους του δημοσίου μπορεί να απαλύνει τον πόνο των ανθρώπων, οι οποίοι χειμάζονται και πολλοί από αυτούς δεν έχουν δουλειά ή τούτες τις ώρες βρίσκονται σε ανέχεια.

Το δεύτερο όμως, που θέλω να επισημάνω –και είναι σημαντικότερο κατά την εκτίμησή μου- είναι ότι όταν υπερασπιζόμαστε το κύρος του Κοινοβουλίου και με τέτοιες πράξεις, που έχουν και την ουσιαστική και τη συμβολική τους σημασία, πρέπει να το κάνουμε, όπως έγινε σήμερα εδώ μέσα στη Βουλή, με συλλογικές αποφάσεις που στηρίζουν την ποιότητα της δημοκρατίας.

Και θέλω να πω προς ορισμένους συναδέλφους, οι οποίοι ευτυχώς είναι μια μικρή μειοψηφία, ότι οι πράξεις που αφορούν τη μείωση του κόστους της λειτουργίας του Κοινοβουλίου είναι πράξεις που γίνονται χωρίς πυροτεχνήματα και χωρίς στάσεις, οι οποίες υπηρετούν και μόνον εκδηλώσεις λαϊκισμού. Γιατί, αν πρέπει να υπερασπιστούμε τη δημοκρατία, το οφείλουμε όλοι μαζί στο Κοινοβούλιο και πρέπει να το κάνουμε όλοι μαζί και μέσα εδώ.

Ας μπω όμως στη ουσία του νομοσχεδίου. Οι τροποποιήσεις που επιφέρονται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, είναι τροποποιήσεις που και αυτές κατά μεγάλο μέρος αφορούν την επιτάχυνση απονομής της δικαιοσύνης.

Πολλά νομοσχέδια, ιδίως τον τελευταίο καιρό, έχουν έρθει προς αυτήν την κατεύθυνση. Θεωρούμε τη επιτάχυνση ζητούμενο. Αυτό είναι σωστό. Οι μεγάλες καθυστερήσεις οδηγούν στη ουσία στο να μην απονέμεται η δικαιοσύνη, στην αρνησιδικία και, άρα, στην ανασφάλεια δικαίου. Προσοχή, όμως. Έχουμε ψηφίσει πολλά νομοσχέδια και πολλές διατάξεις, οι οποίες βαίνουν προς την κατεύθυνση της επιτάχυνσης, αλλά σε βάρος της δυνατότητας του πολίτη και ιδίως του διοικουμένου απέναντι στην αυθαιρεσία του κράτους να προσφεύγει αποπροσκόπτως στη δικαιοσύνη. Η επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης είναι σημαντικό αγαθό, αλλά πρέπει να συμβιβάζεται στο πλαίσιο του άρθρου 20 του Συντάγματος με την ακώλυτη άσκηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας.

Οφείλω, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, να τονίσω ότι πολλές από τις διατάξεις που ψηφίσαμε τον τελευταίο καιρό, δυστυχώς, βαίνουν προς την κατεύθυνση της απομείωσης της δυνατότητας προσφυγής στη δικαιοσύνη. Αυτό πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε. Γιατί μπορεί να φτάσουμε σε ένα σημείο να απονέμεται μεν, ταχύτητα η δικαιοσύνη, αλλά όχι γιατί λειτουργεί καλύτερα. Αλλά απλά γιατί ο διάδικος, είτε ιδιώτης είτε διοικουμένος, στο πλαίσιο των ιδιωτικών διαφορών ή των διαφορών δημοσίου δικαίου, δεν μπορεί να προσφύγει πια στη δικαιοσύνη.

Δεν μπορώ να μην επαναλάβω πόσες εκπώσεις, δυστυχώς, κάναμε στο πλαίσιο της ψήφισής του ν. 3900/2010 που έχουν αφήσει ουσιαστικά απροστάτευτο το διοικούμενο ιδίως αυτές τις ώρες της φορολογικής λαίλαπας. Αυτό, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα το βρούμε μπροστά μας.

Τούτες τις ώρες της κρατικής αυθαιρεσίας, της αλόγιστης φορολόγησης, της αυθαίρετης φορολόγησης υπό ορισμένες υποθέσεις, όχι τόσο των φοροφυγάδων, αλλά των ανθρώπων που είναι οι συνήθεις, δυστυχώς, ύποπτοι σε ό,τι αφορά τη σύλληψη της φορολογητέας ύλης, βρισκόμαστε μπροστά στο φαι-

νόμενο –και θα το δούμε ακόμη περισσότερο στο μέλλον- η προσφυγή στη δικαιοσύνη και σε επίπεδο παροχής οριστικής δικαστικής προστασίας και σε επίπεδο παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας, να καθίσταται αδύνατη. Πολύ φοβάμαι ότι ανάμεσα στα δύο αγαθά, την επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης και τη δικαστική προστασία, έχουμε ρίξει το βάρος προς τη μια κατεύθυνση, υπηρετώντας τα συμφέροντα του κράτους αυτήν τη δεινή ώρα αλλά ξεχνώντας το διοικούμενο, ξεχνώντας τον πολίτη, ξεχνώντας εκείνον, ο οποίος μπροστά σε αυτό που αντιμετωπίζουμε, ούτως ή άλλως δεν έχει προστασία κοινωνική και οικονομική, αλλά δεν θα έχει και δικονομική.

Με αυτήν την αφορμή θέλω να τονίσω ότι βεβαίως ψηφίζουμε υπέρ του νομοσχεδίου, γιατί έχει σημαντικές και σωστές καινοτομίες. Άλλωστε, είναι ένα προϊόν μιας διαχρονικής επεξεργασίας σε θέματα, τα οποία είναι ήδη πολύ ώριμα στο χώρο της πολιτικής δικονομίας.

Δεν μπορώ, όμως, να μην κάνω δυο - τρεις παρατηρήσεις. Και τις κάνω επί της αρχής γιατί στην ουσία, και αν τις έκανα επί των άρθρων πάλι σε ό,τι αφορά αρχική διαπίστωση που έκανα θα είχαν αντίκτυπο.

Πρώτον –θα το επαναλάβω, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν αρκετοί συνάδελφοι που έχουν και από την παράταξή μου την ίδια άποψη που έχει και το νομοσχέδιο- δεν πιστεύω, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο δεύτερος βαθμός και ο ανααιρετικός βαθμός ως προς την απονομή της δικαιοσύνης μπορεί να είναι ενός ανδρός αρχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα - δύο λεπτά επιπλέον, κύριε Πρόεδρε.

Ορθώς απαλείφθηκε η ρύθμιση, η οποία μείωνε τις συνθέσεις σε ό,τι αφορά τον ανααιρετικό έλεγχο. Αλλά και ως προς το δεύτερο βαθμό, δεν πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι βαίνουμε προς τη σωστή κατεύθυνση και σε ό,τι αφορά την ουσία και σε ό,τι αφορά την επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης.

Σε ό,τι αφορά την ουσία, είμαι πεπεισμένος –και το υποστηρίζω χρόνια και στον επιστημονικό χώρο, πριν έρθω σε αυτήν την Αίθουσα- ότι δεν είναι δυνατόν –και αυτό είναι ένα κεκτημένο του ευρωπαϊκού νομικού πολιτισμού- ο δεύτερος βαθμός κρίσης να είναι ενός ανδρός αρχή. Από τη φύση του ο δεύτερος βαθμός κρίσης, ακόμα και αν είναι μονομελής η σύνθεσή του δικαστηρίου ως προς την εκκαλούμενη απόφαση, πρέπει να είναι προϊόν περισκεψής περισσότερων δικαστών, δηλαδή πρέπει να έχει τριμελή σύνθεση. Δεν μπορεί να κρίνεται ένας δικαστής, ως προς την κρίση που έκανε, με ένα δικαστή στο δεύτερο βαθμό. Αυτό είναι αδιανόητο. Σκεφθείτε ότι φτάνουμε στο σημείο να έχουμε μονομελή σύνθεση στον πρώτο βαθμό και μονομελή σύνθεση στο δεύτερο βαθμό. Απαλείφθηκε μεν, αυτό για την ανάφραση. Μη ξεχνάτε όμως, πόσο δύσκολη είναι η ανάφραση πλέον και σε επίπεδο διοικητικής δικαιοσύνης και σε επίπεδο πολιτικής δικαιοσύνης. Στην ουσία, επειδή το να φτάσουμε στην ανάφραση είναι σχεδόν ανέφικτο σε πάρα πολλές περιπτώσεις και ιδίως για τους οικονομικά ασθενέστερους, θα κρίνεται μια υπόθεση από δύο ανθρώπους. Τίποτα παραπάνω, τίποτα παρακάτω. Και μη νομίζετε ότι κερδίζουμε τίποτα στην επιτάχυνση. Θα με θυμηθείτε, γιατί η διάταξη αυτή σε λίγο θα είναι άχρηστη, δυστυχώς και από πλευράς πρακτικής. Θα με θυμηθείτε. Δεν επιταχύνει κανείς τίποτα απολύτως, γιατί όταν έχουμε τριμελή σύνθεση και επιμερίζεται η ευθύνη και επιπλέον μπορεί να υπάρχει ο εισηγητής που παίρνει περισσότερες υποθέσεις. Το να επωμιστεί ένας άνθρωπος όλη αυτή την ευθύνη, θα έχει αφενός μεν το θέμα συνειδηθείς τι αποφασίζει και αφετέρου φορτώνεται με πολύ δουλειά, την οποία, μοιραία θα μεταθέσει στο μέλλον. Δεν κερδίζουμε τίποτα. Είναι λάθος η ρύθμιση, μολονότι γνωρίζω ότι και στο επιστημονικό πεδίο και σε αυτήν την Αίθουσα υπάρχουν συνάδελφοι, οι οποίοι έχουν άλλη άποψη από αυτήν την οποία εκφράζω. Οφείλω όμως, να την καταθέσω. Αυτό είναι το ένα ζήτημα.

Το δεύτερο ζήτημα, το οποίο θέλω να θέσω, είναι σε ό,τι αφορά την παρέμβαση του δικαστή στη διόρθωση της αοριστίας της αγωγής. Φαίνεται βέβαια ότι είναι επιβοηθητικό σε ό,τι αφορά το διάδικο, φαίνεται ότι επιβοηθείται ο διάδικος, ιδίως όταν έχει κάνει μια αόριστη αγωγή. Όπως αντιλαμβάνομαι το ζή-

τημα για το οποίο μιλάμε, αλλά προσέξτε κάτι το οποίο νομίζω ότι έχει ιδιαίτερη σημασία. Επειδή όπως τίθεται αυτή η διάταξη περίπου δημιουργείται ένα καθήκον του δικαστή να παρεμβαίνει σε ό,τι αφορά τη διόρθωση της αοριστίας και επειδή έχουμε δικαστές διαφορετικών ταχυτήτων -είναι μοιραίο αυτό, άνθρωποι είμαστε και δύο άνθρωποι δεν μπορεί να είναι ποτέ όμοιοι- σκεφθείτε τι θα γίνει σε ό,τι αφορά έφεση και αναίρεση ως προς το εάν ο δικαστής άσκησε τα δικαιώματά του καθήκοντά όπως τα προσδιορίζει ο νόμος, που κατ' ανάγκη είναι αόριστος στην περίπτωση αυτή, και εάν αυτό θα δημιουργήσει περισσότερους λόγους έφεσης και αναίρεσης ως προς την υποχρέωση, όπως προδιαγράφεται στο νόμο, παρέμβασης του δικαστή για τη διόρθωση της αοριστίας. Δείτε πόσα προβλήματα μπορεί να δημιουργήσει αυτό το θέμα. Αγαθή είναι η πρόθεση, αλλά σε επίπεδο δεύτερου βαθμού και αναιρετικού βαθμού κρίσης νομίζω ότι θα δημιουργηθούν πολλά προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω με την τρίτη παρατήρησή μου ως προς τη διάταξη που αφορά το αγωγό στην αναγνωριστική αγωγή. Θα το επαναλάβω για πολλοστή φορά. Η αναγνωριστική αγωγή είναι ένα είδος λαϊκής αγωγής, όχι με τη μορφή της *actio popularis* που ο καθένας μπορεί να την έχει. Ας μου επιτραπεί η έκφραση είναι η «αγωγή του φτωχού». Για να έχει αποτελέσματα ως προς τους διαδίκους και για το δημόσιο, είναι μια αγωγή η οποία πρέπει να μετατραπεί σε καταψηφιστική. Όμως, με το να βάζουμε αγωγό στην ουσία καταργούμε τη διάκριση αυτών των δυο αγωγών και φράσσουμε τη δίοδο σε όλους εκείνους τους ανθρώπους που χρησιμοποιούσαν την αναγνωριστική αγωγή σαν ένα είδος προηγούμενου αυτού για να φθάσουν στην καταψηφιστική, οπότε ξέροντας ποιο είναι το αποτέλεσμα περίπου, μπορούσαν να καταθέσουν το σχετικό αγωγόσημο.

Σκεφθείτε, επομένως, μαζί με τα άλλα που είπα προηγουμένως το πόσο δύσκολος γίνεται ο δρόμος για τη δικαστική προστασία τι εμπόδια δημιουργεί και αυτή η διάταξη, η οποία δεν ωφελεί και σε τίποτα. Γιατί, εάν θέλετε, κύριε Υπουργέ, εγώ αντιλαμβάνομαι την πρόθεση. Η πρόθεση είναι να αποφύγουμε τις υπερβολικές αγωγές, τη δικομανία, την εκμετάλλευση, την κατάχρηση του θεσμού. Το έχω πει και άλλοτε. Θέλετε να καταργήσουμε όσο μπορούμε και όσο επιτρέπει στην πράξη και στη ζωή τη δικομανία, που είναι ένα υπαρκτό φαινόμενο και είναι εις βάρος εκείνων των διαδίκων οι οποίοι είναι σοβαροί, ειλικρινείς διάδικοι; Υπάρχει η οδός των δικαστικών εξόδων και της δυνατότητας του δικαστή να επιβάλει στον αυθαιρετούντα διάδικο, στον καταχρηστικούς δρώντα διάδικο, υψηλό ποσό δικαστικών εξόδων. Και αυτό πονάει πολύ περισσότερο, κύριε Υπουργέ, από το να του φράσσουμε το δρόμο με άλλα δικονομικά μέσα, για να αποφύγουμε τη δικομανία. Γιατί μέσα στα ξερά καίγονται και τα χλωρά. Τους δικομανείς πάμε να πολεμήσουμε αυτή την ώρα, αλλά στην πραγματικότητα και ο ασθενής οικονομικών διάδικος βρίσκει όλα αυτά τα εμπόδια μπροστά του.

Κύριε Πρόεδρε, είναι λάθος αυτή η διάταξη. Το πιστεύω. Μπορούμε κάλλιστα, τη δικομανία και τις αυθαίρετες αγωγές, ιδίως τις αναγνωριστικές, να τις καταπολεμήσουμε με τα δικαστικά έξοδα που είναι δαμόκλειος σπάθη ή τα καυδιανά δίκρανα υπό τα οποία πρέπει να περάσει εκείνος ο οποίος κάνει κατάχρηση των δικονομικών δυνατοτήτων που του παρέχουν το Σύνταγμα στο άρθρο 20 και η έννομη τάξη με τον Κώδικα Πολιτικής και Διοικητικής Δικονομίας.

Μιας και μιλάμε για πολιτική δικονομία εδώ, κύριε Υπουργέ, μην αφαιρέσετε μια διάταξη που χρόνια ολόκληρα, από τότε που έχουμε ουσιαστικά πολιτική δικονομία, έχει λειτουργήσει σωστά και έχει βοηθήσει ιδίως οικονομικώς ασθενέστερους διαδίκους να βρουν το δίκιο τους, κυρίως σε ιδιωτικού δικαίου διαφορές, που, όπως ξέρετε, επειδή ισχύει το *secundum allegata et probata*, δεν ισχύει το ανακριτικό σύστημα, όπου έχει τη βοήθεια, όση έχει μετά το ν.3900, ο διάδικος με το δικαστή, ο οποίος μπορεί να κάνει έλεγχο νομιμότητας και αυτεπαγγέλτως. Εδώ έχουμε *secundum allegata et probata*, έχουμε τους διαδίκους οι οποίοι δυστυχώς βλέπουν την ανισότητα πολύ περισσότερο από άλλες περιπτώσεις. Σκεφθείτε το διάδικο ο οποίος έχει απέναντί

του οικονομικώς ισχυρούς αντιδίκους με δικηγόρους οι οποίοι έχουν μεγάλες δυνατότητες. Τι του μένει;

Κύριε Υπουργέ, σκεφθείτε τα όλα αυτά. Έχουμε και την αυριανή ημέρα. Νομίζω ότι δεν θα είναι υπαναχώρηση. Είναι μια περίπτωση την οποία πρέπει να έχουμε τούτη την ώρα, όταν νομοθετούμε σε επίπεδο πολιτικής δικονομίας υπό τις συνθήκες αυτής της οικονομικής κρίσης που έχει αντίκτυπο και στην απονομή της δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και ζητώ συγγνώμη για την υπέρβαση του χρόνου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η κ. Βασιλική Τσονογλου-Βυλλιώτη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Βοιωτίας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θέλω να ευχηθώ «καλή δύναμη» και «καλή επιτυχία» στην καινούργια πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Εύχομαι, βεβαίως, να συνεχίσει το πολυπληθές έργο που είχε και η προηγούμενη ηγεσία με τον Χάρη Καστανίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν μέσω της πρωτόγνωρης, πραγματικά, κρίσης που βιώνει το έθνος μας και εν μέσω κλυδωνισμών, ανατροπών και συγκρούσεων με νοοτροπίες και κατεστημένα παρελθόντος, ανομίας και ατιμωρησίας, επιβάλλεται σήμερα όσο ποτέ άλλοτε η επιτακτική ανάγκη τόνωσης του κύρους και ενίσχυσης της εικόνας της δικαιοσύνης στη χώρα μας.

Ο τεράστιος όγκος των πολιτικών αστικών υποθέσεων που απασχολούν τους πολίτες, η καθυστέρηση στον προσδιορισμό δικασίμων προς εκδίκαση των υποθέσεών τους, η καθυστέρηση στην έκδοση αποφάσεων που περατώνουν αμετάκλητα την αστική δίκη σε συνδυασμό με την έλλειψη επαρκούς στελεχειακού δυναμικού, η θέσπιση πολυδαίδαλων και γραφειοκρατικών διαδικασιών είναι μέρος μόνο των παραμέτρων που προσβάλλουν το κύρος της δικαιοσύνης στη χώρα μας, που οδηγούν σε οιοιδήποτε αρνησιδικία και δημιουργούν στους πολίτες ένα αίσθημα προσβολής των δικαιωμάτων τους για δίκαιη δίκη και ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης.

Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία είναι το τέταρτο σοβαρό νομοθέτημα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που έρχεται μετά την τροποποίηση για βελτίωση και εξορθολογισμό της ποινικής δίκης και του Ποινικού Κώδικα, της Διοικητικής Δικαιοσύνης, του Αστικού Κώδικα με την καθιέρωση του θεσμού της διαμεσολάβησης. Και το σημερινό νομοθέτημα στοχεύει στην αναβάθμιση του συστήματος ουσιαστικής, ταχείας και αποτελεσματικής δικαιοσύνης στην πολιτική δίκη, σε όλα τα στάδια της, με ένα γενικευμένο, αναμορφωμένο, βελτιωμένο, εκσυγχρονισμένο και αποτελεσματικό Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Η παρούσα ρύθμιση συμπυκνώνει τη γνώση, την εμπειρία από την πρακτική και την πάγια νομολογία, κατά την εφαρμογή του δικαίου, μετά τη διεξοδική μελέτη των φαινομένων κωλυσιεργίας και καθυστέρησης στην απονομή της δικαιοσύνης και προβαίνει αφ' ενός μεν στην κατάργηση αναχρονιστικών και πρακτικά ανεφάρμοστων διατάξεων, αφ' ετέρου δε στη βελτίωση διαδικασιών προς θεραπεία ακυροτήτων με ενίσχυση και εμπλουτισμό των αποδείξεων, διατάξεων προστασίας των διαδίκων έως και του σταδίου της αναγκαστικής εκτέλεσης, επιτάχυνση της πολιτικής δίκης, χωρίς να παραβιάζεται η ορθή απονομή της δικαιοσύνης. Παράλληλα, επιχειρείται η προσαρμογή της στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση και διακίνηση διογραφών τόσο ως προς την άσκηση της αγωγής όσο και ως προς την επίδοσή της.

Συνεπώς, η σημερινή ρύθμιση στοχεύει στους εξής πυλώνες: Στην επιτάχυνση της αστικής δίκης, στον εξορθολογισμό της απονομής της δίκης και της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης και στον εκσυγχρονισμό της διαδικασίας και την εναρμόνιση στις σύγχρονες τεχνολογίες.

Ειδικότερα, προωθείται η επιτάχυνση της δίκης για την αποσυμφόρηση των πολυμελών πρωτοδικείων και των εφετειών σε πολυπληθείς σχηματισμούς και την αποφόρτιση των δικαστών, ώστε να ασχολούνται με ακόμη περισσότερες υποθέσεις. Αυξάνεται η αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων, από τις 14.000 ευρώ που

ισχύει σήμερα, στις 20.000 και των μισθωτικών διαφορών από 600 ευρώ και πάνω, ενώ για τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του εν λόγω δικαστηρίου αρμόδιο καθίσταται, αντί του πολυμελούς πρωτοδικείου που ισχύει σήμερα, το μονομελές πρωτοδικείο στο οποίο μετέχει πρωτοδίκης τουλάχιστον πενταετούς θητείας, έχων την αναγκαία πείρα και προσόντα.

Αντίστοιχα για τις εφέσεις του μονομελούς πρωτοδικείου, αρμόδιο καθίσταται το εφετείο, όπου μετέχει ένας εφέτης, ενώ οι αναιρέσεις κατά των άνω εφετειακών αποφάσεων εκδικάζονται από το αρμόδιο τμήμα του Αρείου Πάγου, αλλά σε τριμελή σύνθεση, πλην των υποθέσεων που χρήζουν ευρύτερου και ενδελεχούς ελέγχου που εκδικάζονται στις πολυμελείς συνθέσεις και την ολομέλεια.

Το γεγονός ότι δικάζεται, κατά παρατήρηση της Μείζονος Αντιπολίτευσης, από μονομελές εφετείο δεν διακυβεύει πράγματα και βεβαίως δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει εγγύηση δικαίου. Άλλωστε, είναι γεγονός ότι και σε τριμελή σύνθεση στο εφετείο η όλη επεξεργασία της υποθέσεως γίνεται από έναν εισηγητή-δικαστή, με τον οποίο συμφωνούν ή διαφωνούν αντίστοιχα τα λοιπά μέλη. Επομένως και εν προκειμένω, έργο ενός δικαστή είναι η εισήγηση στην τριμελή σύνθεση των εφετείων, έργο ενός δικαστή είναι και σήμερα με τη μονομελή σύνθεση.

Βεβαίως, το ζήτημα της αναιρέσης, που ξέρουμε σε ποιες περιπτώσεις ασκείται, δεν στερεί το διάδικο να καταφύγει σε αυτήν, όπου και με την τριμελή σύνθεση πάλι δεν υπάρχει ζήτημα, διότι και εκεί υπάρχει ένας εισηγητής-δικαστής, ο οποίος, μάλιστα, με τις νέες τροπολογίες δεν επιβαρύνεται πλέον με τον προκαταβολικό έλεγχο της υποθέσεως.

Διευρύνεται, επίσης, η αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου από 14.000 έως 80.000 που είναι σήμερα και καθιερώνεται ότι η καθ' ύλην αρμοδιότητά του πλέον είναι από 20.000 έως 120.000 ευρώ αντίστοιχα, η δε αξία των εκδικαζομένων μισθωτικών διαφορών από 600 ευρώ το μίσθωμα και άνω, ενώ παραμένει η αποκλειστική αρμοδιότητα του άρθρου 16 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και η πολυμελής δικαστήρια πλέον εκδικάζουν υποθέσεις άνω των 120.000 ευρώ.

Παύει η υποχρεωτικότητα του 214Α, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που πάρα πολλά προβλήματα έχει δημιουργήσει στην πράξη και στην ουσία. Είχε γίνει μία ανεφάρμοστη διάταξη. Ο συμβιβασμός πλέον μπορεί να επέλθει σε κάθε στάδιο της δίκης, σε τακτικές και ειδικές διαδικασίες και καθ' όλη τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας.

Καλύπτονται οι πάσης φύσεως ακυρότητες, επιτρεπόμενης ακόμη και προφορικής κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο και με καταχώρηση στα πρακτικά τόσο της βελτίωσης όσο και της διευκρίνισης και συμπλήρωσης της πραγματικής βάσης της αγωγής, κατά βελτίωση του οικείου άρθρου του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Ειπώθηκε ότι αυτό θα δημιουργήσει πολλά προβλήματα, δεν είναι συνταγματικό και εν πάση περιπτώσει, δημιουργεί ζητήματα ως προς την προδικασία. Πλην, όμως, ακόμα και σήμερα επιβάλλεται η κάλυψη των ακυροτήτων τουλάχιστον στις εργατικές διαφορές και περί αυτού υπάρχει πλούσια νομολογία. Επομένως, γιατί να μην επεκταθεί το μέτρο αυτό σε όλα τα δικόγραφα που υποβάλλονται ώστε να αποκλείονται οι απορρίψεις λόγω αοριστίας που δημιουργούν κωλυσιεργία και ταλαιπωρία του πολίτη. Είναι ένα μέτρο, λοιπόν, που πρέπει να γίνει, είναι εξορθολογισμός και επιτέλους θα πρέπει ο δικαστής στην παρεμβατική του υποχρέωση και δικαιοδοσία να υποδεικνύει στο διάδικο ποιες διορθώσεις πρέπει να κάνει ώστε να είναι έγκυρο το δικόγραφο.

Κατά τις δικασίμους προηγείται θεσμικά πλέον η εκδίκαση των υποθέσεων που δεν έχουν μάρτυρες, επανέρχεται το τεκμήριο ερημοδικίας όπως και παλαιότερα, καταργείται η υποχρέωση άσκησης κύριας αγωγής εντός τριάντα ημερών από της δημοσίευσης αποφάσεων των ασφαλιστικών μέτρων και αυτή η προθεσμία επαφίεται πλέον στην κρίση του δικάζοντα δικαστή που ορίζει αυτός την προθεσμία για την άσκηση τακτικής δίκης. Απλοποιούνται οι διατάξεις για τη χορήγηση πληρεξουσιότητας καθιερώνεται θεσμικά η ένορκη εξέταση μαρτύρων μετά τη συζήτηση της υποθέσεως, ένα θέμα που είχε απασχολήσει πολλές φορές την πάγια νομολογία και μετά το πέρας των αποδείξεων

στο ακροατήριο εις αντίκρουσης ισχυρισμών και ενστάσεων που υπεβλήθησαν στο ακροατήριο. Βελτιώνεται το άρθρο 269 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί εμπρόθεσμης υποβολής ενστάσεων και ισχυρισμών. Περιλαμβάνεται νέα διάταξη τροποποίησης του σχετικού άρθρου περί αναψηλαφήσεως, ώστε στις υποθέσεις όπου έχει επιληφθεί δικαστής και έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για παράβαση καθήκοντος, δωροδοκία κ.λπ., να δίνεται η δυνατότητα επανάληψης της δίκης.

Τα μέτρα που οδηγούν στον εξορθολογισμό της παρεχόμενης δικαιοσύνης είναι επίσης εξίσου σημαντικά, διότι επιλύουν πρακτικά προβλήματα, όπως στις δίκες διατροφής, αρμόδιο κατά τόπους δικαστήριο να είναι ο τόπος κατοικίας του δικαιούχου και όχι να τρέχουμε να βρούμε τον τόπο κατοικίας του εναγομένου πατρός ή μητρός ή ανιόντος ή κατιόντος.

Στις δίκες περί αδιακοπραξιών δίνεται η δυνατότητα πλέον να ασκείται η αγωγή πέρα του τόπου τέλεσης του αδικήματος και του τόπου όπου επίκειται η επέλευσή του μελλοντικώς. Καθιερώνεται το Σάββατο ως ημέρα αργίας, γιατί είναι και αυτό ένα θέμα που είχε απασχολήσει πολύ τη νομολογία και εξισώνεται, βεβαίως, με την εξαιρετέα ημέρα της Κυριακής και βεβαίως απαγορεύεται κάθε δικαστική και διαδικαστική πράξη.

Επίσης, καθιερώνονται εξειδικευμένες προθεσμίες εντός των οποίων επιτρέπεται πλειστηριασμός ή όχι. Προσαρμόζονται οι διαδικασίες πλειστηριασμού σε χρηματοπιστωτικά προϊόντα σύμφωνα με τις διατάξεις της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Υπάρχει και εγκαθιδρύεται η υποχρέωση απόπειρας συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς από το δικαστή του πολυμελούς ή του μονομελούς ή τον εισηγητή του πολυμελούς ακόμα και διακόπτεται η δίκη σε άλλη δικάσιμο, ώστε να επιτευχθεί συμβιβασμός για την αποφυγή δικαστικών εξόδων σε βάρος του πολίτη με την ίδια σύνθεση χάριν και επίσης ορθής και ανέξοδης απονομής της δικαιοσύνης.

Επίσης επανέρχεται το τεκμήριο της ανακοπής ερημοδικίας όπως και στο παρελθόν ενώ τυπικά καταργείται το ένδικο μέσο της ανακοπής ερημοδικίας, αφού στην ουσία το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δικάζει και για το νόμιμο και εμπρόθεσμο της κλήτευσης.

Επίσης, αυξάνονται τα χρηματικά ποσά των ποινών που επιβάλλονται από το δικαστήριο όταν κάποιος δεν συμμορφώνεται με το διατακτικό της αποφάσεως που τον υποχρεώνει σε πράξη ή παράλειψη ή ανοχή ή όταν δημιουργείται η υποχρέωση παράδοσης ή απόδοσης ανηλίκου. Είναι γεγονότα τα οποία έχουν απασχολήσει και έχουν καταταλαιπωρήσει εκτελέσεις αποφάσεων που αφορούν επιμέλεια τέκνων.

Επίσης, προσδιορίζεται αναγκαστικός πλειστηριασμός των κινητών πλέον, στον τόπο όπου κρίνει ο δικαστικός επιμελητής. Διότι πράγματι έχει παρατηρηθεί ότι ο τόπος του δημοτικού καταστήματος όπου γίνεται η κατάσχεση και του ερηνοδικείου δεν αποτελούν πρόσφορα μέτρα όταν υπάρχει πλειστηριασμός κινητών πραγμάτων.

Επίσης, έχουμε την απαγόρευση προσωποκράτησης για τα εμπορικά χρέη για χρόνο άνω του έτους, για διαδικαστικά έξοδα ή για απαίτηση μέχρι 30.000 ευρώ.

Επιχαίρω και επικροτώ, κύριε Πρόεδρε, την τροπολογία που αφορά την ενίσχυση των λογαριασμών ενίσχυσης και αλληλοβοήθειας των δικηγόρων. Είναι ένας λογαριασμός αλληλεγγύης, πράγματι, ειδικά στα επαρχιακά πρωτοδικεία. Είναι ένα βοήθημα που περιμένουν οι νέοι συνάδελφοι, ειδικά όταν υπάρχουν περιοδοί απεργίας όπου, πράγματι, γίνεται κατανομή αυτών των χρημάτων, όπως επίσης και βοήθημα για τους συνταξιούχους και τους απόστρατους του δικηγορικού λειτουργήματος. Άρα, είναι πολύ σημαντικό να ενισχύονται αυτοί οι λογαριασμοί από τις παρακρατήσεις του δικηγορικού συλλόγου και επίσης η περιουσία τους να περιέρχεται στο δημόσιο, εφόσον καταργήθηκε το Ταμείο Νομικών και βεβαίως αυτοί οι λογαριασμοί να επιτρέπεται να «ανοίγονται» και σε δικηγορικούς συλλόγους που είναι κάτω από είκοσι μέλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να καλύψει κενά και στρεβλώσεις που παρελθόντος που έχουν δημιουργήσει προβλήματα στην απονομή της δικαιοσύνης και έρχονται να ενδυναμώσουν, σε μία περίοδο ανατροπών το αί-

σθημα του πολίτη ότι απολαμβάνει μία δικαιοσύνη, ότι είναι προστατευμένος, ότι υπάρχει μία ευνομούμενη πολιτεία. Όπου είναι δικαιοσύνη είναι και κράτος δικαίου.

Πιστεύω ότι αυτοί οι στόχοι υλοποιούνται με το παρόν νομοσχέδιο γι' αυτό και σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Νομού Χίου κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, καλή επιτυχία και από εμένα. Εύχομαι η φόρτιση που σας προκάλεσε η προσπάθεια να δικαιολογήσετε ως Κυβερνητικός Εκπρόσωπος τα αδικαιολόγητα, να εκτονωθεί με δημιουργικό έργο.

Κύριε Πρόεδρε, παρά τις εκάστοτε προσπάθειες που έχουν γίνει διαχρονικά για την απλούστευση και κωδικοποίηση της νομοθεσίας, η αλήθεια είναι ότι έχουμε ένα νομικό σύστημα, που πάσχει από αστάθεια, ανομοιογένεια και χαμηλή ποιότητα, όπως έχουμε δει τελευταία το έχουμε δει με πολλά γονατογραφήματα –ας μου επιτραπεί ο όρος– που φέρνει η Κυβέρνηση στη Βουλή. Αυτά είναι τα συμπτώματα. Η καθυστέρηση της απονομής δικαιοσύνης, κύριε Υπουργέ, είναι το εξάνθημα της ασθένειας από την οποία πάσχει το νομικό σύστημα της χώρας.

Ο συνάδελφος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Βορίδης, αναρωτήθηκε προηγουμένως, γιατί δεν έχουν αντιμετωπιστεί αυτά τα συμπτώματα, τα εξανθήματα, παρά το γεγονός ότι από το Υπουργείο Δικαιοσύνης πέρασαν έγκριτοι νομικοί. Το ερώτημα μπορεί να απαντηθεί, γενικότερα. Κατά τη γνώμη μου, τα περισσότερα προβλήματα της χώρας μας γίνονται πολιτικά, επειδή δεν κατορθώσαμε να τα επιλύσουμε ως τεχνικά, στη γέννησή τους. Φταίει η Δημόσια Διοίκηση; Φταίει η συγκυρία; Να προσθέσω εδώ ότι ο προκάτοχός σας Υπουργός είχε πει ότι δεν θα πρέπει να θυσιάζονται οι θεμελιώδεις αρχές του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας στο βωμό συγκυριακών προτεραιοτήτων.

Για τη δική σας Κυβέρνηση, η επιτάχυνση έχει γίνει αυτοσκοπός. Και το παράδειγμα είναι οι αποκρατικοποιήσεις, υπό το γνωστό πλέον «άρον – άρον» και «όσο-όσο».

Οι εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις, οι διαρκείς αναβολές τους, ακόμα και οι καθυστερήσεις έκδοσης των αποφάσεων, αποτελούν τεράστιο θέμα. Ο πολίτης υποπτεύεται ακόμα ότι η αρνησιδικία μπορεί και να είναι σκόπιμη, δηλαδή να «εξυμνηρεί».

Το θέμα δεν είναι μόνο ηθικό. Η ηθική διάσταση είναι άλλωστε σαφής. Το θέμα έχει μεγάλες κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις, επιπτώσεις που είναι και επιβλαβείς για τα οικονομικά της χώρας, δεδομένου ότι χάνονται έσοδα.

Όλα όσα προανέφερα κύριε Υπουργέ, αποτελούν τους λόγους για τους οποίους δεν μπορεί ούτε η δικαιοσύνη να ξεφύγει από το γενικότερο κλίμα απαξίωσης και αμφισβήτησης των θεσμών στη χώρα μας. «Απαξίωση» σημαίνει έλλειψη εμπιστοσύνης και εντός αλλά και εκτός της χώρας. Δεν είναι τυχαίο ότι οι συνομιλητές των εκάστοτε ελληνικών κυβερνήσεων για τις μεγαλύτερες ξένες άμεσες επενδύσεις, που έχουν γίνει στην Ελλάδα, επιμένουν στην εξαίρεσή τους από τα ελληνικά δικαστήρια.

Ζητούν διεθνή διαιτησία ή άλλες ρυθμίσεις, απορρίπτοντας τον Έλληνα δικαστή και την ελληνική έννομη τάξη. Συμφωνούμε; Νομίζω ότι κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει αυτήν την πραγματικότητα. Το δε πρόβλημα οξύνεται, από την περιορισμένη ικανότητα του συστήματος διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Κατά την αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου, το πρόβλημα είναι περισσότερο λειτουργικό και σχετίζεται με τον παραδοσιακό τρόπο λειτουργίας της ελληνικής δικαιοσύνης, δηλαδή με την αδυναμία της να προσαρμοστεί στις εξελίξεις και να αντιμετωπίσει τις σύγχρονες ανάγκες. Προφανώς το Υπουργείο αναγνωρίζει δυο πράγματα: την έλλειψη ανθρώπινου δυναμικού και την έλλειψη υποδομών.

Και εδώ να επικαλεσθώ την εμπειρία μου, κύριε Υπουργέ, όταν την περίοδο 2004-2007, ως γενικός γραμματέας του Υπουργείου Οικονομίας, αρμόδιος για τις ιδιωτικές επενδύσεις, το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αλλά και την προετοιμασία της περιόδου 2007-

2013, είχα προτείνει να εντάξουμε στο ΕΣΠΑ ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα αναβάθμισης των υποδομών και του ανθρώπινου δυναμικού της ελληνικής δικαιοσύνης. Δεν θα έλεγα ότι την πρόταση αυτή την είχαν χαιρετίσει οι εκπρόσωποι της ελληνικής δικαιοσύνης, αλλά και ορισμένοι από το ίδιο Υπουργείο, που αναρωτήθηκα αν θα τα καταφέρουν να ετοιμάσουν διαχειριστική αρχή, να μπουν στην ψηφιακή εποχή κ.λπ..

Και σας ρωτώ: Μπορεί η ηλεκτρονική υποβολή δικογράφων, η εξώδικη επίλυση διαφορών, η μείωση των συνθέσεων των επετειών –το μονομελές– να λύσουν το πρόβλημα συμφόρησης των δικαστηρίων;

Ένα παράδειγμα αποτελεί το νομοσχέδιο της κ. Κατσέλη για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Με το νόμο αυτό έγινε μια προσπάθεια εξωτερικούσης. Ποιο ήταν όμως το αποτέλεσμα στην πράξη; Τι πέτυχε δηλαδή αριθμητικά στο εξωδικαστικό κομμάτι; Μπορούν, λοιπόν, τέτοια μέτρα να επιταχύνουν την απονομή της δικαιοσύνης; Και αν μπορούν –ας πούμε ότι μπορούν– επηρεάζεται ή όχι η ορθότητα της απονομής δικαιοσύνης;

Κατά τη γνώμη μου, όλα αυτά μπορεί να είναι θετικά και να αξίζουν συγχαρητήρια και στις δυο επιτροπές που προετοίμασαν το νομοσχέδιο. Δεν είναι όμως τίποτε άλλο, παρά παυσίπονα σ' αυτή την ασθένεια, τα συμπτώματα της οποίας περιέγραψα προηγουμένως.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα από την πατρίδα μου, την εκλογική μου περιφέρεια, την Χίο. Το Δικαστικό Μέγαρο Χίου, οκτώ χρόνια τώρα βρίσκεται σε εκκρεμότητα. Το Υπουργείο είχε αποφασίσει, τον Αύγουστο του 2003 να κατασκευάσει δικαστικό μέγαρο για να συστεγάσει, τα διάφορα όργανα απονομής δικαιοσύνης, που είναι διάσπαρτα στην πόλη. Το 2006 δημοπρατήθηκε η πρώτη φάση –χωματουργικά και σκυρόδεμα– το 2007 υπεγράφη η σύμβαση, αλλά δεν ξεκίνησαν οι εργασίες, γιατί, αν θυμάμαι καλά, έπρεπε να εκπονηθεί –τότε ανακάλυψε ο φορέας– και να εγκριθεί το τοπικό ρυμοτομικό σχέδιο προκειμένου να βγει η οικοδομική άδεια. Μετά από κάποιους μήνες ο ανάδοχος αιτήθηκε τη διάλυση της εργολαβίας η οποία εγκρίθηκε το Δεκέμβριο του 2010. Τον Απρίλιο του 2011, δηλαδή οκτώ σχεδόν χρόνια μετά την αρχική απόφαση, έγινε νέα διακήρυξη και ακόμα περιμένουμε.

Με τους ρυθμούς δημιουργίας υποδομών που έχουμε, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υποστηριχθεί η προσπάθεια επιτάχυνσης της απονομής δικαιοσύνης. Για να μη μιλήσω για τη μηχανοργάνωση, που στο νησί μου είναι άγνωστη λέξη ή ακόμα και για τα κενά υπαλλήλων, που θα μπορούσαν κάλλιστα με μια ανακατανομή να τακτοποιηθούν.

Κύριε Υπουργέ, δείτε λίγο την περιφέρεια. Κάντε μια λειτουργική επισκόπηση του συστήματος απονομής δικαιοσύνης στην περιφέρεια. Δεν μπορείτε λόγω χρόνου; Πάρτε ως πιλοτικό παράδειγμα τα νησιά που έχουν και το επιπλέον πρόβλημα, της επικοινωνίας. Δείτε πώς λειτουργεί το σύστημα εκεί. Βρείτε τι φταίει και διορθώστε το για να μπορούμε κάποτε να έχουμε ένα αποτέλεσμα.

Κύριε Πρόεδρε, η ορθή λειτουργία της δικαιοσύνης είναι υπόθεση δημοκρατίας. Κατά την γνώμη μου, η ελληνική δικαιοσύνη χρειάζεται ένα συνολικό μεταρρυθμιστικό σχέδιο, με ένα σωστά προσδιορισμένο όραμα, που να ισχυροποιεί το αίσθημα ισονομίας και προστασίας, που έχει ανάγκη ο πολίτης. Προϋπόθεση γι' αυτό αποτελεί η καλύτερη νομοθέτηση. Στη Βουλή. Από εδώ ξεκινούν όλα. Αυτό όμως, απαιτεί μακροπρόθεσμη οπτική και όχι βραχυπρόθεσμη διαχείριση. Και όπως βλέπουμε μέχρι στιγμής, η δική σας Κυβέρνηση ασχολείται μόνο με το δεύτερο, ενώ η Νέα Δημοκρατία με το πρώτο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Μιχελογιαννάκης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, τριακόσιες είκοσι καταδίκες από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Επτά έως δώδεκα χρόνια περίπου στατιστικά για τους τρεις βαθμούς του ποινικού. Ο πρώτος μόνο βαθμός: Σε μέσο όρο περίπου χρειάζονται τρίαμισι χρόνια σε καθυστέρηση.

Αναλάβετε σε μια περίοδο που, πράγματι, όλοι πιστεύουν ότι πάσχει η δικαιοσύνη. Οι παθήσεις της: Έλλειψη δικαστών, εισαγγελέων, υπαλλήλων, έλλειψη μηχανογράφησης, έλλειμμα νομικής παιδείας είτε σε επίπεδο πολλές φορές ιδεοληψιών είτε αγκυλώσεων απαράδεκτων. Καθαρογραφή αποφάσεων καθυστερημένη. Πολυνομία, τεράστιο κεφάλαιο. Επίσης, κακονομία.

Στο ποινικό πολλές φορές χρειάζεται, όπως σε εμάς στην ιατρική, εξειδίκευση της εξειδίκευσης στο να μπορέσουν να παρθούν αποφάσεις. Στο αστικό δεν υπάρχει δίκη, που να μην έχει μια αδελφό ποινικοποίηση, που βλέπουμε πολλές φορές και εμείς που δεν είμαστε νομικοί. Παρέμβαση δημοσιογραφικού θορύβου. Πολλές φορές η δημοσιογραφία με τον θόρυβο με τον οποίο προκαλεί δημιουργεί μια χημειοτακτική τάση στο να επηρεάζει ακόμα και αρχές της ίδιας της δικονομίας.

Βλέπει, λοιπόν, κανείς ότι έρχεστε και για να επιταχύνετε και για να εξυγιάνετε. Ούτε συζήτηση ότι η διεύρυνση με τις υλικές αρμοδιότητες σε επίπεδο των 20.000 και των 600, των 450 όσον αφορά το μίσθωμα και όσον αφορά τη διαφορά σε χρήμα, είναι πολύτιμη. Επίσης, και η κρίση αποφάσεων από τα ειρηνοδικεία που θα είναι πλέον από τα μονομελή ή τα μονομελή από τα εφετεία μόνο με έναν εφέτη ή κρίση μονομελούς κατ' αναίρεση από τον Άρειο Πάγο με τρία από τα πέντε μέλη, όπως και ο συμβιβασμός σε κάθε μορφή του, όπως επίσης και το καθήκον του δικαστή να υποδεικνύει στους διαδίκους με συμπλήρωση ισχυρισμών, ώστε να μην υπάρχει αοριστία, όπως πολλές φορές και τα ζητήματα της απόρριψης στις αγωγές σε απουσία του ενάγοντος, όπως και το τεκμήριο ομολογίας σε απουσία του εναγόμενου, όπως και η προήγηση πολλές φορές όταν δεν υπάρχουν έμμετρες αποδείξεις. Ούτε συζήτηση επίσης, όσον αφορά τον εξορθολογισμό, ότι και στις αδικηπραξίες οι διαφορές εισάγονται στο δικαστήριο όπου συνέβη ενώ για την προστασία του δικαιούχου διατροφής οι αξιώσεις εισάγονται στο δικαστήριο του τόπου του και αυτό είναι σημαντικό. Το ίδιο ασφαλώς για το Σάββατο, το ξεκαθάρισμα αυτής της ημέρας, ο συμβολισμός της.

Όπως, επίσης, όταν δεν βρίσκεται παραλήπτης για την προστασία του ανηλίκου, να επιδιδοείται μόνο σε ενήλικους. Σαφώς και η εγγραφή στα βιβλία διεκδικήσεων και οι αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας ως καταδολευτικής όπως και να μη γίνεται προέλεγχος στις αιτήσεις αναίρεσης και να υπάρχει η δυνατότητα άσκησης αναίρεσης σε υποθέσεις με ασφαλιστικά μέτρα μόνο από εισαγγελέα του Αρείου Πάγου αν κριθεί η σκοπιμότητα. Και αυτές, επίσης, είναι σοβαρές.

Δεν θα έλεγε κανείς ότι κρίνονται λιγότερο σοβαρές επίσης, μετά από γραπτές προσφορές οι προφορικές να γίνονται αμέσως από τον υπάλληλο, ώστε να μην παίζουν και έστω και αυτό το μισάωρο, παιχνίδια που πολλές φορές είναι γκρίζα. Και σαφώς η ηλεκτρονική δίκη είναι κάτι το οποίο σε όλες τις εκφάνσεις της μπορεί να ξεμπλοκάρει πολλά βήματα και πολλές διαδικασίες αυτού του γραφειοκρατικού εγχειρήματος.

Πετυχαίνουμε, κύριε Υπουργέ, και να ενισχύσουμε τη διαφάνεια και να διευρύνουμε τη δυνατότητα εξωδικαστικά να βρίσκουμε επίλυση. Διευρύνουμε επίσης, το να βρούμε την αλήθεια με δυνατότητες ανεύρεσης της ουσιαστικότητας, όπως και ομοιόμορφα να μπορούμε όμοιες δικονομικές καταστάσεις να τις ρυθμίζουμε. Η επιτάχυνση της δίκης με την αξιοποίηση της τεχνολογίας -η ηλεκτρονική δίκη- θα έχει και οικονομικό χαρακτήρα γιατί τουλάχιστον σε πρόχειρες μελέτες που γίνονται βλέπει κανείς ότι 2 δισεκατομμύρια μπορούν να κερδηθούν, όταν το κόστος βημάτων είναι της τάξης των 11-12 εκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή είναι κάτι το οποίο είναι πολύ σημαντικό.

Όλο αυτό το νομοσχέδιο σίγουρα κατευθύνεται στη λογική: Τέρμα πια η δικαιοσύνη να είναι θεραπευτική εξουσίας. Τέρμα πια η δικαιοσύνη να είναι στα όρια της αρνησιδικίας, που το είδαμε αυτό. Είναι, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο που πιστεύω ότι βάζει τις βάσεις για αυτόν τον συμβολικό για τις μέρες μας τομέα, που πλατείες και κοινωνία ζητούν το δίκαιο. Πιστεύω ότι μέσα σ' αυτήν την κατεύθυνση θα παίξει κυρίαρχο ρόλο.

Όσον αφορά το νομό μου, Υπουργέ μου, το Δικαστικό Μέγαρο Ηρακλείου πιστεύω ότι πρέπει να είναι στις πρώτες προτεραιότητες, γιατί νομίζω ότι η Κρήτη το δίκαιο το έχει ανάγκη με τη λογική ότι ο χαρακτήρας του Κρητικού είναι τέτοιος που τα ζη-

τήματα δικαιοσύνης τα έχει αναγάγει σε κυρίαρχα ζητήματα ζωής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η κ. Μαρία Κυριακοπούλου, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αχαΐας.

Μιας και καλούμε γυναίκα στο Βήμα, πρέπει να συγχαρούμε την πολιτική ηγεσία, γιατί σήμερα επέλεξε την πρώτη γυναίκα Πρόεδρο του Αρείου Πάγου.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, δομικό στοιχείο μιας ευνοούμενης πολιτείας και βασικό συστατικό στη λειτουργία των θεσμών είναι η ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης και αυτή έγκειται τόσο στην ποιότητα όσο και στην ταχύτητα της απονομής της. Μετά τους ν. 3900/2010 και 3904/2010 για τη βελτίωση και επιτάχυνση της διοικητικής και ποινικής δικαιοσύνης αντίστοιχα, με το σημερινό νομοσχέδιο ολοκληρώνεται η προσπάθεια βελτίωσης του συστήματος απονομής δικαιοσύνης στη χώρα μας, τουλάχιστον από πλευράς δικονομικών διατάξεων και επιτάχυνσης των διαδικασιών.

Είναι γεγονός ότι υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση εκδίκασης των υποθέσεων από τα ελληνικά δικαστήρια και όχι μόνο των αστικών διαφορών που συζητάμε σήμερα, αλλά και των ποινικών και κυρίως των διοικητικών. Πάνω από τα 2/3 των καταδικαστικών αποφάσεων, που έχουν εκδοθεί από το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατά της Ελλάδας αφορούν καθυστερήσεις της απονομής δικαιοσύνης και αυτό, διότι η καθυστέρηση εκδίκασης της υπόθεσης και έκδοσης απόφασης είναι συχνά τόσο μεγάλη που αγγίζει τα όρια της αρνησιδικίας. Έτσι, δεν τίθεται πλέον μόνο ζήτημα αδικαιολόγητης ταλαιπωρίας των διαδίκων, αλλά και παραβίασης του θεμελιώδους δικαιώματος για δικαστική προστασία και δίκαιη δίκη.

Ο αριθμός των εκκρεμών υποθέσεων συνεχώς αυξάνεται. Ο προσδιορισμός αργεί, καθώς επίσης και η καθαρογραφή των αποφάσεων. Τα αίτια του προβλήματος ποικίλουν. Παρά το γεγονός ότι αυξήθηκε φέτος ο αριθμός των σπουδαστών στην Εθνική Σχολή Δικαστών και διεξήχθη μετά από πολλά χρόνια διαγωνισμός για ειρηνοδίκες, εντούτοις υπάρχει έλλειψη τόσο σε επίπεδο δικαστικών λειτουργών όσο και υπαλλήλων. Βεβαίως, παραμένει έντονο το πρόβλημα της γραμματειακής υποστήριξης, το οποίο θα πρέπει με κάποιον τρόπο να αντιμετωπιστεί, όπως για παράδειγμα με μεταφορά προσωπικού με συγκεκριμένα προσόντα από άλλες υπηρεσίες. Παράλληλα, θα πρέπει με ταξύ άλλων να εξετάσουμε τη θέσπιση ουσιαστικού συστήματος δικαστικού ελέγχου των καθυστερήσεων, τη μείωση των δικαστικών διακοπών, την αύξηση του ωραρίου λειτουργίας των δικαστηρίων. Είναι γνωστό ότι οι συνεδριάσεις διεξάγονται από τις 9.00' έως τις 15.00', ενώ στη Γαλλία, για παράδειγμα, οι συνεδριάσεις διαρκούν έως τις 20.00' το βράδυ. Παρ' όλα αυτά, είναι αδιαμφισβήτητο ότι με το σημερινό νομοσχέδιο επιχειρείται ένα σημαντικό βήμα για τη βελτίωση της υπάρχουσας κατάστασης.

Γίνεται, κατ' αρχάς, προσπάθεια να αποσυμφορηθούν τα πολυμελή δικαστήρια και να μεταφερθεί μεγαλύτερος όγκος υποθέσεων στα μονομελή. Αυτό επιτυγχάνεται τόσο με τη διεύρυνση της καθ' ύλην αρμοδιότητας των ειρηνοδικείων και των μονομελών πρωτοδικείων όσο και με τη σύσταση μονομελών εφετείων. Πολύ ορθά ο Υπουργός τροποποίησε τη διάταξη του αρχικού σχεδίου νόμου, μεριμνώντας εκτός από την ταχύτητα και για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης. Έτσι, σε δεύτερο βαθμό θα δικάζει ή πρόεδρος πρωτοδικών ή πρωτοδίκης που έχει ήδη συμπληρώσει πέντε έτη υπηρεσίας, ώστε να έχει την απαιτούμενη εμπειρία και τις αντίστοιχες γνώσεις.

Μεγάλη αλλαγή επέρχεται και στις διατάξεις για την ερμηνεία, ώστε να μη σπαταλάται χρόνος στην εκδίκαση υποθέσεων και την εξέταση μαρτύρων, ενώ το αποτέλεσμα είναι ήδη προδιαγεγραμμένο, αφού δεν υπάρχει αντίλογος και ανταπόδειξη.

Ένας ακόμη λόγος που οι υποθέσεις χρονιάζουν, όπως πολλές φορές έχει καταγραφεί, είναι και η κακή πρακτική μερικών δικαστών, οι οποίοι με εμμονή σε τυπικότητες και δικονομικά απará-

δεκτα προσπαθούν να μεταθέτουν σε συναδέλφους τους το βάρος εκδίκασης των υποθέσεων που τους αντιστοιχούν. Έτσι, προκειμένου να μην απορρίπτονται ως απαράδεκτα σωρεία δικογράφων με αποτέλεσμα την άσκηση νέας αγωγής για την ίδια υπόθεση, δίνεται η δυνατότητα θεραπείας της πραγματικής αοριστίας. Στόχος είναι να επιλύονται οι διαφορές και να μην επανέρχονται ξανά και ξανά στις δικαστικές αίθουσες.

Επίσης, για τον ίδιο σκοπό της αποσυμφόρησης των δικαστηρίων επιχειρείται η ενίσχυση της συμβιβαστικής επίλυσης των διαφορών ενώπιον του δικαστή πριν την έναρξη της συζήτησης. Η παρουσία του δικαστή και η καθοδήγηση της συζήτησης για το συμβιβασμό από κάποιον τρίτο, αμερόληπτο και γνώστη του δικαίου θα δίνει άλλο κύρος στην απόπειρα για συμβιβασμό.

Απώτερος στόχος, όπως καταγράφεται και στην αιτιολογική έκθεση, είναι η σταδιακή καθιέρωση ενός προσαδίου προσπάθειας συμβιβασμού ενώπιον δικαστή και προτού η υπόθεση οδηγηθεί στην αίθουσα του δικαστηρίου. Στην Αγγλία άλλωστε και στις Ηνωμένες Πολιτείες, για παράδειγμα, όπου υπάρχει ανάλογο προδικαστικό στάδιο, ένα ελάχιστο ποσοστό των δικαστικών διαφορών από 2% έως 8% καταλήγει σε δίκη.

Οι πιο σημαντικές όμως είναι οι διατάξεις για την άσκηση δικαστικών πράξεων με ηλεκτρονικά μέσα. Ειδικά η ηλεκτρονική κατάθεση δικογράφων θα δώσει τέλος στην άσκοπη ταλαιπωρία των δικηγόρων και την αναμονή σε ατέλειωτες ουρές, απλοποιώντας και επιταχύνοντας υπέρμετρα την όλη διαδικασία.

Παράλληλα, θα απαλλάξει τους γραμματείς των δικαστηρίων από σημαντικό φόρτο εργασίας. Να ληφθεί υπ' όψιν ότι ετησίως κατατίθενται συνολικά περίπου ένα εκατομμύριο διακοσίες χιλιάδες δικόγραφα σε όλα τα δικαστήρια της χώρας, για την παραλαβή και καταχώρηση των οποίων απασχολείται μεγάλος αριθμός υπαλλήλων.

Εκτός από τις διατάξεις που αποσκοπούν στην επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, επέρχονται και άλλες αναγκαίες βελτιώσεις και κυρίως η κατάργηση ή τροποποίηση διατάξεων που κατά την πολυετή εφαρμογή του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αποδείχθηκαν αναποτελεσματικές, ενώ ορισμένες έμειναν στην πράξη εντελώς ανεφάρμοστες.

Αρκετές επίσης διατάξεις έπρεπε να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα και τις ανάγκες, όπως αυτές προκύπτουν από τη δικαστηριακή πρακτική.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, βελτιώνονται οι διατάξεις για τις επιδόσεις, εισάγονται ρυθμίσεις απλές και αυτονόητες που διευκολύνουν και κάνουν ορθότερη τη διαδικασία των επιδόσεων και μάλιστα αργήσαμε να τις θεσπίσουμε.

Θετικές είναι και οι αλλαγές που εισάγονται στη διαδικασία των πλειστηριασμών. Είναι γεγονός ότι στους πλειστηριασμούς πλειοδοτούν κατά κύριο λόγο όσοι ασχολούνται κατ' επάγγελμα με αυτήν τη διαδικασία, με αποτέλεσμα να προβαίνουν σε κρυφές μεταξύ τους συναλλαγές και διαπραγματεύσεις, νοθεύοντας τη διαδικασία του πλειστηριασμού και εμποδίζοντας την ομαλή εξέλιξη της πλειοδοτικής διαδικασίας. Παρά τη θέσπιση της διαδικασίας των γραπτών σφραγισμένων προσφορών με το ν. 3714/2008 για την αποτροπή αυτών των φαινομένων, το μισάωρο διάστημα από την αποσφράγιση έως την κατακύρωση έδινε το χρόνο για παράπλευρες συμφωνίες. Με την κατάργηση του μισάωρου και με την ενίσχυση της συμμετοχής ευρύτερου κοινού στη διεξαγωγή του πλειστηριασμού, με την ανάρτηση στο διαδίκτυο περιλήψης της κατασχετήριας έκθεσης επιχειρείται να καταπολεμηθεί ακριβώς αυτό το φαινόμενο των αθέμιτων συναλλαγών και να επιτευχθεί η διαφάνεια, η αύξηση του αριθμού των πλειοδοτών και η ανόθευτη υποβολή προσφορών.

Στο δεύτερο κεφάλαιο περιέχονται μεταβατικές και λοιπές διατάξεις. Μεταξύ άλλων, τροποποιούνται διατάξεις του οργανισμού δικαστηρίων, προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι ρυθμίσεις για τα μονομελή εφετεία κ.ο.κ..

Τέλος, ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν και οι τροπολογίες και ειδικά η διάταξη για την επιβολή κυρώσεων σε όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα, τα οποία παραβαίνουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το νόμο για τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. Η επιβολή κυρώσεων μόνο σε εταιρείες του χρηματοπιστωτικού τομέα εισήγαγε αδικαιολόγητη διάκριση,

μείωνε την παρεχόμενη προστασία και ορθώς καταργείται.

Στο σύνολό του το νομοσχέδιο εισάγει ιδιαίτερα θετικές ρυθμίσεις και ευελπιστούμε ότι θα βελτιώσει σε μεγάλο βαθμό την υφιστάμενη κατάσταση και κυρίως σε ό,τι αφορά την επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης.

Αποτελεί έτσι υποχρέωση της πολιτείας ως κράτος δικαίου και συνιστά αδήριτη ανάγκη να δημιουργήσουμε ένα ασφαλές πλαίσιο πραγματικής απονομής της δικαιοσύνης. Πρέπει, λοιπόν, όλοι να στηρίξουμε και να υπερψηφίσουμε το παρόν σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ολοκληρώνεται ο κατάλογος με τον Ανεξάρτητο Βουλευτή του Νομού Αχαΐας κ. Νικόλαο Τσούκαλη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού ξεκινήσω δηλώνοντας ότι η Δημοκρατική Αριστερά, κύριε Υπουργέ, υπερψηφίζει το νομοσχέδιο, θα ήθελα να μεταφέρω σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα μία εμπειρία που είχα πέρυσι, κατά την επίσκεψή μου με αντιπροσωπεία της Βουλής στο Τορόντο.

Λόγω επαγγελματικής διαστροφής επισκεφτήκαμε το εκεί εφετείο, προκειμένου να συγχαρούμε και μία εφέτη ελληνικής καταγωγής, όπου είχε προαχθεί τις ημέρες εκείνες. Τελειώνοντας τη συζήτηση τη ρωτήσαμε τρεις νομικοί που ήμασταν πόσοι εφέτες υπάρχουν στο Τορόντο και αναφερόμαστε σε μία επαρχία με πληθυσμό εννέα εκατομμυρίων. Ο αριθμός μας εξέπληξε. Εννέα εφέτες σε μία επαρχία εννέα εκατομμυρίων! Για ποιο λόγο ήταν εννέα εφέτες είναι γνωστό, δεν χρειάζεται να το αναλύσουμε. Το γνωρίζουμε όλοι, το γνωρίζουμε και οι δικηγόροι, νομικοί, το γνωρίζουν και όσοι έχουν εντρυφήσει στο χώρο αυτό της δικαιοσύνης και λίγο πολύ το ανέλυσε και ανέφερε κάποια παραδείγματα ο κ. Βορίδης προηγουμένως στην τοποθέτησή του.

Εμείς, αντιθέτως, συστήνουμε κάθε χρόνο μεταβατικά εφετεία και βεβαίως, με διατάξεις του νόμου αυξάνουμε τις θέσεις των εφετών, προκειμένου να τα καλύψουμε. Και ξέρουμε πάρα πολύ καλά πόσο συμβάλλει αυτός ο θεσμός των μεταβατικών στην επιδίωξη, στην καταρράκωση της αξιοπιστίας της δικαιοσύνης στα πρόσωπα των πολιτών.

Θα μπορούσα να αναφέρω κι άλλα παραδείγματα κι εγώ, κύριε Υπουργέ, όπως το παράδειγμα της διαδικασίας εκποίησης, όπου πλέον τώρα έχει αυξηθεί ο αριθμός τους. Θα μπορούσα να αναφέρω όλη τη διαδικασία του καταναλωτικού δικαίου, όπου φτάνει κατευθείαν στα δικαστήρια, αφού ο θεσμός της συμβιβαστικής επίλυσης των διαφορών δεν λειτουργεί. Θα μπορούσα να αναφέρω ότι δεν λειτουργεί ο θεσμός ακόμα της διαμεσολάβησης, τον οποίο πρόσφατα ψηφίσαμε. Όλοι οι θεσμοί, δηλαδή, οι οποίοι μεσολαβούν, προηγούνται οποιασδήποτε δικαστικής επίλυσης.

Πρέπει, λοιπόν, να είμαστε ειλικρινείς, πρέπει να κατανοήσουμε ότι εάν δεν συγκρουστούμε με συμφέροντα και εμείς οι ίδιοι με τα συμφέροντα της δικής μας συντεχνίας, δεν υπάρχει περίπτωση να βρούμε λύση σε αυτόν εδώ τον τόπο. Εδώ είμαστε αποφασισμένοι.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Χαίρομαι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Και ας είμαστε, επίσης, ειλικρινείς. Αν δεν κάνω λάθος, είναι η εικοστή τέταρτη τροπολογία, τροποποίηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μέχρι τώρα. Έχουμε χάσει κι εμείς τον αριθμό. Δεν μπορούμε να παρακολουθήσουμε τις τροπολογίες. Και μην πούμε ότι και οι είκοσι τέσσερις έγιναν προκειμένου να προσαρμοστεί η ελληνική πραγματικότητα στις σύγχρονες απαιτήσεις τις ευρωπαϊκές ή τις διεθνείς, προκειμένου να επιταχυνθεί η απονομή της δικαιοσύνης ή να εξορθολογικοποιηθεί το σύστημα, γιατί γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι κάθε τροπολογία που ακολουθεί έρχεται να ανατρέψει προηγούμενες τροπολογίες, προηγούμενους θεσμούς, οι οποίες αποδεδειγμένα έχουν λυθεί, έχουν απορριφθεί, έχουν αποτύχει στην πράξη. Κι αυτό γιατί; Γιατί πάντα λέγαμε ότι κανένας, μα κανένας απ' όσους συμμετείχαν σε νομοπαρασκευαστικές επιτροπές δεν

είχαν την εμπειρία της καθημερινής δικαστηριακής πρακτικής.

Κι όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε να πούμε ότι το θεσμικό πλαίσιο του Τορόντο ή της Γαλλίας ή της Γερμανίας, παραδείγματος χάριν, αν έρθει να εφαρμοστεί στην Ελλάδα, θα αποδώσει; Η εκτίμησή μου είναι ότι θα γεννήσει τέρατα, κύριε Υπουργέ. Και θέλω επ' αυτού να αναφέρω ένα παράδειγμα. Γιατί σας λέω ότι ένα άρθρο θα καταψηφίσω. Πριν ένα χρόνο δεν θα το καταψήφισα, αλλά αυτήν τη φορά θα το καταψηφίσω: Την άσκηση της υλικής αρμοδιότητας, όσο κι αν σας φαίνεται περιεργό.

Έκανα μία προσομείωση την προηγούμενη εβδομάδα. Επισκέφτηκα τα γραφεία του Ειρηνοδικείου Πατρών, του τρίτου ειρηνοδικείου της χώρας. Θα σας μεταφέρω τα στοιχεία. Τέλος Δεκεμβρίου του 2010 υπηρέτουσαν στο Ειρηνοδικείο Πατρών, το τρίτο ειρηνοδικείο της χώρας, είκοσι δύο γραμματείς και τρεις επιμελητές. Αυτήν τη στιγμή υπηρέτούν επτά γραμματείς και δύο επιμελητές. Εν τω μεταξύ, όλο αυτό το διάστημα, αυτό το εξάμηνο, έχει αυξηθεί ο όγκος δουλειάς κατά 95%. Δεν χρειάζεται να σας πω για τις διαταγές πληρωμής τι γίνεται, δεν χρειάζεται να σας πω για τους εκατόν εβδομήντα δύο φακέλους των υπερχρεωμένων νοικοκυριών και να σας πω βεβαίως, μία άλλη αύξηση της ύλης με τις τετρακόσιες ένορκες βεβαιώσεις, μόνο αυτήν την περίοδο.

Τι σημαίνει η αύξηση της υλικής αρμοδιότητας αυτήν τη στιγμή για τα ειρηνοδικεία και για το Ειρηνοδικείο, βεβαίως, της Πάτρας; Σημαίνει ότι το σύνολο σχεδόν των εργατικών διαφορών και των αυτοκινητικών διαφορών –και απευθύνονται σε δύο νομικούς, δικηγόρους, οι οποίοι έχουν ασκήσει πρακτική δικηγορίας– συν το σύνολο των διαταγών πληρωμής θα πηγαίνουν πλέον στο ειρηνοδικείο. Ποια είναι η αύξηση; Δεν χρειάζεστε να σας την πω. Αντιθέτως, ποια θα είναι η αύξηση για τα πρωτοδικεία με την αύξηση της υλικής αρμοδιότητας σε εκατόν είκοσι χιλιάδες; Μη δαμνική. Δεν εξισορροπείται το σύστημα. Το σύστημα θα καταρρεύσει, κύριε Υπουργέ, με αυτήν την αύξηση.

Δεν μπορώ να συνηγορήσω στην κατάρρευση του Ειρηνοδικείου της Πάτρας και μη μου πείτε ότι θα προσληφθούν οι ασκούμενοι δικηγόροι. Σας πληροφορώ ότι γνωρίζοντας τις συνθήκες που επικρατούν στο Ειρηνοδικείο της Πάτρας, κανένας από τους ασκούμενους δεν θέλει να τοποθετηθεί στο ειρηνοδικείο. Όλοι θέλουν στο εφετείο ή στο πρωτοδικείο.

Τελειώνω με τις παραγράφους 7 και 8 του άρθρου 28, όσον αφορά την τηλε-εξέταση, ας την πούμε έτσι, των μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, διαδίκων. Όλοι γνωρίζουμε, λίγο πολύ, τι σημαίνει φυσική εξέταση όλων αυτών των προσώπων. Δεν μπορούμε να χρησιμοποιούμε την τηλεδιάσκεψη, την τηλε-εξέταση χωρίς όρια. Εδώ πέρα βλέπω ότι ακόμα και στην ίδια πόλη να βρίσκονται οι διάδικοι, οι μάρτυρες και οι πραγματογνώμονες, μπορούν να εξεταστούν με τηλε-εξέταση. Για ποιο λόγο; Να πω ότι είναι δύσκολη η μετακίνησή τους, βρίσκονται σε άλλη πόλη μακριά από την έδρα του δικαστηρίου, να το καταλάβω. Αλλά το να είναι στην ίδια πόλη –αυτό κατάλαβα– και να είναι δίπλα στο δικαστικό μέγαρο και να εξετάζονται, αυτό δεν μπορώ να το καταλάβω και νομίζω ότι τουλάχιστον ως προς αυτό θα πρέπει να τεθούν αυστηροί όροι.

Αυτές είναι οι θέσεις της Δημοκρατικής Αριστεράς. Υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο και κάποια στιγμή να δούμε γενικώς την πλήρη ανατροπή του πλαισίου της Πολιτικής Δικονομίας. Γιατί θα πρέπει να θυμίσουμε και σε όσους μας ακούν έξω απ' αυτήν την Αίθουσα ότι η δικονομία είναι ο προστατευτικός κλοιός, μέσα στον οποίο εξυπηρετούνται τα στοιχειώδη δικαιώματα των πολιτών και υλοποιούνται και βασικές συνταγματικές διατάξεις.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Υπουργός έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μία μικρή απάντηση στον κ. Τσοούκαλη. Κατ' αρχήν, δεν ισχύει το τελευταίο. Θα το κοιτάξω βέβαια, καλύτερα, ότι το θέμα της τηλε-εξέτασης έχει γίνει κυρώς για κάποιους που είναι και εκτός χώρας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Δεν αναφέρεται ρητά, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σε κάθε περίπτωση, θα το δω. Θεωρώ πολύ σημαντική την παρατήρησή σας. Αλίμονο.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι το εξής. Σε σχέση με τα ειρηνοδικεία, το τόνισα λίγο. Είδετε δεν πήρα αλλουνού το χρόνο, δεν ήθελα να είμαι πολύ αναλυτικός και κουραστικός. Θέλω να σας πω πως ξεκινάω με την εξής προτεραιότητα: Αφαίρεση ύλης από τα δικαστήρια, με πρώτο το ειρηνοδικείο. Είναι φανερό ότι αυτά τα αποτελέσματα μπορεί να μη φανούν αμέσως, αλλά αυτή είναι η μεγάλη προτεραιότητα, γιατί σε πολλά μέτωπα πρέπει να δοθεί η μάχη του να φτάσουμε κάποτε σε μία ορθή απονομή της δικαιοσύνης και όχι στο καθεστώς της αρνησιδικίας. Και αυτό δεν μπορεί να γίνει από τη μία μέρα στην άλλη.

Επειδή διαμορφώνουμε ένα συνολικό σχέδιο παρεμβάσεων, το οποίο ούτως ή άλλως θα έχει ιεραρχήσεις –γι' αυτό είπα και προηγούμενα στον κ. Βορίδη ότι εγώ θα έρθω στη Διαρκή Επιτροπή με το συνολικό σχεδιασμό, για να δούμε προτεραιότητες, στάδια και πώς θα προχωρήσουμε. Θέλω να σας πω πως δική μου, βαθιά πεποίθηση είναι ότι αν δεν ξεκινήσουμε με το πώς θα αφαιρέσουμε ύλη που θα πάει κάπου αλλού –όπως είναι οι διαταγές πληρωμής, όπως είναι ζητήματα της εκούσιας δικαιοδοσίας, όπως είναι τόσα άλλα– δεν θα κάνουμε τίποτα.

Θα μου πείτε: Θα κάνουμε με αυτά. Ναι, θα συμβάλλουμε όσο μπορούμε.

Σε κάθε περίπτωση, θα είμαι ο τελευταίος που θα υπογράψει προσλήψεις νέων δικαστών στη χώρα. Τα συγκριτικά στοιχεία είναι μεγάλα.

Να σας πω τελειώς ξεκάθαρα ότι υπάρχουν παρεμφερείς υποθέσεις και μία τριμελής έδρα βγάζει δεκαοκτώ και δεκαεννέα υποθέσεις και μια άλλη τριμελής έδρα βγάζει τρεις και τέσσερις υποθέσεις. Πρέπει να βάλουμε τους δικαστές προ των ευθυνών τους.

Υπάρχουν και τα μέτρα των αναβολών. Δεν μπορώ να υποσχεθώ πολλά πράγματα. Όλοι θα κριθούμε εκ του αποτελέσματος. Εκείνο που μπορώ να πω είναι ότι θα προσπαθήσω και εγώ και οι συνεργάτες μου, λαμβάνοντας υπ' όψιν την εμπειρία και κυρίως τις παρατηρήσεις που γίνονται και απ' έξω αλλά και μέσα στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Νομίζω ότι είναι η ώρα να τα βάλουμε και με τους εαυτούς μας και με τους συναδέλφους μας να βρούμε εναλλακτικές λύσεις.

Κατανώ το πρόβλημα των δικηγόρων και ιδιαίτερα των νέων δικηγόρων. Αλλά σε κάθε περίπτωση πρέπει να απορρίψουμε από μέσα μας τη λογική να μην περιορίσουμε τη δικηγορική ύλη. Είναι τελειώς λάθος η υπεράσπιση της δικηγορικής ύλης. Και με αυτό ξεκινάμε όλοι μας και αυτό πιστεύω είναι το αίσθημα ευθύνης όσων συμμετέχουν σ' αυτή την Αίθουσα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.13', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 13 Ιουλίου 2011 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) Κλήρωση ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής, από τον Πρόεδρό της, μεταξύ των μελών του Αρείου Πάγου, της εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικρατείας, που έχουν διοριστεί ή προα-

χθεί στο βαθμό που κατέχουν πριν από την υποβολή της πρότασης για άσκηση δίωξης, για την ανάδειξη πέντε τακτικών και τριών αναπληρωματικών μελών του Δικαστικού Συμβουλίου, καθώς και του ασκούντος καθήκοντα εισαγγελέα και του αναπληρωτή του, σύμφωνα με τα άρθρα 86 παράγραφος 4 του Συντάγματος, 158 παράγραφοι 1 και 2 του Κανονισμού της Βουλής και 8 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», μετά την από 1η Ιουλίου 2011 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του πρώην Υπουργού κ. Από-

στολου – Αθανάσιου Τσοχατζόπουλου, για αξιόποινες πράξεις, σχετικά με την από 15-2-2000 σύμβαση κατασκευής και παράδοσης στο Πολεμικό Ναυτικό υποβρυχίων τύπου 214 και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ